BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
II
C
29
NAPOLI

LIBER PSALMORVM CVM POETICA INTERPRETATIONE LATINE.

AVTORE LVDOVICO CRVCIO OLISIPONENSI, SOCIETATIS IESV.

SVPERIORVM PERMISSV.

Impreſſum NEAPOLI,

Apud Tarquinium Longum. M D C I.

ADMODVM REVERENDO IN CHRISTO PATRI NOSTRO CLAVDIO AQVAVIVAE,

PRAEPOSITO SOCIETATIS IESV GENERALI,

Ludouicus Crucius
S.

CVm iuuẽtutem Luſitanam bonarum literarum diſcendarum gratia ad Academiam confluentem, artem oratoriam poeticamque Conimbricæ plures annos docuiſſem: videremque re nulla tam iuuari ingenia diſcipulorum, quàm magiſtrorum exemplis; ſæpe quæ illis componenda proponebam, coram ipſe etiam ſcribebam: & cùm quæ fecerant, palam recitaſſem; tum mea quoque legebam. Expertusque ſum hoc facto euaſiſſe alacriores ad hanc partẽ eloquentiæ capeſſendam, quæ poliendis carminibus continetur. Sed erant illa eius argumenti, quæ alere ſtudium adoleſcentiæ videbantur,

peri-

peritura tamen, ſiquidem ad diuturnitatem non parabā-
tur. Domi interim præter ea, quæ maiorum iuſſu Tragi-
ca Comicaq; ad publicum theatrum feci; extremo fere
tempore quo habui hanc palæſtram, animum adieci ad in
terpretandum carmine diuinum illud opus ſacrarum li-
terarum, quo pſalmi centum quinquaginta continentur.
Etſi enim nō putabam perire mihi tempus, quo obedien-
tia mandante humanam poeſim agitabam, tamen hac di-
uina conſolari animum decreui, & pietati dare eam poe-
ticam, qualis qualis ea erat, quam longo vſu cōpararam,
id in cauſa fuiſſe non diffiteor, quo minus actum agere re-
formidarem. Sciebam in eodem argumento plures labo-
raſſe, duosque præter Flamminium maximè celebrari.
Alterum elegantiſſimum dictione, alterum tam accu-
ratè hærentem Hebraicæ orationi, vt propterea etſi dili-
gentiæ laudem tulerit, ingratum quiddam auribus ce-
ciniſſe à pleriſque videatur. Sed vt de vtroq; proferam
quod ſentio, priori, etſi princeps poetarum ſui temporis
inſcribatur, nihil debet Reſblubica Chriſtiana. Nam
præter ſummum ſcelus, quo ſe per hæreſim obſtrixit, id
egiſſe videtur, ne clariſſima, notiſſimaq; de Chriſto Opt.
Max. vaticinia, quæ pſalmis continentur, ſuo in carmine
apparerent. Quo facto meritò pijs omnibus diſplicuiſſe
potuit, etiamſi ſuæ factionis colluuioni maximè prædica-
bilis habeatur. Poſteriorem verò interpretem ipſe laudo,
laudarique à multis vellem, licet enim ſuauitas tanta non
ſit in ipſo filo charactereque dicendi, doctrinæ tamen ha-
bet veſtigia non leniter impreſſa, adeò vt ſiquis modò
vellet, quod bona ex parte fecit Genebrardus, verborū

ſequi ſignificationes, hac huius auctoris opera, poſſit opus commentari, iis hominibus gratiſſimum, qui vocum notionibus delectantur. Ego porrò vt me venuſtiſſimum præſtare non potui, nec ſi poſſem in re caſtiſſima ac ſanctiſſima modeſtiam poſtulante, præſtitiſſem, tamen aſperitatem fugi, poeticeque loqui ſtudui temperatè, patrum ſententias ſecutus, qui optime hoc diuinum opus interpretati à ſummis Theologis iudicantur. Quamobrem oracula de Chriſto Seruatore ſtudioſè retuliſſe contendi, contendiſſe porrò deprehendent, qui hanc legerint interpretationem minus fortaſſe elaboratam. Venio nunc ad editionem. miſſum fuerat iampridem opus Romam, ibique à M. Antonio Mureto, Fuluio Cardulo, aliiſque doctiſſimis viris lectum & probatum. Quid igitur reliquum fuit? cur ceſſatum? Non putaui tenuitatis eſſe meę, quan quã ſine fuco à lectiſſimis hominibus meus labor probabatur, editionem flagitare, aut auiditate prodeundi quenquam qui id ageret exorare. Videbam enim ex infinita propè multitudine eorum, qui editionem ſuorũ librorum moliuntur, nullum propè eſſe, qui non putet ſe beneuolè aſſidueque legendum, cùm tamẽ multò aliter eueniat, & de quibuſdam ſine verecundiæ nota iactetur, debuiſſe ipſos ſuo labori perpeciſſe. Id mihi cur non pertimeſcerem accidere quoque potuiſſe? Accedit quòd à puero Societatis noſtræ diſciplina educatus, etſi ad eam rudior, retinebam tamen animo dicta patrum adhortantium cupiditates omnes iugulandas, atque eam maximè quæ humanæ laudis titillatione obrepit. Ob has cauſas imbecillitatem ingenij non ingnorans, & eorum non immemor, qui prio-

res

res magna ſui nominis celebritate vires in hoc argumentô fatigarunt, gaudebã nihil de iſto opere in lucem emittendo cogitari; cùm ad me perlatum eſt, apud P. T. ſeriò id agi, ne diutius ei liceat in tenebris latere. Quod ſi non ab re, nec incerta fama fuit, ac Deo ita volẽte lux aliqua fauorabilis librum hunc expectat, eumque iuſſio P. T. in publicũ exire mandat; id oro, ne ſine eo patrono cælum aſpiciat, quem illi maximè optaui. Is ipſe es Societatis parens. Ergo cùm totus, vt cæteri noſtri, tuus ſim, mea alterius eſſe non debent. Hoc iure non facio audacter; ſed officiosè illi dedico lucubrationes, qui de meo capite poteſt Chriſti vice quæcunque iudicarit ſtatuere. Præterea ſi more huius æui nomen aliquod tutelare eſt appellandum, cur ego non Patrem potius quàm dominum ſalutábo? Tu igitur, pater, habe tuorum liberorum operas. Et quoniam non tam gentilitium eſt tibi cognomen, Aquauiua, quam re & virtute partum, age quæſo, volens, ac propitius librum accipe, & rore fecundiſſimi fauoris tui vel leniter adſperge, id tantũ, vt ſpero, ſatis erit noſtris, & externis ad hãc interpretationem modò prodeuntẽ cum beneuolentia legendam. Vale.

LVDO.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPETRATIONIS POETICAE LATINE

Liber primus.

PSALMVS PRIMVS.

1 *O Ter beatum, conſiliantibus*
Qui non adhæret credulus im-
piis:
Non orbita vadit malorum
Nec cathedra ſedet, vnde ſan-
ctos
2 *Rident profani. Condita legibus*
At iuſſa magni Numinis adſpicit:
Quæ mente verſat, ſolis orbem
Seu teneat rota, ſeu relinquat.
3 *Eſt ille ramis arbor vt aureis,*
Quam propter vndat fluminis alueus;
Suis daturam poma læto
Mitia temporibus colono.
4 *Illi perennat gratia frondium,*
Et poma certant annua floribus:
Quæ ſolis æſtas non adurit,
Non glaciant hyemes niuoſæ.

PSALMVS I,

1 BEatus vir, qui non
abijt in conſilio, im
piorum, & in via pecca-
torum non ſtetit, & in ca
thedra peſtilentiæ non
ſedit.
2 Sed in lege Domini vo-
lũtas eius: & in lege eius
meditabitur die, ac no-
cte.
3 Et erit tãquã lignũ, quod
plantatũ eſt ſecus decur-
ſus aquarũ: quod fructum
ſuũ dabit in tẽpore ſuo.
4 Et foliũ eius nõ defluet:
& omnia, quæcumque fa-
ciet, proſperabuntur.

5 Res impiorum non ita promouent
Flatus ſecundi; gluma ſed areæ
Vt ventilatæ, iniurioſo
Arbitrio rapiuntur auræ.
6 Cùm iuſtus æquis lancibus Arbiter
Appendet orbem; non erit impijs
Spes vlla cauſæ, non beata
Cælituum locus in corona.
7 Eſt grata magno ſemita Principi
Et mens piorum: Sed via lubricos
Infauſta deuoluet profanos
In ſtygij fera iura regni.

PSALMVS. II.

1 QVid trepidāt gētes? populi quid inania ſecū,
Vanis minantur efferi conatibus?
2 Principibus iurant immiſti fœdera reges,
Deo Deique bella Chriſto vt inferant.
3 Eia, viri, amborum rumpamus vincula, clamant,
Et ſeruitutis colla ſoluamus iugo.
4 Hanc, habitat cæli qui templa micantia, ridens
Inſanientem ludet impotentiam.
5 Ipſe timenda graui miſeris Deus ore locutus
Studia furore vana turbabit ſuo.
6 Regem quippe meum ſanctis ego collibus, inquit,
Iuſſi ſionis imperare; Gentium
Finibus vnde meas leges, & fœdera dicet.
7 Sic ora mecum ſoluit at rerum ſator:
Es mea progenies, genui te hoc lumine, patrem
8 Hæreditatem poſce me, gentes dabo.
Et refluo dirimit qui limes ab æquore terras,
Tui ille fines imperij metabitur.
9 In tumidos ſceptro populos regnabis aheno,
Duroſque franges inſtar vrnæ fictilis.
10 Vos regnare datum quibus eſt. & figere leges
Vitæ atque mortis arbitras aduertite.
11 Diſcite Iuſtitiam, reuereri aſſueſcite Numen,
Domini fouete cum timore gaudia. 12 Et

5 Non ſic impij, non ſic
ſed tanquā puluis, quem
proijcit ventus, à facie
terræ,
6 Ideo non reſurgunt im-
pij in iudicio: neque
peccatores in cōſilio iu-
ſtorum.
7 Quoniam nouit Domi-
nus uiam iuſtorū, & iter
impiorum peribit.

PSALMVS. II.

1 QVare fremuerunt
gentes, & populi
meditati ſunt inania?.
2 Aſtiterunt reges terræ,
& principes cōuenerunt in
vnum: aduerſus Dominū, &
aduersus Chriſtum eius.
3 Dirumpamus vincula e-
orum: & proijciamus à no-
bis iugum ipſorum.
4 Qui habitat in cœlis ir-
ridebit eos: & Dominus ſub
ſannabit eos.
5 Tunc loquetur ad eos in
ira ſua, & in furore ſuo con
turbabit eos.
6 Ego autem conſtitutus
ſū rex ab eo ſuper ſiō mon-
tem Sanctum eius: prædi-
cans, præceptum eius.
7 Dominus dixit ad me:
Filius meus es tu: ego ho-
diè genui te.
8 Poſtula à me, & dabo ti-
bi gētes hæreditatem tuā:
& poſſeſſionem tuam ter-
minos terræ. 9 Reges eos in virga ferrea & tamqum vas ſinguli con-
fringes eos. 10 Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.
11 Seruite Domino in timore: & exultate ei cum tremore:

Appre-

12 Et quem perpetuo regem ſignauit honore,
Vltro aduolantes filium oſculamini.
Forſitan iraſcens ne vos erroribus actos
13 Pœnis fatiget. Preſſa ſi remiſerit
Iræ lora parum; ſerò agnoſcetis, in illo
Qui ſpem locarunt, eſſe feliciſſimos.

PSALM. III.

1 MVlti cur Pater optime
Hoſtes ārma fremunt hoſtibus additi?
Cur in perniciem meam
2 Coniurant acies? Numinis, inquiunt,
Nec ſpe fretus amabili
Durabit; nec opem ſentiet ætheris.
3 Per belli fera prælia
Me ſaluum dederit cùm tua parmula:
Aſtris, ò mea Gloria,
Cùm tu flammiuomis hoc caput inſeras:
4 Me cùm rebus in aſperis
Orātem è ſuperis montibus audias.
5 Stratis molliter incubo,
Dum nox alta volans ſydera permeat.
Expers ſollicitudinis,
Natum flamma diem cùm vaga prouehit.
Surgo; nam Deus excubat
6 Hoc cuſtode tremam non ego millia
Gentis pallidus efferæ,
Coniurata meum fundere ſanguinem.
Rex in præſidium mihi
7 O æterne veni. Tu quatis hoſtium
Malas inſidiantium.
Tu pollente manu ſæua gementium
Dentes conteris inuidos.
8 O vitæ columen res tibi creditas
Æternum populi tui
Æquo largus opum numine proſpera.

PSALM. IV.

1 TE Deus alme voco, reſponde ex æthere, quādo
Es teſtis innocentiæ.
Sæpeque me trepidum duxiſti ò vltor, apertum
In æquor ex anguſtijs. *Nunc*

12 Apprehēdite diſciplinā, nequādo iraſcatur Domin': & pereatis de uia iuſta.
13 Cum exarſerit in breui ira eius: beati omnes, qui confidunt in eo.

PSAL. III.

1 DOmine quid multiplicati ſūt, qui tribulant me? multi inſurgūt aduerſum me.
2 Multi dicūt animæ meæ: Nō eſt ſal' ipſi in Deo eius.
3 Tu autē, Domine, ſuſceptor me' es: gloria mea, & exaltans caput meum.
4 Voce mea ad Dominū clamaui: & exaudiuit me de monte Sancto ſuo.
5 Ego dormiui, & ſoporatus ſum, & exurrexi: quia Dominus ſuſcepit me.
6 Nō timebo millia populi circundantis me: exurge Domine, ſaluum me fac, Deus meus.
7 Quoniam tu percuſſiſti omnes aduerſantes mihi ſine cauſa: dentes peccatorum contriuiſti.
8 Domini eſt ſalus: & ſuper populum ſuum benedictio tua.

PSAL. IV.

1 CVm inuocarem exaudiuit me De' iuſtitiæ meæ: in tribulatione dilataſti mihi.

2 *Nűc miſerere mei, & precibus da ſupplicis aurẽ.*
3 *Quouſque regni principes*
Viſcera liuor edet? quid amatis inania? quorſum
Hæc fingitis mendacia?
4 *Extulit electum Deus, hoc agnoſcite, Regem:*
Et inuocantem exaudiet.
5 *Formidate Deum, ſcelus exhorreſcite: lecto*
Et ante ſomnos, redditi:
Arcanos animi ſenſus, & libera veſtræ
Errata linguæ pendite.
6 *Pura mente ſacris adolete altaria flammis;*
Tunc ſpem Deo committite.
Diuitijs inhiant multi: quis amabile nobis
Aurum rependet? inquiunt.
7 *Da tua ſigna meæ vitæ, ſequar omnibus annis,*
Tuo coruſcus lumine,
8 *Æuum lætus agam. Tum vini, frugis, oliui*
Sit diues alter horreis
9 *Cùm mihi blanda tuæ conceſſeris ocia pacis,*
Noctem quietus dormio.
10 *Quippe meum fundas animum ſpe, & ſede locatũ*
Corroboras immobili.

PSALM. V.

1 *DA facilẽ verbis Pater implorantib, aurem,*
2 *Accipe quæ meditor, quos tollo ad ſidera queſtus*
3 *Rex idem, numenque mihi. Te ſupplice ſemper*
Mente colam, votiſque petam: Nabatæa priuſquã
Purpureis cælum radiis Aurora coloret.
4 *Supplex mane tuum veniens orare fauorem*
Sic loquar: Improbitas omnis tibi diſplicet: exlex
5 *Speret nemo tuis habitare penatibus hoſpes,*
Ante tuos oculos ſontes aſtare tremiſcunt.
6 *Odiſti qui fraude nocent, mendacia fingunt,* 7 *Hu*

2 Miſerere mei: & exaudi orationem meam
3 Filij hominum uſquequo graui corde? ut q̃d diligitis vanitatẽ, & quæritis mendacium?.
4 Et ſcitote, quoniam mirificauit Dominus Sãctum ſuum: Dominus exaudiet me, cum clamauero ad cũ
5 Iraſcimini, & nolite peccare, quæ diciris in cordib⁹ veſtris, & in cubilibus veſtris compungimini
6 Sacrificate ſacrificium iuſtitiæ, & ſperate in Domino: multi dicũt, quis oſtendit nobis bona?.
7 Signatum eſt ſuper nos lumen vultus tui, Domine: dediſti lætitiã ĩ corde meo.
8 A fructu frumenti, uini, & olei ſui: multiplicati ſunt
9 In pace in idipſum: dormiã, & requieſcam.
10 Quoniam tu, Domine, ſingulariter in ſpe: conſtituiſti me.

PSALMVS. V

1 VErba mea auribus percipe, Domine: intellige clamorem meum
2 Intende voci orationis meæ: Rex meus, & De⁹ me⁹
3 Quoniã ad te orabo Domine; mane exaudies vocem meã. 4 Mane aſtabo tibi, & videbo; quoni
am non Deus volens iniquitatem tu es 5 Neque habitabit iuxta te mali
gnus: neque permanebunt iniuſti ante oculos tuos. 6 Odiſti omnes
qui operantur iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

7 *Humanum quę feri gaudent haurire cruorem.*
Ipſe a utē repetens quàm ſis miſereſcere pronus,
8 *Alma tui veniam ſupplex ad limina Templi.*
Vt tibi ſacra feram, te relligioſus adorem.
9 *Iuſtitiæ reclude viam, ne fraudibus hoſtes*
Decipiant, tua ponè legam veſtigia ductus:
10 *Falſa tonant fictis mendaces oribus illi,*
Conſilia exagitant fallacibus irrita curis,
11 *Guttur habent inſtar redolentis mortua buſti,*
Blanditias ſoliti linguarum adflare veneno,
Ergo illos Deus exerce, iuſtisque fatiga
12 *Supplicijs, medijs olim conatibus ægri*
Deficiant, æquent pulſi commiſſa luendo:
Irritare tuum quando potuere furorem.
13 *Tempora agant læti quibus es fiducia, tollent,*
Illi te numeris dum ſol radiauerit orbem,
At clypei tectos vmbra tutaberis illos.
14 *Felices nimium, ſeruant qui in pectore nomen*
Alme tuum, iuſtos etenim largiſſimus imples,
15 *Et bonitate pios ſcuti velut orbe coronas.*

PSALM. VI;

1 *IRa dum reddit mihi te minacem;*
Carpe ne rerum Genitor merentem;
Neue dum iuſto furor adflat æſtu
Exige pœnas.
2 *At laborantis miſerere tandem,*
Quem diu feruens agit ægritudo:
Redde me fractis medicus ſaluti
Oſſibus ægrum.
3 *Mens adhuc curis magis ægra languet,*
Tune deſpectum penitus relinques;
An meo optatum ſtatuis labori
Ponere finem?
4 *Quo ſoles vultu Pater ò redito,*
Eximes atro caput à ſepulchro:
Facta ne vindex mea, te benignum
Parcere cerne.

5 Quis

7 Virum ſanguinũ, & do-
loſum abominabitur Domi
nus: Ego autèm in multitu-
dine miſericordiæ tuæ.
8 Introibo in domũ tuam:
adorabo ad templum ſan-
ctum tuum in timore tuo.
9 Domine deduc me in iu-
ſtitia tua propter inimi-
cos meos: dirige in cõſpec-
to tuo viam meam.
10 Quoniam non eſt in ore
eorum veritas: cor eorum
vanum eſt.
11 Sepulcrũ patẽs eſt guttũ
eorum, linguis ſuis doloſe
agebãt: iudica illos Deus.
12 Decidant a cogitationi-
bus ſuis, ſecundum multi-
tudinem impietatũ eorum
expelle eos, quoniam irri-
tauerunt te Domine.
13 Et lætentur omnes qui
ſperant in te: in æternũ exul
tabunt, & habitabis in eis.
14 Et gloriabuntur in te
õnes qui diligũt nomẽ tuũ:
quoniã tu benedices iuſto.
15 Dñe vt ſcuto bonæ volun
tatis tuæ: coronaſti nos.

PSALM. VI.

1 DOmine, ne ĩ furore
tuo arguas me: ne-
que in ira tua corripias me.
2 Miſerere mei, Domine,
quoniam infirmus ſũ: ſana-
me, Domine, quoniã con-
turbata ſunt oſſa mea.
3 Et anima mea turbata
eſt valde: ſed tu Dñe vſquequo? 4 Conuertere Domine, & eripe animam
meam: ſaluũ me fac propter miſericordiã tuam. Quo

5 *Quis tuæ laudis meminit ſepultus?*
Te quis ad nigrum memorauit Orcum,
Nox vbi æternum patitur ſilendo
Frigida ſomnum?
6 *Nulla lamentis vacat hora ſolis,*
Fletibus totas ago noctis vmbras:
Et ſuperiecto rigo lacrymarum
Flumine lectum.
7 *Fletus & mærens hebetauit angor*
Luminum vires, color inter hoſtes
Et virgo lætæ poſuere rugis
Frontis honorem.
8 *Vos, quibus fraus eſt iocus, & voluptas*
Ite; ſpe vana cecidiſtis: aure
Nam meos queſtus Dominus recepit
Æquus amica.
9 *Annuit vultu precibus ſereno,*
10 *Audiit lenis mea vota, ceſſat*
Turba confuſo variare turpes
Ore colores?
Tingat hoſtilis pudor ora turbæ:
Corda diſſoluat pauor: Eia votis
Irriti, mæſtos agite in remotis
Sedibus annos.

PSALM. VII.

1 *TE rector orbis ſpem ſalutis vnicam*
Periclitantis inuoco.
A factione redde perſequentium,
Potentiore ſoſpitem.
2 *Leonis inſtar efferi ne deuoret*
Hoſtis carentem vindice.
3 *Mentem manuſque labe ſi piaculi*
Contagioſa pollui:
4 *Si damna damnis reddidi, ſpe decidam*
Priuatus omni gloria.
5 *Fugiens, ab hoſte perſequente retrahar,*
Mactatus enſe corruam:
Mecum inſepulto funeretur inclyti
Quæcunque laus eſt nominis.
6 At

5 Quoniam non eſt in mor
te qui memor ſit tui: in in-
ferno autem quis confite-
bitur tibi?
6 Laboraui ingemitu meo,
lauabo per ſingulas noctes
lectum meũ: lacrymis meis
ſtratum meum rigabo.
7 Turbatus eſt à furore o-
culus meus: inueteraui inter
omnes inimicos meos.
8 Diſcedite à me omnes, qui
operamini iniquitatẽ: quo
niam exaudiuit Dominus
vocem fletus mei.
9 Exaudiuit Dominus de-
precationem meam: Domi
nus orationẽ meã ſuſcepit.
10 Erubeſcant, & contur-
bentur vehementer õnes
inimici mei: cõuertãtur, &
erubeſcãt valde velociter.

PSALM. VII.

1 DOmine De' meus,
in te ſperaui: ſaluũ
me fac ex omnibus perſe-
quentibus me, & libera me.
2 Ne quãdo rapiat, vt leo
animam meã: dum non eſt,
qui redimat, neque qui ſal-
uum faciat.
3 Domine Deus meus, ſi
feci iſtud: ſi eſt iniquitas
in manibus meis.
4 Si reddidi retribuẽtibus
mihi mala: decidã merito
ab inimicis meis inanis.
5 Perſequatur inimic' ani-
mam meam, & cõprehen-
dat, & conculcet in terra vitã meã: & gloriã meã in puluerem deducat.
6 Ex

6 *At vltor ira ſurge plenus, fulmina:*
Inuade fines hoſtium.
7 *Cordi eſſe legem, quam tuliſti, vt aſſeras*
Exurge: nam minoribus
Iniurioſos imperas à publica
Authoritate corripi.
Si me tueris te corona gentium
Plaudientium circundabit.
8 *Defenſor æqui iuris innocentiæ*
Ab omnibus vocabere.
Hanc ſurge propter gloriam ſublimior,
Qui iura das mortalibus.
9 *Agnoſce cauſam. iudica: vide meam*
Quæſitor innocentiam.
10 *Vaneſcet hominis tam ſceleſti iniquitas:*
Iuſti vigebit æquitas.
Scrutatur etenim perſpicax mentem Deus,
Introſpicit præcordia
11 *Illud hinc ſalutis habeo præſidium meæ,*
Nam corde puros liberat.
12 *At vos ſceleſta turba, cunctantis moræ*
Ne Numinis fallamini.
Vt æqui amicos ſoſpitat: ſic tempore
Suo fatigat improbos.
13 *Ni frena mentis obſtinatæ vertitis*
Iam ſtringit enſem flammeum.
14 *Iam tendit arcum: tela mittet ignea:*
Vrentur illis ſaucij.
15 *Tu qui nefanda parturis, doloribus*
Exæſtuas dum concipis.
Partumque tandem fundis, inſtar fabulæ
Quam fingit vmbra ſomnij.
16 *Scrobe deuorare qua parabas alterum,*
Hac deuoratus occidis.
17 *Fraus in parentem rediit, authoris ſui*
Ruina preſſit verticem.
18 *Erit ergo carmen Æquitas Dei mihi,*
Eiusque nomen inclytum. *Nos*

6 Exurge Domine in ira tua:& exaltare infinibus inimicorum meorum.
7 Et exurge Dñe Deus meus, in præcepto, quod mandaſti;& ſynagoga populorum circundabit te.
8 Et propter hanc in altũ regredere: Dominus iudicat populos.
9 Iudica me, Domine, ſecundum iuſtitiau meam:& ſecundum innocentiã meam ſuper me:
10 Conſumetur nequitia peccatorum, & diriges iuſtum : ſcrutans corda, & venes Deus.
11 Iuſtum adiutoriũ meum à Domino, qui ſaluos facit rectos corde.
12 Deus iudex iuſtus, fortis,& patiens: nũquid iraſcitur per ſingulos dies.
13 Niſi conuerſi fueritis, gladium ſuum uibrabit; arcum ſuum tetendit, & parauit illum.
14 Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.
15 Ecce parturit iniuſtiã, concepit dolorem:& peperit iniquitatem.
16 Lacum aperuit,& effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit.
17 Conuertetur dolor eius in caput eius: & in uerticem ipſius iniquitas eius deſcendet. 18 Confitebor Domino ſecundum iuſtitiam eius: & psallam nomini Domini altiſſimi,

PSALM. VIII

1 NOſter humanæ Imperator
Gentis ô clariſſime
Quàm tuum nomen per omnes
Orbis oras funditur.
2 Elegantior decore
Aſtra cæli præteris.
3 Muta ſoluis ora laudes
In tuas infantiæ;
Cuius acclamatione
Victor hoſtes eruis.
4 Hoc tuæ videbo cælum
Arte factum dexteræ:
Orbe lunam nunc rotundam,
Nunc acutam cornibus:
Flammeas ſtellas in ipſo
Conſpicabor æthere.
5 Tunc, Quid eſt homo? rogabo:
Cuius es non immemor.
Exulis quid eſt Adami
Stirps, vt illam viſites?
6 Condidiſti ſi minorem
Angelorum cœtibus:
Inclytum tamen creaſti
Mente, forma, gloria.
Quicquid eſt tui peractum
Roboris potentià,
Te volente te iubente
Eſt ſub illo principe.
7 Cuncta quæ meantis auræ
Viua potant ſpiritum,
Eius ipſe collocaſti
Sub pedum veſtigijs
Huic boues, oueſque parent,
Huic agrorum belluæ.
8 Huic volucres, ac ruentes
Lata piſces æquora.
9 Noſter humanæ Imperator
Gentis ô clariſſime
Quàm tuum nomen per omnes
Orbis oras funditur.

PSAL.

PSALM. VIII.

1 DOmine Dominus
noſter:quam admi
rabile eſt nomen tuum in
vniuerſa terra?
2 Quoniã eleuata eſt ma-
gnificẽtia tua: ſuper cælos.
3 Ex ore infantium, & lac
tentium perfeciſti laudem
propter inimicos tuos: ut
deſtruas inimicum, & vlto-
rem.
4 Quoniam videbo cælos
tuos, opera digitorũ tuo-
rum: lunam, & ſtellas, quæ
tu fundaſti.
5 Quid eſt homo, quod me
mor es eius? aut filius homi
nis, quoniam viſitas eum?
6 Minuiſti eum paulo mi-
nus ab Angelis: gloria, &
honore coronaſti eum, &
conſtituiſti eum ſuper ope-
ra manuum tuarum.
7 Omnia ſubieciſti ſub pe
dibus eius: oues, & boues
vniuerſas: inſuper, & peco-
ra campi.
8 Volucres cœli, & piſces
maris: qui perambulant ſe-
mitas maris.
9 Domine Dominus noſter
quam admirabile eſt nomẽ
tuum in vniuerſa terra?

PSAL.

PSALM IX.

1 TE citbara, te voce canam, tua mēte reuoluā
Facta, Parens, tibi lætitia perfuſus in auras
2 Efferar, & citbaras numeris vocalibus addam
3 In nomen rex alme tuum. Ruit hoſtis ab ore
Namque tuo fugiens, animamque efflauit eundo.
4 AEquus enim iudex partes aduerſus iniquas ,
Ipſe mibi afflictæ dirimis certamina cauſæ.
5 Gentibus increpitans clauſiſti immanibus ora .
Impietate reos damnoſti, nomina quorum
Feciſti æternum ſecreta minoribus eſſe.
6 Hoſtis amare tuo finem Deus attulit enſi ,
Et tua proſtratis iam diruet oppida muris.
7 Illa cadent magno radicitus eruta motu
Teque ſimul tacitæ condent obliuia famæ.
Ipſe autē Dominus manet, æternumque manebit
8 Iamque ſibi ſolium componit vt arbiter orbem
Temperet, & populos examine iudicet æquo
9 Præſidium miſeris aderit ſtatioque, furentes
Tempeſtas rerum cum ſoluerit aſpera ventos.
10 Ergo, Parens, duris ſperent te in rebus amicum
Qui nomen nouere tuum. Non ſorte relinquis
In grauiore pios, qui te & tua iuſſa requirunt.
11 Dicite vos dominum qui numine tecta Sionis
Alma tenet , populis externa per oppida ferte
12 Conſilia, euentis nunquam caritura ſecundis
Cæde vaporantes inſonte vlciſcitur enſes,
Et dare pauperibus non obliuiſcitur aurem
13 Alme precor , miſerere: meas ò reſpice curas
14 Hoſtiliſque minas odij: Ne regia lethi
Effice me piceis includat ahenea portis .
Ipſe tuas repetā Solymæa per atria laudes 15 Au

PSALM. IX.

1 COnfitebor tibi, Do
ne, in toto corde
meo: narrabo omnia m
rabil a tua.
2 Lætabor, & exultabo in
te: Pſallam nomini tuo,
altiſſime.
3 In conuertendo inimi-
cum meum retrorſum: ī-
firmabuntur, & peribunt
à facie tua.
4 Quoniam feciſti iudici-
um meum, & cauſam me
am: ſediſti ſuper trhonū
qui iudicas iuſtitiam.
5 Increpaſti gentes, & pe-
riit impius : nomen eo-
rum deleſti in æternum,
& in ſeculum ſeculi.
6 Inimici defecerunt fra-
meæ ī finem: & ciuitates
eorum deſtruxiſti.
7 Perijt memoria eorū cū
ſonitu. Et Dominus in
æternum permanet.
8 Parauit in iudicio thro-
num ſuum: & ipſe iudica-
bit orbē terræ, in æquita-
te, iudicabit populos in
iuſtitia
9 Et factus eſt Domin' re
fugium pauperi: adiutor
in opportunitatibus, in tribulatione. 10 Et ſperent in te, qui nouerūt no-
men tuum: quoniam non dereliquiſti quærentes te, Domine. 11 Pſallite
Domino, qui habitat in Sion: annunciate inter gentes ſtudia eius 12 Quo
niam requirens ſanguinem eorum recordatu ſeſt : non eſt oblitus clamo-
rem pauperum. 13 Miſerere mei, Domine: vide humilitatem meam de
inimicis meis. 14 Qui exaltas me de portis mortis: ut annunciem om-
nes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

res magna ſui nominis celebritate vires in hoc argumentô fatigarunt, gaudebã nihil de iſto opere in lucem emittendo cogitari; cùm ad me perlatum eſt, apud P. T. ſeriò id agi, ne diutius ei liceat in tenebris latere. Quod ſi non ab re, nec incerta fama fuit, ac Deo ita volẽte lux aliqua fauorabilis librum hunc expectat, eumque iuſſio P. T. in publicũ exire mandat; id oro, ne ſine eo patrono cælum aſpiciat, quem illi maximè optaui. Is ipſe es Societatis parens. Ergo cùm totus, vt cæteri noſtri, tuus ſim, mea alterius eſſe non debent. Hoc iure non facio audacter, ſed officiosè illi dedico lucubrationes, qui de meo capite poteſt Chriſti vice quæcunque iudicarit ſtatuere. Præterea ſi more huius æui nomen aliquod tutelare eſt appellandum, cur ego non Patrem potius quàm dominum ſalutabo? Tu igitur, pater, habe tuorum liberorum operas. Et quoniam non tam gentilitium eſt tibi cognomen, Aquauiua, quam re & virtute partum, age quæſo, volens, ac propitius librum accipe, & rore fecundiſſimi fauoris tui vel leniter adſperge, id tantũ, vt ſpero, ſatis erit noſtris, & externis ad hãc interpretationem modò prodeuntẽ cum beneuolentia legendam. Vale.

LVDO.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPETRATIONIS POETICAE LATINE :

Liber primus.

PSALMVS PRIMVS.

1 *O* TER *beatum, conſiliantibus*
Qui non adhæret credulus impijs:
Non orbita vadit malorum
Nec cathedra ſedet, vnde ſanctos
2 *Ridet profani. Condita legibus*
At iuſſa magni Numinis adſpicit:
Quæ mente verſat, ſolis orbem
Seu teneat rota, ſeu relinquat.
3 *Eſt ille ramis arbor vt aureis,*
Quam propter vndat fluminis alueus;
Suis daturam poma læto
Mitia temporibus colono.
4 *Illi perennat gratia frondium,*
Et poma certant annua floribus:
Quæ ſolis æſtas non adurit,
Non glaciant hyemes niuoſæ.

5 Res

PSALMVS I,

1 Beatus vir, qui non abijt in conſilio, impiorum, & in via peccatorum non ſtetit, & in cathedra peſtilentiæ non ſedit.

2 Sed in lege Domini voluntas eius: & in lege eius meditabitur die, ac nocte.

3 Et erit tanquam lignum, quod plantatum eſt ſecus decurſus aquarum: quod fructum ſuum dabit in tempore ſuo.

4 Et folium eius non defluet: & omnia, quæcumque faciet, proſperabuntur.

5 Non

5 *Res impiorum non ita promouent*
Flatus ſecundi; gluma ſed areæ
Vt ventilatæ, iniurioſo
Arbitrio rapiuntur auræ.
6 *Cùm iuſtus æquis lancibus Arbiter*
Appendet orbem; non erit impijs
Spes vlla cauſæ, non beata
Cælituum locus in corona.
7 *Eſt grata magno ſemita Principi*
Et mens piorum: Sed via lubricos
Infauſta deuoluet profanos
In Stygij fera iura regni.

PSALMVS. II.

1 *QVid trepidāt gētes? populi quid inania ſecū,*
Vanis minantur efferi conatibus?
2 *Principibus iurant immiſti fœdera reges,*
Deo Deique bella Chriſto vt inferant.
3 *Eia, viri, amborum rumpamus vincula, clamant,*
Et ſeruitutis colla ſoluamus iugo.
4 *Hanc, habitat cæli qui templa micantia, ridens*
Inſanientem ludet impotentiam.
5 *Ipſe timenda graui miſeris Deus ore locutus*
Studia furore vana turbabit ſuo.
6 *Regem quippe meum ſanctis ego collibus, inquit,*
Iuſſi ſionis imperare; Gentium
Finibus vnde meas leges. & fœdera dicet.
7 *Sic ora mecum ſoluit at rerum ſator:*
Es mea progenies, genui te hoc lumine, patrem
8 *Hæreditatem poſce me, gentes dabo.*
Et refluo dirimit qui limes ab æquore terras,
Tui ille fines imperij metabitur.
9 *In tumidos ſceptro populos regnabis aheno,*
Duroſquè franges inſtar vrna fictilis.
10 *Vos regnare datum quibus eſt. & figere leges*
Vitæ atque mortis arbitras aduertite.
11 *Diſcite Iuſtitiam, reuereri aſſueſcite Numen,*
Domini fouete cum timore gaudia. 12 Et

5 Non ſic impij, non ſi[c] ſed tanquā puluis, quem proijcit ventus, à facie terræ,
6 Ideo non reſurgunt impij in iudicio: neque peccatores in cōſilio iuſtorum.
7 Quoniam nouit Dominus uiam iuſtorū, & iter impiorum peribit.

PSALMVS. II.

1 QVare fremuerunt gentes, & populi meditati ſunt inania?
2 Aſtiterunt reges terræ, & principes cōuenerunt in vnum: aduerſus Dominū, & aduerſus Chriſtum eius.
3 Dirumpamus vincula eorum: & proijciamus à nobis iugum ipſorum.
4 Qui habitat in cœlis irridebit eos: & Dominus ſubſannabit eos.
5 Tunc loquetur ad eos in ira ſua, & in furore ſuo conturbabit eos.
6 Ego autem conſtitutus ſū rex ab eo ſuper ſiō montem Sanctum eius: prædicans, præceptum eius.
7 Dominus dixit ad me: Filius meus es tu: ego hodiè genui te.
8 Poſtula à me, & dabo tibi gētes hæreditatem tuā: & poſſeſſionem tuam ter-
minos terræ. 9 Reges eos in virga ferrea & tamqum vas figuli con-
fringes eos. 10 Et nunc reges intelligite: erudimini qui iudicatis terram.
11 Seruite Domino in timore: & exultate ei cum tremore:

Appre-

12 *Et quem perpetuo regem ſignauit honore,*
Vltro aduolantes filium oſculamini.
Forſitan iraſcens ne vos erroribus actos
13 *Pœnis fatiget. Preſſa ſi remiſerit*
Iræ lora parum; ſerò agnoſcetis, in illo
Qui ſpem locarunt, eſſe feliciſſimos.

PSALM. III.

1 *MVlti cur Pater optime*
Hoſtes ārma fremunt hoſtibus additi?
Cur in perniciem meam
2 *Coniurant acies? Numinis, inquiunt,*
Nec ſpe fretus amabili
Durabit; nec opem ſentiet ætheris.
3 *Per belli fera prælia*
Me ſaluum dederit cùm tua parmula:
Aſtris, ò mea Gloria,
Cùm tu flammiuomis hoc caput inſeras:
4 *Me cùm rebus in aſperis*
Orātem è ſuperis montibus audias.
5 *Stratis molliter incubo,*
Dum nox alta volans ſydera permeat.
Expers ſollicitudinis,
Natum flamma diem cùm vaga prouehit.
Surgo; nam Deus excubat
6 *Hoc cuſtode tremam non ego millia*
Gentis pallidus efferæ,
Coniurata meum fundere ſanguinem.
Rex in præſidium mihi
7 *O æterne veni. Tu quatis hoſtium*
Malas inſidiantium.
Tu pollente manu ſæua gementium
Dentes conteris inuidos.
8 *O vitæ columen res tibi creditas*
Æternum populi tui
Æquo largus opum numine proſpera.

PSALM. IV.

1 *TE Deus alme voco, reſponde ex æthere, quādo*
Es teſtis innocentiæ.
Sæpeque me trepidum duxiſti ò vltor, apertum
In æquor ex anguſtijs. Nund

12 Apprehēdite diſciplinā,
nequādo iraſcatur Domi-
nꝰ: & pereatis de uia iuſta.
13 Cum exarſerit in breui
ira eius: beati omnes, qui
confidunt in eo.

PSAL. III.

1 DOmine quid multi-
plicati ſūt, qui tri-
bulant me? multi inſurgūt
aduerſum me.
2 Multi dicūt animæ meæ:
Nō eſt ſalꝰ ipſi in Deo eius.
3 Tu autē, Domine, ſu-
ſceptor meꝰ es: gloria mea,
& exaltans caput meum.
4 Voce mea ad Dominū
clamaui: & exaudiuit
me de monte Sancto ſuo.
5 Ego dormiui, & ſopora-
tus ſum, & exurrexi: quia
Dominus ſuſcepit me.
6 Nō timebo millia popu-
li circundantis me: exurge
Domine, ſaluum me fac,
Deus meus.
7 Quoniam tu percuſſiſti
omnes aduerſantes mihi ſi-
ne cauſa: dentes peccato-
rem contriuiſti.
8 Domini eſt ſalus: & ſu-
per populum ſuum benedi
ctio tua.

PSAL. IV.

1 CVm inuocarem ex-
audiuit me Deꝰ iu-
ſtitiæ meæ: in tribulatione
dilataſti mihi.

2 *Nūc miſerere mei, & precibus da ſupplicis aurē.*
3 *Quousque regni principes*
Viſcera liuor edet? quid amatis inania? quorſum
Hæc fingitis mendacia?
4 *Extulit electum Deus, hoc agnoſcite, Regem:*
Et inuocantem exaudiet.
5 *Formidate Deum, ſcelus exhorreſcite: lecto*
Et ante ſomnos, redditi:
Arcanos animi ſenſus, & libera veſtræ
Errata linguæ pendite.
6 *Pura mente ſacris adolete altaria flammis;*
Tunc ſpem Deo committite.
Diuitijs inhiant multi: quis amabile nobis
Aurum rependet? inquiunt.
7 *Da tua ſigna meæ vitæ, ſequar omnibus annis,*
Tuo coruſcus lumine,
8 *Æuum lætus agam. Tum vini, frugis, oliui*
Sit diues alter horreis
9 *Cùm mihi blanda tuæ conceſſeris ocia pacis,*
Noctem quietus dormio.
10 *Quippe meum fundas animum ſpe, & ſede locatū*
Corroboras immobili.

PSALM. V.

1 *DA facilē verbis Pater implorantib, aurem,*
2 *Accipe quæ meditor, quos tollo ad ſidera*
queſtus
3 *Rex idem, numenque mihi. Te ſupplice ſemper*
Mente colam, votiſque petam: Nabatæa priuſquā
Purpureis cælum radiis Aurora coloret.
4 *Supplex mane tuum veniens orare fauorem*
Sic loquar: Improbitas omnis tibi diſplicet: exlex
5 *Speret nemo tuis habitare penatibus hoſpes,*
Ante tuos oculos ſontes aſtare tremiſcunt.
6 *Odiſti qui fraude nocent, mendacia fingunt,* 7 *Hu*

2 Miſerere mei: & exaudi
orationem meam
3 Filij hominum uſquequo
graui corde? ut q̃d diligitis
vanitatē, & quæritis men-
dacium?.
4 Et ſcitote, quoniam mi-
rificauit Dominus Sāctum
ſuum: Dominus exaudiet
me, cum clamauero ad cū
5 Iraſcimini, & nolite pec-
care, quæ diciris in cordib⁹
veſtris, & in cubilibus veſtris
compungimini
6 Sacrificate ſacrificium iu
ſtitiæ, & ſperate in Domi-
no: multi dicūt, quis oſten-
dit nobis bona?.
7 Signatum eſt ſuper nos
lumen vultus tui, Domine:
dediſti lætitiā ī corde meo.
8 A fructu frumenti, uini,
& olei ſui: multiplicati ſunt
9 In pace in idipſum: dor
miā, & requieſcam.
10 Quoniam tu, Domine,
ſingulariter in ſpe: conſti-
tuiſti me.

PSALMVS. V

1 VErba mea auribus
percipe, Domine:
intellige clamorem meum
2 Intende voci orationis
meæ: Rex meus, & De⁹ me⁹
3 Queniā ad te orabo Do-
mine; mane exaudies vocem meā. 4 Mane aſtabo tibi, & videbo; quoni
am non Deus volens iniquitatem tu es 5 Neque habitabit iuxta te mali
gnus: neque permanebunt iniuſti ante oculos tuos. 6 Odiſti omnes
qui operantur, iniquitatem: perdes omnes, qui loquuntur mendac um.

7 Vi

7 *Humanum que feri gaudent haurire cruorem.*
Ipſe autē repetens quàm ſis miſereſcere pronus,
8 *Alma tui veniam ſupplex ad limina Templi.*
Vt tibi ſacra feram, te relligioſus adorem.
9 *Iuſtitiæ reclude viam, ne fraudibus hoſtes*
Decipiant, tua ponè legam veſtigia ductus:
10 *Falſa tonant fictis mendaces oribus illi,*
Conſilia exagitant fallacibus irrita curis,
11 *Guttur habent inſtar redolentis mortua buſti,*
Blanditias ſoliti linguarum adſlare veneno,
Ergo illos Deus exerce, iuſtiſque fatiga
12 *Suppliciis, mediis olim conatibus ægri*
Deficiant, æquent pulſi commiſſa luendo:
Irritare tuum quando potuere furorem.
13 *Tempora agant læti quibus es fiducia, tollent,*
Illi te numeris dum ſol radiauerit orbem,
At clypei tectos vmbra tutaberis illos.
14 *Felices nimium, ſeruant qui in pectore nomen*
Alme tuum, iuſtos etenim largiſſimus imples,
15 *Et bonitate pios ſcuti velut orbe coronas.*

PSALM. VI.

1 *IRa dum reddit mihi te minacem;*
Carpe ne rerum Genitor merentem;
Neue dum iuſto furor adflat æſtu
Exige pœnas.
2 *At laborantis miſerere tandem,*
Quem diu feruens agit ægritudo:
Redde me fractis medicus ſaluti
Oſſibus ægrum.
3 *Mens adhuc curis magis ægra languet,*
Tune deſpectum penitus relinques;
An meo optatum ſtatuis labori
Ponere finem?
4 *Quo ſoles vultu Pater ò redito,*
Eximes atro caput à ſepulchro:
Facta ne vindex mea, te benignum
Parcere cerne.

5 *Quis*

7 Virum ſanguinū, & do-
loſum abominabitur Domi
nus: Ego autèm in multitu-
dine miſericordiæ tuæ.
8 Introibo in domū tuam:
adorabo ad templum ſan-
ctum tuum in timore tuo.
9 Domine deduc me in iu-
ſtitia tua propter inimi-
cos meos: dirige in coſpec-
to tuo viam meam.
10 Quoniam non eſt in ore
eorum veritas: cor eorum
vanum eſt.
11 Sepulcrū patēs eſt guttē
eorum, linguis ſuis doloſe
agebāt: iudica illos Deus.
12 Decidant a cogitationi-
bus ſuis, ſecundum multi-
tudinem impietatū eorum
expelle eos, quoniam irri-
tauerunt te Domine.
13 Et lætentur omnes qui
ſperant in te: in æternū exul
tabunt, & habitabis in eis.
14 Et gloriabuntur in te
ōnes qui diligūt nomē tuū:
quoniā tu benedices iuſto.
15 Dn̄e vt ſcuto bonæ volun
tatis tuæ: coronaſti nos.

PSALM. VI.

1 DOmine, ne ī furore
tuo arguas me: ne-
que in ira tua corripias me.
2 Miſerere mei, Domine,
quoniam infirmus ſū: ſana-
me, Domine, quoniā con-
turbata ſunt oſſa mea.
3 Et anima mea turbata
eſt valde: ſed tu Dn̄e vſquequo? 4 Conuertere Domine, & eripe animam
meam; ſaluū me fac propter miſericordiā tuam. Quo

5 *Quis tuæ laudis meminit ſepultus?*
Te quis ad nigrum memorauit Orcum,
Nox vbi æternum patitur ſilendo
Frigida ſomnum?
6 *Nulla lamentis vacat hora ſolis,*
Fletibus totas ago noctis vmbras:
Et ſuperiecto rigo lacrymarum
Flumine lectum.
7 *Fletus & mærens hebetauit angor*
Luminum vires, color inter hoſtes
Et virgo lætæ poſuere rugis
Frontis honorem.
8 *Vos, quibus fraus eſt iocus, & voluptas*
Ite; ſpe vana cecidiſtis: aure
Nam meos queſtus Dominus recepit
Æquus amica.
9 *Annuit vultu precibus ſereno,*
10 *Audijt lenis mea, vota, ceſſas*
Turba confuſo variare turpes
Ore colores?
Tingat hoſtilis pudor ora turbæ:
Corda diſſoluat pauor: Eia votis
Irriti, mæſtos agite in remotis
Sedibus annos.

PSALM. VII.

1 *TE rector orbis ſpem ſalutis vnicam*
Periclitantis inuoco.
A factione redde perſequentium,
Potentiore ſoſpitem.
2 *Leonis inſtar efferi ne deuoret*
Hoſtis carentem vindice.
3 *Mentem manusque labe ſi piaculi*
Contagioſa pollui:
4 *Si damna damnis reddidi, ſpe decidam*
Priuatus omni gloria.
5 *Fugiens, ab hoſte perſequente retrahar,*
Mactatus enſe corruam.
Mecum inſepulto funeretur inclyti
Quæcunque laus eſt nominis. 6 *At*

5 Quoniam non eſt in mor
te qui memor ſit tui: in in-
ferno autem quis confite-
bitur tibi?
6 Laboraui in gemitu meo,
lauabo per ſingulas noctes
lectum meũ: lacrymis meis
ſtratum meum rigabo.
7 Turbatus eſt à furore o-
culus meus: inueteraui inter
omnes inimicos meos.
8 Diſcedite à me õnes, qui
operamini iniquitatẽ: quo
niam exaudiuit Dominus
vocem fletus mei.
9 Exaudiuit Dominus de-
precationem meam: Domi
nus orationẽ meã ſuſcepit.
10 Erubeſcant, & contur-
bentur vehementer õnes
inimici mei: cõuertãtur, &
erubeſcãt valde velociter.

PSALM. VII.

1 DOmine De' meus,
in te ſperaui: saluũ
me fac ex omnibus perſe-
quentibus me, & libera me.
2 Ne quãdo rapiat, vt leo
animam meã: dum non eſt,
qui redimat, neque qui ſal-
uum faciat.
3 Domine Deus meus, ſi
feci iſtud: ſi eſt iniquitas
in manibus meis.
4 Si reddidi retribuẽtibus
mihi mala: decidã merito
ab inimicis meis inanis.
5 Perſequatur inimic' ani-
mam meam, & cõprehen-
dat, & conculcet in terra uitã meã: & gloriã meã in puluerem deducat.
6 Ex

6 At vltor ira ſurge plenus, fulmina:
Inuade fines hoſtium.
7 Cordi eſſe legem, quam tuliſti, vt aſſeras
Exurge: nam minoribus
Iniurioſos imperas à publica
Authoritate corripi.
Si me tueris te corona gentium
Plaudientium circundabit.
8 Defenſor æqui iuris innocentiæ
Ab omnibus vocabere.
Hanc ſurge propter gloriam ſublimior,
Qui iura das mortalibus.
9 Agnoſce cauſam. iudica: vide meam
Quæſitor innocentiam.
10 Vaneſcet hominis tam ſceleſti iniquitas:
Iuſti vigebit æquitas.
Scrutatur etenim perſpicax mentem Deus,
Introſpicit præcordia
11 Illud hinc ſalutis habeo præſidium meæ,
Nam corde puros liberat.
12 At vos ſceleſta turba, cunctantis moræ
Ne Numinis fallamini.
Vt æqui amicos ſoſpitat: ſic tempore
Suo fatigat improbos.
13 Ni frena mentis obſtinatæ vertitis
Iam ſtringit enſem flammeum.
14 Iam tendit arcum: tela mittet ignea:
Vrentur illis ſaucij.
15 Tu qui nefanda parturis, doloribus
Exæſtuas dum concipis.
Partumque tandem fundis, inſtar fabulæ
Quam fingit vmbra ſomnij.
16 Scrobe deuorare qua parabas alterum,
Hac deuoratus occidis.
17 Fraus in parentem rediit, authoris ſui
Ruina preſſit verticem.
18 Erit ergo carmen Æquitas Dei mihi,
Eiuſque nomen inclytum. *Nos*

6 Exurge Domine in ira tua:& exaltare infinibus inimicorum meorum.

7 Et exurge Dñe Deus meus, in præcepto, quod mandaſti;& ſynagoga populorum circundabit te.

8 Et propter hanc in altũ regredere: Dominus iudicat populos.

9 Iudica me, Domine, ſecundum iuſtitiã meam:& ſecundum innocentiã meam ſuper me:

10 Conſumetur nequitia peccatorum, & diriges iuſtum: ſcrutans corda, & renes Deus.

11 Iuſtum adiutoriũ meum à Domino, qui ſaluos facit rectos corde.

12 Deus iudex iuſtus, fortis, & patiens: nũquid iraſcitur per ſingulos dies.

13 Niſi conuerſi fueritis, gladium ſuum uibrabit; arcum ſuum tetendit, & parauit illum.

14 Et in eo parauit vaſa mortis: ſagittas ſuas ardentibus effecit.

15 Ecce parturit iniuſtiã, concepit dolorem: & peperit iniquitatem.

16 Lacum aperuit,& effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit.

17 Conuertetur dolor eius in caput eius: & in verticem ipſius iniquitas eius deſcendet. 18 Confitebor Domino ſecundum iuſtitiam eius: & psallam nomini Domini altiſſimi,

PSAL-

PSALM IX.

1 *Te cithara, te voce canam, tua mẽte reuoluã*
Facta, Parens, tibi lætitia perfuſus in auras
2 *Efferar, & citharas numeris vocalibus addam*
3 *In nomen rex alme tuum. Ruit hoſtis ab ore*
Namque tuo fugiens, animamque efflauit eundo.
4 *AEquus enim iudex partes aduerſus iniquas,*
Ipſe mihi afflictæ dirimis certamina cauſæ.
5 *Gentibus increpitans clauſiſti immanibus ora.*
Impietate reos damnaſti, nomina quorum
Feciſti æternum ſecreta minoribus eſſe.
6 *Hoſtis amare tuo finem Deus attulit enſi,*
Et tua proſtratis iam diruet oppida muris.
7 *Illa cadent magno radicitus eruta motu*
Teque ſimul tacitæ condent obliuia famæ.
Ipſe autẽ Dominus manet, æternumque manebit
8 *Iamque ſibi ſolium componit vt arbiter orbem*
Temperet, & populos examine iudicet æquo
9 *Præſidium miſeris aderit ſtatioque, furentes*
Tempeſtas rerum cum ſoluerit aſpera ventos.
10 *Ergo, Parens, duri ſperent te in rebus amicum*
Qui nomen nouere tuum. Non ſorte relinquis
In grauiore pios, qui te & tua iuſſa requirunt.
11 *Dicite vos dominum qui numine tecta Sionis*
Alma tenet, populis externa per oppida ſerte
12 *Conſilia, euentis nunquam caritura ſecundis*
Cæde vaporantes inſonte vlciſcitur enſes,
Et dare pauperibus non obliuiſcitur aurem
13 *Alme precor, miſerere: meas ò reſpice curas*
14 *Hoſtiliſque minas odij: Ne regia lethi*
Effice me piceis includat ahenea portis.
Ipſe tuas repetã Solymæa per atria laudes 15 *An*

PSALM. IX.

1 Confitebor tibi, Domine, in toto corde
meo: narrabo omnia m
rabil a tua.
2 Lætabor, & exultabo in
te: Pſallam nomini tuo,
altiſſime.
3 In conuertendo inimicum
cum meum retrorſum: ĩ-
firmabuntur, & peribunt
à facie tua.
4 Quoniam feciſti iudici-
um meum, & cauſam me
am: ſediſti ſuper trhonũ
qui iudicas iuſtitiam.
5 Increpaſti gentes, & pe-
riit impius: nomen eo-
rum deleſti in æternum,
& in ſeculum ſeculi.
6 Inimici defecerunt fra-
meæ ĩ finem: & ciuitates
eorum deſtruxiſti.
7 Perijt memoria eorũ cũ
ſonitu. Et Dominus in
æternum permanet.
8 Parauit in iudicio thro-
num ſuum: & ipſe iudica-
bit orbẽ terræ, in æquita-
te, iudicabit populos in
iuſtitia
9 Et factus eſt Domin⁹ re
fugium pauperi: adiutor
in opportunitatibus, in tribulatione. 10 Et ſperent in te, qui nouerũt no-
men tuum: quoniam non dereliquiſti quærentes te, Domine. 11 Pſallite
Domino, qui habitat in Sion: annunciate inter gentes ſtudia eius 12 Quo
niam requirens ſanguinem eorum recordatu ſeſt: non eſt oblitus clamo-
rem pauperum. 13 Miſerere mei, Domine: vide humilitatem meam de
inimicis meis. 14 Qui exaltas me de portis mortis: ut annunciem om-
nes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

15 *Autoremque meæ dicent caua nablia vitæ.*
Quem fecere lacum gentes adiere malignæ:
16 *Retia ponentes nodati in retibus hærent.*
17 *Scilicet hanc legem ſtatuit vindicta Parentis*
Admiranda, ſuis fallantur vt artibus artes:
Et laquei proprijs vt inuentoribus obſint.
18 *Impietas ergo teneat regna inuia ſoli*
Et ſecura Dei gentes quæ obliuia potant.
19 *Integritas autem nec triſtibus occubet vmbris,*
Spes inopum feros nec lugeat obruta fines.
20 *Surge, parens, ne quis rerum ſucceſſibus auctus*
Erigat in tenues elato cornua vultu.
21 *Iuraque regnator da gentibus æqua ſuperbis,*
Adde metum freno quoniam formidinis actæ
Aſpicient Numen maioribus eſſe timendum,
Vlturum in timidos quæ patrauere minores.

PSALM. X.
ſecundum Hebr.

1 *Cur procul alme Parens abijſſe videbere, quando*
Atrox procella temporum iuſtos agit?
2 *Impius euehitur dum faſtu elatus inani,*
Pium ſuperba calcat impotentia.
In caput ô vtinam recidant inuenta malorum,
Et cogitatis occidant furoribus.
3 *Se leuat in cælum, temerata nefarius explet*
Libidinoſi quando vota pectoris.
4 *Applaudunt ſcurræ linguis, animoſior inde*
Suis laceſſit aſtra contumelijs;
5 *Ergo furens animi, poſita formidine, cæli*
Vltoris iram regis obliuiſcitur.
Quà vocat improbitas, illà ſcelus occupat omne,
Seu nox oberrat, ſiue ſol regit diem.
6 *Non ſubit interea quibus illum excindere poenis*
Statuit ſeueri læſa maieſtas Dei.
Aut animi plenus dominũ ſe fingit in hoſtes. 7 *Au*

15 Exultabo ĩ ſalutari tuo infixæ sunt gẽtes in interitu, quem fecerunt.
16 In laqueo iſto, quem abſconderunt: comprehenſus eſt pes eorum.
17 Cognoſcetur Dominus iudicia faciens: in operibus manuum ſuarum cõprehẽſus eſt peccator.
18 Conuertantur peccatores in infernũ: omnes gentes, quæ obliuiſcuntur Deum.
19 Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patientia pauperum non peribit in finem.
20 Exurge Domine, non confortetur homo: iudicentur gentes in cõſpectu tuo.
21 Conſtitue, Domine, legiſlatorem ſuper eos: ut ſciant gentes, quoniam homines ſunt.

PSALM. X.
ſecundum Hebr.

1 Ut quid, Domine, receſſiſti longe: deſpicis in opportunitatibus, in tribulatione.
2 Dum ſuperbit impius, incenditur pauper: cõprehenduntur in conſilijs, quibus cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in deſiderijs animæ ſuæ: & iniquus bene-
dicitur 4 Exacerbauit Dominum peccator: ſecundum multitudinem
iræ ſuæ non quæret. 5 Non eſt Deus in cõſpectu eius: inquinatæ ſunt uiæ
illius in omni tempore. 6 Auferuntur iudicia tua à facie eius: omnium
inimicorum suorum dominabitur. 7 Dixit

7 *Aut hæc inani voluit impudentia;*
Ibit inoffenſo pede vita, nouiſſima donec
Meum coronet verticem felicitas.
8 *Fraudes ore vomit promptus maledicere, lingua*
Bonis dolores & labores parturit.
9 *Collocat inſidias circa ferus atria ditum,*
Inde vt cruorem ſpargat innocentium.
10 *Hinc inopem toruo venientem lumine ſeruat;*
Reſpicit ab antro ſæuus vt prædam leo.
11 *Innocuis ergo latet imprudentibus hoſtis,*
Vt implicatos retibus trahat ſuis.
12 *Quos vbi deſpexit luctari in caſſibus, exit,*
Superque, toto pectore incumbens, cadit
His vbi non meritos affecit cladibus, arte
Immanitatem celat implacabilem,
13 *Tum ſecum hæc memorat, Deus obliuiſcitur orbem,*
Et vt ferantur res, videre negligit.
14 *Surge, manum radijs attolle minacibus vltor,*
Ne te piorum cœperint obliuia.
15 *Cur impune tuus ſecum meditabitur hoſtis,*
Non eſſe curæ res tibi mortalium?
16 *At bonus innocui miſeranda incommoda cernis*
ET quo dolore torqueantur adſpicis
Indignata vides vt ſæuiat ira tyranni,
Quem puniendum dexteræ trades tuæ.
17 *Sunt inopes, & erunt tua cura parentibus orbam*
Tutor gubernas ipſe ſolitudinem
18 *Vires frange; pios adeo quibus impius vrget,*
Vt, non reperias quem ſecundò punias,
19 *Omnia rex hominum dominabere tempora, quamuis*
Ex orbe ſemen impium fugaueris.
20 *Hæc ſunt alme Parens audi pia vota bonorũ:*
Hæc miſta lacrymis pectorum ſuſpiria.
21 *Pupil-*

7 Dixit enim in corde ſuo: Non mouebor à generatione in generationem, ſine malo.
8 Cuius maledictione os plenum eſt, & amaritudine, & dolo: ſub lingua eius labor, & dolor.
9 Sedet in inſidijs cum diuitibus in occultis vt interficiat innocentem.
10 Oculi eius in pauperẽ reſpiciunt: inſidiatur in abſcondito, quaſi leo in ſpelunca ſua.
11 Inſidiatur, vt rapiat pauperẽ, rapere pauperẽ dũ attrahit eum.
12 In laqueo ſuo humiliabit eum: inclinabit ſe, & cadet, cum dominatus fue-
13 rit pauperum.
Dixit enim in corde ſuo oblit⁹ eſt De⁹: auertit faciẽ ſuã, ne videat in finem
14 Exurge Domine Deus, & exaltetur manus tua: ne obliuiſcaris pauperũ.
15 Propter quid irritauit impius Deũ? dixit enim ĩ corde ſuo, Nõ requiret.
16 Vides, quoniam tu laborem, & dolorem conſideras: vt tradas eos in manus tuas. 17 Tibi derelictus eſt pauper: orphano tu eris adiutor. 18 Contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur peccatum illius, & non inuenietur. 19 Dominus regnabit in æternum, & in ſeculum ſeculi: peribitis gentes de terra illius. 20 Deſiderium pauperum exaudiuit Dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.

21 *Pupillum teneremque velis defendere, ſurgat.*
Animis tyrannus ne quis inſolentior:
Et validis fidens opibus calcare minores
Audeat eodem fictus è terræ luto.

PSALM. X.
Hebr. XI.

1 *DVm Domino fidam, quid dicitis, Alite pēna*
Inſtar auis timidæ per iuga ſumma fuge?
Impius intendat calamis lethalibus arcum,
Et velit occulta cæde necare pios.
3 *Quid meruere boni, ſi fundamenta ruerunt*
Prauorum inſtabili non benè fulta manu.
4 *Sancta coruſcantis vindex habet atria templi,*
Inde toro reſidens omnia facta videt.
5 *Per varias hominum circumfert lumina curas,*
Lumina ſecretum præteritura nihil.
6 *Approbat, inſontes peragunt quæcunque labores;*
Omne ſed auerſo deſpicit ore nefas.
7 *Quin ſuper exleges tortum iaculabitur ignem,*
Miſtaque ſulphurea retia nube pluet:
Addet agens hyemes. Hæc pharmaca diluet auris
Impie lethæo vaſe bibenda tibi.
8 *Iuſtitiam Dominus rerum quia diligit, omnes*
Pectore qui caſto recta ſequuntur, amat.

PSALMVS. XI.
Hebr XII

1 *O Rector eſto præſidium mihi,*
Nam fugit orbem territa ſanctitas:
Fideſque mutauit remoto
Exilio temerata gentes.
2 *Mendoſa narrant quiſque ſodalibus*
Verbis amicant dulcibus alterum:
Sed corde prauas fraudulento,
Vt noceant, meditantur artes.

3 O fra-

21 Iudicare pupillo, & humili: vt non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

PSALMVS. X.
Hebr. XI.

1 IN Domino confido quomodo dicitis animæ meæ, Transmigra in montem, ſicut paſſer?
2 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum parauerunt ſagittas ſuas in pharetra ut ſagittēt in obſcuro rectos corde.
3 Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt: iuſtus autē quid fecit?
4 Dominus in templo ſancto ſuo: Dominus in cælo ſedes eius.
5 Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebræ eius interrogāt filios hominū.
6 Dominus interrogat iuſtum, & impium: qui autem diligit iniquitatē, odit animam ſuam.
7 Pluet ſuper peccatores laqueos ignis, & ſulphur, & ſpiritus procellarū: pars calicis eorum.
8 Quoniam iuſt' Dominus, & iuſtitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

PSALM. XI
Hebr. XII.

1 SAluum me fac, Domine, qm̃ defecit ſãctus: quoniam diminutæ ſunt
veritates a filijs hominum. 2 Vana locuti ſunt vnuſquiſque ad
proximum ſuum: labia doloſa, in corde, & corde locuti ſunt

3 Diſ

3 *O ſi:angat, orbem qui regit arbiter*
Fucata blandis ora coloribus:
Doctam recidat magna linguam
Intrepidis reſonare dictis.
4 *Audent ſuperbi talia proloqui,*
Verbis agamus cuncta licentius:
Nam noſtra habenis ecquis ora
Aut hominum premit aut Deorum?
5 *Aduertit aurem ſed querimonijs*
Numen bonorum ſæua gementium:
Dixitque ſurgam, ne cathenas
Sub tumido patiantur hoſte.
Quin liberatos ſedibus inferum,
Impunè cernent vnde pericula:
Rerumque motus, & frementes
Sub pedibus volitare curas.
6 *Promiſſa ducit ſemper in exitum*
Syncera, tanquam fuſile ſeptimo
Aurum camino quod recoctum
Diſſimili ſine fæce lucet.
7 *Nos efferatæ gentis ab impetu*
Regnator olim magne tueberis:
Nos à malorum ſtirpe ſaluos
Perpetuum ſtatues in æuum.
8 *Rerum poteſtas cum datur improbis*
(Scis alme) verſant cuncta volubiles;
Terræque proles in bonorum
Aſperior ſobolem tumeſcit.

P S A L M. XII
Hebr. XIII.

1 *QVo Pater vſque mei capient te obliuia? ſēper*
Ora teges, oculis non retegenda meis?
2 *Conſilijs animum quo triſtibus vſque fatigo?*
Flebile quo pectus deſinet eſſe die?
3 *Quò ferus vſque ſuos de me canet hoſtis honores?*
Verte precor vultus ad mea verba tuos.
4 *Hos radiis oculos tandem vitalibus adfla,*
Sopiti ſtygijs ne moriantur aquis.
Ne meus inualui pleno canat æmulus ore; 5 *Nā*
inimicus meus, præualui aduerſus eum.

3 Diſperdat Dominus ōnia
labia doloſa: & linguam
magniloquam.
4 Qui dixerunt: Linguam
noſtram magnificabimus
labia noſtra à nobis ſunt
quis noſter Dominus eſt,
5 Propter miſeriā inopum?
& gemitum pauperum
nunc exurgam dicit Do-
minus: ponam in ſalutari,
fiducialiter agam in eo.
6 Eloquia Domini, eloquia
caſta: argentum igne exa
minatum probatum ter-
ræ, purgatū ſeptuplum
7 Tu Domine ſeruabis nos
& cuſtodies nos à genera-
tione hac in æternum.
8 In circuitu impij ambu-
lant: ſecundum altitudi-
nem tuam multiplicaſti fi
lios hominum.

PSALM. XII.
Hebr .XIII.

1 VSquequo, Domine
obliuiſceris me in
finem? uſquequo auertis
faciem tuam à me?
2 Quandiu ponam conſilia
in anima mea dolorem in
corde meo per diem?
3 Vſquequo exaltabitur ini
micus meus ſuper me?
reſpice, & exaudi me Do-
mine Deus meus,
4 Illumina oculos meos ne
vnquam obdormiam in
morte: nequando dicat

5 Qui

5 *Namque meis alacer caſibus hoſtis erit.*
Spes ego quas habeo, te ſolo in præſide figo,
6 *Alma ſalus veniat numine miſſa tuo.*
Tum ſecura meis accedent gaudia rebus
Teque tuumque meo nomen in ore feram.

PSALM. XIII
Hebr. XIV.

1 *Impietas, addens calcaria cæca furori,*
Sibi dixit orbem qui regat, non eſt Deus
2 *Tolluit hinc hominum contagio lurida mores,*
Nemine ſequente veritatis orbitam
3 *In terras oculos Deus æthere miſit ab alto,*
Facta vt videret omnium mortalium
Eſſet an ex hominum tot ſaltem millibus vnus,
Qui corde numen purior requireret.
4 *A recto in prauas gens declinauerat artes*
Humana, cælo facta deteſtabilis.
Omnibus vnus erat furor in contraria veri,
Nam fas pudorque continebat neminem.
8 *Fas colerent illi, ſceleri qui vela dederunt,*
Plebem vorantes vt ſuos cibos meam?
9 *Quin etiam viuunt ſecuri vindicis æuum:*
Nullo inuocantes numen in periculo
At gelido victi ponent horrore tumores,
Cùm res timorem nulla iuſtis afferet.
10 *Qui fouet inſontes, hæc dicet ſontibus olim,*
Studia vocaſtis pauperum ludibria?
Spes erat, & conſtans validæ fiducia mentis,
Deus ſecundo quam beabit exitu
11 *Quis dabit aerea miſſam de rupe Sionis,*
Opem vocatis Iſaci nepotibus?
Cùm Deus in patrias profugos reuocauerit vrbes,
Tunc Abrahamo nata gens lætabitur.

Pſalm

5 Qui tribulant me, exulta-
bunt, ſi motus fuero: Ego
autem in miſericordia tua
ſperaui.
6 Exultabit cor meum in
ſalutari tuo: cantabo Do-
mino, qui bona tribuit
mihi, & pſallam nomini
Domini altiſſimi.

PSALM. XIII.
Hebr. XIV.

1 Dixit inſipiens in cor-
de ſuo: Non eſt De'
2 Corrupti ſunt, & abomi-
nabiles facti ſunt in ſtudi-
js ſuis: nõ eſt, qui faciat,
bonũ, nõ eſt vſque ad vnũ
3 Domin' de cælo proſpe-
xit ſuper filios hominum:,
vt videat ſi eſt intelligens,
aut requirens Deum.
4 Omnes declinauerunt, ſi-
mul inutiles facti ſũt: non
eſt qui faciat bonum, non
eſt vſque ad unum.
5 Sepulchrum patẽs eſt gut-
tur eorũ, linguis ſuis do-
loſe agebant: venenum
aſpidum ſub labijs eorum
6 Quorũ os maledictione,
& amaritudine plenum
eſt: veloces pedes eorum
ad effundendum ſangui-
nem 7 Contritio, & infe-
licitas in uijs eorum, & viam pacis non cognouerunt: non eſt timor Dei ante
oculos eorum 8 Nonne cognoſcent omnes, qui operantur iniquitatem: qui
deuorant plebem meam ſicut eſcam panis? 9 Dominum non inuocauerũt
illic trepidauerũt a timore, vbi nõ erat timor. 10 Quoniam Dominus in ge-
neratione iuſta eſt, conſilium inopis confudiſtis: quoniam Domin' ſpes ei' eſt.
11 Quis dabit ex ſion ſalutare Iſrael? cum auerterit Dominus captiuitatem
plebis ſuæ, exultabit Iacob, & lætabitur Iſrael.

Pſalm.

PSALM. XLV.
Hebr. XV.

1 O Sator rerum quis amœna tecum
AEtheris felix habitabit arua?
Quem ſines almi tua feriari
Per iuga montis?
2 Integrum vitæ ſceleriſque purum,
3 Iuris, & veri cupidum; veneno
Neſcium blando medicare ficta
Spicula linguæ.
4 Damna moliri ſocijs, amicos
Turpium dictis maculare rerum;
Caſta quis puræ temerare fugit,
Nomina famæ.
5 Impios ducens nihilo minores,
Qui vehit iuſtos ſuper aſtra laude,
6 Vera iurati ſtabilire certus
Fœdera pacti.
Non dedit nummos repetendo lucra;
Non vt inſontem ſpoliaret auro
Ceſſit, inuictus ſtetit imò contra
Munera iudex.
7 Quiſquis hæc felix animo peregit,
Euolat penna metue[illegible] ſolus:
Redditum cælo canit at ſequentes
Fama per annos.

PSALM. XV.
Hebr. XVI.

1 INcolumem ſeruet tua me cuſtodia, quando
Alme Parens animo ſpes ades vna meo.
2 Vnum te ſoleo ſanctum mihi dicere numen:
Et mea conteſtor non opus eſſe tibi.
3 In ſanctos ideo votis feror omnibus illos
Quos non pœnituit ſorte vocaſſe tuos.
4 O genus ingratum, gens o obnoxia poenis
Fingere de ceſis rupibus auſa Deos.

5 Non

PSALM. XIV.
Heb. XV.

1 DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?
2 Qui ingreditur ſine macula: & operatur iuſtitiam.
3 Qui loquitur veritatē in corde ſuo: qui nō egit dolum in lingua ſua.
4 Nec fecit ꝓximo ſuo malum: & opprobrium non accepit aduerſus proximos ſuos.
5 Ad nihilum deduct' eſt in cōſpectu eius malignus: timentes autem Dominum glorificat.
6 Qui iurat proximo ſuo, & nō decipit, qui pecuniam ſuam non dedit ad uſurā & munera ſuper innocentem non accepit.
7 Qui facit hæc: non mouebitur in æternum.

PSALM. XV.
Hebr. XVI.

1 COnſerua me, Domine: quoniam ſperaui in te.
2 Dixi Domino, Deus me' es tu: quoniam bonorum meorum non eges.
3 Sanctis, qui ſunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis.
4 Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt.

1 Non

5 *Quis tuæ laudis meminit ſepultus?*
Te quis ad nigrum memorauit Orcum,
Nox vbi æternum patitur ſilendo
Frigida ſomnum?
6 *Nulla lamentis vacat hora ſolis,*
Fletibus totas ago noctis vmbras:
Et ſuperiecto rigo lacrymarum
Flumine lectum.
7 *Fletus & mærens hebetauit angor*
Luminum vires, color inter hoſtes
Et virgo lætæ poſuere rugis
Frontis honorem.
8 *Vos, quibus fraus eſt iocus, & voluptas*
Ite; ſpe vana cecidiſtis: aure
Nam meos queſtus Dominus recepit
Aequus amica.
9 *Annuit vultu precibus ſereno,*
10 *Audijt lenis mea, vota, ceſſas*
Turba confuſo variare turpes
Ore colores?
Tingat hoſtilis pudor ora turbæ:
Corda diſſoluat pauor: Eia votis
Irriti, mæſtos agite in remotis
Sedibus annos.

PSALM. VII.

1 *TE rector orbis ſpem ſalutis vnicam*
Periclitantis inuoco.
A factione redde perſequentium,
Potentiore ſoſpitem.
2 *Leonis inſtar efferi ne deuores*
Hoſtis carentem vindice.
3 *Mentem manusque labe ſi piaculi*
Contagioſa pollui:
4 *Si damna damnis reddidi, ſpe decidam*
Priuatus omni gloria.
5 *Fugiens, ab hoſte perſequente retrahar,*
Mactatus enſe corruam:
Mecum inſepulto funeretur inclyti
Quæcunque laus eſt nominis. 6 *At*

5 Quoniam non eſt in mor
te qui memor ſit tui: in in-
ferno autem quis confite-
bitnr tibi?
6 Laboraui ingemitu meo,
lauabo per ſingulas noctes
lectum meũ: lacrymis meis
ſtratum meum rigabo.
7 Turbatus eſt à furore o-
culus meus: ïueteraui inter
omnes inimicos meos.
8 Diſcedite à me õnes, qui
operamini iniquitaté: quo
niam exaudiuit Dominus
vocem fletus mei.
9 Exaudiuit Dominus de-
precationem meam: Domi
nus orationẽ meã ſuſcepit.
10 Erubeſcant, & contur-
bentur vehementer õnes
inimici mei: cõuertãtur, &
erubeſcãt valde velociter.

PSALM. VII.

1 DOmine De' meus,
in te ſperaui: ſaluũ
me fac ex omnibus perſe-
quentibus me, & libera me.
2 Ne quãdo rapiat, vt leo
animam meã: dum non eſt,
qui redimat, neque qui ſal-
uum faciat.
3 Domine Deus meus, ſi
feci iſtud: ſi eſt iniquitas
in manibus meis.
4 Si reddidi retribuẽtibus
mihi mala: decidã merito
ab inimicis meis inanis.
5 Perſequatur inimic' ani-
mam meam, & cõprehen-
dat, & conculcet in terrauitã meã: & gloriã meã in puluerem deducat.

6 Ex

6 *At vltor ira ſurge plenus, fulmina:*
Inuade fines hoſtium.
7 *Cordi eſſe legem, quam tuliſti, vt aſſeras*
Exurge: nam minoribus
Iniurioſos imperas à publica
Authoritate corripi.
Si me tueris te corona gentium
Plaudientium circundabit.
8 *Defenſor æqui iuris innocentiæ*
Ab omnibus vocabere.
Hanc ſurge propter gloriam ſublimior,
Qui iura das mortalibus.
9 *Agnoſce cauſam. iudica: vide meam*
Quæſitor innocentiam.
10 *Vaneſcet hominis tam ſceleſti iniquitas:*
Iuſti vigebit æquitas.
Scrutatur etenim perſpicax mentem Deus,
Introſpicit præcordia
11 *Illud hinc ſalutis habeo præſidium meæ,*
Nam corde puros liberat.
12 *At vos ſceleſta turba, cunctantis mora*
Ne Numinis fallamini.
Vt æqui amicos ſoſpitat: ſic tempore
Suo fatigat improbos.
13 *Ni frena mentis obſtinatæ vertitis*
Iam ſtringit enſem flammeum.
14 *Iam tendit arcum: tela mittet ignea:*
Vrentur illis ſaucij.
15 *Tu qui nefanda parturis, doloribus*
Exæſtuas dum concipis.
Partumque tandem fundis, inſtar fabulæ
Quam fingit vmbra ſomnij.
16 *Scrobe deuorare qua parabas alterum,*
Hac deuoratus occidis.
17 *Fraus in parentem rediÿt, authoris ſui*
Ruina preſſit verticem.
18 *Erit ergo carmen Æquitas Dei mihi,*
Eiusque nomen inclytum. *Nos*

6 Exurge Domine in ira
tua:& exaltare infinibus ini
micorum meorum.
7 Et exurge Dñe Deus
meus, in præcepto, quod
mandaſti;& ſynagoga po-
pulorum circundabit te.
8 Et propter hanc in altũ
regredere: Dominus iudi-
cat populos.
9 Iudica me, Domine, ſe-
cundum iuſtitiau meam:&
ſecundum innocentiã me-
am ſuper me:
10 Conſumetur nequitia
peccatorum, & diriges iu-
ſtum: ſcrutans corda, &
renes Deus.
11 Iuſtum adiutoriũ me-
um à Domino, qui ſaluos
facit rectos corde.
12 Deus iudex iuſtus, for
tis,& patiens: nũquid ira
ſcitur per ſingulos dies.
13 Niſi conuerſi fueritis,
gladium ſuum uibrabit;
arcum ſuum tetendit, &
parauit illum.
14 Et in eo parauit vaſa
mortis: ſagittas ſuas arden-
tibus effecit.
15 Ecce parturit iniuſtiã,
concepit dolorem:& pe-
perit iniquitatem.
16 Lacum aperuit,& effo-
dit eum: & incidit in foue
am, quam fecit.
17 Conuertetur dolor e-
ius in caput eius: & in uer-
ticem ipſius iniquitas eius deſcendet. 18 Confitebor Domino ſecun-
dum iuſtitiam eius: & pſallam nomini Domini altiſſimi,

PSAL-

PSALM IX.

1 *TE cithara, te voce canam, tua mēte reuoluā*
Facta, Parens, tibi lætitia perfuſus in auras
2 *Efferar, & citharas numeris vocalibus addam*
3 *In nomen rex alme tuum. Ruit hoſtis ab ore*
Namque tuo fugiens, animamque efflauit eundo.
4 *Æquus enim iudex partes aduerſus iniquas,*
Ipſe mihi afflictæ dirimis certamina cauſæ.
5 *Gentibus increpitans clauſiſti immanibus ora.*
Impietate reos damnoſti, nomina quorum
Feciſti æternum ſecreta minoribus eſſe.
6 *Hoſtis amare tuo finem Deus attulit enſi,*
Et tua proſtratis iam diruet oppida muris.
7 *Illa cadent magno radicitus eruta motu*
Teque ſimul tacitæ condent obliuia famæ.
Ipſe autē Dominus manet, æternumque manebit
8 *Iamque ſibi ſolium componit vt arbiter orbem*
Temperet, & populos examine iudicet æquo
9 *Præſidium miſeris aderit ſtatioque, furentes*
Tempeſtas rerum cum ſoluerit aſpera ventos.
10 *Ergo, Parens, duri ſperent te in rebus amicum*
Qui nomen nouere tuum. Non ſorte relinquis
In grauiore pios, qui te & tua iuſſa requirunt.
11 *Dicite vos dominum qui numine tecta Sionis*
Alma tenet, populis externa per oppida ferte
12 *Conſilia, euentis nunquam caritura ſecundis*
Cæde vaporantes inſonte vlciſcitur enſes,
Et dare pauperibus non obliuiſcitur aurem
13 *Alme precor, miſerere: meas ò reſpice curas*
14 *Hoſtiliſque minas odij: Ne regia lethi*
Effice me piceis includat ahenea portis.
Ipſe tuas repetā Solymæa per atria laudes 15 *Au*

PSALM. IX.

1 CONfitebor tibi, Domine, in toto corde
meo: narrabo omnia m
rabil a tua.
2 Lætabor, & exultabo in
te: Pſallam nomini tuo,
altiſſime.
3 In conuertendo inimi-
cum meum retrorſum: ĩ-
firmabuntur, & peribunt
à facie tua.
4 Quoniam feciſti iudici-
um meum, & cauſam me
am: ſediſti ſuper trhonũ
qui iudicas iuſtitiam.
5 Increpaſti gentes, & pe-
riit impius: nomen eo-
rum deleſti in æternum,
& in ſeculum ſeculi.
6 Inimici defecerunt fra-
meæ ĩ finem: & ciuitates
eorum deſtruxiſti.
7 Perijt memoria eorũ cũ
ſonitu. Et Dominus in
æternum permanet.
8 Parauit in iudicio thro-
num ſuum: & ipſe iudica-
bit orbē terræ, in æquita-
te, iudicabit populos in
iuſtitia
9 Et factus eſt Domin' re
fugium pauperi: adiutor
in opportunitatibus, in tribulatione. 10 Et ſperent in te, qui nouerũt no-
men tuum: quoniam non dereliquiſti quærentes te, Domine. 11 Pſallite
Domino, qui habitat in Sion: annunciate inter gentes ſtudia eius 12 Quo
niam requirens ſanguinem eorum recordatu ſeſt: non eſt oblitus clamo-
rem pauperum. 13 Miſerere mei, Domine: vide humilitatem meam de
inimicis meis. 14 Qui exaltas me de portis mortis: ut annunciem om-
nes laudationes tuas in portis filiæ Sion.

15 *Autoremque mea dicent caua nablia vitæ.*
Quem fecere lacum gentes adiere malignæ:
16 *Retia ponentes nodati in retibus hærent.*
17 *Scilicet han c legem ſtatuit vindicta Parentis*
Admiranda ,ſuis fallantur vt artibus artes:
Et laquei proprijs vt inuentoribus obſint.
18 *Impietas ergo teneat regna inuiſa ſoli*
Et ſecura Dei gentes quæ obliuia potant.
19 *Integritas autem nec triſtibus occubet vmbris,*
Spes inopum ſeros nec lugeat obruta fines.
20 *Surge, parens, ne quis rerum ſucceſſibus auctus*
Erigat in tenues elato cornua vultu.
21 *Iuraque regnator da gentibus æqua ſuperbis,*
Adde metum freno quoniam formidinis actæ
Aſpicient Numen maioribus eſſe timendum,
Vlturum in timidos quæ patrauere minores.

PSALM. X.
ſecundum Hebr.

1 *CVr procul alme Parens abijſſe videbere, quando*
Atrox procella temporum iuſtos agit?
2 *Impius cuchitur dum faſtu elatus inani,*
Pium ſuperba calcat impotentia.
In caput ò vtinam recidant inuenta malorum,
Et cogitatis occidant furoribus.
3 *Se leuat in cælum, temerata nefarius explet*
Libidinoſi quando vota pectoris.
4 *Applaudunt ſcurræ linguis, animoſior inde*
Suis laceſſit aſtra contumelijs;
5 *Ergo furens animi, poſita formidine, cæli*
Vltoris iram regis obliuiſcitur.
Quà vocat improbitas, illà ſcelus occupat omne,
Seu nox oberrat, ſiue ſol regit diem.
6 *Non ſubit interea quibus illum excindere poenis*
Statuit ſeueri læſa maieſtas Dei.
Aut animi plenus dominũ ſe fingit in hoſtes. 7 Au

15 Exultabo ĩ ſalutari tuo
infixæ sunt gẽtes in inte
ritu, quem fecerunt.
16 In laqueo iſto, quem
abſconderunt: compre-
henſus eſt pes eorum.
17 Cognoſcetur Dominus
iudicia faciens: in ope-
ribus manuum ſuarum
cõprehẽſus eſt peccator.
18 Conuertantur pecca-
tores in infernũ: omnes
gentes, quæ obliuiſcun-
tur Deum.
19 Quoniam non in finem
obliuio erit pauperis: pa
tientia pauperum non
peribit in finem.
20 Exurge Domine, non
confortetur homo: iudi
centur gentes in cõſpec-
ctu tuo.
21 Conſtitue, Domine, le-
giſlatorem ſuper eos: ut
ſciant gentes, quoniam
homines ſunt.

PSALM. X.
ſecundum Hebr.

1 VT quid, Domine, receſſiſti longe: de-
ſpicis in opportunitati
bus, in tribulatione.
2 Dum ſuperbit impius, ĩn-
cenditur pauper: cõpre-
henduntur in conſilijs,
quibus cogitant.

3 Quoniam laudatur peccator in deſiderijs animæ ſuæ: & iniquus bene-
dicitur 4 Exacerbauit Dominum peccator: ſecundum multitudinem
iræ ſuæ non quæret. 5 Non eſt Deus in cõſpectu eius: inquinatæ ſunt uiæ
illius in omni tempore. 6 Auferuntur iudicia tua à facie eius: omnium
inimicorum ſuorum dominabitur. 7 Dixit

7 Aut hæc inani voluit impudentia;
Ibit inoffenſo pede vita, nouiſſima donec
Meum coronet verticem felicitas.
8 Fraudes ore vomit promptus maledicere, lingua
Bonis dolores. & labores parturit.
9 Collocat inſidias circa ferus atria ditum,
Inde vt cruorem ſpargat innocentium.
10 Hinc inopem toruo venientem lumine ſeruat;
Reſpicit ab antro ſæuus vt prædam leo.
11 Innocuis ergo latet imprudentibus hoſtis,
Vt implicatos retibus trahat ſuis.
12 Quos vbi deſpexit luctari in caſſibus, exit,
Superque, toto pectore incumbens, cadit
His vbi non meritos affecit cladibus, arte
Immanitatem celat implacabilem,
13 Tum ſecum hæc memorat, Deus obliuiſcitur orbem,
Et vt ferantur res, videre negligit.
14 Surge, manum radijs attolle minacibus vltor,
Ne te piorum cœperint obliuia.
15 Cur impune tuus ſecum meditabitur hoſtis,
Non eſſe curæ res tibi mortalium?
16 At bonus innocui miſeranda incommoda cernis
ET quo dolore torqueantur adſpicis
Indignata vides vt ſæuiat ira tyranni,
Quem puniendum dexteræ trades tuæ.
17 Sunt inopes, & erunt tua cura parentibus orbam
Tutor gubernas ipſe ſolitudinem
18 Vires frange; pios adeo quibus impius vrget,
Vt non reperias quem ſecundò punias,
19 Omnia rex hominum dominabere tempora, quamuis
Ex orbe ſemen impium fugaueris.
20 Hæc ſunt alme Parens audi pia vota bonorũ:
Hæc miſta lacrymis pectorum ſuſpiria.
21 Pupil-

7 Dixit enim in corde ſuo:
Non mouebor à genera-
tione in generationem,
ſine malo.
8 Cuius maledictione os
plenum eſt, & amaritudi-
ne, & dolo: ſub lingua e-
ius labor, & dolor.
9 Sedet in inſidijs cum di-
uitibus in occultis vt in-
terficiat innocentem.
10 Oculi eius in pauperẽ
reſpiciunt: inſidiatur in
abſcondito, quaſi leo in
ſpelunca ſua.
11 Inſidiatur, vt rapiat pau-
perẽ, rapere pauperẽ dũ
attrahit eum.
12 In laqueo ſuo humiliabit
eum: inclinabit ſe, & ca-
det, cum dominatus fue-
13 rit pauperum.
Dixit enim in corde ſuo
oblit' eſt De': auertit fa
ciẽ ſuã, ne videat in finem
14 Exurge Domine Deus,
& exaltetur manus tua:
ne obliuiſcaris pauperũ.
15 Propter quid irritauit
impius Deũ? dixit enim
ĩ corde ſuo, Nõ requiret.
16 Vides, quoniam tu la-
borem, & dolorem con-
ſideras: vt tradas eos in
manus tuas. 17 Tibi de-
relictus eſt pauper: orpha-
no tu eris adiutor. 18 Contere brachium peccatoris, & maligni: quæretur
peccatum illius, & non inuenietur. 19 Dominus regnabit in æternum, &
in ſeculum ſeculi: peribitis gentes de terra illius. 20 Deſiderium pau-
rum exaudiuit Dominus: præparationem cordis eorum audiuit auris tua.

B 6 21 Iu

21 *Pupillum tenuemque velis defendere, ſurgat.*
Animis tyrannus ne quis inſolentior
Et validis fidens opibus calcare minores
Audeat eodem fictus è terræ luto.

PSALM. X.
Hebr. XI.

1 *DVm Domino fidam, quid dicitis, Alite pēna*
Inſtar auis timidæ per iuga ſumma fuge?
Impius intendat calamis lethalibus arcum,
Et velit occulta cæde necare pios.
3 *Quid meruere boni, ſi fundamenta ruerunt*
Prauorum inſtabili non benè fulta manu.
4 *Sancta coruſcantis vindex habet atria templi,*
Inde toro reſidens omnia facta videt.
5 *Per varias hominum circumfert lumina curas,*
Lumina ſecretum præteritura nihil.
6 *Approbat, inſontes peragunt quæcunque labores;*
Omne ſed auerſo deſpicit ore nefas.
7 *Quin ſuper exleges tortum iaculabitur ignem,*
Miſtaque ſulphurea retia nube pluet:
Addet agens hyemes. Hæc pharmaca diluet auris
Impie lethæo vaſe bibenda tibi.
8 *Iuſtitiam Dominus rerum quia diligit, omnes*
Pectore qui caſto recta ſequuntur, amat.

PSALMVS. XI.
Hebr XII

1 *O Rector eſto præſidium mihi,*
Nam fugit orbem territa ſanctitas:
Fidesque mutauit remoto
Exilio temerata gentes.
2 *Mendoſa narrant quisque ſodalibus*
Verbis amicant dulcibus alterum:
Sed corde prauas fraudulento,
Vt noceant, meditantur artes.

3 *O fra-*

21 Iudicare pupillo, & humili: vt non apponat ultra magnificare ſe homo ſuper terram.

PSALMVS. X.
Hebr. XI.

1 IN Domino confido quomodo dicitis animæ meæ, Transmigra in montem, ſicut paſſer?
2 Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum parauerunt ſagittas ſuas in pharetra ut ſagittēt in obſcuro rectos corde.
3 Quoniam quæ perfeciſti, deſtruxerunt: iuſtus autē quid fecit?
4 Dominus in templo ſancto ſuo: Dominus in cælo ſedes eius.
5 Oculi eius in pauperem reſpiciunt: palpebræ eius interrogāt filios hominū.
6 Dominus interrogat iuſtum, & impium: qui autem diligit iniquitatē, odit animam ſuam.
7 Pluet ſuper peccatores laqueos ignis, & ſulphur, & ſpiritus procellarū: pars calicis eorum.
8 Quoniam iuſt' Dominus, & iuſtitias dilexit: æquitatem vidit vultus eius.

PSALM. XI
Hebr. XII.

1 SAluum me fac, Domine, qm̄ defecit ſāctus: quoniam diminutæ ſunt
veritates a filijs hominum. 2 Vana locuti ſunt vnusquiſque ad
proximum ſuum: labia doloſa, in corde, & corde locuti ſunt

3 Diſ

3 *O ſ: angat, orbem qui regit arbiter*
Fucata blandis ora coloribus:
Doctam recidat magna linguam
Intrepidis reſonare dictis.
4 *Audent ſuperbi talia proloqui,*
Verbis agamus cuncta licentius:
Nam noſtra habenis e equis ora
Aut hominum premit aut Deorum?
5 *Aduertit aurem ſed querimonijs*
Numen bonorum ſæua gementium:
Dixitque ſurgam, ne cathenas
Sub tumido patiantur hoſte.
Quin liberatos ſedibus inferum,
Impunè cernent vnde pericula:
Rerumque motus, & frementes
Sub pedibus volitare curas.
6 *Promiſſa ducit ſemper in exitum*
Syncera, tanquam fuſile ſeptimo
Aurum camino quod recoctum
Diſſimili ſine fæce lucet.
7 *Nos efferatæ gentis ab impetu*
Regnator olim magne tueberis:
Nos à malorum ſtirpe ſaluos
Perpetuum ſtatues in æuum.
8 *Rerum poteſtas cum datur improbis*
(Scis alme) verſant cuncta volubiles;
Terræque proles in bonorum
Aſperior ſobolem tumeſcit.

PSALM. XII
Hebr. XIII.

1 *QVo Pater vſque mei capient te obliuia? ſēper*
Ora teges, oculis non retegenda meis?
2 *Conſilijs animum quo triſtibus vſque fatigo?*
Flebile quo pectus deſinet eſſe die?
3 *Quò ferus vſque ſuos de me canet hoſtis honores?*
Verte precor vultus ad mea verba tuos.
4 *Hos radiis oculos tandem vitalibus adſla,*
Sopiti ſtygijs ne moriantur aquis.
Ne meus inualui pleno canat æmulus ore; 5 *Nā*

3 Diſperdat Dominus ōnia
labia doloſa: & linguam
magniloquam.
4 Qui dixerunt: Linguam
noſtram magnificabimus
labia noſtra à nobis ſunt
quis noſter Dominus eſt,
5 Propter miſeriā inopum?
& gemitum pauperum
nunc exurgam dicit Do-
minus: ponam in ſalutari,
fiducialiter agam in eo.
6 Eloquia Domini, eloquia
caſta: argentum igne exa
minatum probatum ter-
ræ, purgaū ſeptuplum
7 Tu Domine ſeruabis nos-
& cuſtodies nos à genera:
tione hac in æternum.
8 In circuitu impij ambu-
lant: ſecundum altitudi-
nem tuam multiplicaſti fi
lios hominum.

PSALM. XII.
Hebr .XIII.

1 VSquequo, Domine
obliuiſceris me in
finem? uſquequo auertis
faciem tuam à me?
2 Quandiu ponam conſilia
in anima mea dolorem in
corde meo per diem?
3 Vſquequo exaltabitur ini
micus meus ſuper me?
reſpice, & exaudi me Do-
mine Deus meus,
4 Illumina oculos meos nē
vnquam obdormiam in
morte: nequando dicat
inimicus meus, præualui aduerſus eum.

PSALM. XLV.
Hebr. XV.

1 *O Sator rerum quis amœna tecum*
Aetheris felix habitabit arua?
Quem ſines almi tua feriari
Per iuga montis?
2 *Integrum vitæ ſcelerisque purum,*
3 *Iuris, & veri cupidum; veneno*
Neſcium blando medicare ficta
Spicula linguæ.
4 *Damna moliri ſocijs, amicos*
Turpium dictis maculare rerum;
Caſta quis puræ temerare fugit,
Nomina famæ.
5 *Impios ducens nihilo minores,*
Qui vehit iuſtos ſuper aſtra laude,
6 *Vera iurati ſtabilire certus*
Fœdera pacti.
Non dedit nummos repetendo lucra;
Non vt inſontem ſpoliaret auro
Ceſſit, inuictus ſtetit imò contra
Munera iudex.
7 *Quisquis hæc felix animo peregit,*
Euolat penna metue[illegible] ſolui:
Redditum cælo canet at ſequentes
Fama per annos.

PSALM. XV.
Hebr. XVI.

1 *INcolumem ſeruet tua me cuſtodia, quando*
Alme Parens animo ſpes ades vna meo.
2 *Vnum te ſoleo ſanctum mihi dicere numen:*
Et mea conteſtor non opus eſſe tibi.
3 *In ſanctos ideo votis feror omnibus illos*
Quos non pœnituit ſorte vocaſſe tuos.
4 *O genus ingratum, gens o obnoxia poenis*
Fingere de ceſis rupibus auſa Deos.

5 *Non*

PSALM. XIV.
Heb. XV.

1 DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? aut quis requieſcet in monte ſancto tuo?
2 Qui ingreditur ſine macula: & operatur iuſtitiam.
3 Qui loquitur veritatē in corde ſuo: qui nō egit dolum in lingua ſua.
4 Nec fecit ꝓximo ſuo malum: & opprobrium non accepit aduerſus proximos ſuos.
5 Ad nihilum deduct' eſt in coſpectu eius malignus: timentes autem Dominum glorificat.
6 Qui iurat proximo ſuo, & nō decipit, qui pecuniam ſuam non dedit ad uſurā & munera ſuper innocentem non accepit.
7 Qui facit hæc: non mouebitur in æternum.

PSALM. XV.
Hebr. XVI.

1 COnſerua me, Domine: quoniam ſperaui in te.
2 Dixi Domino, Deus me' es tu: quoniam bonorum meorum non eges.
3 Sanctis, qui ſunt in terra eius: mirificauit omnes voluntates meas in eis.
4 Multiplicatæ ſunt infirmitates eorum: poſtea accelerauerunt.

1 Non

5 *Non ego pollutis horum me altaribus addam,*
Accendunt vitula quando tepente rogos
Non inuenta loquar, Dijs nomina talibus vnquã
Nec facient dictis fœderibusque fidem.
6 *Ritè colam Dominum noſtræ patrimonia ſortis,*
Qui ſocium pateræ me facit eſſe ſuæ,
Rem mihi componet, populunque tuebitur idem
Cui vertenda dedit fertilis arua ſoli.
7 *O ſors, ò regio cultis vberrima fundis,*
Prouentu agricolas quàm beat vna ſuos.
8 *Te dicam Genitor, video quo vera magiſtro;*
Quo perago noctem, quo monitore diem.
9 *Namqua ſoles dextrum ſẽper mihi numen adeſſe,*
Res ferat impulſas ne qua ruina meas.
10 *Gaudia quàm recreant hoc exultantia pectus,*
Linguaque per laudes quàm cupit ire tuas
11 *Spero equidem ſtygijs animam nec ſedibus addes*
In cineres verti nec mea membra ſines.
12 *Immo viam pandes qua rurſus in æthera ſurgam*
Inque meos fundes gaudia mille ſinus.
Et manibus ſparges ingentia munera plenis
Temporis æternas præteritura moras.

5 Non congregabo conuenticula eorum de ſanguinibus: nec memor ero nominũ eorũ per labia mea:
6 Domin⁹ pars hæreditatis meæ,& calicis mei: tu es, qui reſtitues hęreditatẽ meam mihi.
7 Funes ceciderũt mihi in præclaris: etenim hæreditas mea præclara eſt mihi.
8 Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectũ: inſuper, & vſque ad noctẽ ĩcrepuerũt me renes mei
9 Prouidebam Dominũ in conſpectu meo ſẽper: qm̃ à dextris eſt mihi, ne cõmouear.
10 Propter hoc lætatum eſt cor meum,& exultauit lingua mea: in ſuper,& caro mea requieſcet in ſpe.
11 Quoniam non derelinques animam meam in inferno: nec dabis ſanctũ tuũ videre corruptionẽ.
12 Notas mihi feciſti vias vitæ; adimplebis me lætia cum uultu tuo:delectationes in dextera tua uſq; in finem.

PSALM. XVI.
Hebr. XVII.

1 *SI iuſta poſco, lenis aurem Conditor*
Blandam querelis applica.
2 *Fuco malignæ fraudis ora callido*
Non te precantur illita
3 *Qui cernis oculis æqua perſpicacibus,*
Quo iure ſum pronuncia.
4 *Per noctis vmbram ſæpe tentaſtis meis*
Quid eſſet in præcordijs.
Examinaſti facibus, inuentum nihil
In ore menti diſſonum. 5 *Vi*

PSALM. XVI.
Hebr. XVII.

1 EXaudi, Domine, iuſtitiam meam: intende deprecationem meam. 2 Auribus percipe orationem meam: non in labijs doloſis. 3 De vultu tuo iudicium meum prodeat: oculi tui videant æquitates. 4 Probaſti cor meum, & viſitaſti nocte: igne me examinaſti, & non eſt inuenta in me iniquitas.

5 *Vidi malorum facta, legum ſcilicet*
Memor tuarum, lubricas
At quas terebant orbitas exhorrui,
Ne par ſequendo euaderem.
6 *Hac mente greſſus per tuas vias rege.*
Lapſu pedum ne corruam,
7 *Audi inuocantem, mitis aure ſupplicis*
Queſtus amica ſuſcipe.
8 *Bonos tuendo redde te mirabilem*
Spes vna te colentium.
9 *At præpotenti dexteræ obſiſtentibus*
Oſtende formidabilem.
Pupilla quali luminum cuſtodia
Seruatur intuentium:
10 *Hac me tuere. Sub tuis fugiam graues*
Alis timores hoſtium.
11 *Vallant obeſi me phalange corporum*
Formidoloſa pinguium,
12 *Tonant ſuperba faſtuoſi, callibus*
Rotant eunꝉem, retia
13 *Locis adaptant, & leonis impetunt*
De More, vel leunculi.
Quem prima ab antro mittit in prædam fames
14 *Exurge, vim tyrannidis*
Prior anteuerte, ſterne vindex impium:
Et hunc ab illo ſpiritum
Defende, gladium de manu extorque tuum
Quem nunc inulta fulminat.
15 *Dextris eorum vindica mortalium*
Caduca quos ſpes allicit.
Qui ſe beatos rentur, vncto fercula
Si lauta ventri ſufficis.
Penumq; terræ pandis, vnde prodiga
Felicitate exuberent.

16 Diu

5 Vt non loquatur os me-
um opera hominũ: prop
ter verba labiorum tuo-
rum ego cuſtodiui vias
duras.
6 Perfice greſſus meos in
ſemitis tuis: ut non mo-
ueantur veſtigia mea.
7 Ego clamaui quoniam
exaudiſti me, Deus: in-
clina aurem tuam mihi,
& exaudi verba mea.
8 Mirifica miſericordias
tuas, qui ſaluos facis ſpe-
rantes in te.
9 A reſiſtentibus dexte-
ræ tuæ: cuſtodi me vt pu-
pillam oculi.
10 Sub vnbra alarum tua-
rum protege me: à facie
impiorum, qui me affli-
xerunt.
11 Inimici mei animam
meam circũdederunt: a-
dipem ſuũ concluſerunt,
os eorum locutum eſt ſu
perbiam.
12 Proijcientes me, nunc
circundederũt me: ocu
los ſuos ſtatuerunt decli-
nare in terram.
13 Suſceperunt me, ſicut
leo paratus ad prædam
& ſicut catulus leonis ha-
bitans ĩnabditis.

14 Exurge, Domine, præueni eum, & ſupplanta eum: eripe animã meam
ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuæ. 15 Domine à pau-
cis de terra diuide eos in vita, eorum de abſconditis terræ adimpletus eſt
venter eorum.

16 *Diu parentes, & talenta liberis*
Fruenda dent hæredibus.
17 *Intaminata diues innocentia*
At ipſe te clariſſimo
Vultu micantem ſi, Parens, aſpexero,
Implebor omni gaudio.
Hæc eſt beata cælitum felicitas,
Tuam videre gloriam.

PSALM. XVII.
Hebr. XVIII.

1 *ARdebo te, ſancte Parens, mihi turris ahena,*
2 *Arx, ſpes, ara, ſalus, belli in congreſſib. vmbo:*
Iactatæq; ſalo ſtatio bene fida carinæ
3 *Te quoties laudo, & ſupplex tua numina poſco.*
Hoſtis abire fuga magnis vlulatibus ardet.
4 *Ipſe autem poſita ſoſpes formidine viuo*
Cum laqueis pauidum mors irretiret ahenis,
Vndantes Erebi ruerent è fontibus amnes,
5 *Me lethi manicæ vinctum pedicæq; tenerent,*
6 *Clamaui ad Dominum; ſtellanti à vertice templi*
7 *Audijt, ac blandam clamoribus appulit aurem.*
8 *Ingemuit tellus, dirum fundamina molis*
Contremuere iugis ſenſere vt numinis iram.
9 *Fumiferam calidis efflabat naribus vndam*
Ore vomens ignem quo ſylua ambuſta relucet
Et noua concipiuunt reſtinctæ incendia prunæ.
10 *Cumq; ſupercilio Pater inclinaſſet Olympum,*
Deſcendit, nebulæq; pedes vmbrauit amictu.
11 *Protinus inuehitur curru celer alite, candens*
Quem flammis auriga regit, pennisq; volantem
Ocyor auratis ventorum præterit alas.
12 *Ille*

16 Saturati ſunt filijs: & dimiſerunt reliquias ſuas paruulis ſuis.
17 Ego autem in iuſtia apparebo conſpectui tuo: ſatiabor cum apparuerit gloria tua.

PSALM. XVII.
Hebr. XVIII.

1 DIligam te, Dñe, fortitudo mea Dominus firmamentũ meũ & refugium meum, & liberator meus.
2 Deus meus, adiutor meus, & ſperabo in eum: Protector me°, & cornu ſalutis meæ, & ſuſceptor meus.
3 Laudans inuocabo Dominum: & ab inimicis meis ſaluus ero,
4 Circundederunt me dolores mortis: & torrentes iniquitatis conturbauerunt me.
5 Dolores inferni circundederunt me: præoccupauerunt me laquei mortis.
6 In tribulatione mea inuocaui Dominum: & ad Deum meũ clamaui.

7 Et exaudiuit de monte ſancto ſuo uocem meam: & clamor meus in conſpectu eius introiuit in aures eius. 8 Commota eſt, & contremuit terra fundamenta montium conturbata ſunt, & commota ſunt: quoniam iratus eſt eis. 9 Aſcendit fumus in ira eius, & ignis à facie eius exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo. 10 Inclinauit cælos, & deſcendit: & caligo ſub pedibus eius. 11 Et aſcendit ſuper Cherubim, & volauit: uolauit ſuper pennas ventorum.

12 Et poſuit

12 *Ille cauo piceæ latitans in fornice nubis,*
Se circum tenebras, & aquatica nubila fudit.
13 *Attamen ardenti vultus fulgore coactas*
Soluebat nubes, grando lapidoſa ruebat,
Vnde, poloq; faces toto micuère ſonantes.
14 *At pater omnipotens vt vocibus ora reſoluit,*
Intonuit cælum, ruit ater grandinis imber,
Et diri arſerunt radijs fatalibus ignes.
15 *Inſtat agens hyemes telorum, & fulmina denſat*
Crebra manu, totoq; vagas ferit æthere flammas.
16 *Tunc patuere ſuis defecta liquoribus antra,*
Vnde fluunt amnes, tunc fundamenta recluſit
Orbis terra ſinus arcanaq; viſcera pandens.
17 *Talis erat Domini vox, talis anhelitus oris.*
18 *Ille manum tendens è cæli vertice, ferri*
19 *Me ſtygijs inhibebat aquis, ex hoſtibus vltor*
Aſſeruit, flammas odij reſtinxit anhelas:
Arma quibus potui victus ſuccumbere, fregit.
20 *Nam me tempeſtas ageret cùm turbida rerum,*
Aggreſſi magnis validi conatibus hoſtes
Incubuere, Parens at qui regit omnia, vidit
Auxilioq; ſuum præſens fundauit amicum:
21 *Et latum per iter duxit. Mihi nanq; volebat*
22 *Iuſtitiæ ob merita, & manuum bene facta mearũ,*
Aequus honoratæ concedere præmia vitæ.
23 *Iuſſis quippe vijs vltro veſtigia feci,*
Cultor ſacra Deum nunquam temerata ſecutus
24 *Ante oculos Domini ſanctiſſima iura ferebam,*
Nec placitas duro repuli conamine leges.
25 *Teſte Deo fraudis, ſceleriſq; ignarus, & omnis*
Flagitij, tenui curſu meliora ſecundo.
26 *Iuſ-*

12 Et poſuit tenebras latibulum ſuum, in circuitu eius tabernaculum eius tenebroſa aqua in nubibus aeris.
13 Præ fulgore in cõſpectu eius nubes tranſierunt: grando, & carbones ignis.
14 Et intonuit de cælo Dominus, & Altiſſimus dedit vocem ſuam: grando & carbones ignis.
15 Et miſit ſagittas ſuas, & diſſipauit eos: fulgura multiplicauit, & conturbauit eos.
16 Et apparuerunt fontes aquarum: & reuelata ſũt fundamenta orbis terrarum,
17 Ab increpatione tua, Domine ab ĩſpiratione ſpiritus iræ tuæ.
18 Miſit de ſummo, & accepit me: & aſſũpſit me de aquis multis.
19 Eripuit me ab inimicis meis fortiſſimis, & ab his, qui oderunt me: q̃m confortati ſunt ſup me:
20 Præuenerunt me in die
afflictionis meæ: & factus eſt Dominus protector meus. 21 Et eduxit me in
latitudinem: ſaluum me fecit, quoniam voluit me. 22 Et retribuet mihi
Dominus ſecundum iuſtitiam meam: Et ſecundũ puritatem manuũ mearũ
retribuit mihi. 23 Quia cuſtodiui uias Domini: nec impie geſſi à Deo meo.
24 Quoniam omnia iudicia eius in conſpectu meo, & iuſtitias eius non
repuli à me. 25 Et ero immaculatus cum eo: & obſeruabo me ab
iniquitate mea.

26 *Iuſſa videns ergo diuina faceſſere promptum,*
Et ſine labe manus donis cumulauit amicum.
27 *Cui non aſsimilem te moribus optime fingis?*
Sanctus ades ſanctis, idemq; inſontibus inſons;
28 *Simplicibus ſimplex, at faliere callidus armis*
Te non diſparibus regem experietur iniquum,
29 *Tu populum ſeruas inopem, tu lumina cogis*
Ardua, ventoſos ponant vt cernua faſtus.
30 *Tu generis decoras ortum, mea nubila pellis,*
31 *Das ſuperare acies, tranſireq; mœnia ſaltu,*
32 *O tua quàm ſanctas aperit Deus orbita leges,*
Quã ſeruant promiſſa fidem? Non purius vnquam
Defluxit a ſeptem coctum fornacibus aurum.
Queis tibi fidentes clypeo vt ſeptemplice munis.
33 *Qui Deus ô gentes alter molitur habenas*
Orbis, & inuentis hunc addit rebus honorem?
34 *Numen habet ſolus qui me nunc viribus armat,*
35 *Nunc aperit ſine fraude vias, pedibuſq; volantes*
Fecit vt æquarem ceruos, ac tuta ſubirem.
36 *Ille docet bellare manus, quibus arcus ahenus*
Frangitur, & clypeum telis venientibus offert.
37 *Nutantem fulcit: cùm me in diſcrimina mittit,*
38 *Aut ſcelerum pœnas, extremo vrgente periclo*
Soſpitat, & famæ maioribus euchit alis,
39 *Expediens latum veſtigia tuta per æquor.*
40 *Ergo ferum rigidis hoſtem ſequor acer in armis,*
Palantem capiam, nec ſigna in caſtra reducam
Ante, meæ ſæuo quàm turbine corruat haſtæ,
41 *Aut veniam affuſi pedibus, vitamq; precentur*
Inualidi pugnas iterum tentare minaces.
42 *Hunc mihi das genitor pugnanda in bella vigorẽ,*
Sub pedibuſq; locas quicunq; in prelia ſurgunt,
43 *Aut-*

26 Et retribuet mihi Do-
minus ſecundum iuſtitiã
meã, & ſecundum purita
tẽ manuũ mearũ in con
ſpectu oculorum eius.
27 Cum ſancto ſanctus e-
ris: & cum uiro innocẽte
innocens eris.
28 Et cum electo electus
eris: & cum peruerſo per
uerteris.
29 Quoniam tu populum
humilem ſaluum facies:
& oculos ſuperborum
humiliabis.
30 Quoniam tu illuminas
lucernam meam, Domi
ne: Deus meus illumina
tenebras meas.
31 Quoniã in te eripiar à
tẽtatione: & ĩ Deo meo
tranſgrediar murum.
32 Deus meus, impolluta
uia eius: eloquia Domi-
ni igne examinata: pro-
tector eſt omnium ſpe-
rantium in ſe.
33 Quoniam quis deus
præter Dominum? aut
quis Deus præter Deum
noſtrum?
34 Deus, qui præcinxit me
virtute: & poſuit imma-
culatam viam meam. 35 Qui perfecit pedes meos, tanquam ceruorum:
& ſuper excelſa ſtatuens me. 36 Qui docet manus meas ad prælium: &
poſuiſti, vt arcum æreum brachia mea. 37 Et dediſti mihi protectionem
ſalutis tuæ: & dextera tua ſuſcepit me. 38 Et diſciplina tua correxit me
in finem: & diſciplina tua ipſa me docebit. 39 Dilataſti greſſus meos ſub-
tus me: & non ſunt infirmata veſtigia mea, 40 Perſequar inimicos meos,
& comprehendam illos: & non conuertar donec deficiant. 41 Confringã
illos, nec poterũt ſtare: cadẽt ſubtus pedes meos 42 Et præcinxiſti me vir-
tute ad bellum: & ſupplantaſti inſurgentes in me ſubtus me. 43 Et

43 *Aut inhoneſta facis vertant in vulnera tergum.*
44 *Auxilio veniant vt numina voce ciebunt.*
Nemo tamen fractis aderit, tibi vota neganti
Reſponſum, facient ſucceſsibus irrita lætis.
45 *Pulueris inſtar eos quem torquent flamina, verram;*
Et pedibus ſubigam ceu ſtrata per humida cœnũ
46 *Seditioſa leuis pacas certamina vulgi.*
47 *Multis æqua tuo populis do numine iura*
Et fama imperij veniunt ſe ſubdere gentes
Ignotæ, ſeu vera ferant, ſiue arma timentes
48 *Noſtra parum fidis narrent mendacia linguis.*
Vt libet accedant: Etenim mea iuſſa capeſſent,
Incluſique ſuis agitabunt mœnibus æuum,
Vnde fluent inſtar frondis quam decutit Auſter.
49 *Laus tibi ſit rerum genitor, ſit gloria, vitæ*
50 *Ara ſalusque meæ, per quem vindicta rebelles*
Iuſta domat, populisque iugum tractabile reddit.
51 *Te duce præterito redij iam ſoſpes ab hoſte*
Victor agam reliquos, mihi ſi noua bella reſurgent
Indignata feri ſi ſæuiet ira tyranni.
52 *Ergo tuas dicam quæcunque per oppida laudes,*
Immortale feram numeris ad ſecula nomen.
53 *Seruaſti incolumen per tot diſcrimina regem,*
Seruatum cumulas opibus, prolemque fouebis
Dum ſol aſtra ſuo radiauerit ignea curru.

P S A L M. XVIII.
Hebr. XIX

1 H*Æc cæli ſpecies motu reuoluta perenni*
Hic tenor æternus, rerum hic pulcherrimus ordo,
Eſſe Deum memorant. Illo inuentore coruſcis
Aſtra rubens æther accendit eburnea flammis.
2 *ſuc*

43 Et inimicos meos dediſti mihi dorſum: & odientes me diſperdidiſti.
44 Clamauerunt, nec erat, qui ſaluos faceret: ad Dominum nec exaudiuit eos
45 Et comminuam eos, ut puluerẽ ante faciem uenti: vt lutum platearum delebo eos.
46 Eripies me decontradictionibus populi: conſtitues me in caput gentiũ.
47 Populus, quem non cognoui, ſeruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi
48 Filij alieni mentiti ſunt mihi filij alieni, inueterati ſunt: & claudicauerunt à ſemitis ſuis.
49 Viuit Dominus, & benedictus Deus meus: & exaltetur Deus ſalutis meæ.
50 Deus, qui das vindictas mihi, & ſubdis populos ſub me: liberator meus de inimicis meis iracundis.
51 Et ab inſurgentibus in me exaltabis me: à uiro iniquo eripies me.
52 Propterea confitebor tibi in nationibus, Domine: & nomini tuo pſalmum dicam.
53 Magnificans ſalutes regis eius, & faciens miſericordiam Chriſto ſuo Dauid: & ſemini eius vſque in ſeculum

P S A L M. XVIII. Hebr. XIX.

1 CAEli enerrant gloriam Dei: & opera manuum eius annunciat firmamentum.
2 Dies

2 *Succedunt vmbris ſoles, & ſolibus vmbræ.*
Noxque diem, noctéque dies monet vt ſua magni
Numinis æternùm renia nt ad munera iuſſa.
3 *Non voces non verba ſonant. tamen vltima rerũ*
4 *Meta videt ſpatijs concordibus omnia ferri*
His populi ſignis atque hæc exempla ſecuti
Veſtigate Deum qui frenat prouidus orbem.
5 *Ille coruſcanti poſuit tentoria ſoli,*
Vnde velut Tyrio ſponſus rubicundus amictu
6 *Deſerit auroræ thalamum, ſimilisque giganti*
Carpit iter. Poſtquã ſummum terit æthera curru,
7 *Extremi reuolat per ſidera frigida mundi*
Et fouet interea vitalibus omnia flammis.
8 *At decor aſtrorum, ſoliſque eſpectus euntis,*
Non ita delectat mortalia lumina viſu,
Vt lex alma Dei mentes ad honeſta reducit.
Ille fidem rebus iurata, que fœdera ſancit,
Ille rudes animos monitis ſapientibus aptat,
9 *Et placidis hilarat mortalia pectora iuſſis,*
Quæ demunt oculis omnem caliginis vmbram.
10 *Æternæ colitur ſed relligionis honore:*
Leges quippe tulit quas veri conſcia virtus
11 *Fasque iubent. Ergo meliore cupidine mentes*
Alliciunt, quam gemma nitens aurique metallum
Mella nec afficiunt adeò prædulcia linguam:
12 *His tibi qui purus Domino famulatur, inhæret:*
Nam facit ingentem meritis cuſtodia legum.
13 *Quis ſcelus omne cauet? quis non fallacibꝰ errat*
Conſilijs? quis ſemper iter rimatur Olympi?
O pater ignotas animi bonus elue fraudes,
Nec ſine ventoſo me deſeruire tumori.
14 *Si fugio hunc, ſceleris fugiam contagia magni.*
Purus, & horrendæ præteruehar oſtia pœnæ
15 *Quae*

2 Dies dici eructat verbum
& nox nocti indicat ſcien
tiam.
3 Non ſunt loquelæ, neque
ſermones : quorum non
audiantur uoces eorum.
4 In omnẽ terram exiuit ſo
nus eorum: & in fines or-
bis terræ verba eorum.
5 In ſole poſuit tabernacu-
lum ſuũ: & ipſe tanquam
ſpõſus procedens de tha-
lamo ſuo.
6 Exultauit, ut gigas ad cur
rendam viam: à ſũmo cælo
egreſſio eius.
7 Et occurſus eius vſque ad
ſummum eius: nec eſt qui
ſe abſcõdat à calore eius.
8 Lex Domini immaculata,
conuertens animas: teſti-
monium Domini fidele,
ſapientiam præſtans par-
uulis.
9 Iuſtitiæ Domini rectæ, læ-
tificantes corda: precep-
tum Domini lucidum, illu
minans oculos.
10 Timor Domini ſanctus,
permanens in ſeculum ſe
culi: iudicia Domini vera,
iuſtificata inſemet ipſa.
11 Deſiderabilia ſuper aurũ
& lapidem pretioſũ mul-
tum, & dulciora ſuper mel, & fauum. 12 Etenim ſeruus tuus cuſtodit ea:
in cuſtodiendis illis retributio multa. 13 Delicta quis intelligit? ab
occultis meis munda me: & ab alienis parce ſeruo tuo. 14 Si mei
non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: & emundabor à delicto
maximo.

15 Et

15 *Quæ verbis, quæ mente rogo, Deus effice, quãdo*
16 *Nobis ſolus ades, vitamque à morte reducis*

PSALM. XIX.
Hebr. XX.

1 *Audiat omnipotẽs tua vota, & protegat, atra*
Cum nube ſæuit temporum neceſſitas,
Iacobum ex humili magnum quo nomine fecit.
Hoc hoſte reddat te ſubacto nobilem.
2 *Mittat opem ſacris almæ è penetralibus ædis,*
Et è Sionis arcibus corroboret.
3 *Sit memor vt ſanctas epulis adoleueris aras,*
Pinguemque flammis hoſtiam cremaueris
4 *Det tibi largus opum quæcunque rogaueris illum*
Conſilia lætis proſperet ſucceſſibus.
5 *Te reducem cantu dicemus, & inclyta ſigna*
Domini frementes nomen, alleuabimus.
6 *Ipſe tuis equidem votis Pater annuet, ipſe*
Precibus ſecundos ordinabit exitus.
Quin etiam (video iam ferri oracula) Chriſtum
Saluum per omnes euehet caſus Deus.
7 *Afferet auxilium diuinæ è ſedibus aulæ,*
Pollentis alma dexteræ potentia.
8 *Hi metuenda fremant falcatis curribus arma:*
Illique turmis ſæuiant equeſtribus.
Nos Domini ſanctum nomen repetemus auiti,
Illoque tuti prælia inchoabimus.
9 *Curribus implicitis, & quadrupedantibus hoſtes*
Cadent in eſcam belluis voracibus.
At nos inualidi parto ſurgemus honore,
Fauore nempe ſubleuante Numinis.
10 *Incolumen nobis da, qui potes omnia, regem:*
Et numen adſit qua die inuocabimus.

PSA.

15 Et erunt, vt complaceãt
eloquia oris mei: & medi-
tatio cordis mei in cõſpec
tu tuo ſemper.
16 Domine adiutor meus:
& redemptor meus.

PSALM. XIX.
Hebr. XX.

1 Exaudiat te Dominus
in die tribulationis:
protegat te nomẽ Dei Ia-
cob.
2 Mittat tibi auxilium de
ſancto: & de Sion tueãt te
3 Memor ſit omnis ſacrifi-
cij tui: & holocauſtum tu-
um pingue fiat.
4 Tribuat tibi ſecundum
cor tuum: & omne conſi-
lium tuum confirmet.
5 Lætabimur ĩ ſalutari tuo:
& in nomine Dei noſtri
magnificabimus.
6 Impleat Dominus om-
nes petitiones tuas: tunc
cognoui, quoniam ſaluũ
fecit Dominus Chriſtum
ſuum.
7 Exaudiuit illum de cælo
ſancto ſuo: in potentati-
bus ſalus dexteræ eius.
8 Hi in curribus, & hi in e-
quis: nos autem in nomine Domini Dei noſtri inuocabimus. 9 Ipſi obliga
ti ſunt, & ceciderunt: nos autem ſurreximus, & erecti ſumus. 10 Domine
ſaluum fac regem: & exaudi nos in die, qua inuocauerimus te.

PSAL.

PSALM. XX.
Hebr. XXI.

1 *Virtute fultus rex tuus, victorijs*
Potitur alme Conditor.
Te ſoſpitante viuit, & vitam tui
Fatetur eſſe muneris.
2 *Voti dediſti compotem, nunquam preces*
Tuliſſe paſſus irritas.
3 *Quin vota donis anteuertis, circulo*
Illum coronas aureo,
Precioſa clarat more tranſlucentium
Quem fixa gemma ſiderum.
4 *Vitam roganti ſecla viuat annuis*
Metanda nullis ſeculis.
5 *Immenſa per te gliſcit eius gloria*
Res, fama, laus, felicitas.
6 *Cæleſtis vnum ponis admirabile*
Exemplar indulgentiæ:
Tui exparatà ſemper oris gratia
Suum trahentem gaudium.
7 *In te locauit ſpes, fauore Numinis*
Non cedit inconſtantiæ.
8 *Tua ſceleratos perduelles dextera,*
Et te peroſos vinciet.
9 *Flamma vt caminis lambit æſtuantibus*
Arbuſta ſole torrida:
Sic, cùm furori lora iuſto ſolueris,
Adflabis omnes impios,
10 *Iraque velles intonante noxijs*
Cum ſtirpibus propaginem.
11 *Quid impiorum cæca pernicacia*
Eſt auſa? comminiſcitur
Tibi labores mente ſæua, inutilis
Ad cogitata viribus.

12 Hos

PSALM. XX
Hebr. XXI.

1 Domine, in virtute tua lætabitur rex: & ſuper ſalutare tuum exultabit vehementer.
2 Deſiderium cordis eius tribuiſti ei: & voluntate labiorum eius non fraudaſti eum.
3 Quoniam præueniſti eum in benedictionibus dulcedinis: poſuiſti in capite eius coronã de lapide precioſo.
4 Vitam petiit à te, & tribuiſti ei lõgitudinem dierum in ſeculum: & in ſeculum ſeculi.
5 Magna eſt gloria eius in ſalutari tuo: gloriam, & magnum decorem impones ſuper eum.
6 Quoniam dabis eum in benedictionem ĩ ſeculum ſeculi: lætificabis eũ gaudio cum uultu tuo.
7 Quoniam Rex ſperat in Domino: & in miſericordia altiſſimi non commouebitur.
8 Inueniantur manus tua omnibus inimicis tuis: dextera tua inueniat omnes, qui te oderunt.

9 Pones eos, ut clibanum ignis in tempore uultus tui: Dominus in ira ſua cõturbabit eos, & deuorabit eos ignis. 10 Fructum eorum de terra perdes: & ſemen eorum à filijs hominum. 11 Quoniam declinauerunt in te mala: cogitauerunt conſilia, quæ non potuerunt ſtabilire.

12 Quo-

22 *Hos terga coges impotenter horridis*
Cædenda telis vertere.
Et ora rurſus occupans, lethalia
In ipſa mittes ſpicula.
23 *Qui mundi habenas rector æternas regis*
Aſſurge nunc potentior.
Nos te canemus eſſe clementem bonis,
Et in ſceleſtos aſperum.

PSALMUS XXI. Hebr. XXII.

1 *O Deus, ô ſanctum mihi numen, reſpice, quare*
Te premor innumeris deſtituente malis?
Sidera continuis rugitibus alta fatigo,
Et fugit à lachrymis vita ſaluſque meis.
2 *Siue polum radiet ſolis vaga flamma, vocanti*
Non mihi reſpondes dum regit illa diem.
Siue polum tenebris nocturna ſilentia condant,
Non ſine lamentis nox abit vlla meis.
3 *Tu colis aſtrorum radiantes ignibus arces,*
Et celebre Iſacidum carmine numen habes,
4 *Spes atauûm lætis firmaſti euentibus olim.*
Roboris erectas ſæpe vigore tui.
5 *Clamantum gemitus audiſti ex æthere, nunquam*
Quod te quæſierint erubuere Deum.
6 *Dicor ego vermis, non vir: ſum fabula vulgo*
Nominis exemplum vilis in vrbe feror.
7 *Porrigit extenſis qui me videt ora labellis*
Vtraque ludenti tempora fronte mouet.
8 *En trepidas aiunt, qui ſpes in numine fixit:*
Seruet eum voluit ſi deus eſſe ſuum.
9 *Matris at è gremio venientem in luminis auras,*
Alme tuus patrio fouit amore ſinus.
Spes mea iam fueras quando puer vbera ſuxi,
Nec ſine te vidi teſte parente diem.
10 *Ergo meum numen caſtæ genitricis ab aluo,*
Ne velut expoſita ſtirpe relinque tuum.

11 En

12 Quoniam pones eos dorſum: in reliquijs tuis præparabis vultum eorũ.
13 Exaltare, Domine, in virtute tua: cãtabimus, & pſallemus virtutes tuas.

PSALMUS XXI. Hebr. XXII.

1 Deus, Deus meus, reſpice in me, quare me dereliquiſti? longe à ſalute mea verba delictorum meorum.
2 Deus meus, clamabo per diem, & non exaudies: & nocte, & nõ ad inſipientiam mihi.
3 Tu autẽ in ſancto habitas: laus Iſrael.
4 In te ſperauerunt patres noſtri: ſperauerunt, & liberaſti eos.
5 Ad te clamauerũt, & ſalui facti ſunt: in te ſperauerunt, & non ſunt confuſi.
6 Ego autem ſum vermis, & non homo: opprobriũ hominũ, & abiectio plebis.
7 Omnes videntes me, deriſerunt me: locuti ſunt labijs, & mouerũt caput.
8 Sperauit in Dño, eripiat eum: ſaluum faciat eum, quoniam vult eum.
9 Quoniam tu es, qui extraxiſti me de vẽtre, ſpes
mea ab vberibus matris meæ: in te proiectus ſum ex vtero. 10. De ventre
matris meæ Deus meus es tu: ne diſceſſeris à me.

11 *En Pater, hanc animā propiora pericula terrent,*
Nemine tam ſæuas impediente minas.
12 *Hinc vituli cingunt, vertunt hinc cornua Tauri,*
Dorſa quibus validâ pinguia mole tument.
13 *Me ſuper ore fremunt, leo ſe de montibus acer*
In timidam veluti præcipitaſſet ouem.
14 *Et cruor effuſo ſudantem flumine lauit,*
Iunctaque diſſoluit frigidus oſſa timor
15 *Cor liquidum circa præcordia tabida fluxit,*
Cera velut tepidos ſoluitur ante rogos
16 *Priſtinus in mortem luteæ vigor aruit vrnæ,*
Faucibus obſtupuit lingua retenta meis.
Spirat adhuc refluæ vitalis anhelitus auræ,
Et videor gelidâ iam tumulatus humo.
17 *Hinc me turba canum rabidis aſſultibus vrget,*
Paſtaque flagitiis inde corona tenet.
18 *Ergo manus clauis fodere trabalibus ambas,*
Traiecêre pedes ceu ferus vnguê leo.
Omnia dinumerant oculis ridentibus oſſa,
Oſſa per extenſam viſa tumere cutem.
19 *Sæuitiæ exemplo tam raræ lumina paſcunt,*
Et iuuat à noſtris gaudia ferre malis.
Diuiſere ſibi ſpolium ceu nobile veſtes:
In tunicam læti ſorte venire meam.
20 *O Genitor diris abſens ne defice rebus,*
Poſco, vides quali tempore, feſſus opem.
21 *O Deus hanc animam crudelibus eripe telis,*
Præda ſit, ô inhibe, ne canis vna feri.
22 *Impatiente rapi ne ſiueris ore leonis,*
Neue ſub immani Rhinocerote mori.
23 *Ipſe tuum nomen memorabo fratribus olim,*
Te populi gregibus conciliiſue canam.
24 *Hunc laudate pij Dominum quicunque timetis*
25 *Hunc,*

11 Quoniā tribulatio proxima eſt: quoniam nō eſt, qui adiuuet.
12 Circumdederunt me vituli multi: tauri pingues obſederunt me.
13 Aperuerunt ſuper me os ſuum: ſicut leo rapiēs, & rugiens.
14 Sicut aqua effuſus ſum: & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
15 Factum eſt cor meum, tanquam cera liqueſcēs: in medio ventris mei.
16 Aruit tanquā teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis: & in puluerem mortis deduxiſti me.
17 Quoniam circumdederunt me canes multi: cōſilium malignantium obſedit me.
18 Foderunt manus meas, & pedes meos: dinumerauerūt omnia oſſa mea.
19 Ipſi vero conſiderauerunt, & inſpexerunt me: diuiſerunt ſibi veſtimenta mea, & ſuper veſtem meam miſerunt ſortem.
20 Tu autem, Domine, ne elongaueris auxilium tuum à me: ad defenſionē
meam conſpice. 21 Erue à framea, Deus, animam meam: & de manu ca-
nis vnicam meam. 22 Salua me ex ore leonis: & à cornibus vnicornium
humilitatem meam. 23 Narrabo nomen tuum fratribus meis: in medio Ec-
cleſiæ laudabo te 24 Qui timetis Dominum, laudate eum: vniuerſum ſe-
men Iacob glorificate eum.

25 *Hunc domus Iſacidum quem canis, vna time.*
Aſpera ſupplicibus non præbuit ora querelis,
Non inopis durâ reſpuit aure preces.
26 *Audijt orantem letheo ex aggere vocem,*
Reſtituitque oculis lumina dempta meis.
27 *Ergo tibi laudes populorum in cœtibus addam,*
Vota piâ coram debita gente feram.
28 *Accumbent epulis inopes, ſaturique loquentur*
Quæ fas eſt animo numen amante loqui.
Felices ô eſte boni, pia viuite corda,
Dum fugat aſtra dies, dum fugat vmbra diem.
29 *His olim exemplis, quæuis habitata colonis*
Accipiet Domini mollior ora iugum.
30 *Tam varij linguis, habitu quàm veſtis & ore,*
Mente Deum, precibus, muneribuſque colent.
31 *Illius eſt totum componere legibus orbem,*
Ille domet gentes imperioque regat.
32 *Excipiam menſis populos epularibus omnes.*
Quos alit innumeros vbere terra ſinu.
Prodiga mirantes igitur conuiuia cœnæ
Sponte dabunt iuſſis mitia colla Dei.
Ante patrem ſolus cadit infelice ruina,
Sidera quem terris poſtpoſuiſſe iuuat.
33 *At mea poſteritas ſuperæ famulabitur aulæ,*
Solaque dicetur grex populuſque Dei.
34 *Tunc alijs dicet ventura nepotibus ætas,*
Qua promiſſa Dei ſint ſtabilita fide.

PSALMVS XXII.
Hebr. XXIII.

1 *ME regit æternis qui mundum frenat habenis:*
Nullam timebo pauper indigentiam.
Mollia ridenti vernant vbi gramine prata,
Mihi ſedat ille paſtor arentem famem.
2 *Vnda calore graues vbi frigida temperat auras,*
Dulci æſtuoſam mitigat lymphâ ſitim.

3 Cùm

25 Timeat eum omne ſemen Iſrael: quoniam nō ſpreuit, neque deſpexit deprecationē pauperis.
26 Nec auertit faciē ſuam à me: & cum clamarem ad eum, exaudiuit me.
27 Apud te laus mea in Eccleſia magna: vota mea reddam in conſpectu timentium eum.
28 Edent pauperes, & ſaturabuntur, & laudabunt Dominum, qui requirūt eum: viuent corda eorū in ſæculum ſæculi.
29 Reminiſcentur, & conuertentur ad Dominum: vniuerſi fines terræ.
30 Et adorabunt in conſpectu eius: vniuerſæ familiæ gentium.
31 Quoniam Domini eſt regnum: & ipſe dominabitur gentium.
32 Manducauerūt, & adorauerunt omnes pingues terræ: in conſpectu eius cadent omnes, qui deſcendunt in terram.
33 Et anima mea illi viuet: & ſemē meū ſeruiet ipſi.
34 Annūciabitur Domino generatio ventura, & annunciabunt cęli iuſtitiam eius: populo, qui naſcetur, quē fecit Dominus.

PSALMVS XXII. Hebr. XXIII.

1 DOminus regit me, & nihil mihi deerit: in loco paſcuæ ibi me collo-
cauit. 2 Super aquam refectionis educauit me: animam meam
conuertit.

3 *Cùm vagus errarem de tramite deuius æqui.*
Dux in ſequenda me locauit orbitâ.
4 *Si frigentis eam ſtygijs cõuallibus Orci,*
Hoc regna comite non timebo pallida.
5 *Alme pedo tantum diſcrimina cæca fugabis,*
Animique ſolues irritas formidines.
6 *Tu mihi das epulis cumulatæ accumbere menſæ,*
Turbæ cateruis æmulæ videntibus.
7 *Tu fragrante mihi celſum caput vngis oliuo,*
Hilari coronas vna vino pocula.
8 *Quin etiam vitæ dum ſpiritus hos reget artus,*
Comes fouebit me tua indulgentia.
9 *Inque tuæ ſanctis viuam penetralibus aulæ,*
Tempora dierum longa diffluentium.

PSALMVS XXIII.
Hebr. XXIV.

1 E*St Domini tellus, & quæ pleno vbere nutrit:*
Orbiſque, & omnes orbis huius incolæ.
2 *Immotam refugo ſtabiliuit in æquore molem*
Vndiſque lauit amnium perennibus.
Quam tamen exuperant humana hæc atria, ſedes
Illæ beatis deſtinatæ heroibus?
3 *Ergo quis in montem veniet rutilantis Olympi?*
Gradumque cæli figet in cacumine?
4 *Qui gerit immunẽ ſceleris mentemque manumq́;,*
Hinc corde purus, inde factis innocens.
Ludibrijs animum vanæ neque detinet vmbræ
Alijs nec obſtat callidus periurijs.
5 *Hæc eſt progenies reuolans in ſidera, quærit*
6 *Hæc ora, proles nata Iacobo, Dei.*
7 *Altius æternæ deducite limina portæ,*
Latera remotis expedite ianuis.
Rex venit inſignis rerum quem gloria clarat,
Per vos in almam vadit ille regiam.

8 *Iſte*

3 Deduxit me ſuper ſemitas iuſtitiæ: propter nomen ſuum.
4 Nam etſi ambulauero in medio vmbrę mortis nõ timebo mala: quoniam tu mecum es.
5 Virga tua, & bacul' tuus: ipſa me conſolata ſunt.
6 Paraſti in conſpectu meo menſam: aduerſus eos, qui tribulant me.
7 Impinguaſti in oleo caput meum: & calix meus inebrians, quam præclarus eſt?
8 Et miſericordia tua ſubſequetur me: omnib' diebus vitæ meæ.
9 Et vt inhabitem in domo Domini: in longitudinem dierum.

PSALMVS XXIII.
Hebr. XXIV.

1 DOmini eſt terra, & plenitudo eius: orbis terrarum, & vniuerſi, qui habitant in eo.
2 Quia ipſe ſuper maria fundauit eum: & ſuper flumina pręparauit eum.
3 Quis aſcẽdet in montem Domini? aut quis ſtabit in loco ſancto eius?
4 Innocẽs manib', & mun-
do corde, qui non accepit in vano animam ſuam: nec iurauit in dolo proxi-
mo ſuo. 5 Hic accipiet benedictionem à Domino: & miſericordiam à Deo
ſalutari ſuo. 6 Hæc eſt generatio quęrentium eum: quærentium faciem Dei
Iacob. 7. Attollite portas, principes, veſtras, & eleuamini portæ æternales:
& introibit rex gloriæ.

8 Quis

8 *Iſte quis eſt adeò regem quem gloria clarat?*
Fortis potenſque bella qui nutu regit.
9 *Altius æternæ diducite limina portæ,*
Latera remotis expedite ianuis.
10 *Iſte quis eſt adeò regem quem gloria clarat,*
Et ſempiternæ poſcit alta regiæ?
Qui regit arma ſuo pugnataque prælia nutu,
Hic eſt perenni rex decorus gloria.

PSALMVS XXIV.
Hebr. XXV.

1 *AD tua ſollicitas animæ penetralia curas*
Mitto parens, ô ſola meæ fiducia mentis.
Effice ne tingat fuco pudor ora rubenti,
2 *Neue canant hoſtes, me ſpes aluiſſe caducas.*
Erubuiſſe piis de te pendentibus, abſit:
3 *Quippe rubor meliùs ſontes inglorius vret,*
Triſte bonis acuunt qui nulla ob crimina bellum.
4 *Alme tuas oſtende vias, aperique magiſter*
Flammea cæleſtes quibus itur ad atria calles.
5 *Dirige me veri facibus ne credulus errem,*
O Deus, ô omnes ſpes exorata per horas.
6 *Eſto memor prima qui ſis ab origine mundi*
Scilicet humano facilis manſueſcere fletu.
7 *Quare age ne miseræ recolas delicta iuuentæ,*
Neue per incautos admiſſa piacula mores.
8 *Et tua me bonitas non aduerſata rogantem*
Excipiat, quamuis nunquam meruiſſe, fatebor.
9 *Qua pietate Deum qua dicam iuris habena*
Mollire imperiumq; lapſos per inhoſpita gaudet
Mollibus in planum deducere legibus æquor.
10 *Stat duce te nunquam ſuperata modeſtia, vadit*
Oſtenſum per iter virtus inimica tumoris.
11 *Qua pergis rex alme via clementia tecum*
Ambulat, & paribus rerum ſe greſſibus infert.
His etiam ducibus caſti veſtigia firmant,
Irreuocanda tuæ legis qui fœdera ſeruant.

12 *Iura*

8 Quis eſt iſte rex gloriæ? Dominus fortis, & potēs, Dñs potens in prælio.
9 Attollite portas, principes, veſtras, & eleuamini portæ æternales: & introibit rex gloriæ.
10 Quis eſt iſte rex gloriæ? Dominus virtutum, ipſe eſt rex gloriæ.

PSALMVS XXIV.
Hebr. XXV.

1 AD te Domine leuaui animam meam: Deus meus, in te confido, non erubeſcam.
2 Neque irrideant me inimici mei: etenim vniuerſi, qui ſuſtinent te non confundentur.
3 Confundātur omnes iniqua agentes: ſuperuacue.
4 Vias tuas, Domine, demonſtra mihi: & ſemitas tuas edoce me.
5 Dirige me in veritate tua, & doce me: quia tu es Deus Saluator meus, & te ſuſtinui tota die.
6 Reminiſcere miſerationum tuarum, Domine, & miſericordiarum tuarū, quæ à ſæculo ſunt.
7 Delicta iuuentutis meæ: & ignorantias meas ne memineris.
8 Secundū miſericordiam tuā memēto mei tu: pro-
pter bonitatē tuam, Dñe. 9 Dulcis, & rectus Dñs: propter hoc legem dabit
delinquētibus in via. 10 Diriget manſuetos in iudicio: docebit mites vias
ſuas. 11 Vniuerſæ viæ Dñi miſericordia, & veritas: requirentibus teſtamen-
tum eius, & teſtimonia eius.

12 *Iura poli vellem nunquam temeraſſe iubentis*
At non ſæpe tenent quando retinacula mentem :
(Fama tui latum ſic nominis occupet orbem)
Ignoſce, & quamuis ſint multa admiſſa remitte.
13 *Qui colis æternum vir relligione parentem,*
Et faciles audis cæli inflectentis habenas :
Sis felix quocunque viam legis æquore, rector
14 *Diriget omnipotens : animo tranquilla ſereno*
Aſpicies, tua poſteritas dotata manebit.
15 *Sacra ſuo Dominus cultori arcana reuelat,*
Vnde pij ſapiunt, & fundamenta bonorum
Immotos ſolidant nunquam ruitura labores :
16 *Ergo oculis Dominum ſeruo vigilantibus, ille*
Quippe mea è poſitis demet veſtigia nodis.
17 *Reſpice me genitor, miſerere : en vnicus erro*
18 *Pauper, acerba ferens. Animũ quam cura fatigat?*
Quam ſcelerum facies, & præpetis horrea pœnæ?
19 *Clade vides humilem, ſubeant obliuia culpæ.*
20 *Aduerſas acies inimica ô agmina cerne,*
Tam numero veniunt, odijs quã infenſa malignis.
21 *Hanc animam ſerua ; mihi ne pudor ora coleret*
Alme tuo trepidas quod ſpes in numine fixi.
22 *Simplicitas verumq; meæ duo mentis amores*
Speranti auxilio Dominum cecinere futurum.
23 *Quare age defeſſos Iacobi ô alme nepotes*
Erige, & in melius quæcunque pericula verte.

PSALMVS XXV.
Hebr. XXVI.

1 *QVi regis humanas æquo moderamine cauſas,*
Rex alme noſtram iudica.
2 *Arcanis animi faculam penetralibus infer :*
Adure cordis intima.

3 Dono-

12 Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo : multum eſt enim.

13 Quis eſt homo, qui timet Dominũ? legem ſtatuit ei in via, quã elegit.

14 Anima eius in bonis demorabitur : & ſemen eius hæreditabit terram.

15 Firmamentum eſt Dominus timẽtibus eum: & teſtamentũ ipſius, vt manifeſtetur illis.

16 Oculi mei ſemper ad Dominum: quoniam ipſe euellet de laqueo pedes meos.

17 Reſpice in me, & miſerere mei : quia vnicus, & pauper ſum ego.

18 Tribulationes cordis mei multiplicatę ſunt: de neceſſitatibus meis erue me.

19 Vide humilitatẽ meam, & laborem meum : & dimitte vniuerſa delicta mea.

20 Reſpice inimicos meos, quoniã multiplicati ſunt: & odio iniquo oderunt me.

21 Cuſtodi animã meam, & erue me: non erubeſcã,
quoniam ſperaui in te. 22 Innocentes, & recti adhæſerunt mihi : quia ſuſti-
nui te. 23 Libera, Deus Iſrael : ex omnibus tribulationibus ſuis.

PSALMVS XXV. Hebr. XXVI.

1 IVdica me, Domine, quoniam ego in innocentia mea ingreſſus ſum : &
in Domino ſperans non infirmabor. 2 Proba me, Domine, & tenta me:
vre renes meos, & cor meum.

3 Quo-

3 *Donorum inuenies ſemper meminiſſe tuorum,*
Hunc veritatis æmulum.
4 *Ipſe in conſilio non ſedi vana ſecuto,*
Nec me ſceleſtis addidi.
5 *Inuiſos habui quos praui detinet ardor.*
Iniqua perpetrantium
Tecta nec ingredior, nec ſum mea paſſus adiri
A fraudis inuentoribus.
6 *At lauo fonte manus, vt circum altaria purus*
Litante verſer hoſtia.
7 *Vt Choream ducens tua facta inſignia narrem,*
Cantuque laudes perſonem.
8 *Scis tua quam viuis vrant me limina flammis*
Tuo dicata numini.
O adyta, ô templum Domini quo gloria factis
Seruatur immortalibus.
9 *Ne ſequar ô Genitor mores quibus Optime gentes*
Abominaris impias.
Nec me pœna reum maneat quæ cædis amicos
Non ſera terris auferet.
10 *Quorum fraude manus vulgò temeraria ſordet,*
Et dextra prenſat munera.
11 *Vtq; per innocuos faciam veſtigia calles*
Me tu miſertus dirige.
12 *Nā pede quod ſtabili gradior, tibi ſoſpes in ampla*
Vulgi corona deferam.

3 Quoniam miſericordia tua ante oculos meos eſt: & complacui in veritate tua.
4 Non ſedi cum cōſilio vanitatis:& cum iniqua gerentibus non introibo.
5 Odiui Eccleſiam malignantium: & cum impijs non ſedebo.
6 Lauabo inter innocētes manus meas: & circundabo altare tuum, Dñe.
7 Vt audiam vocē laudis: & enarrem vniuerſa mirabilia tua.
8 Domine,dilexi decorem domus tuæ: & locum habitationis gloriæ tuæ.
9 Ne perdas cum impijs, Deus, animam meam: & cum viris ſanguinum vitam meam.
10 In quorū manibus iniquitates ſunt: dextera eorum repleta eſt muneribus.
11 Ego autem in innocentia mea ingreſſus ſum:redime me,& miſerere mei.
12 Pes enim meus ſtetit in directo: in eccleſijs benedicam te, Domine.

PSALMVS XXVI.
Hebr. XXVII.

1 *Lvx alma, certa Dominus eſt ſalus mihi;*
Timebo quem mortalium?
2 *Animæ tuetur halitum ſpirabilis;*
Ecquis timores afferet?
3 *Meum cobiant expetentes ſanguinem*
Siccis calentem faucibus.
4 *Hoſtes ſed ipſis compediti retibus*
Hæſere quæ locauerant.

5 Inimi-

PSALMVS XXVI.
Hebr. XXVII.

1 Dominus illuminatio mea, & ſalus mea: quem timebo? 2 Dominus protector vitę meæ: à quo trepidabo? 3 Dum appropiant ſuper me nocentes: vt edant carnes meas. 4 Qui tribulant me inimici mei: ipſi infirmati ſunt, & ceciderunt.

5 Si

5 *Inimicus antè caſtra ponat horrida,*
Non ore cernam pallido.
6 *Belliq; tollat ſigna miles, obuiam*
Spe fretus ibo Numinis.
7 *Vna eſt meorum ſumma votorum, Deum*
Pro qua rogabo ſæpius,
Eius habitanda detur vt domus mihi,
Dum vita corpus ſuſtinet,
8 *Domini tuebor inde pulchritudinem*
Almique templi fabricam
9 *Tum me procellis temporum furentibus*
Abſcondet in tentorio.
Adytiſque tectum ponet in reconditis
Nulli timori peruium.
10 *Et eminenti collocabit arduum*
In arce rupis inuiæ:
Qui nunc acerbis hoſtium conatibus
Me fortiorem reddidit.
11 *Illius ad aras ergo votorum reus,*
Cùm ritè cædam victimas;
Tum laude tollam numen omni patrium,
Illique dicam carmina.
12 *Vocem miſericors ô precantis accipe,*
Votis benignus annue.
13 *Sic fatur animus, Alme de te pendeo,*
Vultu ſupino amabilem
14 *Vultum requiro: verte ne faciem, tuum*
Ne me relinque ſupplicem.
15 *Rebus fuiſti ſemper auxilium meis*
Ne vita me nunc deſpice.
16 *Nam ſi parentes deſerunt, ſuum Deus*
Miſertus orbum colliget.
17 *Mihi tuarum pande legum ſemitas*
Rectique calle dirige.
Securus omnes hoſtium nocentium
Sic negligam formidines.

18 *Ne*

5 Si conſiſtãt aduerſum me
caſtra: non timebit cor
meum.
6 Si exurgat aduerſum me
prælium. in hoc ego ſpe-
rabo.
7 Vnam petij à Domino,
hanc requiram: vt inha-
bitem in domo Domini
omnib' diebus vitę meę.
8 Vt videam voluntatem
Domini: & viſitem tem-
plum eius.
9 Quoniam abſcondit me
in tabernaculo ſuo: in die
malorum protexit me in
abſcondito tabernaculi
ſui.
10 In petra exaltauit me: &
nũc exaltauit caput meũ
ſuper inimicos meos.
11 Circuiui, & immolaui in
tabernaculo eius hoſtiã
vociferationis: cantabo,
& pſalmum dicam Dño.
12 Exaudi, Domine, vocem
meam, qua clamaui ad
te: miſerere mei, & exau-
di me.
13 Tibi dixit cor meum,
exquiſiuit te facies mea:
faciem tuam, Domine,
requiram.
14 Ne auertas faciẽ tuam
à me: & ne declines in ira
à ſeruo tuo.
15 Adiutor meus eſto, ne
derelinquas me: neq; de-
ſpicias me, Deus ſalutaris meus. 16 Quoniam pater meus, & mater mea de-
reliquerunt me: Dominus autem aſſumpſit me. 17 Legem pone mihi, Do-
mine, in via tua: & dirige me in ſemita recta propter inimicos meos.

18 Ne

18 *Ne dede votis me ſceleſtorum precor:*
Teſtes iniqui conuolant.
Mentita falſum crimen eſt Iniquitas
Aduerſus Innocentiam.
19 *Poſt tot labores duro ſi viuus, tibi*
Regnater alme debeo.
Me namque lætum credo viſurum bona
In patria viuentium.
20 *Deo virili fide mentis impetu,*
Honeſta facta perpetra.
Te roborari ſenties, ne deſice,
Sed corde fortis ſuſtine.

PSALMVS XXVII.
Hebr. XXVIII.

1 *AD te recurro præſidium meum*
Rex alme, ſurdis ne precor auribus
Hæc pauca voluam, nam ſilentes
In tumulis imitabor vmbras.
2 *Orationem ſupplicis accipe,*
Dum voce placo te lacrymabili,
Dum pronus ambas ad dicata
Templa Deo tibi tollo palmas.
3 *Ne me profanis cætibus implica,*
Ne cum cateruis perde nocentium:
4 *Verbis amorem qui loquuntur,*
Sed recoquunt fera corde bella.
5 *His iuſta factis præmia diuide,*
Quantum meretur tollat iniquitas:
6 *Reſpondeat merces labori,*
Vtilitas operas adæquet.
7 *Hos grande rerum non opus excitat*
In conditorem lumina tollere:
Non cuncta cernunt prouidentis
Arbitrio Domini moueri.
Ergo coruſcis ætheris æmulas
Subſtructiones ignibus erigant:
Nec ſtare prolem, nec ſuperbas
Omnipotens patietur arces.

8 Dic

18 Ne tradideris me in animas tribulantium me: quoniam inſurrexerũt in me teſtes iniqui, & mentita eſt iniquitas ſibi.
19 Credo videre bona Domini: in terra viuentium.
20 Expecta Dominum, viriliter age: confortetur cor tuum, & ſuſtine Dominum.

PSALMVS XXVII.
Hebr. XXVIII.

1 AD te, Dñe, clamabo, Deus meus, ne ſileas à me: ne quando taceas à me, & aſſimilabor deſcẽdentibus in lacum
2 Exaudi vocem deprecationis meæ, dum oro ad te: dum extollo manus meas ad templum ſanctum tuum.
3 Ne ſimul tradas me cum peccatoribus: & cũ operantibus iniquitatem ne perdas me.
4 Qui loquuntur pacẽ cum proximo ſuo: mala autem in cordibus eorum.
5 Da illis ſecundũ opera eorum: & ſecundum nequitiam adinuentionum ipſorum.
6 Secundũ opera manuum eorum tribue illis: redde retributionẽ eorum ipſis.
7 Quoniam non intellexeruut opera Domini: & in opera manuum eius deſtrues illos, & non ædificabis eos.

8 *Dic audientem vox mea principem,*
9 *Qui me iuuanti numine protegit:*
Hunc cor manebat triſte, caſus
Hunc habuit clypeum per omnes.
10 *Hinc merſa letho vita refloruit,*
Iucunda pectus gaudia concipit;
11 *Agitque grates quòd ſalutem,*
Attulerit tua dextra regi.

PSALMVS XXVIII.
Hebr. XXIX.

1 *Quiſquis es armipotens, & origine clarus auitâ,*
Mente lita Domino: teneros altaribus agnos
2 *Affer, & in laudes ora exultantia ſolue.*
Dic age maieſtas & gloria numinis almi,
Cuius nulla ſatis colit obſeruantia nomen,
Tranat inacceſſi quicquid ſinus ambit Olympi.
Flecte genu, cælumque videns, miratus adora
Incolit æternum qui tanti hæc atria templi.
3 *Vox Domini fundit grauidis è nubibus imbrem,*
Maieſtate potens cùm detonat, aera rumpit;
Miſcet aquas ventis, & tollit ab æquore ventos.
4 *It comes & virtus & magnificentia voci,*
5 *Siue iubet celſas conuelli à montibus ornos:*
Seu libanum cedris nudari, aut ludere montes
6 *Vt vituli ſaliunt, & Rhinocerotes in æuo*
Quo verni aſpirat laſciuia mollior anni.
7 *Vox Domini trifidas rupto ſecat æthere flãmas:*
8 *Concutit arentes Arabis ſitientis arenas:*
9 *Ante diem celerat ceruarum partubus aluum,*
Et ſpoliat nemorum folijs vmbracula demptis.
Ergo terra Deum pelago redimita ſonante,
Aequor aquis tremulum, campi ſpirabilis auræ,
10 *Ignis, & aſtra canant. Orbem vaga protulit vnda*
Eius ab imperio. Sedet æternumque ſedebit
Ille tamen, faciles hominum recturus habenas.

11 Da

8 Benedictus Dñs: quoniã exaudiuit vocem deprecationis meæ.
9 Dominus adiutor meus, & protector meus: & in ipſo ſperauit cor meum, & adiutus ſum.
10 Et refloruit caro mea: & ex voluntate mea confitebor tibi.
11 Dominus fortitudo plebis ſuæ: & protector ſaluationum Chriſti ſui eſt.
12 Saluũ fac populũ tuum, Dñe, & benedic hæreditati tuę: & rege eos, & extolle illos vſq; in æternũ.

PSALMVS XXVIII.
Hebr. XXIX.

1 Afferte Domino filij Dei: afferte Domino filios arietum.
2 Afferte Dño gloriam, & honorẽ: afferte Dño gloriã nomini eius: adorate Dñm in atrio ſancto eius.
3 Vox Domini ſup aquas. Deus maieſtatis intonuit: Dñs ſuper aquas multas.
4 Vox Domini in virtute: vox Dñi in magnificẽtia.
5 Vox domini confringentis cedros: & confringet dominus cedros Libani.
6 Et cõminuet eas tanquã vitulũ Libani: & dilectus
queẽadmodũ filius vnicorniũ. 7 Vox Dñi: intercidẽtis flammã ignis. 8 Vox
Dñi concutientis deſertum: & commouebit Dñs deſertum Cades. 9 Vox
Dñi pręparantis ceruos, & reuelabit condenſa: & in tẽplo eius omnes dicent
gloriam. 10 Dñs diluuium inhabitare facit: & ſedebit Dñs rex in æternum.

11 Domi-

11 *Da Genitor populo, veniunt ſi prælia, vires:*
Si pacem dederis, da lætum meſſibus annum.

PSALMVS XXIX.
Hebr. XXX.

1 *TE Genitor, quantū poſſunt mea carmina, tollam*
Gelido ſeruatus ab Orco.
Nam neque læta meos hoſtes victoria laudat,
Per te neque gaudia narrant.
2 *Quippe tuum ſupplex votis cùm numen adirem,*
Rediјt vis priſtina membris.
3 *Tu bonus hanc animam ſtantē ſuper aggere buſti*
Vetuiſti intrare ſepulchrum.
4 *Vos Dominum cantate pij, memorate futuris*
Facilem miſereſcere ſeclis.
5 *Momentum indulget properatæ, vt puniat, iræ:*
Bonitati, vt ſoſpitet, æuum.
6 *Triſtia ſerus aquis rorabit lumina veſper,*
Surget cum ſole voluptas.
7 *Cùm regerem populos tranquilla in pace quietos*
Gazæ rex diues opimæ:
Nulla meam dixi turbabunt ſecula pacem,
Neque me de ſede mouebunt.
8 *Tu patriæ munimen eras, tu gloria regni:*
Ego mente ferebar inani.
9 *At ne credulitas aleret temeraria faſtum,*
Vertiſti lumina retro.
Extemplo inſolito vertit mea regna tumultu
Facies contraria rerum.
10 *Agnoui errorem, & ſupplex clamoribus egi,*
Propior, velut ante, redires.
11 *Eſt Pater vtilitas tua dixi, ſi meus vndet*
Extrema ad funera ſanguis?
12 *Te cinis exanimus canet, aut ſopita fidelem*
Teſtabitur vmbra ſepulti?
13 *Audijt orantem miſeratus, & attulit ægro*
Solatia dulcia vitæ.

14 *Vertens*

11 Dominus virtutem populo ſuo dabit. Dominus benedicet populo ſuo in pace.

PSALMVS XXIX.
Hebr. XXX.

1 EXaltabo te, Domine, quoniā ſuſcepiſti me: nec delectaſti inimicos meos ſuper me.
2 Domine Deus meus, clamaui ad te: & ſanaſti me.
3 Domine, eduxiſti ab inferno animam meam: ſaluaſti me à deſcendentibus in lacum.
4 Pſallite domino, ſancti eius: & confitemini memoriæ ſanctitatis eius.
5 Quoniam ira in indignatione eius: & vita in voluntate eius.
6 Ad veſperam demorabitur fletus: & ad matutinū lætitia.
7 Ego autem dixi in abundantia mea: non mouebor in æternum.
8 Domine, in volūtate tua: pręſtitiſti decori meo virtutem.
9 Auertiſti faciem tuam à me: & factus ſum conturbatus.
10 Ad te, domine, clamabo: & ad Deum meum deprecabor.

11 Quæ vtilitas in ſanguine meo: dum deſcendo in corruptionē? 12 Nunquid confitebitur tibi puluis: aut annuntiabit virtutem tuam? 13 Audiuit Dominus, & miſertus eſt mei: dominus factus eſt adiutor meus.

14 *Vertens ergo meas lacrymas in gaudia, mœſtum*
Trabea mutauit amictum.
15 *Alme parens ideo mea vox, mea nablia nunquam*
Te depoſitura ſilebunt.

PSALMVS XXX.
Hebr. XXXI.

1 *REx tibi ne fuerit ſpem commiſiſſe pudori*
Eripe me valida iuſtus ab hoſte manu.
2 *Attentam querulis inclina vocibus aurem,*
Ocyor, auertas vt mea damna, veni.
3 *Protege me, rupes hoſti velut obuia nulli,*
Vt Domus hoſtili non penetranda metu.
4 *Nam mihi non aliæ ſtant altis mœnibus arces,*
Solus ades rebus turris ahena meis.
Fama tui vaſtum decurret nominis orbem,
Me rege dux, vnum me pater vnus alet.
5 *Solue plagas, homines quas abſcondere maligni,*
Nititur auxilio nam mea vita tuo.
6 *Hanc manibus commendo tuis. Pater accipe, vitā*
Alme ſoles pactam qui ſtabilire fidem.
7 *Intentos vmbris animos fallacibus odi,*
8 *Spes mea nam Dominum reſpicit vna ſuum.*
Huius ego felix bonitate ingentia quondam
Spero redundanti gaudia ferre ſinu
9 *Vidit vt immanes torquerent pectora curæ,*
Et bonus ætherea damna refecit ope.
10 *Cumq; fero nollet me ſuccubuiſſe tyranno,*
Detulit arua meos in ſpatioſa pedes.
11 *O miſerere, vides, quàm multa pericula turbent:*
Deficiunt oculi, corq; animuſq; dolet.
12 *Vita petit nigras tenuata laboribus vmbras,*
In lachrymis anni præteriêre mei.
13 *Vis abijt, claræ diſceſſit gratia formæ,*
Oſſa reuulſa locum deſeruere ſuum.

14 *Aemu-*

14 Conuertiſti planctum meum in gaudium mihi: cōcidiſti ſaccum meum, & circūdediſti me lætitia.
15 Vt cantet tibi gloria mea, & non compungar: Domine Deus meus, in æternum confitebor tibi.

PSALMVS XXX.
Hebr. XXXI.

1 IN te, Domine, ſperaui, nō confundar in æternum: in iuſtificatione tua libera me.
2 Inclina ad me aurē tuam: accelera, vt eruas me.
3 Eſto mihi in Deum protectorem, & in domū refugij: vt saluū me facias.
4 Quoniā fortitudo mea, & refugium meum es tu: & propter nomē tuū deduces me, & enutries me.
5 Educes me de laqueo hoc, quē abſconderut mihi: qm̄ tu es protector me⁹.
6 In manus tuas cōmendo ſpiritū meum: redemiſti me, Dn̄e Deus veritatis.
7 Odiſti obſeruantes vanitates: ſuperuacue.
8 Ego autē in Dn̄o ſperaui: & exultabo, & lætabor in miſericordia tua.
9 Qm̄ reſpexiſti humilitatem meam: ſaluaſti de neceſſitatibus animā meam.
10 Nec concluſiſti me in manibus inimici: ſtatuiſti in loco ſpatioſo pedes meos.
11 Miſerere mei, qm̄ tribulor: conturbatus eſt in ira oculus meus, anima mea, & venter meus.
12 Quoniam defecit in dolore vita mea: & anni mei in gemitibus.
13 Infirmata eſt in paupertate virtus mea: & oſſa mea conturbata ſunt.

14 Super

14 *Aemulus irriſum quòd plurimus vndique cingat,*
Fugit ab aſpectu turba propinqua meo.
15 *Et qui forte domus extra penetralia vidit,*
Alta vel vt libuit cernuus ora tulit.
16 *Sicut humi poſitos humana obliuia condunt,*
Ex hominum pulſus ſic ego corde fui.
17 *Amphora detrito ſpretus ceu ſumea dorſo*
A populo coram liberiore feror.
18 *Conſilium dictis ineunt concordibus omnes,*
Scilicet inuiſum me decuiſſe mori.
19 *Spe tamen interea non deficiente manebam,*
Cùm Pater, arbitrio ſtet mea vita tuo.
20 *Eripe me iaculis hoſtilibus, eripe turbæ,*
Ponè ciet trepidos quæ violenta metus,
21 *Funde iubar, ſancti radia me lumine vultus*
Et ſamulum Bonitas ſoſpitet illa ſuum.
22 *O genitor fuerit ne te imploraſſe rubori,*
23 *Impia ſed maculet decolor ora pudor.*
In ſtygio diſcant inuita ſilentia regno,
Corſcia nunc omni fraude m[illegible]re dolos.
24 *Innocuis ſcelerum maculas infigere docta,*
Horribili tumidas voce ſonare minas.
25 *O quā magna bonis, nunc condita, præmia ſeruas*
Qui tua iuſſa colunt, qui tua iura timent!
26 *Quæ [illegible] paras animis quibus es fiducia, gentes*
Aſpicient oculis orbe fatente ſuis.
27 *Interea abſcondes radioſi lampade vultus,*
Nequa grauem tendat vis inimica manum.
28 *Aut templi ſacris almi penetralibus abdes,*
Nequa ſuâ vulnus cuſpide lingua ferat.
29 *Ergo Deo meritas accingar dicere laudes,*
Me velut in tuta qui bonus vrbe locat.

30 *Dixe-*

14 Super omnes inimicos meos factus ſum opprobrium vicinis meis valde: & timor notis meis.
15 Qui videbant me: foras fugerunt à me.
16 Obliuioni datus ſum: tanquam mortuus à corde.
17 Factus ſum, tanquā vas perditum: quoniam audiui vituperationē multorum commorātium in circuitu.
18 In eo dum conuenirent ſimul aduerſum me: accipere animam meam conſiliati ſunt.
19 Ego autē in te ſperaui, domine: dixi, Deus meus es tu. in manibus tuis ſortes meæ.
20 Eripe me de manu inimicorum meorum: & à perſequentibus me.
21 Illuſtra faciem tuam ſuper ſeruum tuum: ſaluum me fac in miſericordia tua.
22 Domine, nō confundar: quoniam inuocaui te.
23 Erubeſcant impij, & deducantur in infernum: muta fiant labia doloſa.

24 Quæ loquuntur aduerſus iuſtum iniquitatem: in ſuperbia, & in abuſione.
25 Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine: quam abſcondiſti timentibus te. 26 Perfeciſti eis, qui ſperant in te: in conſpectu filiorum hominum. 27 Abſcondes eos in abſcondito faciei tuæ: à conturbatione hominum. 28 Proteges eos in tabernaculo tuo: à contradictione linguarum.
29 Benedictus Dominus: quoniam mirificauit miſericordiam ſuam mihi in ciuitate munita.

 30 Ego

30 *Dixerat hic animus cùm iam diffideret expes,*
Non eſt, affuerat quo Deus ore mihi.
31 *Attamen audiſti miſeratus ab æthere vocem,*
Sollicita peterem cùm prece feſſus opem.
32 *Sancti ardete Deum nam vera & iuſta requirens,*
Eruit vltrici facta ſuperba manu.
33 *Durate & validas in prælia ſumite vires.*
Vincere freta Deo ſpes animoſa ſolet.

PSALMVS XXXI. Hebr. XXXII.

1 *Felix remiſit cui bonus arbiter*
Offenſionis debita noxiæ:
Et tecta velo obliuionis
Perpetuæ malefacta nubit.
2 *Delicta felix cui pater optimus*
Non imputauit; nec penetralibus
In cordis vllam deprehendit
Indecorem latuiſſe fraudem.
3 *Morbum ſilebat dum taciturnitas,*
Exæſtuabant oſſa doloribus:
Omnes agebam ſolis horas
In miſeris ideo querelis.
4 *Seu lux micabat, ſiue reconditum*
Velabat orbem noctis opacitas:
Tu me premebas æſtuantem
Triticeæ velut arua meſſis.
5 *Tum ſæua demum mens ſua vulnera*
Tibi recluſit: claudere deſtitit
Iniuſta cæcum facta pectus,
Et ſcelerum patefecit vlcus.
Hic me leuaſti factus amicitior,
6 *Aeterna ſoluens vincula criminum:*
Et quo ligatum me tenebat
Impietas ſceleroſa funem.
7 *Optat carentem ſordibus integer*
Quicunque vitam, te roget, vnicam
Te poſcat aram, dum facultas
Non prohibet tetigiſſe limen.

8 *Quod*

30 Ego autem dixi in exceſſu mentis meæ: Proiectus ſum à facie oculorum tuorum.
31 Ideo exaudiſti vocem orationis meæ: dum clamarem ad te.
32 Diligite dominum, omnes ſancti eius, quoniam veritatē requirit Dominus: & retribuet abūdanter facientibus ſuperbiā.
33 Viriliter agite, & confortetur cor veſtrū: omnes, qui ſperatis in Dño.

PSALMVS XXXI. Hebr. XXXII.

1 Beati, quorum remiſſæ ſūt iniquitates: & quorum tecta ſunt peccata.
2 Beatus vir, cui nō imputauit Dominus peccatū: nec eſt in ſpiritu eius dolus.
3 Quoniam tacui, inueterauerunt oſſa mea: dum clamarem tota die.
4 Quoniam die, ac nocte grauata eſt ſuper me manus tua: conuerſus ſum in ærumna mea, dum configitur ſpina.
5 Delictum meum cognitum tibi feci: & iniuſtitiā meam non abſcondi.
6 Dixi, confitebor aduerſum me iniuſtitiā meam Domino: & tu remiſiſti impietatem peccati mei.

7 Pro hac orabit ad te omnis ſanctus: in tempore opportuno.

8 Verum-

8 *Quod ſi litauit, diſſociabili*
Fac pontus orbem proluat æquore,
Securus vndarum quieta
Ne variet facie colores.
9 *O ara ſemper rex mihi cælitum*
Præſens amico: lætior euehor
Per te, rigentes ceu cathenas
Qui rabidi fugiunt tyranni.
10 *Addamq; menti lumen amabile,*
Inquis, docebo qua tibi ſemita
Sit ambulandum, teq; euntem
Intuitu propiore cernam.
11 *Tantum monebo quadrupedantium*
Ne te ferinis moribus imbue;
Audire voces qui magiſtri
Depoſitis renuunt habenis.
12 *Freno & capiſtris ergo prementibus*
Ingrata parent ora, nec optimi
Seſſoris agnoſcunt amorem,
Nec Domini benefacta curant.
13 *Flagella tergum multa nocentium*
Manere certum eſt; Inuariabilem
Qui ſpem locarunt in Tonante,
Aethereæ fauor ambit aulæ.
14 *Gaudete iuſti quod fauor ætheris*
Vos tollit almi: pectora criminum
Ignara, veſtram gratiore
Lætitiam memorate cantu.

PSALMVS XXXII.
Hebr. XXXIII.

1 *Gens caſta, ſanctis dedita legibus*
Attolle numen cantibus inclytum:
Fas eſt amicis æquitatis
Cælicolum memorare regem.
2 *Hunc tinnienti dicite barbito,*
Hunc nabliorum tollite vocibus:
Decem loquantur verberatis
Hunc citharæ fidibus canoræ.

3 Audita

8 Verumtamen in diluuio aquarum multarum: ad eum non approximabunt.

9 Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circundedit me: exaltatio mea, erue me á circundantibus me.

10 Intellectum tibi dabo, & inſtruam te in via hac, qua gradieris: firmabo ſuper te oculos meos.

11 Nolite fieri, ſicut equus, & mulus: quibus non eſt intellectus.

12 In camo, & freno maxillas eorum cõſtringe: qui non approximant ad te.

13 Multa flagella peccatoris: ſperantem autem in Dño miſericordia circũdabit.

14 Lætamini in Domino, & exultate iuſti: & gloriamini omnes recti corde.

PSALMVS XXXII.
Hebr. XXXIII.

1 Exultate iuſti in Domino: rectos decet collaudatio.

2 Confitemini Domino in cithara: in pſalterio decem chordarum pſallite illi.

3 Cantate

13 *Sic ex Adami ſemine poſteros*
Regnator alto cernit ab æthere:
Siue occidentem, decolores
Siue tenent orientis oras.
14 *Stellante curas ex habitaculo*
Rimatur omnes, omnia lumine,
15 *Per corda vadit perſpicaci,*
Quæ ſapiens fabricauit author.
16 *Non ſe tuetur rex legionibus,*
Non ſe gigantes robore protegunt:
Non qui volanti promptiores
Cornipedes Aquilone frenant.
17 *Fallit vehentem nobilis vngula,*
Euroque certans fallitur Alipes,
Non ſæpe felix irruendo
Aut alias fugiendo turmas.
18 *Clemens amicos at Deus aſpicit*
Spe, mente, votis, & prece ſupplices:
19 *Quos effugata morte nutrit,*
Quando fames populatur vrbes.
20 *Hunc mens anhelet feruida principem,*
Hunc ſperet vnum cùm mala detonant:
Qui ſtat bonorum pro ſalute
Indomiti clypeus vigoris.
21 *Illo fruemur præſide gaudijs,*
Illius alma nominis anchora
22 *Ventos feremus: ſpes ab illo*
Accipiet bene flante Portum.

PSALMVS XXXIII.
Hebr. XXXIV.

1 *SIue quies orbem foueat gratiſſima, ſiue*
Procella vexet intonata fluctibus.
Cælicolum regem dicent mea carmina, laudes
Illi perennes os laborabit meum.
2 *Hæc animi fuerit Dominum cantare voluptas:*
Et turba mitis audiens lætabitur.

3 Eia

13 De cælo reſpexit Dominus: vidit omnes filios hominum.
14 De præparato habitaculo ſuo: reſpexit ſuper omnes, qui habitant terram.
15 Qui finxit ſigillatim corda eorum: qui intelligit omnia opera eorum.
16 Non ſaluatur rex ſuper multam virtutem: & gigas nō ſaluabitur in multitudine virtutis ſuæ.
17 Fallax equus ad ſalutē: in abundantia autem virtutis ſuæ non ſaluabitur.
18 Ecce oculi Domini ſuper metuentes eum: & in eis, qui ſperant ſuper miſericordia eius.
19 Vt eruat à morte animas eorum: exaltat eos in fame.
20 Anima noſtra, ſuſtine Dominum: quoniam adiutor, & protector noſter eſt.
21 Quia in eo lætabitur cor noſtrū: & in nomine ſancto eius ſperauimus.
22 Fiat miſericordia tua, Dn̄e, ſuper nos: quemadmodū ſperauimus in te.

PSALMVS XXXIII.
Hebr. XXXIV.

1 BEnedicā Dominum in omni tempore: ſemper laus eius in ore meo. 2 In Domino laudabitur anima mea: audiant manſueti, & lætentur.

3 *Eia illum pariter geſtu celebremus ouantes,*
Eiuſq; nomen efferamus cantibus.
4 *Audijt è ſæua me tempeſtate vocantem,*
Et quæ premebant depulit pericula.
5 *Hunc ardete pij, claro rutilabitis igne*
Nunquam pudoris obliti coloribus.
6 *En qui ſtelligerum clamauit in æthera pauper:*
Dominuſq; voces inuocantis audijt.
7 *Eius ab ætherea miſſus volat Angelus arce,*
Numen timentes vt periclis arceat.
8 *Diſcite quo foueat iuſtos ardore, beatos*
Illos ſcietis eſſe qui fidunt Deo.
9 *Caſti ſacra pias tangat reuerentia mentes,*
Tunc ne pauori torua ſit penuria.
10 *Eſuriat ſoboles nunquam ſatiata leonum;*
At nulla ſanctos torqueat neceſſitas.
11 *Pergite filioli verum me audite magiſtrum,*
Almi timorem vos docebo numinis.
12 *Siquis amat vitam lætis ſucceſſibus auctam,*
Dieſq; pacis ſi quietæ diligit.
13 *Hoc agat, inprimis ne fando nefaria dicat,*
Ne moliatur ore fallaci dolos.
14 *Improba ne faciat, curas meditetur honeſtas;*
Inquirat almæ grata pacis ocia.
15 *Innocuos oculis circum Deus aſpicit æquis,*
Votis eorum blandus aures commodat.
16 *At ſontes oculis obliqua tuentibus haurit,*
Eoſq; nube contegit ſilentij.
17 *Innocuis facilem præbet clamantibus aurem,*
Omniq; tandem liberat moleſtia.
18 *Auxiliaris adeſt, animus cùm deficit expes,*
Humileſq; tollit adiuuando ſpiritus.
19 *Coniurata fremunt circum diſcrimina iuſtos,*
Clypeo ſed vltor cuncta depellit ſuo.

20 *Quorum*

3 Magnificate Dominum
mecum:& exaltemus no-
men eius in idipſum.
4 Exquiſiui Dñm, & exaudi-
uit me:& ex omnib' tribu-
lationib' meis eripuit me.
5 Accedite ad eum, & illu-
minamini:& facies veſtrę
non confundentur.
6 Iſte pauper clamauit, &
Dominus exaudiuit eum:
& de omnibus tribula-
tionibus eius ſaluauit eũ.
7 Immittet Angelus Do-
mini in circuitu timen-
tium eum: & eripiet eos.
8 Guſtate, & videte, quo-
niã ſuauis eſt Dominus:
beatus vir, q̃ ſperat in eo.
9 Timete Dominũ omnes
Sancti eius:quoniam non
eſt inopia timentibus eũ.
10 Diuites eguerunt,& eſu-
rierunt: inquirentes au-
tem Dominum non mi-
nuentur omni bono.
11 Venite, filij, audite me:
timorẽ Dñi docebo vos.
12 Quis eſt homo, qui vult
vitam:diligit dies videre
bonos?
13 Prohibe linguam tuam
à malo. & labia tua ne lo-
quantur dolum.
14 Diuerte à malo, & fac
bonũ:inquire pacẽ,& pſe-
quere eã. 15 Oculi Dñi ſuper iuſtos: & aures eius in preces eorũ. 16 Vul-
tus aũt Dñi ſuper facientes mala: vt perdat de terra memoriã eorũ. 17 Cla-
mauerũt iuſti, & Dñs exaudiuit eos: & ex omnibus tribulationib' eorũ libe-
rauit eos. 18 Iuxta eſt Dñs ijs, q̃ tribulato ſunt corde: & humiles ſpiritu ſal-
uabit. 19 Multæ tribulationes iuſtorum: & de omnibus liberabit eos Dñs.

20 Cuſto-

20 *Quorum lecta parens cuſtodit prouidus oſſa,*
Nec paſſus vnum vi malorum conteri.
21 *Auferet at ſontes fortuna miſerrima lethi,*
Iuſtum peroſus ſtirpe cum tota cadit.
22 *Eximet omnipotens animos ſua caſtra ſecutos.*
Nam ſpes in illo qui locant, non occidunt.

PSALMVS XXXIV.

Hebr. XXXV.

1 *IVdica tremende ſæuos*
Perduelles Arbiter.
Inferentes bella, perde
Bellicoſus æmulos.
2 *Parmulam tene ſiniſtra,*
Sume dextra lanceam
In truces exurge pugnax
Miles aduerſarios.
3 *Stringe ferrum, quo laceſſe*
Perſequentes impios.
Dic mihi periclitanti,
Sum tui cuſtodia.
4 *Erubeſcant & tremiſcant*
Molientes funera,
5 *Terga cum pudore vertant*
Qui nocere cogitant.
6 *Gluma qualis ante ventos*
Conuoluta funditur:
Sic eant, & incitante
Ventilentur Angelo.
7 *Nocte protegente cælum,*
Calle pergant lubrico,
Et ruentes pone vindex
Defatiget Angelus.
8 *Abdidere namq; lethum*
In paratis caſſibus:
Innocentis euolare
Cogerent vt ſpiritum.

9 A ſuis

20 Cuſtodit Dominus omnia oſſa eorum: vnum ex his non conteretur.
21 Mors peccatorum peſſima: & qui oderunt iuſtum, delinquent.
22 Redimet Dominus animas ſeruorum ſuorum: & non delinquent omnes, qui ſperant in eo.

PSALMVS XXXIV.
Hebr XXXV.

1 IVdica, Domine, nocẽtes me: expugna impugnantes me.
2 Apprehẽde arma, & ſcutum: & exurge in adiutorium mihi.
3 Effunde frameam, & concl ude aduerſus eos, qui perſequuntur me: dic animæ meæ, ſalus tua ego ſum.
4 Confundantur, & reuertantur: quærẽtes animam meam.
5 Auertantur retrorſum, & confundantur: cogitantes mihi mala.
6 Fiant tanquã puluis ante faciem venti: & Angelus Domini coarctans eos.
7 Fiat via illorum tenebrę, & lubricum: & Angelus Domini perſequens eos.
8 Quoniam gratis abſconderunt mihi interitum laquei ſui: ſuperuacue exprobrauerunt animam meam.

9 *A ſuis irretiantur*
Ergo capti fraudibus,
Hauriantur deuorati
A ſua voragine.
10 *Liberata vita dono*
Sempiterni numinis,
Efferet ſe prædicando
Quam ſalutem rettulit.
11 *Lingua, fauces, oſſa, nerui,*
Pectus, & præcordia
Clamitabunt, ecquis audet
Se Deo componere?
12 *De manu potentiorum*
Ille tollit pauperem.
A rapinis ditiorum
Indigentes eripit.
13 *En iniqui falſa teſtes*
Mentiuntur crimina,
Inſcienti quæ patrata
Peierantes imputant.
14 *Pro bonis accommodatis*
Afferunt incommoda:
Caritatem pro locata
Dant meorum copia.
15 *Flebiles iacere vidi*
Quos vt ægritudine,
Me dolentem veſte totum
Induebam lugubri,
16 *Sordidatum macerabam,*
Corpus hoc ieiunijs
Vota feci quæ volebam
Vt mihi contingerent.
17 *Frater vt fratres adibam*
Charitate proximos.
Eiulabam ceu perempta
Stirpe mater eiulat.
18 *At meis illi in periclis*
Geſtierunt gaudio.
In coronis flagra linguæ
Aggregarunt inſcio:

19 Diſſi-

9 Veniat illi laqueus, quem ignorat, & captio, quam abſcondit, apprehendat eum: & in laqueum cadat in ipſum.

10 Anima autem mea exultabit in Domino: & delectabitur ſuper ſalutari ſuo.

11 Omnia oſſa mea dicent: Domine, quis ſimilis tibi?

12 Eripies inopem de manu fortiorum eius: egenum, & pauperem à diripientibus eum.

13 Surgentes teſtes iniqui: quæ ignorabam interrogabant me.

14 Retribuebant mihi mala pro bonis: ſterilitatem animæ meæ.

15 Ego autem, cum mihi moleſti eſſent: induebar cilicio.

16 Humiliabam in ieiunio animam meam: & oratio mea in ſinu meo conuertetur.

17 Quaſi proximum, & quaſi fratrem noſtrum ſic complacebam: quaſi lugens, & contriſtatus ſic humiliabar.

18 Et aduerſum me lætati ſunt, & conuenerunt: congregata ſunt ſuper me flagella, & ignoraui.

19 Diſſi-

19 *Diſſipati & inquieti*
Hiſtriones moribus.
Sauciarunt impetitum
Me caninis dentibus.
20 *Probra quando tot ſeueræ*
Vltor intueberis?
Hanc ab immani leonum
Ore vitam protege.
21 *In frequenti te corona*
Plebis ornatiſſimæ
Confitebor eſſe vitæ
Ac ſalutis ancoram.
22 *Ne meis canant triumphum*
Perduelles cladibus.
Oderint fruſtra, malignis
Innuendo palpebris.
23 *Pacis hoſtes, velle fingunt*
Quam fugant concordiam.
Et quieſcentes iniquâ
Fraude terras concitant.
24 *Ora porrigunt, & Euge*
Euge dicunt garruli:
Noſtra tandem quæ volebant
Conſpicantur lumina.
25 *Cernis hæc? ô alme Iudex*
Ne foue ſilentium.
Ne recede, ne relinque
Deſtitutum ſupplicem.
26 *Surge, ius meum tuere*
Numen ô amabile.
Pro clientis ô patrone
Lite cauſam iudica.
27 *In tuam cùm iudicaris*
Aequitatem reſpice,
Non habebunt vnde voti
Compotes irrideant.
28 *Mente ſecum nec loquentur,*
Euge tandem vicimus.
Præda noſtris quæ tenetur
Retibus, vocabitur.

29 Eru-

19 Diſſipati ſunt, nec com-
puncti, tentauerunt me,
ſubſannauerunt me ſub-
ſannatione: frenduerunt
ſuper me dentibus ſuis.
20 Domine, quando reſpi-
cies? reſtitue animam
meam à malignitate eo-
rum: à leonibus vnicam
meam.
21 Confitebor tibi in Ec-
cleſia magna: in populo
graui laudabo te.
22 Non ſupergaudeãt mi-
hi, qui aduerſantur mihi
iniquè: qui oderunt me
gratis, & annuunt ocu-
lis.
23 Quoniam mihi quidem
pacificè loquebantur: &
in iracundia terræ loquẽ-
tes dolos cogitabant.
24 Et dilatauerunt ſuper
me os ſuum: dixerunt,
Euge, Euge, viderunt o-
culi noſtri.
25 Vidiſti, Domine, ne ſi-
leas: Domine, ne diſce-
das à me.
26 Exurge, & intende iu-
dicio meo, Deus meus &
Dominus meus in cau-
ſam meam.
27 Iudica me ſecundum iu-
ſtitiam tuam, Domine
Deus meus: & non ſuper-
gaudeant mihi.
28 Non dicant in cordibus
ſuis, Euge, Euge, animæ
noſtræ: nec dicant deuo-
rabimus eum.

 29 Eru-

29 *Erubeſcant, & tremiſcant,*
Qui meis doloribus
30 *Perfruuntur; ora tingat*
His pudenda dedecus.
Qui ſuam meas ruinas
Arbitrantur gloriam.
31 *Gaudeant & efferantur*
Qui fauent innoxio.
Et ſuo canant amantem
Læta ſeruo principem.
32 *Alme vindex, æquitatis*
In tuæ præconia
Ora ſoluam dum coruſca
Aſtra ſol obiuerit.

29 Erubeſcãt, & reuereantur ſimul: qui gratulantur malis meis.
30 Induantur confuſione, & reuerentia: qui maligna loquuntur ſuper me.
31 Exultent & lętentur, qui volunt iuſtitiam meam: & dicant ſemper, Magnificetur Dominus, qui volunt pacem ſerui eius.
32 Et lingua mea meditabitur iuſtitiam tuam: tota die laudem tuam.

PSALMVS XXXV. Hebr. XXXVI.

1 *Mecum profanæ ſæpe licentiæ*
Dum voluo mores, ſic ſtatuo, Dei
Nunquam tremendum vindicantis
Ante oculos habuiſſe Numen.
2 *Blanditur amens quippe nefariæ*
Menti libido ne ſcelus abnuat:
Hinc magnus authorem nefandi
Flagitij Dominator odit
3 *Fraudes iniquas dicere callidus,*
Occludit almæ cor ſapientiæ;
Ne veritatis ſe coactum
Imperiis ad honeſta flectat.
4 *Aut in cubili noxia cogitat,*
Aut tecta linquens deuia criminum
Per teſqua vadit, peſtilenti
Nequitiæ data frena ſoluens.
5 *Rex alme cæli templa benignitas,*
Vltraq; nubes it tua veritas:
6 *Tuæ æquitati dorſa montes,*
Iudicijs mare ſubdit vndas.
7 *Humana cuſtos agmina ſoſpitas.*
Cunctiſq; victum das animantibus:
O te ſcientem ſponte vaſtum
Præſidijs recreare mundum.

PSALMVS XXXV. Hebr. XXXVI.

1 Dixit iniuſtus, vt delinquat in ſemetipſo: Non eſt timor Dei ante oculos eius.
2 Quoniam doloſè egit in cõſpectu eius: vt inueniatur iniqtas eius ad odiũ.
3 Verba oris eius iniquitas, & dolus: noluit intelligere, vt bene ageret.
4 Iniquitatẽ meditatus eſt in cubili ſuo: aſtitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non adiuit.
5 Domine in cælo miſericordia tua: & veritas tua vſque ad nubes.
6 Iuſtitia tua ſicut montes Dei: iudicia tua abyſſus multa.
7 Homines, & iumenta ſaluabis Domine: (quemadmodum multiplicaſti miſericordiã tuam, Deus.)

8 *Tegens Adami feſſa laboribus*
Reſpectat vnum, tegmine ſcilicet
Velata vt alarum tumultus
Sollicitos fugiat tuarum.
9 *Tu mortis illam legibus erutam*
Stellantis aulæ ſedibus inferes:
Torrentis olim quam bibentem
Lætitiæ ſatiabis amne.
10 *Fons viuus illic diffluit alueo*
Vitæ perenni non variabilis:
Lumenq; fulget, quo videtur
Lux ſuperi radioſa templi.
11 *Prætende caſtis mentibus interim,*
Tuæ fauorem munificentiæ:
Et corde rectis ſempiternæ
Iuſtitiæ monumenta pande.
12 *Ne faſtuoſum me ferat inſolens*
In caſtra ventis fœta ſuperbiæ
Exempla turbæ ne profanæ
In ſcelerum ſua regna ducant.
13 *Lethalis author criminis occidit,*
Per tuta rerum neſcius ingredi:
Oberrat exul, ſemper albo
Inſtabilem pauit ore ſortem.

PSALMVS XXXVI.
Hebr. XXXVII.

1 N*E, licet alta petant, factis imitare malignos,*
Ne læta prauis inuide felicibus.
2 *Ocyus areſcent viridis ceu gramina fœni*
Hortiq; verna ceu comantis gratia.
3 *Spem committe Deo, molire laboribus æqua,*
Diuq; terras affluenter incoles.
4 *Sit Pater æthereus tua prima, & ſumma voluptas,*
Vt quæq; ſupplex flagitaris, annuet.
5 *Res omnes Domino ſi caperis auſpice, firma*
Sit ſpes, ſecundo proſperabit exitu.
6 *Virtutem auroræ ſimilem radiare, tuiq;*
Dabit æquitatem iuris vt meridiem.

7 Tem-

8 Filij autem hominum: in tegmine alarum tuarum ſperabunt.
9 Inebriabuntur ab vbertate domus tuæ: & torrente voluptatis tuæ potabis eos.
10 Quoniã apud te eſt fons vitæ: & in lumine tuo vidimus lumen.
11 Prætẽde miſericordiam tuam ſcientibus te: & iuſtitiam tuam his, qui recto ſunt corde.
12 Non veniat mihi pes ſuperbiæ: & manus peccatoris non moueat me.
13 Ibi ceciderunt, qui operantur iniquitatẽ: expulſi ſunt, nec potuerũt ſtare.

PSALMVS XXXVI.
Hebr. XXXVII.

1 NOli æmulari in malignantibus: neque zelaueris facientes iniquitatem.
2 Quoniam, tanquam fœnum, velociter areſcent: & quemadmodum olera herbarum cito decident.
3 Spera in Domino, & fac bonitatem: & inhabita terram, & paſceris in diuitijs eius.
4 Delectare in Domino: & dabit tibi petitiones cordis tui.
5 Reuela Dño viam tuam, & ſpera in eo: & ipſe faciet.
6 Et educet quaſi lumen iuſtitiã tuam: & iudiciũ tuum tanq̃ meridiem.

7 Subdi-

7 *Tempora fer tacitus ſucceſſibus aſpera duris,*
Deumq; caſtis flecte votis interim,
8 *Proſpera, ne prauos, etſi lucet aura, ſequaris,*
Ne molientes cuncta per libidinem.
9 *Iræ ne indulge, frenos ne immitte furori,*
Ne fortè liuor trudat in piaculum.
10 *Authores ſcelerum terris procul omnibus errant:*
Iuſti paternis immorantur ædibus.
11 *Siſte parum, nuſquam ſceleratum ſtare videbis,*
Nec ima cernes turrium veſtigia.
12 *Longa manent homines pacatæ ſecula mentis,*
Aguntq; læti grata pacis ocia.
13 *Impius inſonti per fraudem retia ponit,*
Fremenſq; ſæuis dentibus ſpirat minas.
14 *Conſilia inſani Deus at furialia ridet,*
In quem parari tela mortis imperat.
15 *Horridus immanem vaginâ liberat enſem,*
Totis ahenum lunat arcum viribus.
16 *Siue trucem dirâ mucronem vt cæde cruentet,*
Siue vt ſagittis corde puros induat.
17 *Crudelis feriat ſed lethifer ilia mucro,*
Neruoq; ducto fracta cornus euolet.
18 *Caſta pij modicæ meliùs res limina ſeruant,*
Opes ſuperbæ quàm ſceleſtorum domos.
19 *Effera deficiunt iniuſtæ robora pubis,*
At ſemen auget Dominus inſontum: quibus
20 *Conſulit vt viuant placidè, ſeruentq; futuris*
Hæreditatem patriam nepotibus.
21 *Tempora cùm fuerint ardente obnubila bello:*
Ferri nec iras, damna nec famis trement.
Vni hominum duris è cælo in rebus alentur;
Sed interibit gens ſceleſta funditus.
22 *Tunc quoq; tergeminis cũ tanget honorib' auras,*
Aruina flammis vt cremata diffluet.

23 *Fœnt-*

7 Subditus eſto Domino: & ora eum.
8 Noli ęmulari in eo, q. proſperatur in via ſua: in homine faciente iniuſtitias.
9 Deſine ab ira, & derelinque furorem: noli æmulari, vt maligneris.
10 Quoniã, qui malignantur, exterminabuntur: ſuſtinentes autem Dominũ ipſi hæreditabũt terram.
11 Et adhuc puſillum, & nõ erit peccator: & quæres locũ eius, & nõ inuenies.
12 Manſueti aũt hæreditabunt terrã: & delectabuntur in multitudine pacis.
13 Obſeruabit peccator iuſtum: & ſtridebit ſuper eum dentibus ſuis.
14 Dominus autẽ irridebit eum: quoniam proſpicit, quod veniet dies eius.
15 Gladium euaginauerũt peccatores: intenderunt arcum ſuum.
16 Vt decipiãt pauperem, & inopem: vt trucident rectos corde.
17 Gladius eorum intret in corda ipſorum: & arcus eorum confringatur.
18 Melius eſt modicum iuſto: ſuper diuitias peccatorum multas.

19 Quoniam brachia peccatorũ conterentur: confirmat autem iuſtos Dñs.
20 Nouit Dominus dies immaculatorum: & hæreditas eorum in æternum
erit. 21 Non confundentur in tempore malo, & in diebus famis ſaturabun-
tur: quia peccatores peribunt. 22 Inimici vero Domini mox vt honorifica-
ti fuerint, & exaltati: deficientes, quemadmodum fumus, deficient.

23 Mutua-

23 *Fænerat iniuſtus, nec donat egentibus vnquam,*
Iuſto, vnde tribuat indigenti, ſuppetit.
24 *Et vir amans iuſti natis ſua prædia linquet,*
Iuſtum at peroſus ſtirpe cum tota ruet.
25 *Ipſe viri Dominus veſtigia dirigit æqui,*
Amatq; vitæ quam probauit orbitam.
26 *At ſi fortè cadit, non caſu alliditur vllo:*
Manum cadenti quippe ſupponit Deus.
27 *Qui fueram iuuenis, ſenui: nullumq; recordor*
Pium relictum: vel piorum liberos
28 *Ante fores hominum ſurdas alimenta rogantes.*
Miſeretur, imò commodat, donat pius.
Quin memor egregium Deus hac pietate fuiſſe,
Felice prolem ditat eius copia.
29 *Quæ documenta dabo vitæ meliora regendæ?*
Fuge praua, recta perpetra: viues diu.
30 *Diligis æqua Deus, ſanctos non deſerit, æui*
Spatia ſequentis viuidi prætervolant.
31 *At qui iuſſa Dei temerant cæleſtia, pænam*
Meritam reciſi ſtirpe cum tota ferent.
32 *Cum ſobole verum tota pius accolet orbem:*
Dum ſol habenis ducet auratis diem.
33 *Nobilis ore pij caſto Sapientia fatur:*
Eiuſq; lingua fas & æquum diſſerit.
34 *Condita legis habet diuinæ in pectore iuſſa:*
Hinc non vacillat lubrico veſtigio.
35 *Impius vt capiat iuſtum mouet omnia, cædis*
Et æſtuoſa flagrat impotentia.
36 *Vim probibet Dominus, gladio ſeu lethifer inſtet*
Seu cogitatis litium calumnijs.
37 *Fide Deo, legemq; Dei complectere, ſoſpes*
Honore clarus, diues, orbis incola.
38 *Aſpicies obiiſſe malos. Ego ſurgere vidi*
Libani vt Cupreſſos arduas nefarium.
39 Dum

23 Mutuabitur peccator, & non ſoluet: iuſtus autem miſeretur, & tribuet.
24 Quia benedicentes ei hæreditabunt terram: maledicentes autem ei diſperibunt.
25 Apud Dominum greſſus eius dirigetur: & viam eius volet.
26 Cum ceciderit, non collidetur: quia Dominus ſupponit manum ſuam.
27 Iunior fui, etenim ſenui, & non vidi iuſtum derelictum: nec ſemen eius quærens panem.
28 Tota die miſeretur, & commodat: & ſemen illius in benedictione erit.
29 Declina à malo, & fac bonum: & inhabita in ſæculum ſæculi.
30 Quia Dominus amat iudicium, & nõ derelinquet ſanctos ſuos: in æternum conſeruabuntur.
31 Iniuſti punientur: & ſemen impiorum peribit.
32 Iuſti autem hæreditabũt terram: & inhabitabunt in ſęculũ ſęculi ſuper eam.
33 Os iuſti meditabitur ſapientiam: & lingua eius loquetur iudicium.
34 Lex Dei eius in corde
ipſius: & nõ ſupplantabuntur greſſus eius. 35 Conſiderat peccator iuſtum:
& quęrit mortificare eum. 36 Dñs autem non derelinquet eum in manibus
eius: nec damnabit eum, cum iudicabitur illi. 37 Expecta Dñm, & cuſtodi
viam eius, & exaltabit te, vt hęreditate capias terram: cum perierint peccatores, videbis.
38 Vidi impiũ ſuperexaltatũ, & eleuatũ ſicut cedros Libani

39 *Dum redeo iam nullus erat, qua ſede maneret*
Dum quæro, vidi prima nec fundamina.
40 *Inſontes aliter iuſtiq;, age reſpice, viuunt,*
Ipſi genuſq; perfruuntur ocio.
41 *Iniuſti fugiunt ſurgens velut æquore nubes,*
Similemq; proles ſortietur exitum.
42 *Alma ſalus, veniet de cælo attollere iuſtos,*
Quos numen ambit dum procellæ detonant.
43 *Quos leuat auxilio, quos tempeſtatibus arcet,*
Et à profani liberat conatibus.
Quos dabit incolumes tandem contingere portum,
Cùm ſpes in illo rite collocauerint.

PSALMVS XXXVII.
Hebr. XXXVIII.

1 *NE me furoris Arbiter*
Dum ſumat æſtus, argue,
Ne commerentem pallida
Dum feruet ira, corripe.
2 *Tuæ ſagittæ viſcera*
Ictu profundo ſauciant,
Manuſq; vulnus aſperat
Nimis premendo luridum.
3 *Relinquit artus ſanitas*
Ira fugata turbine,
Bellantur oſſa ſpiculis
Attacta conſcientiæ.
4 *Iniquitates obrutum*
Feruntur vltra verticem,
Et molis inſtar plumbeæ
Gementis armos opprimunt.
5 *Obducta iam recruduit*
Nouo cicatrix vlcere,
Largeq; tabo diffluit,
Heu quòd mederi diſtuli.
6 *Miſer gemenſq; maceror,*
Totus dolendo complicor:
Incurua terga defero,
Mærendo ſoles exigo.

7 *Con-*

39 Et tranſiui, & ecce non erat:& quæſiui eum,& non eſt inuentus locus eius.
40 Cuſtodi innocentiam, & vide æquitatem: quoniam ſunt reliquiæ homini pacifico.
41 Iniuſti autē diſperibunt ſimul: reliquiæ impiorum interibunt.
42 Salus autem iuſtorum à Domino:& protector eorum in tempore tribulationis.
43 Et adiuuabit eos Dominus, & liberabit eos; & eruet eos à peccatoribus, & ſaluabit eos: quia ſperauerunt in te.

PSALMVS XXXVII.
Hebr. XXXVIII.

1 DOmine, ne in furore tuo arguas me:neque in ira tua corripias me.
2 Quoniā ſagittæ tuæ infixę ſunt mihi: & cōfirmaſti ſuper me manum tuam.
3 Non eſt ſanitas in carne mea à facie iræ tuæ: non eſt pax oſſibus meis à facie peccatorum meorum.
4 Quoniā iniquitates meæ ſupergreſſæ ſunt caput meum:& ſicut onus graue grauatæ ſunt ſuper me.
5 Putruerunt, & corruptæ ſunt cicatrices meæ: à facie inſipientiæ meæ.
6 Miſer factus ſum, & curuatus ſum vſque in finem: tota die contriſtatus ingrediebar.

7 Quo-

7 *Contabuerunt ilia*
Turpi veneno tabida:
In parte nulla corporis
Apparet ægri ſanitas.
8 *Sic preſſus vſque maximis*
Et vſque damnis torqueor,
Vt cor leonum clamitet
De more rugientium.
9 *Aeterne rector adſpicis,*
Mens ægra quæ deſideret:
Non te latent abſcondita
Vel vota, vel ſuſpiria.
10 *Cor æſtuoſum fluctuat,*
Amiſſa virtus occidit,
Offuſa nox horreſcere
Videtur ante lumina.
11 *Omnes amici, & ſanguinis*
Affinitate proximi
Stetêre contra, longius
Ob fœda pulſi vulnera.
12 *Vni propinquent ſcilicet*
Hoſtes furore perciti:
13 *Doloſq; verſant callidi*
A ſolis ortu ad Heſperum.
14 *At ore mutus adſui*
Et aure ſurdus interim:
15 *Par ſimplici qui neſciat*
Reſponſa pro ſe reddere.
16 *Anhela ſed te vindicem*
Spes orat vt reſpondeas;
Curabis alme conditor
Vt ne faceſſat irrita.
17 *Precor meis ne caſibus*
Se crudus hoſtis efferat;
Si pes vacillat, lubrico
Si nuto greſſu, geſtiet.

18 *Para-*

7 Quoniam lumbi mei impleti ſunt illuſionibus: & non eſt ſanitas in carne mea.
8 Afflictus ſum, & humiliatus ſum nimis: rugiebam à gemitu cordis mei.
9 Domine, ante te omne deſiderium meum: & gemitus meus à te non eſt abſconditus.
10 Cor meum conturbatum eſt, dereliquit me virtus mea: & lumen oculorum meorum, & ipſum non eſt mecum.
11 Amici mei, & proximi mei: aduerſum me appropinquauerunt, & ſteterunt.
12 Et qui iuxta me erant, de longe ſteterunt: & vim faciebant, qui quærebant animam meam.
13 Et qui inquirebant mala mihi, locuti ſunt vanitates: & dolos tota die meditabantur.
14 Ego autem tanquam ſurdus nō audiebam: & ſicut mutus non aperiens os ſuum.
15 Et factus ſum ſicut homo non audiens: & non habens in ore ſuo redargutiones.
16 Quoniam in te, Domine, ſperaui: tu exaudies me, Domine Deus meus. 17 Quia dixi, Nequando ſupergaudeant mihi inimici mei: & dum commouentur pedes mei, ſuper me magna locuti ſunt.

18 *Paratus en ad verbera*
Morſu doloris aſpero,
Correptus ægra ſurgere,
In terga vires horreo.
19 *Agnoſco memet, crimina*
Ob perpetrata maceror;
Et ante vultus excubat
Imago culpæ lurida.
20 *Sed viuit hoſtis interim*
Longeq; fit potentior:
Et me peroſa maximis
Gens gliſcit aucta viribus.
21 *Loco rependunt gratiæ*
Qui damna, de me detrahunt:
Calumniantur, orbitâ
Quòd æquitatis ambulem.
22 *Ne me relinque deprecor*
O alme vindex: aſpera
In hac procella temporum
Abire ceſſa longius.
23 *Feſtinus imò conuola*
Opemq; fer rogantibus,
Es namq; ſolus anchora
Meæ ſalutis vnica.

18 Quoniam ego in flagella paratus ſum: & dolor meus in conſpectu meo ſemper.
19 Quoniam iniquitatem meam annunciabo: & cogitabo ꝓ peccato meo.
20 Inimici autem mei viuunt, & confirmati ſunt ſuper me: & multiplicati ſunt, qui oderunt me inique.
21 Qui retribuũt mala pro bonis, detrahebant mihi: quoniam ſequebar bonitatem.
22 Ne derelinquas me, Domine Deus meus: ne diſceſſeris à me.
23 Intende in adiutorium meum: Domine Deus ſalutis meæ.

PSALMVS XXXVIII. Hebr. XXXIX.

1 *RVmpere me tandem licet alta ſilentia victum,*
Hoſtis proterua cogeret loquacitas:
2 *Os inhibere tamen validis conabar habenis,*
Ne lingua verbis inſolens offenderet.
3 *Sic tacui patiens, vt ne aſperiora referrem,*
Amica premerem verba. Sed coercitus
4 *Corde ardente dolor magis æſtuat; hic mea voluo*
Dum damna, creuit ignis impatiens tegi.
5 *Erupit tandem, & dixi pater optime, finem*
Quem das laborum? fare quid reliquũ eſt mihi?
6 *Quantum lenta dies aberit, qua tædia vitæ*
Miſeræ iubebis luctuoſa ſoluere?

7 *Vino*

PSALMVS XXXVIII. Hebr. XXXIX.

1 DIxi, cuſtodiam vias meas: vt non delinquam in lingua mea.
2 Poſui ori meo cuſtodiã: cum conſiſteret peccator aduerſum me.
3 Obmutui, & humiliatus ſum, & ſilui à bonis: & dolor meus renouatus eſt.
4 Concaluit cor meum intra me: & in meditatione mea exardeſcet ignis.
5 Locutus ſum in lingua mea: Notũ fac mihi, Domine, finem meum.
6 Et numerum dierum meorum, quis eſt: vt ſciam, quid deſit mihi.

7 Ecce

7 *Viuo dies numero breue quo mortalibus æuum*
Metiris, idq; pene te coram eſt nihil.
8 9 *Ille vt imago leuis, volucriq; ſimillimus vmbræ,*
Animum fatigat anxium laboribus.
10 *Aeſtuat infelix vt inutile congerat aurum,*
11 *Ignarus ecquid auferet. Quam ſpem ſequor?*
Quid moror? vna tuis ô anchora numen amicis
Te vitar vno rege, de te pendeam.
12 *Crudeli à ſceleris me ſolue tyrannide vinctum,*
Et ne impiorum dede ridendum gregi.
13 *Vt mutus ſilui, non ora in verba reſolui,*
Tui ferebam cuncta iuſſa numinis.
14 *Verbera pauliſper ſed, quæſo, dura quieſcant*
Nam te imprimente flagra, vix animam traho.
Tu plagis hominem peccantem vltricibus vrges,
15 *Tabeſcit impar ille ſicut aridæ*
Aut tineæ, aut fragilem quæ ponit aranea telam
Homo eſt profecto bulla, vel bulla minus.
16 *Audi ſancte Parens orantem, hunc adſpice fletũ,*
Ne torua retro verte quæſo lumina.
17 *Viuo peregrinus, ſum terræ in ſedibus hoſpes*
Mei fuerunt vt parentes aduenæ.
18 *Ergo fer banc animam blanda vt refrigeret aura,*
Vadat priuſquam, regredi vnde non licet.

PSALMVS XXXIX.
Hebr. XL.

1 *SPerabam Domini rebus in aſperis*
Succurrentis opem triſtis, ab aureo
Cæli vertice tandem
Oranti bonus annuit.
2 *Aurem ſollicitis queſtibus applicans*
Immerſum barathro ſuſtulit algidæ
E nigrante lacunæ,
Ac cæni ſcrobe ſordidi.

3 Rupem

7 Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos: & ſubſtantia mea tanquam nihilum ante te.
8 Veruntamẽ vniuerſa vanitas: omnis homo viuẽs.
9 Veruntamen in imagine pertranſit homo: ſed & fruſtra conturbatur.
10 Theſaurizat: & ignorat cui congregabit ea.
11 Et nunc quæ eſt expectatio mea? nonne Dominus? & ſubſtantia mea apud te eſt.
12 Ab omnibus iniquitatibus meis erue me: opprobrium inſipienti dediſti mihi.
13 Obmutui, & non aperui os meum, quoniam tu feciſti: amoue à me plagas tuas.
14 A fortitudine man' tuæ ego defeci: in increpationibus propter iniquitatẽ corripuiſti hominẽ.
15 Et tabeſcere feciſti ſicut araneam animã eius: veruntamen vane conturbatur omnis homo.
16 Exaudi orationem meã Domine: & deprecationem meam auribus percipe, lacrymas meas.
17 Ne ſileas, quoniam ad-
uena ego ſum apud te: & peregrinus ſicut omnes patres mei. 18 Remitte
mihi, vt refrigerer, priuſquam abeam: & amplius non ero.

PSALMVS XXXIX. Hebr. XL.

1 EXpectans expectaui Dominum: & intendit mihi. 2 Et exaudiuit pre-
ces meas: & eduxit me de lacu miſeriæ, & de luto fæcis.

3 *Rupem conſtituit me ſuper inuiam*
4 *Greſſus ille regens: vt canerem ſuas*
Laudes, os animauit,
Inſpirans noua carmina.
5 *Hæc multi aſpicient numinis inſcij,*
Attactiq; ſacris relligionibus,
Se committere diſcent
Aeternæ ſapientiæ.
6 *O felix animi, reſpicit efficax*
Cuius ſpes Dominum: ſi neq; vanitas
Faſtu lactat inani
Nec vecordia decipit.
7 *Sunt exempla tuæ munificentiæ*
Quàm miranda parens? Ecquis amicior
Gratas nutrit amoris
Curas in ſua pignora?
8 *Conabar patriæ ſollicitudinis*
Enarrare vices: innumerabili
At ſummâ ſtetit ipſo
In curſu labor irritus.
9 *Cultris cæſa nihil cùm iuuet hoſtia,*
Aurem vellit amans & docet elui
10 *Nullius ſcelus arâ*
Tinctâ ſanguine victimæ.
11 *Tum dixi, En venio: namq; prioribus*
Arcani tabulis eſſe voluminis
Inſcriptum ſcio, iuſſa
Vt primus tua perſequar,
Huc me vota ferunt, in penetralibus
Legem quippe tuam pectoris occulo:
12 *Et latè cano laudes*
Præco Iuſtitiæ tuæ.
In magnis populi cœtibus eloquar,
Non claudo labijs ora ſilentibus:
Noſti, ſit tua curæ
Vni quàm mihi gloria.
13 *Non te præterij fontibus aſperum,*
Mitem ſupplicibus: pacta clientibus
Certum reddere: opemq;
Promptum ferre iacentibus.

14 Per

3 Et ſtatuit ſupra petram
pedes meos: & direxit
greſſus meos.
4 Et immiſit in os meum
canticum nouum: carmẽ
Deo noſtro.
5 Videbunt multi, & time-
bunt: & ſperabunt in Do-
mino.
6 Beatus vir, cuius eſt no-
men Domini ſpes eius: &
non reſpexit in vanita-
tes, & inſanias falſas.
7 Multa feciſti tu, Domi-
ne Deus meus, mirabilia
tua: & cogitationibus
tuis non eſt, qui ſimilis ſit
tibi.
8 Annuntiaui, & locutus
ſum: multiplicati ſunt ſu-
per numerum.
9 Sacrificium, & oblatio-
nem noluiſti: aures autẽ
perfeciſti mihi.
10 Holocauſtũ & pro pec-
cato non poſtulaſti: tunc
dixi, Ecce venio.
11 In capite libri ſcriptum
eſt de me, vt facerem vo-
luntatẽ tuam: Deus meus
volui, & legem tuam in
medio cordis mei.
12 Annũtiaui iuſtitiã tuam
in Eccleſia magna: ecce
labia mea non prohibe-
bo, Domine tu ſciſti.
13 Iuſtitiam tuam non ab-
ſcondi in corde meo: ve-
ritatem tuam, & ſalutare
tuum dixi.

14 Non

14 *Per me nec bonitas nec tua veritas*
Conduntur tacita nube ſilentij :
In congreſſibus ambas
Euulgo popularibus.

15 *Ne clemens igitur me pater exige,*
At cuſtos bonitas, almaq; veritas
Seruent : vtraq; pellat
Caſus exitiabiles.

16 *Circum mille fremunt damna, ſonantium*
Examen ſcelerum perſtrepit auribus.
Quæ diſcernere nullo
Poſſum mentis acumine.

17 *Nec tam denſa pili tempora veſtiunt,*
Quam mens victa malis ingeminantibus,
Succumbit, vigor vnde
Laſſi pectoris effugit.

18 *His ô me Genitor cladibus eripe,*
Et tandem placido numine reſpice:

19 *Atqui lugubre vitæ*
Optant exitium meæ,
Fœdis ora rigent vncta coloribus.

20 *Vertant terga fugæ : nec mihi vocibus*
21 *Dicant Euge ſuperbis.*
En hoſtem ſuperauimus

22 *Qui te ſuſcipiunt, ſe pater efferant,*
Tranquillis agitent gaudia mentibus:
Acclament Pater omni
Flore laude ſalutifer.

23 *Et ſi pauperies durior opprimat,*
Nunquam confitear me tamen indigum:
Sat ſum diues, Olympi
Si me Conditor adſpicis.

24 *O ſpes ô dubijs temporibus ſalus*
Vitæ dulce mihi præſidium, veni:
Noſti quàm ſit acerba
Sperantis mora pectori.

PSAL-

14 Non abſcondi miſericordiam tuam: & veritatẽ tuam à cõcilio multo.

15 Tu autem, Domine, ne longe facias miſerationes tuas à me: miſericordia tua, & veritas tua ſemper ſuſceperunt me.

16 Quoniam circundederunt me mala, quorum non eſt numerus: comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, vt viderem.

17 Multiplicatæ ſunt ſuper capillos capitis mei: & cor meum dereliquit me.

18 Complaceat tibi, Domine, vt eruas me: Domine, ad adiuuandũ me reſpice.

19 Confundantur, & reuereantur ſimul, qui quærunt animam meam: vt auferant eam.

20 Conuertãtur retrorſum, & reuereantur: qui volũt mihi mala.

21 Ferant confeſtim confuſionem ſuam: qui dicunt mihi, Euge, Euge.

22 Exultent, & lætentur ſuper te omnes quærentes te: & dicant ſemper, Magnificetur Dominus, qui diligunt ſalutare tuum.

23 Ego aũt mendicus ſum, & pauper: Dominus ſollicitus eſt mei.

24 Adiutor meus, & protector meus tu es: Deus meus ne tardaueris.

PSAL-

PSALMVS XL.
Hebr. XLI.

1 *HVmilem beatus pauperem qui pectore*
Intelligenti reſpicit.
Animoq; reputat nunc egentem, mox fore
Volente cælo diuitem.
2 *Deus hunc ab omni liberum periculo,*
Iniuriaq; temporum.
Diu beatum, ſoſpitem, plenum dabit
Felicis affluentiæ.
Formidoloſæ nec relinquet hoſtium
Immanium libidini.
3 *Recreabit ægrum, ſternet infirmo torum,*
Mali dolorem molliet.
Languoris artus flamma cùm depaſceret,
4 *Precatus almе conditor*
Animæ ſalutem, parce dixi, langueo
Te nempe quòd offenderim.
5 *At ſæuus hoſtis interim me Tartaro*
Sic imprecando, deſtinat.
Hunc ora quando mortis illætabilis,
Eiuſq; nomen auferet?
6 *Ingreſſus vt me viſeret, ſuſpirijs*
Immugijt fallacibus.
At ex atroce cœpit ægritudine
Ridente corde gaudium.
7 *Etenim egreſſus, quam tenebat pectore*
Nudauit ore gratiam.
8 *Inimica iungit turba ſe, clam muſſitant,*
Clam dira de me cogitant.
9 *Hunc ira, dicunt, torquet vltoris Dei:*
Habendus eſt pro mortuo.
Tam ſurget hic de lectulo, cadauera
Quàm de ſepulchri ſedibus.
10 *Amicus etiam cuius in fide meam*
Spem collocaui, particeps
Menſæ, lariſq;; me, neceſſitudinis
Oblitus, vrget calcibus.

11 At

PSALMVS XL.
Hebr. XLI.

1 BEatus vir, qui intelligit ſuper egenum, & pauperem: in die mala liberabit eum Dominus.
2 Dominus cõſeruet eum, & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra: & non tradat eum in animam inimicorum eius.
3 Dominus opem ferat illi ſuper lectũ doloris eius: vniuerſum ſtratũ eius verſaſti in infirmitate eius.
4 Ego dixi, Domine, miſerere mei: ſana animam meam, quia peccaui tibi.
5 Inimici mei dixerũt mala mihi: quãdo morietur, & peribit nomen eius.
6 Et ſi ingrediebatur, vt videret, vana loquebatur: cor eius congregauit iniquitatem ſibi.
7 Egrediebatur foras: & loquebatur in idipſum.
8 Aduerſum me ſuſurrabãt omnes inimici mei: aduerſum me cogitabant mala mihi.
9 Verbum iniquum conſtituerunt aduerſum me: nunquid qui dormit, non adijciet, vt reſurgat?
10 Etenim homo pacis meæ, in quo ſperaui, qui edebat panes meos: magnificauit ſuper me ſupplantationem.

11 Tu

11 *At tu miſericors rector alme, priſtinis*
Me redde quæſo viribus.
12 *Dabo quæ dederunt. Hoc erit pignus tui*
Amoris optatiſſimum;
De me ſubacto perduellis inſolens
Si non triumphos egerit.
13 *Tuere Genitor propter innocentiam,*
Ac ante pone lumina.
14 *Vt te nepotes Iſaci colunt Deum,*
Sic totus orbis euehat.
Dum nox opacat, luciferq; noctibus
Clarat fugatis æthera:

11 Tu autem, Domine, miſerere mei, & reſuſcita me: & retribuam eis.
12 In hoc cognoui, quoniã voluiſti me: quoniam nõ gaudebit inimicus meus ſuper me.
13 Me autem propter innocentiam ſuſcepiſti: & cõfirmaſti me in conſpectu tuo in æternum.
14 Benedictus Dñs Deus Iſrael à ſæculo, & vſque in ſæculum: fiat, fiat.

LIBRI PRIMI FINIS.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPRETATIONIS POETICAE LATINE,

Liber Secundus.

PSALMVS XLI.

Hebr. XLII.

1 *SICVT agens animam ceruus deſiderat a.nnes,*
Sic tua Rex hominum cor ſitit ora meum.
2 *Te ſitio viuum Deus ô fortiſſime numen:*
uSnt tua quando oculis templa videnda meis?
3 *Pro lautis habui lacrymarum pocula menſis,*
Sole ſerente diem, nocte fugante diem.
Talibus inſultans dum ſæpius increpat hoſtis:
Dic vbi quæue tuum detinet ora Deum?
4 *Hæc memorans animæ laxabam fræna dolenti*
At deſiderijs ſic vacat illa ſuis.
Scilicet arcani quando ô tentoria templi,
Ingrediar Domini limina quando mei?

5 *Quæ*

PSALMVS XLI.

Hebr. XLII.

1 QVemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarũ: ita deſiderat anima mea ad te, Deus.
2 Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?
3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, vbi eſt Deus tuus?
4 Hæc recordatus ſum, & effudi in me animã meã: quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, vſq; ad Domũ Dei.

5 In

5 *Quæ mecum populus choreis hilaratus adibat,*
Et quali trepidat gens epulata ſono.
6 *Cur anime ô triſtes verſas exercite curas?*
Cur mihi ſolliciti cauſa timoris ades?
7 *Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi*
Victor adhuc laudes & tua vota feram.
8 *His licet abſentem triſtis ſolabor amorem,*
Dum memor exilij tempora longa tero.
Iordanis ſcopulos dum vaſti inglorius erro:
Dum ſequor Hermonium dorſa minora iugum.
9 *Vna ruens alium tempeſtas attulit imbrem,*
Ceu polus effuſis cùm fluit aſper aquis,
10 *Me ſuper è cælo multi cecidere timores,*
Aeris irati detonuere minæ.
11 *Hæc Pater cōo ſed nubila ſole fugaſti:*
Et mea te cecinit nocte manente lyra.
12 *Exul, inops, ſupplex nunc dicam in rebus egenis,*
Præſidium vitæ dulce ſaluſq; meæ:
13 *Cur tam longa mei toleras obliuia? quare*
Ire laborantem tot patiere malis.
14 *Dum ferit his animum, velut oſſa reuelleret hoſtis,*
Et per ludibrium talia ſæpe rogat.
15 *Heus age ſi profugus cæleſti à numine pendes,*
Dic vbi, quæue tuum detinet ora Deum?
16 *Cur anime ô triſtes verſas exercite curas?*
Cur mihi ſolliciti cauſa timoris ades?
17 *Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi*
Victor adhuc laudes & tua vota feram.

PSALMVS XLII.
Hebr. XLIII.

1 *ARbiter iuriſq; cuſtos*
Me quærentem vindica.
Et tuo defende cauſam
Innocentis robore.
Fraudulenti deprecare
Litigantis impetum.

2 *Si*

5 In voce exultationis, & confeſſionis: ſonus epulantis.
6 Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?
7 Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vult' mei, & Deus meus.
8 Ad me ipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij à monte modico.
9 Abyſſus abyſsū inuocat: in voce cataractarū tuarum.
10 Omnia excelſa tua, & fluctus tui: ſuper me trāſierunt.
11 In die mandauit Dominus miſericordiam ſuam: & nocte canticum eius.
12 Apud me oratio Deo vitæ meæ: dicam Deo, ſuſceptor meus es.
13 Quare oblitus es mei? & quare contriſtatus incedo, dum affligit me inimicus?
14 Dum confringuntur oſſa mea: exprobrauerūt mihi qui tribulant me inimici mei.
15 Dum dicūt mihi per ſingulos dies, vbi eſt Deus
tuus? 16 Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me? 17 Spera in
Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLII. Hebr. XLIII.

1 IVdica me, Deus, & diſcerne cauſam meā de gente nō ſancta: ab homine iniquo & doloſo erue me.

2 Quia

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPRETATIONIS POETICAE LATINE,

Liber Secundus.

PSALMVS XLI.

Hebr. XLII.

1 *S*ICVT *agens animam ceruus deſiderat amnes,*
Sic tua Rex hominum cor ſitit ora meum.
2 *Te ſitio viuum Deus ô fortiſſime numen:*
uSnt tua quando oculis templa videnda meis?
3 *Pro lautis habui lacrymarum pocula menſis,*
Sole ſerente diem, nocte fugante diem.
Talibus inſultans dum ſæpius increpat hoſtis:
Dic vbi quæue tuum detinet ora Deum?
4 *Hæc memorans animæ laxabam fræna dolenti*
At deſiderijs ſic vacat illa ſuis.
Scilicet arcani quando ô tentoria templi,
Ingrediar Domini limina quando mei?

5 *Quæ*

PSALMVS XLI.

Hebr. XLII.

1 QVemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarũ: ita deſiderat anima mea ad te, Deus.
2 Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum: quando veniam,& apparebo ante faciem Dei?
3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte: dum dicitur mihi quotidie, vbi eſt Deus tuus?
4 Hæc recordatus ſum, & effudi in me animã meã: quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, vſq; ad Domũ Dei.

5 In

5 *Quæ mecum populus choreis hilaratus adibat,*
Et quali trepidat gens epulata ſono.
6 *Cur animæ ô triſtes verſas exercite curas?*
Cur mihi ſolliciti cauſa timoris ades?
7 *Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi*
Victor adhuc laudes & tua vota feram.
8 *His licet abſentem triſtis ſolabor amorem,*
Dum memor exilij tempora longa tero.
Iordanis ſcopulos dum vaſti inglorius erro:
Dum ſequor Hermonium dorſa minora iugum.
9 *Vna ruens alium tempeſtas attulit imbrem,*
Ceu polus effuſis cùm fluit aſper aquis,
10 *Me ſuper è cælo multi cecidere timores,*
Aeris irati detonuere minæ.
11 *Hæc Pater eõ ſed nubila ſole fugaſti:*
Et mea te cecinit nocte manente lyra.
12 *Exul, inops, ſupplex nunc dicam in rebus egenis,*
Præſidium vitæ dulce ſaluſq; meæ:
13 *Cur tam longa mei toleras obliuia? quare*
Ire laborantem tot patiere malis.
14 *Dum ferit his animum, velut oſſa reuelleret hoſtis,*
Et per ludibrium talia ſæpe rogat.
15 *Heus age ſi profugus cæleſti à numine pendes,*
Dic vbi, quæue tuum detinet ora Deum?
16 *Cur animæ ô triſtes verſas exercite curas?*
Cur mihi ſolliciti cauſa timoris ades?
17 *Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi*
Victor adhuc laudes & tua vota feram.

PSALMVS XLII.
Hebr. XLIII.

1 *Arbiter iuriſq; cuſtos*
Me quærentem vindica
Et tuo defende cauſam
Innocentis robore.
Fraudulenti deprecare
Litigantis impetum. 2 *Si*

5 In voce exultationis, & confeſſionis: ſonus epulantis.
6 Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?
7 Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vult' mei, & Deus meus.
8 Ad me ipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij à monte modico.
9 Abyſſus abyſsũ inuocat: in voce cataractarũ tuarum.
10 Omnia excelſa tua, & fluctus tui: ſuper me trãſierunt.
11 In die mandauit Dominus miſericordiam ſuam: & nocte canticum eius.
12 Apud me oratio Deo vitæ meæ: dicam Deo, ſuſceptor meus es.
13 Quare oblitus es mei? & quare contriſtatus incedo, dum affligit me inimicus?
14 Dum confringuntur oſſa mea: exprobrauerũt mihi qui tribulant me inimici mei.
15 Dum dicũt mihi per ſingulos dies, vbi eſt Deus
tuus? 16 Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me? 17 Spera in
Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLII. Hebr. XLIII.

1 IVdica me, Deus, & diſcerne cauſam meã de gente nõ ſancta: ab homine iniquo & doloſo erue me.

2 *Si mihi munitionis*
Inſtar es tutiſſimæ,
Cur repellor? cur dolore
Te ferente differor?
Cur ab hoſte cogor omnes
Ferre contumelias?
3 *O tuæ iubar refunde*
Veritatis aureum.
Aequitatis ora caſtæ
Pande lucidiſſima.
Me duces hi montis alma
Deferent in culmina.
In tuæ diuinitatis
Templa ducent conſcia.
4 *Et vigentis introibo*
Vſq; ad aram Principis
Quo iuuante quo fouente
Lætus annos exigam.
5 *Plectra quam meo loquentur*
Verberata pectine.
Ergo quare triſtis hæres
Mens amica fletibus?
Cur tuis me defatigas
Amplius ſuſpirijs?
6 *Spem tuere: namq; voti*
Compos olim, gratias
Debitas agam Tonanti
Reſtitutus patriæ.

PSALMVS XLIII.
Hebr. XLIV.

1 *Vinit adhuc operum Deus inclyta fama tuorum,*
Quam proaui ſeros nos edocuere nepotes.
2 *Scilicet vt quondam tua dextra videntibus ipſis*
Eruerit populos natali à ſede fugatos,
...eret vt noſtræ firma incunabula genti.
...ferro armati, non illi viribus hoſtem
...e ſuis, habuere aut præmia belli
...digenæ quas fundauere coloni.

5 *Sed*

2 Quia tu es, Deus, fortitudo mea, quare me repuliſti? & quare triſtis incedo, dum affligit me inimicus?

3 Emitte lucẽ tuam, & veritatem tuã: ipſa me deduxerunt, & adduxerunt in montem ſanctũ tuum, & in tabernacula tua.

4 Et introibo ad altare Dei: ad Deum qui lętificat iuuentutem meam.

5 Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?

6 Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei, & Deus meus.

PSALMVS XLIII.
Hebr. XLV.

1 Deus auribus noſtris audiuimus: patres noſtri annuntiauerũt nobis.

2 Opus, quod operatus es in diebus eorũ: & in diebus antiquis.

3 Manus tua gentes diſperdidit, & plantaſti eos: afflixiſti populos, & expuliſti eos.

4 Nec enim in gladio ſuo poſſederunt terram: & brachium eorum nõ ſaluauit eos.

5 Sed

5 *Sed tua vis Genitor, tua ſola potentia fractos*
Extulit Iſacidas, magno quod amore fouebas.
6 *Regnator numenq; mihi, tu ſemina cuſtos*
7 *Iacobi defendis aui. Te robur in hoſtes*
Dante, gigantæos, pellemus, in æthera, contis,
Vt reſupina leuant taurorum cornua frondes.
Nominis auſpicio calcabimus effera regum
8 *Colla tui, nec enim fragilem confidimus arcum,*
Aut habiles gladios vitam imperiumq; daturos.
9 *Te duce belligeris ſeruati è gentibus, ipſos*
Accelerare fugam, & pallentia vidimus ora.
10 *His adeo meritis, ornant dum ſidera mundum*
O Pater, Iſacidum ſemper memorabere cantu.
11 *At nunc deſerimur victi, nec bellica ductor*
Signa, velut quondam regni penetralibus effers.
12 *Proiectis ad terram armis en terga fugati*
Vertimus, & ſpoliis hoſtem ditamus ouantem.
13 *Vt timidæ iugulamur oues, aut viſcere capti*
Diuerſa exilia, & diuerſas cogimur oras.
14 *Te verò populum iuuit poſuiſſe ſub haſta*
In capita exiguos pactum ſeruilia nummos.
15 *Vicinæ miſeri trahimur ludibria terræ;*
Paſcitur illa malis, riſumq; à cladibus haurit.
16 *Nos ignominiæ tanquam ſimulacra laceſſunt*
Finitimi, nictant oculis, & tempora quaſſant.
17 *En vt continuis mæſti rubuere pudoris*
Ora notis: ſignat probroſa iniuria frontem,
18 *Dum clades alius verbis inimicus acerbat:*
Relliquiis alius ferrum excidiumq; minatur.
19 *Tot miſeri damnis, tot tempeſtatibus acti,*
Alme tamen genitor non te obliuiſcimur vnum.

20 *Non*

5 Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacui in eis.

6 Tu es ipſe rex meus, & Deus meus: qui mandas ſalutem Iacob.

7 In te inimicos noſtros ventilabimus cornu: & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.

8 Non enim in arcu meo ſperabo: & gladius meus non ſaluabit me.

9 Saluaſti enim nos de affligentibus nos: & odientes nos confudiſti.

10 In Deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in ſæculum.

11 Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos: & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris.

12 Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: & qui oderunt nos, diripiebant ſibi.

13 Dediſti nos tanquam oues eſcarum: & in gentibus diſperſiſti nos.

14 Vendidiſti populum tuum ſine pretio: & non fuit multitudo in com-
mutationibus eorum. 15 Poſuiſti nos opprobrium inimicis noſtris: ſub-
ſannationem, & deriſum his, qui ſunt in circuitu noſtro. 16 Poſuiſti nos
in ſimilitudinem gentium: commotionem capitis in populis. 17 Tota
die verecundia mea contra me eſt: & confuſio faciei meæ cooperuit me.
18 A voce exprobrantis, & obloquentis: à facie inimici, & perſequentis.
19 Hæc omnia venerunt ſuper nos, nec obliti ſumus te: & inique non egi-
mus in teſtamento tuo.

20 *Non mutata fides animi tua fœdera ſoluit;*
Ritibus aut alijs, alijs aut callibus imus
21 *Interea exulibus non oppida mitia præbes,*
Sed malè pacatis habitata draconibus antra,
22 *Vt riui iam buſta colant. Si nomen auiti*
Immortale Dei taciti mandauimus vmbris,
Si noua ſuſtulimus geminas ad numina palmas,
23 *Nonne recognoſſes qui noſti abſcondita mentis?*
24 *Barbara te propter feritas nos deuouet orco.*
Et veluti ſacræ pecudes ſeruamur ad ignes.
25 *Quid ſomno indulges, aut indulgere videris?*
Surge Parens, etenim quid damna extrema tuorum
26 *Negligis? auerſo quid torques lumina vultu?*
Nec tibi pauperies, nec ſunt tot vulnera curæ?
27 *Afflicti vitam in tenebris, in puluere buſti*
Ducimus, ad terram defecti viribus imus.
28 *Surge Pater, miſeros, ſi non meruere leuari,*
Alme tui ſaltem pro nominis erige famã.

PSALMVS XLIV.
Hebr. XLV.

1 *ERuctat cor læta meum: præcordia magno*
Parturiunt fœcunda bono: mea dicere regi
2 *Carmina fert animus. Fando volet excita lingua,*
Et linguam calamus ſcribendo celerrimus æquet.
3 *O ſuper eximios hominum pulcherrime natos,*
Ipſa tui ſpeciem cùm gratia fingeret oris,
Purpureis roſeum labijs adflauit honorem.
At Pater æthereus regnum tibi deſtinat orbis,
Nec metam factis, nec ſceptro tempora ponit.
4 *Ergo ingens animis, etiam bellator in armis*
5 *Cinge latus gladio, formaq; & robore victor*
Alipedes iuncto ſcande in certamina curru.

6 Frena

20 Et nō receſſit retro cor noſtrum: & declinaſti ſemitas noſtras à via tua.
21 Quoniā humiliaſti nos in loco afflictionis: & cooperuit nos vmbra mortis.
22 Si obliti ſumus nomen Dei noſtri: & ſi expandimus manus noſtras ad Deum alienum.
23 Nonne Deus requiret iſta? ipſe enim nouit abſcondita cordis.
24 Quoniam propter te mortificamur tota die: æſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.
25 Exurge, quare obdormis, Domine? exurge, & ne repellas in finem.
26 Quare faciē tuam auertis? obliuiſceris inopiæ noſtræ, & tribulationis noſtræ?
27 Quoniam humiliata eſt in puluere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter noſter.
28 Exurge, Domine, adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum.

PSALMVS XLIV.
Hebr. XLV.

1 ERuctauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

2 Lingua mea calamus ſcribæ: velociter ſcribentis. 3 Specioſus forma præ
filijs hominum, diffuſa eſt gratia in labijs tuis: propterea benedixit te Deus
in æternum. 4 Accingere gladio tuo ſuper femur tuum: potentiſſime.
5 Specie tua, & pulchritudine tua: intende, proſpere procede, & regna.

6 Pro-

6 *Fræna tibi verum, Ius, & clementia ducent,*
Ocyor aurigis liquidum quibus æthera tranes.
7 *Tunc noua cædendo rerum tua dextera monſtra,*
Attonitas pauida ſoluet formidine terras.
Indomitos rigido populos iaculaberis arcu,
Lethales adigens per corda hoſtilia pennas.
8 *Tu Deus æterno ſolio moderabere mundum*
9 *Iuſtitiæ nam ſceptra geres. Quod ſcilicet olim*
Iuris amans, curuas praui inſectaberis artes
Nate Deo, ſuper æquæuos pater vnget oliuo:
Lætitiæ æternæ inſignum, regniq; futuri.
10 *Veſtibus aſpirans in verſicoloribus halat*
Myrrha tuis, ſtactæ lachrymæ, caſiaq; rubentes
Exhilarant, loculis quando tibi dantur eburnis.
Aſtabunt famulæ claris à regibus ortæ
Vt tua cùm fuerint iuſſæ mandata capeſſant.
11 *At regina tibi vinclo ſociata iugali*
Dextera erit, flauos auri diademate crines,
Ardentem vario chlamydem circundata limbo.
12 *O audi me nata, vide, rem pectore ſerua:*
Connubio tanti ſancto decorata mariti
Pone tuos animo patrios oblita penates.
13 *Ille autem paribus curis æquabit amorem,*
Quamuis dignus erat, poſito quem poplite regem
Serua colas, numenq; tuum mortalis adores.
14 *Tunc aliæ venient famulæ; tibi munera ſupplex*
Afferet emenſo refluì Tyros æquore ponti:
Et qui diues arat terram, & qui nauigat vndas.
15 *Maior in interno quamuis ſit gloria cultu,*
En formoſa tamen procedit filia regis
Errantis variè redimita laboribus auri.
16 *Illa ſuo fulgens en ſponſo adducitur vxor*
Virginibus ſtipata ſuis: En ſanguinis illam
Eiuſdem nymphæ ſociæ comitantur euntem.
17 *Applaudunt aliæ manibus, choreaſq; ſonantes*
Ad numeros aliæ ducunt, ad tympana ſaltant:
Ac thalami auratis ſubeunt penetralia velis.

18 *O regi-*

6 Propter veritatẽ, & manſuetudinem, & iuſtitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

7 Sagittæ tuę acutę (populi ſub te cadent:) in corda inimicorum regis.

8 Sedes tua, Deus, in ſæculum ſęculi: virga directionis virga regni tui.

9 Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem: propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitię prę conſortibus tuis.

10 Myrrha, & gutta, & caſia à veſtimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filię regum in honore ſuo.

11 Aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato: circundata varietate.

12 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiſcere populum tuum, & domum patris tui.

13 Et concupiſcet rex decorem tuum: quoniã ipſe eſt Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

14 Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.

15 Omnis gloria eius filiæ regis abintus: in fimbrijs aureis circumamicta varietatibus.

16 Adducentur regi virgines poſt eam: proximæ eius afferentur tibi.

17 Afferentur in lætitia, & exultatione: adducentur in templum regis.

18 Pro

18 *O regina tuos ne iam reminiſcere patres,*
Nam tibi felici naſcetur origine proles,
Regnatum iubeas quam ponere iura per orbem
19 *Fortunata nimis, quantum mea carmina poſſunt,*
Te celebrem faciam ventura in ſecula matrem.
20 *Te populi aſpicient, & dum flammantis anheli*
Solis equi rutilum ſpirarint naribus ignem.
Semper honos, nomenque tuum, laudeſque manebunt.

PSALMVS XLV.
Hebr. XLVI.

1 *ARa mihi, virtuſq; meæ Deus anchora vitæ,*
Vndiq; terribiles quàm petiere minæ:
2 *Per te nil metuo; quamuis exterrita montes*
In medium videat terra volare fretum.
3 *Inſonuere noti, fremuerunt æquora ponti,*
Culmina montanis exiluere iugis.
Oppida terrificos timuere hos cætera motus
Non timuere tamen pergama ſacra Deo.
4 *Pergama lætitiæ quæ præterlabitur amnis,*
Numine ſic aras nobilitante ſuas.
5 *Excubat in medio Deus, hinc timor effugit omnis:*
Ante fugat regum quam metuantur opes.
6 *In nos finitimas acuat diſcordia gentes,*
Regna fremant, Domino regna loquente cadent.
7 *Qui regit æratas acies, & prælia nutu.*
Iſacidum noſter Dux tegit ille domum.
8 *Conſluite, æterni miracula cernite regis,*
Sub quocunq; vagi viuitis axe poli.
Triſtis inhumanas belli compeſcuit iras,
Solis ad extremam cuncta videntis humum.
9 *Letiferos arcus & tela nocentia franget,*
Scuta pij flammis vret ahena rogi.

10 *Terri-*

18 Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos principes ſuper omnem terram.
19 Memores erunt nominis tui, Domine: in omni generatione, & generationem.
20 Propterea populi confitebũtur tibi in æternum: & in ſæculum ſæculi.

PSALMVS XLV.
Hebr. XLVI.

1 DEus noſter refugium, & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.
2 Propterea non timebimus, dũ turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.
3 Sonuerũt, & turbatæ ſunt aquæ eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine eius.
4 Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: ſanctificauit tabernaculũ ſuum altiſſimus.
5 Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam Deus mane diluculo.
6 Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam, &
mota eſt terra. 7 Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus
Iacob. 8 Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper ter-
ram: auferens bella vſque ad finem terræ. 9 Arcum conteret, & confrin-
get arma: & ſcuta comburet igni.

10 Vacate,

10 *Terrigenæ his ſignis, atq; hæc exempla ſecuti,*
Cernite, numen ait, meq; vocate Deum.
Magnus ero domitis princeps in gentibus olim,
Et quem nunc refugit tunc pia terra colet.
11 *Qui regit æratas acies, & prælia nutu,*
Iſacidum noſter dux tegit ille domum.

PSALMVS XLVI. Hebr. XLVII.

1 *Eia omnes manibus certatim plaudite gentes,*
Deumq; læto perſonate cantu.
2 *Ille premit campos celſiſſimus ætheris, ille*
Terras gubernat annuente vultu.
Imperio gentes noſtro parere coegit.
Iugumq; victas ferre nationes.
4 *Ille colenda ſuæ nobis dedit oppida ſortis:*
Hoc læta proles Iſaci triumphat.
5 *En Deus aſcendit, quem circum perſonat æther*
Tubiſq;, tympaniſq;, vocibuſq;.
6 *Pſallite mortales, magno date carmina plauſu*
Veſtrum canora voce ferte regem.
7 *Quod Deus imperio terras & numine frenet,*
Parate cantus elegantiores.
8 *Iam ſua ſceptra Deus populos ſuper efferet omnes,*
Stelliſq; ſedem flammeam tenebit.
9 *Iam proceres alij veniunt ad caſtra Tonantis,*
Quem lecta proles nouit Abrahami.
Inclinant alij clypeos atq; arma Deorum,
Noſtrum fatentes eſſe celſiorem.

PSALMVS XLVII. Hebr. XLVIII.

1 *Magnus, & ob noſtram nimis es laudabilis vrbem*
Alme Parens, ſancti fundatam in vertice montis
Quam tua maieſtas, & rerum gloria ſeruat.

2 Montis

10 Vacate, & videte, quoniam ego ſum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.
11 Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Iacob.

PSALMVS XLVI. Hebr. XLVII.

1 Omnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in voce exultationis.
2 Quoniam Dominus excelſus, terribilis: Rex magnus ſuper omnem terram.
3 Subiecit populos nobis: & gentes ſub pedibus noſtris.
4 Elegit nobis hæreditatẽ ſuam: ſpeciem Iacob, quã dilexit.
5 Aſcendit Deus in iubilo: & Dominus in voce tubę.
6 Pſallite Deo noſtro, pſallite: pſallite regi noſtro, pſallite.
7 Quoniã rex omnis terræ Deus: pſallite ſapienter.
8 Regnabit Deus ſuper gẽtes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.
9 Principes populorũ congregati ſunt cum Deo Abraham: quoniam dij fortes terrę vehementer eleuati ſunt.

PSALMVS XLVII. Hebr. XLVIII.

1 Magnus Dominus, & laudabilis nimis: in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius.

2 *Montis amœna ſedens nempe hæc tua regia dorſo:*
Vnde bibit tenues puris Aquilonibus auras,
Deliciæ mundiq; decor, pulcherrima tanquam
Nympha ſerenato tollit faſtigia vultu.
3 *Huius in auxilio quando furit ira duelli,*
4 *Finitimi nouere Deum. Socialibus armis*
Huc coniurati bellum inuexere tyranni,
5 *Sed viſa in trepidos ingens ſtupor incidit vrbe.*
Turbati inuerſas retulere à mœnibus haſtas:
Nutantes acie, tremuli formidine, turpi
6 *Frigore pallentes, illum ſenſere dolorem*
In primo tolerat nitens quem fœmina partu.
Ergo fugæ memores conuellunt ſigna, ruuntque
In Syrtes vt agunt Carthaginis æquora naues.
7 *A proauis aiunt quæcunq; audiſſe minores,*
Vidimus æterni fundata in numinis vrbe.
8 *Te pater ex adytis templi videamus amicum,*
9 *Nominis vtq; tui nullis ſtat gloria metis,*
Sic eat in populos omnes, tibi ſeruiat orbis
Per quem Iuſtitiæ monumenta inſignia ponis.
10 *Læta Sion trepido ſe vertice tollet in auras,*
Virginei cætus antiquo è ſanguine Iudæ
Applaudent, ſtatues cum præmia debita factis.
11 *Ite, Sionæum ſpatijs circundate collem:*
Ite videre domos, ambitaq; mœnia foſſis:
Quot turres habeant, quot propugnacula muri.
12 *Mirati moles operum, ſpeciemq; domorum*
Vnam venturis narrate minoribus vrbem.
13 *Hinc noſtrum coluiſſe Deum gens poſtera diſcet,*
Talibus impoſitam ſeruat qui montibus arcem,
Quo duce nos etiam reliquum durabimus æui.

PSAL.

2 Fundatur exultatione vniuerſæ terræ mons Sion: latera aquilonis, ciuitas regis magni.
3 Deus in domibus eius cognoſcetur: cum ſuſcipiet eam.
4 Quoniã ecce reges terræ congregati ſunt: conuenerunt in vnum.
5 Ipſi videntes ſic admirati ſunt, cõturbati ſunt, commoti ſunt: tremor apprehendit eos.
6 Ibi dolores, vt parturientis: in ſpiritu vehementi conteres naues Tharſis.
7 Sicut audiuimus, ſic vidimus in ciuitate Domini virtutum, in ciuitate Dei noſtri: Deus fũdauit eam in æternum.
8 Suſcepimus, Deus, miſericordiam tuam: in medio templi tui.
9 Secundum nomen tuum, Deus, ſic & laus tua in fines terræ: iuſtitia plena eſt dextera tua.
10 Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Iudæ: propter iudicia tua, Domine.
11 Circũdate Sion, & complectimini eam: narrate in turribus eius.
12 Ponite corda veſtra in virtute eius, & diſtribuite domos eius: vt enarretis in progenie altera.
13 Quoniam hic eſt Deus, Deus noſter in æternum, & in ſæculum ſæculi: ipſe reget nos in ſæcula.

PSAL-

PSALMVS XLVIII.
Hebr. XLIX.

1 *Audite hæc gentes quas curribus afflat anhelis*
Sol oriens, aut ſera rubens dat lumina veſper.
Audite à varijs populi regionibus orbem
2 *Qui colitis, qui diues opum, qui paupere vitam*
3 *Sorte regit. Diuina meo ſapientia magnum*
Ore canet: meditata diu prudentia voluet.
4 *Ipſe meam exemplis pandam cæleſtibus aurem;*
Et Citharæ fidibus non clara oracula dicam.
5 *Cur inopi metuam vitæ, dum ſæuus habendi*
Vret amor, ſtudio partis vt rebus iniquo
Diues ab extremæ formidine puniar horæ?
6 *Diſce quid eueniat tumidis, auroq; ſuperbis:*
(Seu fidant opibus, ſeu viribus omnia credant
7 *Conceſſura ſuis.) Fratrem non eximet Orco*
Frater, vbi è manibus vitaî lora remiſit:
8 *Nec precio faciet veniat rediuiuus in auras.*
Quin definitum producere longius æuum,
Quam ſinat æterni nunquam lex irrita patris;
Nemo poteſt, auroue Deum mollire, ſilentes
Mortis vt effugiat non euitabilis vmbras.
9 *Non hic occiderit, cineres ſapientis humari*
Cùm videat? Stultis etiam ſua funera reſtant.
10 *Tunc miſeri ignotis hæredibus omnia linquent,*
Et ſola examines habitabunt buſta ſepulti.
11 *Quid iuuat aëreas fundaſſe nepotibus arces,*
Famaq; per vanos nimium quæſita labores?
12 *En quo laudis amor, quo nominis illa cupido*
Impulit ignaros veniat quo gloria curſu?
Sicut in vmbroſis obeunt animalia ſiluis:
Haud aliter reuolant ad nigra cubilia lethi.
13 *En hominis vecordis iter, quo tendit in Orcum*
14 *Aemula poſteritas, illos mors ferrea paſcet*

15 Ceu

PSALMVS XLVIII.
Hebr. XLIX.

1 Audite hęc omnes gētes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.
2 Quique terrigenæ, & filij hominum: ſimul in vnum diues, & pauper.
3 Os meum loquetur ſapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.
4 Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio propoſitionem meam.
5 Cur timebo in die mala? iniquitas calcanei mei circundabit me.
6 Qui confidunt in virtute ſua: & in multitudine diuitiarū ſuarū gloriantur.
7 Frater non redimit, redimet homo: nō dabit Deo placationem ſuam.
8 Et pretium redemptionis animæ ſuæ: & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.
9 Non videbit interitum, cum viderit ſapiētes morientes: ſimul inſipiens, & ſtultus peribunt.
10 Et relinquēt alienis diuitias ſuas: & ſepulchra eorum domus illorū in ęter-
num. 11 Tabernacula eorum in progenie, & progenie: vocauerunt nomi-
na ſua in terris ſuis. 12 Et homo, cum in honore eſſet, non intellexit: com-
paratus eſt iumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis. 13 Hæc via illo-
rum ſcandalum ipſis: & poſtea in ore ſuo complacebunt. 14 Sicut oues in
inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPRETATIONIS POETICAE LATINE,

Liber Secundus.

PSALMVS XLI.

Hebr. XLII.

1 SICVT *agens animam ceruus deſiderat a.nnes,*
Sic tua Rex hominum cor ſitit ora meum.
2 *Te ſitio viuum Deus ô fortiſſime numen:*
vSnt tua quando oculis templa videnda meis?
3 *Pro lautis habui lacrymarum pocula menſis,*
Sole ſerente diem, nocte fugante diem.
Talibus inſultans dum ſæpius increpat hoſtis:
Dic vbi quæue tuum detinet ora Deum?
4 *Hæc memorans animæ laxabam fræna dolenti*
At deſiderijs ſic vacat illa ſuis.
Scilicet arcani quando ô tentoria templi,
Ingrediar Domini limina quando mei?

5 *Quæ*

PSALMVS XLI.

Hebr. XLII.

1 QVemadmodum deſiderat ceruus ad fontes aquarũ: ita deſiderat anima mea ad te, Deus.
2 Sitiuit anima mea ad Deum fontem viuum: quando veniam,& apparebo ante faciem Dei?
3 Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte: dum dicitur mihi quotidie,vbi eſt Deus tuus?
4 Hæc recordatus ſum, & effudi in me animã meã: quoniam tranſibo in locum tabernaculi admirabilis, vſq; ad Domũ Dei.

5 In

5 *Quæ mecum populus choreis hilaratus adibat,*
Et quali trepidat gens epulata ſono.
6 *Cur anime ô triſtes verſas exercite curas?*
Cur mihi ſolliciti cauſa timoris ades?
7 *Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi*
Victor adhuc laudes & tua vota feram.
8 *His licet abſentem triſtis ſolabor amorem,*
Dum memor exilij tempora longa tero.
Iordanis ſcopulos dum vaſti inglorius erro:
Dum ſequor Hermonium dorſa minora iugum.
9 *Vna ruens alium tempeſtas attulit imbrem,*
Ceu polus effuſis cùm fluit aſper aquis,
10 *Me ſuper è cælo multi cecidere timores,*
Aeris irati detonuere minæ.
11 *Hæc Pater eöo ſed nubila ſole fugaſti:*
Et mea te cecinit nocte manente lyra.
12 *Exul, inops, ſupplex nunc dicam in rebus egenis,*
Præſidium vitæ dulce ſaluſq; meæ:
13 *Cur tam longa mei toleras obliuia? quare*
Ire laborantem tot patiere malis.
14 *Dum ferit his animum, velut oſſa reuelleret hoſtis,*
Et per ludibrium talia ſæpe rogat.
15 *Heus age ſi profugus cæleſti à numine pendes,*
Dic vbi, quæue tuum detinet ora Deum?
16 *Cur anime ô triſtes verſas exercite curas?*
Cur mihi ſolliciti cauſa timoris ades?
17 *Imple vela Deo, patriæ nam redditus, illi*
Victor adhuc laudes & tua vota feram.

PSALMVS XLII.
Hebr. XLIII.

1 *Arbiter iuriſq; cuſtos*
Me quærentem vindica
Et tuo defende cauſam
Innocentis robore.
Fraudulenti deprecare
Litigantis impetum. 2 Si

5 In voce exultationis, & confeſſionis: ſonus epulantis.
6 Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me?
7 Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vult' mei, & Deus meus.
8 Ad me ipſum anima mea conturbata eſt: propterea memor ero tui de terra Iordanis, & Hermonij à monte modico.
9 Abyſſus abyſsū inuocat: in voce cataractarū tuarum.
10 Omnia excelſa tua, & fluctus tui: ſuper me trāſierunt.
11 In die mandauit Dominus miſericordiam ſuam: & nocte canticum eius.
12 Apud me oratio Deo vitæ meæ: dicam Deo, ſuſceptor meus es.
13 Quare oblitus es mei? & quare contriſtatus incedo, dum affligit me inimicus?
14 Dum confringuntur oſſa mea: exprobrauerūt mihi qui tribulant me inimici mei.
15 Dum dicūt mihi per ſingulos dies, vbi eſt Deus
tuus? 16 Quare triſtis es anima mea? & quare conturbas me? 17 Spera in
Deo, quoniam adhuc confitebor illi: ſalutare vultus mei, & Deus meus.

PSAL. XLII. Hebr. XLIII.

1 IVdica me, Deus, & diſcerne cauſam meā de gente nō ſancta: ab homine iniquo, & doloſo erue me.

2 *Si mihi munitionis*
Inſtar es tutiſſimæ,
Cur repellor? cur dolore
Te ferente differor?
Cur ab hoſte cogor omnes
Ferre contumelias?
3 *O tuæ iubar refunde*
Veritatis aureum.
Aequitatis ora caſtæ
Pande lucidiſſima.
Me duces hi montis alma
Deferent in culmina.
In tuæ diuinitatis
Templa ducent conſcia.
4 *Et vigentis introibo*
Vſq; ad aram Principis
Quo iuuante quo fouente
Lætus annos exigam.
5 *Plectra quam meo loquentur*
Verberata pectine.
Ergo quare triſtis hæres
Mens amica fletibus?
Cur tuis me defatigas
Amplius ſuſpirijs?
6 *Spem tuere: namq; voti*
Compos olim, gratias
Debitas agam Tonanti
Reſtitutus patriæ.

PSALMVS XLIII.
Hebr. XLIV.

1 *VIuit adhuc operum Deus inclyta fama tuorum,*
Quam proaui feros nos edocuere nepotes.
3 *Scilicet vt quondam tua dextra videntibus ipſis*
Eruerit populos natali à ſede fugatos,
…eret vt noſtræ firma incunabula genti.
…erro armati, non illi viribus hoſtem
…e ſuis, habuere aut præmia belli
…digenæ quas fundauere coloni.

5 *Sed*

2 Quia tu es, Deus, fortitu-
do mea, quare me repuli-
ſti? & quare triſtis ince-
do, dum affligit me ini-
micus?
3 Emitte lucē tuam, & ve-
ritatem tuā: ipſa me de-
duxerunt, & adduxerunt
in montem ſanctū tuum,
& in tabernacula tua.
4 Et introibo ad altare Dei:
ad Deum qui lętificat iu-
uentutem meam.
5 Confitebor tibi in cithara,
Deus, Deus meus qua-
re triſtis es anima mea?
& quare conturbas me?
6 Spera in Deo, quoniam
adhuc confitebor illi: ſa-
lutare vultus mei, & Deus
meus.

PSALMVS XLIII.
Hebr. XLIV.

1 DEus auribus noſtris audiuimus: patres
noſtri annuntiauerūt no-
bis.
2 Opus, quod operatus es
in diebus eorū: & in die-
bus antiquis.
3 Manus tua gentes diſper-
didit, & plantaſti eos: af-
flixiſti populos, & expu-
liſti eos.
4 Nec enim in gladio ſuo
poſſederunt terram: &
brachium eorum nō ſal-
uauit eos.

5 Sed

5 *Sed tua vis Genitor, tua ſola potentia fractos*
Extulit Iſacidas, magno quod amore fouebas.
6 *Regnator numenq; mihi, tu ſemina cuſtos*
7 *Iacobi defendis aui. Te robur in hoſtes*
Dante, gigantæos, pellemus, in æthera, contis,
Vt reſupina leuant taurorum cornua frondes.
Nominis auſpicio calcabimus effera regum
8 *Colla tui, nec enim fragilem confidimus arcum,*
Aut habiles gladios vitam imperiumq; daturos.
9 *Te duce belligeris ſeruati è gentibus, ipſos*
Accelerare fugam, & pallentia vidimus ora.
10 *His adeo meritis, ornant dum ſidera mundum*
O Pater, Iſacidum ſemper memorabere cantu.
11 *At nunc deſerimur victi, nec bellica ductor*
Signa, velut quondam regni penetralibus effers.
12 *Proiectis ad terram armis en terga fugati*
Vertimus, & ſpolijs hoſtem ditamus ouantem.
13 *Vt timidæ iugulamur oues, aut viſcere capti*
Diuerſa exilia, & diuerſas cogimur oras.
14 *Te verò populum iuuit poſuiſſe ſub haſta*
In capita exiguos pactum ſeruilia nummos.
15 *Vicinæ miſeri trahimur ludibria terræ;*
Paſcitur illa malis, riſumq; à cladibus haurit.
16 *Nos ignominiæ tanquam ſimulacra laceſſunt*
Finitimi, nictant oculis, & tempora quaſſant.
17 *En vt continuis mæſti rubuere pudoris*
Ora notis: ſignat probroſa iniuria frontem,
18 *Dum clades alius verbis inimicus acerbat:*
Reliquijs alius ferrum excidiumq; minatur.
19 *Tot miſeri damnis, tot tempeſtatibus acti,*
Alme tamen genitor non te obliuiſcimur vnum.

20 Non

5 Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui: quoniam complacui in eis.
6 Tu es ipſe rex meus, & Deus meus: qui mandas ſalutem Iacob.
7 In te inimicos noſtros ventilabimus cornu: & in nomine tuo ſpernemus inſurgentes in nobis.
8 Non enim in arcu meo ſperabo: & gladius meus non ſaluabit me.
9 Saluaſti enim nos de affligentibus nos: & odientes nos confudiſti.
10 In Deo laudabimur tota die: & in nomine tuo confitebimur in ſæculum.
11 Nunc autem repuliſti, & confudiſti nos: & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris.
12 Auertiſti nos retrorſum poſt inimicos noſtros: & qui oderunt nos, diripiebant ſibi.
13 Dediſti nos tanquam oues eſcarum: & in gentibus diſperſiſti nos.

14 Vendidiſti populum tuum ſine pretio: & non fuit multitudo in commutationibus eorum. 15 Poſuiſti nos opprobrium inimicis noſtris: ſubſannationem, & deriſum his, qui ſunt in circuitu noſtro. 16 Poſuiſti nos in ſimilitudinem gentium: commotionem capitis in populis. 17 Tota die verecundia' mea contra me eſt: & confuſio faciei meæ cooperuit me. 18 A voce exprobrantis, & obloquentis: à facie inimici, & perſequentis. 19 Hæc omnia venerunt ſuper nos, nec obliti ſumus te: & inique non egimus in teſtamento tuo.

20 *Non mutata fides animi tua fœdera ſoluit;*
Ritibus aut aliis, aliis aut callibus imus
21 *Interea exulibus non oppida mitia præbes,*
Sed malè pacatis habitata draconibus antra,
22 *Vt viui iam buſta colant. Si nomen auiti*
Immortale Dei taciti mandauimus vmbris,
Si noua ſuſtulimus geminas ad numina palmas,
23 *Nonne recognoſſes qui noſti abſcondita mentis?*
24 *Barbara te propter feritas nos deuouet orco.*
Et veluti ſacræ pecudes ſeruamur ad ignes.
25 *Quid ſomno indulges, aut indulgere videris?*
Surge Parens, etenim quid damna extrema tuorum
26 *Negligis? auerſo quid torques lumina vultu?*
Nec tibi pauperies, nec ſunt tot vulnera curæ?
27 *Afflicti vitam in tenebris, in puluere buſti*
Ducimus, ad terram defecti viribus imus.
28 *Surge Pater, miſeros, ſi non meruere leuari,*
Alme tui ſaltem pro nominis erige fama.

PSALMVS XLIV.
Hebr. XLV.

1 *Eructat cor læta meum: præcordia magno*
Parturiunt fœcunda bono: mea dicere regi
2 *Carmina fert animus. Fando volet excita lingua,*
Et linguam calamus ſcribendo celerrimus æquet.
3 *O ſuper eximios hominum pulcherrime natos,*
Ipſa tui ſpeciem cùm gratia fingeret oris,
Purpureis roſeum labiis adflauit honorem.
At Pater æthereus regnum tibi deſtinat orbis,
Nec metam factis, nec ſceptro tempora ponit.
4 *Ergo ingens animis, etiam bellator in armis*
5 *Cinge latus gladio, formaq; & robore victor*
Alipedes iuncto ſcande in certamina curru.

6 Fræna

20 Et nõ receſſit retro cor noſtrum: & declinaſti ſemitas noſtras à via tua.
21 Quoniã humiliaſti nos in loco afflictionis: & coopuit nos vmbra mortis.
22 Si obliti ſumus nomen Dei noſtri: & ſi expandimus manus noſtras ad Deum alienum.
23 Nonne Deus requiret iſta? ipſe enim nouit abſcondita cordis.
24 Quoniam propter te mortificamur tota die: æſtimati ſumus ſicut oues occiſionis.
25 Exurge, quare obdormis, Domine? exurge, & ne repellas in finem.
26 Quare faciẽ tuam auertis? obliuiſceris inopiæ noſtræ, & tribulationis noſtræ?
27 Quoniam humiliata eſt in puluere anima noſtra: conglutinatus eſt in terra venter noſter.
28 Exurge, Domine, adiuua nos: & redime nos propter nomen tuum.

PSALMVS XLIV.
Hebr. XLV.

1 Eructauit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

2 Lingua mea calamus ſcribæ: velociter ſcribentis. 3 Speciosus forma præ filiis hominum, diffuſa eſt gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum. 4 Accingere gladio tuo ſuper femur tuum: potentiſſime. 5 Specie tua, & pulchritudine tua: intende, proſpere procede, & regna:

6 Pro-

6 *Fræna tibi rerum, Ius, & clementia ducent,*
Ocyor aurigis liquidum quibus æthera tranes.
7 *Tunc noua cædendo rerum tua dextera monſtra,*
Attonitas pauida ſoluet formidine terras.
Indomitos rigido populos iaculaberis arcu,
Lethales adigens per corda hoſtilia pennas.
8 *Tu Deus æterno ſolio moderabere mundum*
9 *Iuſtitiæ nam ſceptra geres. Quod ſcilicet olim*
Iuris amans, curuas praui inſectaberis artes
Nate Deo, ſuper æquæuos pater vnget oliuo:
Lætitiæ æternæ inſignum, regniq; futuri.
10 *Veſtibus aſpirans in verſicoloribus halat*
Myrrha tuis, ſtactæ lachrymæ, caſiæq; rubentes
Exhilarant, loculis quando tibi dantur eburnis.
Aſtabunt famulæ claris à regibus ortæ
Vt tua cum fuerint iuſſæ mandata capeſſant.
11 *At regina tibi vinclo ſociata iugali*
Dextera erit, flauos auri diademate crines,
Ardentem vario chlamydem circundata limbo.
12 *O audi me nata, vide, rem pectore ſerua:*
Connubio tanti ſancto decorata mariti
Pone tuos animo patrios oblita penates.
13 *Ille autem paribus curis æquabit amorem,*
Quamuis dignus erat, poſito quem poplite regem
Serua colas, numenq; tuum mortalis adores.
14 *Tunc aliæ venient famulæ; tibi munera ſupplex*
Afferet emenſo reflui Tyros æquore ponti:
Et qui diues arat terram, & qui nauigat vndas.
15 *Maior in interno quamuis ſit gloria cultu,*
En formoſa tamen procedit filia regis
Errantis variè redimita laboribus auri.
16 *Illa ſuo fulgens en ſponſo adducitur vxor*
Virginibus ſtipata ſuis: En ſanguinis illam
Eiuſdem nymphæ ſociæ comitantur euntem.
17 *Applaudunt aliæ manibus, choreaſq; ſonantes*
Ad numeros aliæ ducunt, ad tympana ſaltant:
Ac thalami auratis ſubeunt penetralia velis.

18 *O regi-*

6 Propter veritatē, & manſuetudinem, & iuſtitiam: & deducet te mirabiliter dextera tua.

7 Sagittæ tuę acutę (populi ſub te cadent:) in corda inimicorum regis.

8 Sedes tua, Deus, in ſæculum ſęculi: virga directionis virga regni tui.

9 Dilexiſti iuſtitiam, & odiſti iniquitatem: propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitię prę conſortibus tuis.

10 Myrrha, & gutta, & caſia à veſtimentis tuis, à domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filię regum in honore ſuo.

11 Aſtitit regina à dextris tuis in veſtitu deaurato: circundata varietate.

12 Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam: & obliuiſcere populum tuum, & domum patris tui.

13 Et concupiſcet rex decorem tuum: quoniā ipſe eſt Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

14 Et filiæ Tyri in muneribus: vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.

15 Omnis gloria eius filiæ regis abintus: in fimbrijs aureis circumamicta varietatibus.

16 Adducentur regi virgines poſt eam: proximæ eius afferentur tibi.
17 Afferentur in lætitia, & exultatione: adducentur in templum regis.

18 Pro

18 *O r gina tuos ne iam reminiſcere patres,*
Nam tibi fclici naſcetur origine proles,
Rɩgnatum iubeas quam ponere iura per orbem
19 *Fortunata nimis, quantum mea carmina poſſunt,*
Te celebrem faciam ventura in ſecula matrem.
20 *Te populi aſpicient, & dum flammantis anheli*
Solis equi rutilum ſpirarint naribus ignem.
Semper honos, nomenque tuum, laudeſque ma neb unt.

PSALMVS XLV.
Hebr. XLVI.

1 *ARx mihi, virtuſq́; mea Deus anchora vitæ,*
Vndiq; terribiles quàm petiere minæ:
2 *Per te nil metuo; quamuis exterrita montes*
In medium videat terra volare fretum.
3 *Inſonuere noti, fremuerunt æquora ponti,*
Culmina montanis exiluere iugis.
Oppida terrificos timuere hos cætera motus
Non timuere tamen pergama ſacra Deo.
4 *Pergama lætitiæ quæ præterlabitur amnis,*
Numine ſic aras nobilitante ſuas.
5 *Excubat in medio Deus, hinc timor effugit omnis:*
Ante fugat regum quam metuantur opes.
6 *In nos finitimas acuat diſcordia gentes,*
Regna fremant, Domino regna loquente cadent.
7 *Qui regit æratas acies, & prælia nutu.*
Iſacidum noſter Dux tegit ille domum.
8 *Conſluite, æterni miracula cernite regis,*
Sub quocunq; vagi viuitis axe poli.
Triſtis inhumanas belli compeſcuit iras,
Solis ad extremam cuncta videntis humum.
9 *Letiferos arcus & tela nocentia franget,*
Scuta pÿ flammis vret ahena rogi.

10 *Terri-*

18 Pro patribus tuis nati ſunt tibi filij: conſtitues eos principes ſuper omnem terram.
19 Memores erunt nominis tui, Domine: in omni generatione, & generationem.
20 Propterea populi confitebũtur tibi in æternum: & in ſæculum ſæculi.

PSALMVS XLV.
Hebr. XLVI.

1 DEus noſter refugium, & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.
2 Propterea non timebimus, dũ turbabitur terra: & transferentur montes in cor maris.
3 Sonuerũt, & turbatæ ſunt aquæ eorum: conturbati ſunt montes in fortitudine eius.
4 Fluminis impetus lætificat ciuitatem Dei: ſanctificauit tabernaculũ ſuum altiſſimus.
5 Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam Deus mane diluculo.
6 Conturbatæ ſunt gentes, & inclinata ſunt regna: dedit vocem ſuam, &
mota eſt terra. 7 Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus
Iacob. 8 Venite, & videte opera Domini, quæ poſuit prodigia ſuper ter-
ram: auferens bella vſque ad finem terræ. 9 Arcum conteret, & confrin-
get arma: & ſcuta comburet igni.

10 Vacate,

10 Terrigenæ his ſignis, atq; hæc exempla ſecuti,
Cernite, numen ait, meq; vocate Deum.
Magnus ero domitis princeps in gentibus olim,
Et quem nunc refugit tunc pia terra colet.
11 Qui regit æratas acies, & prælia nutu,
Iſacidum noſter dux tegit ille domum.

PSALMVS XLVI. Hebr. XLVII.

1 Eia omnes manibus certatim plaudite gentes,
Deumq; læto perſonate cantu.
2 Ille premit campos celſiſſimus ætheris, ille
Terras gubernat annuente vultu.
Imperio gentes noſtro parere coegit.
Iugumq; victas ferre nationes.
4 Ille colenda ſuæ nobis dedit oppida ſortis:
Hoc læta proles Iſaci triumphat.
5 En Deus aſcendit, quem circum perſonat æther
Tubiſq;, tympaniſq;, vocibuſq;.
6 Pſallite mortales, magno date carmina plauſu
Veſtrum canora voce ferte regem.
7 Quod Deus imperio terras & numine frenet,
Parate cantus elegantiores.
8 Iam ſua ſceptra Deus populos ſuper efferet omnes,
Stelliſq; ſedem flammeam tenebit.
9 Iam proceres alij veniunt ad caſtra Tonantis,
Quem lecta proles nouit Abrahami.
Inclinant alij clypeos atq; arma Deorum,
Noſtrum fatentes eſſe celſiorem.

PSALMVS XLVII. Hebr. XLVIII.

1 Magnus, & ob noſtram nimis es laudabilis vrbem
Alme Parens, ſancti fundatam in vertice montis
Quam tua maieſtas, & rerum gloria ſeruat.

2 Montis

10 Vacate, & videte, quoniam ego ſum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

11 Dominus virtutum nobiſcum: ſuſceptor noſter Deus Iacob.

PSALMVS XLVI. Hebr. XLVII.

1 Omnes gentes plaudite manibus: iubilate Deo in voce exultationis.

2 Quoniam Dominus excelſus, terribilis: Rex magnus ſuper omnem terram.

3 Subiecit populos nobis: & gentes ſub pedibus noſtris.

4 Elegit nobis hæreditatē ſuam: ſpeciem Iacob, quā dilexit.

5 Aſcendit Deus in iubilo: & Dominus in voce tubę.

6 Pſallite Deo noſtro, pſallite: pſallite regi noſtro, pſallite.

7 Quoniā rex omnis terræ Deus: pſallite ſapienter.

8 Regnabit Deus ſuper gētes: Deus ſedet ſuper ſedem ſanctam ſuam.

9 Principes populorū congregati ſunt cum Deo Abraham: quoniam dij fortes terrę vehementer eleuati ſunt.

PSALMVS XLVII. Hebr. XLVIII.

1 Magnus Dominus, & laudabilis nimis: in ciuitate Dei noſtri, in monte ſancto eius.

PSALMVS XLVIII.
Hebr. XLIX.

1 AVdite hæc gentes quæ curribus afflat anhelis
Sol oriens, aut ſera rubens dat lumina veſper.
Audite à varijs populi regionibus orbem
2 Qui colitis, qui diues opum, qui paupere vitam
3 Sorte regit. Diuina meo ſapientia magnum
Ore canet: meditata diu prudentia voluet.
4 Ipſe meam exemplis pandam cæleſtibus aurem;
Et Citharæ fidibus non clara oracula dicam.
5 Cur inopi metuam vitæ, dum ſæuus habendi
Vret amor, ſtudio partis vt rebus iniquo
Diues ab extremæ formidine puniar horæ?
6 Diſce quid eueniat tumidis, auroq; ſuperbis:
(Seu fidant opibus, ſeu viribus omnia credant
7 Conceſſura ſuis.) Fratrem non eximet Orco
Frater, vbi è manibus vitaī lora remiſit:
8 Nec precio faciet veniat rediuiuus in auras.
Quin definitum producere longius æuum,
Quam ſinat æterni nunquam lex irrita patris;
Nemo poteſt, auroue Deum mollire, ſilentes
Mortis vt effugiat non euitabilis vmbras.
9 Non hic occiderit, cineres ſapientis humari
Cùm videat? Stultis etiam ſua funera reſtant.
10 Tunc miſeri ignotis hæredibus omnia linquent,
Et ſola examines habitabunt buſta ſepulti.
11 Quid iuuat aëreas fundaſſe nepotibus arces,
Famaq; per vanos nimium quæſita labores?
12 En quo laudis amor, quo nominis illa cupido
Impulit ignaros veniat quo gloria curſu?
Sicut in vmbroſis obeunt animalia ſiluis:
Haud aliter reuolant ad nigra cubilia lethi.
13 En hominis vecordis iter, quo tendit in Orcum
14 Aemula poſteritas, illos mors ferrea paſcet

15 Ceu

PSALMVS XLVIII.
Hebr. XLIX.

1 AVdite hęc omnes gẽtes: auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

2 Quique terrigenæ, & filij hominum: ſimul in vnum diues, & pauper.

3 Os meum loquetur ſapientiam: & meditatio cordis mei prudentiam.

4 Inclinabo in parabolam aurem meam: aperiam in pſalterio propoſitionem meam.

5 Cur timebo in die malâ? iniquitas calcanei mei circundabit me.

6 Qui confidunt in virtute ſua: & in multitudine diuitiarũ ſuarũ gloriantur.

7 Frater non redimit, redimet homo: nõ dabit Deo placationem ſuam.

8 Et pretium redemptionis animæ ſuæ: & laborabit in æternum, & viuet adhuc in finem.

9 Non videbit interitum, cum viderit ſapiẽtes morientes: ſimul inſipiens, & ſtultus peribunt.

10 Et relinquẽt alienis diuitias ſuas: & ſepulchra eorum domus illorũ in ęternum.
11 Tabernacula eorum in progenie, & progenie: vocauerunt nomina ſua in terris ſuis.
12 Et homo, cum in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.
13 Hæc via illorum ſcandalum ipſis: & poſtea in ore ſuo complacebunt.
14 Sicut oues in inferno poſiti ſunt: mors depaſcet eos.

15 Ceu leo crudus oues. Contra dominabitur inſons
Turba, coruſcanti cùm fulſerit æthere iudex.
Impia ſed patriæ de ſedibus exul ademptæ,
Aeternæ vmbriferum caliginis accolet antrum.
16 Me verò Deus eripiet, barathroq; remiſſum
Suſcipiet, vitæq; dabit melioris honorem.
17 Ne quem diuitiæ quem maxima nomina iactāt
Horrueris, quem fama canit, quem gloria tollit.
18 Mors etenim quando clauos adamantina figet
In gelidæ tumulo ſpoliatum ponet arenæ.
19 Dum viuit ſpiratq; nimis ſecurus Olympi
Delicias opibus quærit: Stupet inſcia turba,
Et coram attonito felicem prædicat ore.
20 Verum ſumma dies vt auorum buſta recludet,
Fugiſſe in caſſum lacrymans ſua gaudia dicet,
Miſſus in exilium, luciq; imperuia regna.
21 En quid habent homines; Quærant ſine nomine famam:
Illos ſuſcipient tacitæ ſomni hoſpitis vmbræ,
Mortua ceu vaſtæ condunt animalia ſiluæ.

PSALMVS XLIX.
Hebr. L.

1 Rex hominum diuumq;, potens inhibere ſuperbos,
2 Terrigenas in iura vocat naſcentis ab ortu
Solis ad occaſum. Specioſæ è monte Sionis
Ipſe graui gentes affabitur ore coactas.
3 Accedet propius domitor manifeſtus Olympi,
Nec culpas hominum temerataq; iura ſilebit.
4 Ante illum venient ſinuoſa volumina flammæ,
Prælia ventorum, tempeſtateſq; ſonoræ.
5 Vtq; ſuum populum ferat in prætoria iudex,
Eſte inquit Tellus, & Olympi ſidera teſtes.
6 Siſtite quam docui gentem mea numina quondam,
Et poſitis ſacros adolere altaribus ignes.

7 Iuſti

15 Et dominabūtur eorū iuſti in matutino: & auxilium eorum veteraſcet in inferno à gloria eorum.

16 Verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum acceperit me.

17 Ne timueris cum diues factus fuerit homo: & cū multiplicata fuerit gloria domus eius.

18 Quoniam, cum interierit, non ſumet omnia: neque deſcendet cum eo gloria eius.

19 Quia anima eius in vita ipſius benedicetur: confitebitur tibi, cum benefeceris ei.

20 Introibit vſq; in progenies patrum ſuorum: & vſque in æternum non videbit lumen.

21 Homo cum in honore eſſet, non intellexit: comparatus eſt iumentis inſipientibus, & ſimilis factus eſt illis.

PSALMVS XLIX.
Hebr. L.

1 Deus deorum Dominus locutus eſt: & vocauit terram.

2 A ſolis ortu vſque ad occaſum: ex Sion ſpecies
decoris eius. 3 Deus manifeſte veniet: Deus noſter, & non ſilebit: 4 Ignis
in conſpectu eius exardeſcet: & in circuitu eius tempeſtas valida 5 Aduo-
cauit cælum deſurſum: & terram diſcernere populum ſuum. 6 Congregate
illi ſanctos eius: qui ordinant teſtamentum eius ſuper ſacrificia.

7 Et

7 *Iuſtitiam Domini vulgabit flammeus Aether:*
Quippe ſedens æquum ſolio ius dicet ab alto.
8 *Ille audi gens lecta mihi, gens ſemine creta*
Iacobi nunc pauca loquar. Scio te mihi teſtem
Eſſe, quod adſuerim duris in rebus amicus
9 *Et Genitor numenq; tibi. Non arguo vindex*
Rarior ad ſacros quod venerit hoſtia tædas.
Quin memini quoties flammis holocauſta de-
diſti.
10 *Non ego te vitulis ornes conuiuia, poſcam:*
11 *Non hircos de more cremes. Sunt omnia latè*
Nam mea quæ denſis errant animalia ſiluis,
12 *Quæ montes valleſq; tenent: mihi libera pictis*
Aethera per liquidum ludunt auiaria pennis:
Mitiaq; irriguis frondent pomaria campis.
14 *Vrgeret ſi dura fames, Ego conditor orbis*
Ad te confugerem cui parturit omnia tellus?
14 *An paſcor vitulis? an ſanguine proluar hirci?*
15 *Diſce litare, mihi grates age pectore caſto:*
Tum calidas vltro quæ voueris affer ad aras.
16 *Ac vbi te circumdederint diſcrimina ſignum,*
Auxilium me poſce, feram: pro munere tanto
Indefeſſa meas in laudes ora reſolues.
17 *Tum Deus aſpiciens reuereri numina parcum,*
Quid mea iura, inquit, memoras? & fœdera
mendax
Interpres vano nequicquam diſſeris ore?
18 *Iuſſa furens odio rumpis cæleſtia primus*
Inq; tuum recors tergum mea dictà relegas.
19 *Te comitem viſis vnum latronibus addis,*
Et ſequeris thalamos auſum violare iugales.
20 *Irrides alios; intexis callidus omni*
21 *Arte dolos, etiam fratri conuitia dicis,*
Dedecoraſq; tuæ matris germanus alumnos.

22 *Has*

7 Et annunciabunt cæli iu-
ſtitiam eius: quoniã Deus
iudex eſt.
8 Audi, populus meus, &
loquar, Iſrael, & teſtifica-
bor tibi: Deus, Deus tuus
ego ſum.
9 Non in ſacrificijs tuis ar-
guam te: holocauſta au-
tem tua in cõſpectu meo
ſunt ſemper.
10 Non accipiam de domo
tua vitulos: neque de gre-
gibus tuis hircos.
11 Quoniam meæ ſunt om-
nes feræ ſiluarum, iumen-
ta in montibus, & boues.
12 Cognoui omnia volati-
lia cæli: & pulchritudo a-
gri mecum eſt.
13 Si eſuriero, non dicam
tibi: meus eſt enim orbis
terræ, & plenitudo eius.
14 Nũquid mãducabo car-
nes taurorum? aut ſangui-
nem hircorum potabo?
15 Immola Deo ſacrifi-
cium laudis: & redde Al-
tiſſimo vota tua.
16 Et inuoca me in die tri-
bulationis: & eruam te, &
honorificabis me.
17 Peccatori autem dixit
Deus, Quare tu enarras
iuſtitias meas: & aſſumis
teſtamentum meum per
os tuum?
18 Tu vero odiſti diſciplinam: & proiecisti ſermones meos re-
trorſum.
19 Si videbas furem, currebas cum eo: & cum adulteris por-
tionem tuam ponebas.
20 Os tuum abundauit malitia: & lingua tua con-
cinnabat dolos.
21 Sedens aduerſus fratrem tuum loquebaris; & aduerſus
filium matris tuæ ponebas ſcandalum.

21 *Has ſcelerum furias quòd non ſit pœna ſecuta*
Me ſimilem rebare tui? malefacta luendo
Agnoſces; oculis iam coram ſingula figam.
23 *Diſcite iuſtitiam ſecuri numinis, olim*
Aeternæ rapiam ne vos in pabula flammæ:
Dum nemo eripiet, dum nemo obſtabit eunti.
24 *Sacra mihi, laudes: & puri nuncia cordis*
Vota litant. Hac ite, Dei reperire ſalutem
Fas erit, & tandem cæli requieſcere portu.

PSALMVS L. Hebr. LI.

1 *O Miſerere Parens, animi ſua crimina flentis,*
Hoc petit, & Bonitas hoc tua ſola poteſt.
2 *Tam bonus vt ſoleas inimici ignoſcere culpis,*
Elue flagitij tetra venena mei.
3 *Nec ſemel hanc animam, ſed perlue ſæpius vnda,*
Purus vt à ſceleris tabe necantis eam.
4 *Heu ſcelus aſpicio, factiq; nigerrima ſemper*
Omnibus adcurrit criminis vmbra locis.
5 *Hoc queror infelix in te peccaſſe videntem,*
Nec me reſpectu continuiſſe tui.
Si veniam dederis tua me clementia vincet:
Si pœnam ſtatues tunc quoq; victor eris.
6 *Ecce meæ labem traxi Genitricis ab aluo,*
Natalemq; fui iam reus ante diem.
7 *Tu veri, & nimium puri candoris amicus,*
Abdita ſint quamuis me tua ſacra doces.
8 *Si tamen Hyſopi felici aſpergine luſtres,*
Dicar hyperboreas candidus ante niues.
9 *Deferat ô aliquis iam te mihi nuncius æquum;*
Tritaq; reſtituet priſtinus oſſa vigor.
10 *Reſpice ne toruo deflecta piacula vultu,*
At laue quas fecit culpa timenda notas.

11 *Finge*

22 Hæc feciſti, & tacui. Exi-
ſtimaſti inique, quod ero
tui ſimilis: arguam te, &
ſtatuam contra faciem
tuam.
23 Intelligite hæc, qui obli-
uiſcimini Deum: nequã-
do rapiat, & non ſit qui
eripiat.
24 Sacrificiũ laudis hono-
rificabit me: & illic iter,
quo oſtendam illi ſaluta-
re Dei.

PSAL. L. Hebr. LI.

1 MIſerere mei, Deus:
ſecundum magnam
miſericordiam tuam.
2 Et ſecundum multitudi-
nẽ miſerationum tuarũ:
dele iniquitatem meam.
3 Amplius laua me ab ini-
quitate mea: & à peccato
meo munda me.
4 Quoniã iniquitatẽ meam
ego cognoſco: & pecca-
tum meum contra me eſt
ſemper.
5 Tibi ſoli peccaui, & ma-
lum coram te feci: vt iu-
ſtificeris in ſermonibus
tuis, & vincas cum iudi-
caris.
6 Ecce enim in iniquitati-
bus conceptus ſum: & in
peccatis concepit me
mater mea. 7 Ecce enim veritatem dilexiſti: incerta, & occulta ſapientiæ
tuæ manifeſtaſti mihi. 8 Aſperges me, Domine, hyſſopo, & mundabor:
lauabis me, & ſuper niuem dealbabor. 9 Auditui meo dabis gaudium, &
lætitiam: & exultabunt oſſa humiliata. 10 Auerte faciem tuam à peccatis
meis: & omnes iniquitates meas dele.

11 Cor

11 *Finge mihi ſceleris cor purum & viſcera magni*
Plena nouis animet flaminis aura modis.
12 *Ne faciem vela, nec longius eiice pulſum,*
Ne ſine me vacuum flaminis iſſe tui.
13 *Sed cùm reddideris ſperatæ gaudia vitæ,*
Spiritus impulſu me regat ille ſuo.
14 *Tunc ego qui fugiunt cæleſtia caſtra reducam,*
Et venient poſitis ad tua ſigna minis.
15 *Exue patratæ me compede cædis ahenæ:*
Perpetuò iuſtum te mea lingua canet.
16 *Conditor alme nouis aperi concentibus ora*
Nuncia virtutis ſæpe futura tuæ.
17 *Si pecudum fuſo placari ſanguine velles:*
Ara tibi vitulis ſtaret onuſta meis.
18 *Sed non in cineres, quæ vertitur hoſtia, placat:*
Mens bona, vel ſceleris fracta dolore litat:
Humida quæ lacrymis, & amoris ſaucia ferro,
Non erit irato deſpicienda tibi.
19 *Reſpice pacato tranquillior ore Sionem*
Aedifica Solymæ, pergama clara tuæ.
20 *Tum patiere manu curari altaria caſta:*
Cæſa pijs vri tunc holocauſta focis.

11 Cor mūdum crea in me Deus: & ſpiritum rectum innoua in viſcerib' meis.
12 Ne proijcias me à facie tua: & Spiritum ſanctum tuum ne auferas à me.
13 Redde mihi lætitiam ſalutaris tui: & ſpiritu principali confirma me.
14 Docebo iniquos vias tuas: & impij ad te conuertentur.
15 Libera me de ſanguinibus, Deus, Deus ſalutis meæ: & exultabit lingua mea iuſtitiam tuam.
16 Domine labia mea aperies: & os meum annunciabit laudem tuam.
17 Quoniam, ſi voluiſſes ſacrificium, dediſſem vtiq;: holocauſtis non delectaberis.
18 Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus: cor contritū, & humiliatū, Deus, non deſpicies.
19 Benigne fac, Domine, in bona voluntate tua Sion: vt ædificentur muri Hieruſalem.
20 Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ oblationes, & holocauſta: tunc imponent ſuper altare tuum vitulos.

PSALMVS LI. Hebr. LII.

1 *QVid te potentem fraudis, & impiæ*
Crudelitatis barbarè prædicas?
Neſcis per omnes innocentem
Vt Dominus tueatur horas.
2 *Quid lingua praui non tua cogitat,*
Inſtar minacis prompta nouaculæ
Haurire caſu, vel maligno
Concilio iuguli cruorem?
3 *Præponis omnem nequitiam bono,*
Et falſa veris: exitiabilem

4 Emen-

PSALMVS LI. Hebr. LII.

1 QVid gloriaris in malitia, qui potens es in iniquitate? 2 Tota die in-
iuſtitiam cogitauit lingua tua: ſicut nouacula acuta feciſti dolum.
3 Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem: iniquitatem magis, quam loqui
æquitatem.

4 Dilexiſti

4 *Ementiendo res piorum*
In ſcopulum ſceleratus vrges.
5 *Te numen ergo funditus eruet,*
Aget paternis ſedibus exulem
Radice ab ima te, genuſq;
Ex hominum patria reuellet.
6 *Iuſti videbunt, nec ſine gaudio*
Metuq; dicent. En homo pectoris
Inſanientis, qui ſibi olim
Duxit opus nihil eſſe numen.
7 *Sed fretus auro ſpes ſibi credulas*
Fouit caducas, & leue blandulæ
Qua murmur auræ flauit, amens
Vela tulit ſinuoſa ferri.
8 *Frondens oliuæ ramus vt inſitæ,*
Ego in beatis numinis ædibus
Spe nitar, alma ſemper alti
Fertilior bonitate cæli.
9 *Author meorum laudibus efferam*
Hinc te bonorum: nominis hinc tui
Vires manebo. ſic Olympi
Nam video placuiſſe Diuis.

PSAL. LII. Hebr. LIII.

1 *IMpius vt mentem pœnæ formidine ſoluat,*
Audaciorq; militet libidini.
Sic loquitur ſecum, Nullius numinis orbem,
Stabili gubernat lege prouidentia.
2 *Hinc ipſe ac iiſdem malè turba furoribus acta*
Abominati cælitum regi, viam
3 *Deſeruere boni. Specula deſpexit ab alta*
Ardentis æthræ conditor rerum Deus,
Cernat vt in ſuperas ecquis ſapientior arces
Se vertat, animo numen vt colat pio.
4 *Idem præcipites per deuia traxerat error:*
Curante recta, vel modeſta nemine.

5 *Tum*

4 Dilexiſti omnia verba præcipitationis: lingua doloſa.
5 Propterea Deus deſtruet te in finem, euellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo: & radicē tuam de terra viuentium.
6 Videbunt iuſti, & timebunt: & ſuper eum ridebunt, & dicent: ecce homo, qui nō poſuit Deum adiutorem ſuum.
7 Sed ſperauit in multitudine diuitiarum ſuarum: & præualuit in vanitate ſua.
8 Ego autē ſicut oliua fructifera in domo Dei: ſperaui in miſericordia Dei in æternum, & in ſæculum ſæculi.
9 Confitebor tibi in ſæculum, quia feciſti: & expectabo nomen tuum, quoniam bonum eſt in conſpectu ſanctorum tuorū.

PSAL. LII. Hebr. LIII.

1 DIxit inſipiens in corde ſuo: Non eſt Deus.
2 Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in iniquitatibus: non eſt, qui faciat bonum.
3 Deus de cælo proſpexit ſuper filios hominum: vt videat ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.
4 Omnes declinauerunt, ſimul inutiles facti ſunt: non eſt qui faciat bonum, non eſt vſque ad vnum.

5 Nonne

5 *Tum Pater, iſta ſuo gens vſq; addicta furori,*
Sæua vt leæna quæ meam plebem vorat:
Agnoſcet quando ſupplex mea numina? quando
6 *Opem rogabit cladibus circundata?*
Hanc habeant pœnam, timidi cùm nulla pauoris
Eſt inquieti cauſa, ſemper horreant.
7 *Omnia bellator Deus olim conteret oſſa,*
Animos ſuperbos ille franget hoſtium.
Ora rubere notis faciet maculoſa pudoris,
Exoſus illos, vt merentur, auferet.
8 *Illa vnquam radijs an fulſerit hora ſerenis,*
Qua de Sionis arce prodibit ſalus?
Cùm domus Iſacidum remearit libera vinclis,
Deum ſonoris læta dicet cantibus.

PSAL. LIII. Hebr. LIV.

1 *O Rex nomine ſoſpitem*
Fac me ſanctè tuo: robore vindica
2 *Orantis querimonias*
Blandis ſollicitas auribus accipe.
3 *En vno ruit agmine*
Gens infeſta mihi, viribus impij
Hoſtes in caput efferis
Concurrere meum, nec fore vindicem
Celſo rentur ab æthere.
4 *At rex alme tuo numine proſperam*
Vitæ ſpem mihi fulcies.
5 *Et coges eadem quæ malè fecerant.*
Hoſtes ferre nefarios:
Euertet penitus quos tua veritas.
6 *Tunc ſacras ego victimas*
Cædam ſpontè, Deum vox mea laud..
(Quod ſanctum reor) efferet:
7 *Me namq; ille malis eruit omnibus.*
Et vidi nimis aſpera
Vltor ferre meis quæ dedit hoſtibus.

PSAL.

5 Nonne ſcient omnes, qui
operantur iniquitatẽ: qui
deuorant plebem meam,
vt cibum panis?
6 Deum nõ inuocauerunt:
illic trepidauerunt timo-
re, vbi non erat timor.
7 Quoniam Deus diſſipauit
oſſa eorum, qui homini-
bus placent: confuſi ſunt,
quoniã Deus ſpreuit eos.
8 Quis dabit ex Sion ſalu-
tare Iſrael? cum conuer-
terit Deus captiuitatem
plebis ſuæ, exultabit Ia-
cob, & lætebitur Iſrael.

PSAL. LIII. Hebr. LIV.

1 DEus in nomine tuo
ſaluum me fac: & in
virtute tua iudica me.
2 Deus exaudi orationem
meam: auribus percipe
verba oris mei.
3 Quoniam alieni inſurre-
xerunt aduerſum me, &
fortes quæſierũt animam
meam: & non propoſue-
runt Deum ante conſpe-
ctum ſuum.
4 Ecce enim Deus adiuuat
me: & Dominus ſuſce-
ptor eſt animæ meæ.
5 Auerte mala inimicis
meis: & in veritate tua
diſperde illos.
6 Volũtarie ſacrificabo ti-
bi: & confitebor nomini
tuo, Domine, quoniam
bonum eſt
7 Quoniam ex omni tribulatione eripuiſti me: & ſuper inimi-
cos meos deſpexit oculus meus.

PSALMVS LIV.
Hebr. L V.

1 *SAncte me rerum Genitor precantem*
Ore non durus neque triſtis audi:
Sed veni blandam querulis daturus
Vocibus aurem.
2 *Turba me ſæuis inimica damnis*
Cogit orantem grauius dolere:
Dum minax verbis, truculenta factis
Vrget iniquis.
3 *Impetu quali petit hoſtis hoſtem,*
In meam torui coiere famam:
Et reum magno ſcelerum tumultu
Eſſe fremebant.
4 *Cor mihi ſenſu trepidauit acri,*
Viſa nigrantis fuit vmbra lethi:
5 *Horrui membris gelidæ pauore*
Noctis amictus.
6 *Tunc ego dixi, celeres columbæ*
Quis mihi pennas dabit, vt per auras
7 *Ales euadam, vel inhoſpitalis*
Deuia ſyluæ?
8 *Montium ſolas vagus inter arces,*
Nec repentinæ ſonitum procellæ;
Nec tumeſcentes iterum videbo
Turbinis vndas.
9 *O Parens labi ſine fraudulentos,*
Vltor ô linguas penitus recide,
Quæ venenatis agitant quietas
Fraudibus vrbes.
10 *Siue furetur iubar vmbra cælo,*
Seu diem flammæ reuehant Eoæ:
Occupant muros ſcelus, & mouentes
Omnia lites.
11 *Vis, nefas, rixæ, dolus, & cupido*
Omnibus ſedem poſuere vicis:
Et ſitis flagrat calefacta magno
Fœnoris æſtu.

12 Si

PSALMVS LIV.
Hebr. LV.

1 EXaudi, Deus, orationem meam, & ne deſpexeris deprecationem meam: intende mihi, & exaudi me.
2 Contriſtatus ſum in exercitatione mea: & conturbatus ſum à voce inimici, & à tribulatione peccatoris.
3 Quoniam declinauerunt in me iniquitates: & in ira moleſti erant mihi.
4 Cor meum conturbatum eſt in me: & formido mortis cecidit ſuper me.
5 Timor, & tremor venerunt ſuper me: & contexerunt me tenebræ.
6 Et dixi: Quis dabit mihi pennas ſicut columbæ: & volabo, & requieſcam?
7 Ecce elongaui fugiens: & manſi in ſolitudine.
8 Expectabam eum, qui ſaluum me fecit: à puſillanimitate ſpiritus, & tempeſtate.
9 Præcipita, Domine, diuide linguas eorum: quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem in ciuitate.
10 Die, ac nocte circundabit eam ſuper muros eius iniquitas: & labor in medio eius, & iniuſtitia.

11 Et non defecit de plateis eius: vſura, & dolus.

12 Quo-

12 Si quis afferret maledicta coram,
Aut caput ferro peteret, ſletiſſem
13 Forſan: aut ſæuum fugerem latendo
Territus hoſtem.
14 Cruda nunc infert homo notus arma,
15 Particeps mentis, laris, atq; menſæ:
Sæpe qui mecum comes in Tonantis
Venerat ædem.
16 Quid pio in mores precor ore tales?
Mors necaturis veniat ſagittis,
Et nigro tellus patefacta viuos
Sorbeat Orco.
17 Ecquid atrocis meruere pœnæ,
Qui dolos omnes aluere tectis:
Dulciter fraudem gremio fouentes
Inſtar alumnæ?
18 At meo ſupplex ego more numen,
19 Siue cùm prodit, medioue cælo
Errat, aut currum lauat occidentis
Lucifer vnda:
Vt manum feſſo mihi det, rogabo.
20 Annuet, vitam redimet periclis:
Nec trahi victum feret à ſuperbis
Millibus vnum.
21 Audiet vocem pia deprecantem,
Mentis elatæ reprimet tumorem:
Sanxit æternis ita qui gubernat
Secula frenis.
22 Non enim vitam ſemel obſtinatam
Impij mutant, neq; numen horrent:
Iuris obliti benefacta rupto
Fœdere penſant.
24 Lacteo blandum nimis ore fantur,
Mente retractant ſed acuta bella:
Vtq; ſe nudant iaculantur acres
Spicula linguis.

25 *Cælitum*

12 Quoniam ſi inimicus meus maledixiſſet mihi: ſuſtinuiſſem vtique.

13 Et ſi is, qui oderat me, ſuper me magna locutus fuiſſet: abſcondiſſem me forſitan abeo.

14 Tu vero homo vnanimis: dux meus, & notus meus.

15 Qui ſimul mecum dulces capiebas cibos: in domo Dei ambulauimus cum conſenſu.

16 Veniat mors ſuper illos: & deſcendant in infernum viuentes.

17 Quoniã nequitiæ in habitaculis eorum: in medio eorum.

18 Ego autẽ ad Deum clamaui: & Dominus ſaluabit me.

19 Veſpere, & mane, & meridie narrabo, & annunciabo: & exaudiet vocem meam.

20 Redimet in pace animã meam ab his, qui appropinquant mihi: quoniam inter multos erant mecum.

21 Exaudiet Deus, & humiliabit illos: qui eſt ante ſecula.

22 Non enim eſt illis commutatio, & nõ timuerunt
Deum: extendit manum
ſuam in retribuendo. 23 Contaminauerunt teſtamentum eius, diuiſi ſunt
ab ira vultus eius: & appropinquauit cor illius. 24 Molliti ſunt ſermones
ſuper oleum: & ipſi ſunt iacula.

25 *Cælitum fido tua crede regi,*
Ille defenſum dabit, & cauebit,
Ne pius rerum vario ſuarum
Fluctuet æſtu.
26 *In ſcrobem prauos aget æſtuoſam,*
27 *Cædis & fraudis cupidos, ſenectæ*
Inſcios tollet, mihi ſed Tonanti eſt
Fidere certum.

PSAL. LV. Hebr. LVI.

1 *Miſerere Genitor, nam tyrannus inſolens,*
Me calcat ad faſtidium.
2 *Fatigat armis continenter: oribus*
Hoſtes hiant frementibus.
Bellantur aucta virium potentia,
Ferociores æmuli.
3 *Non exuiſſem nocte, vel die metum*
Niſi adfuiſſes anchora.
4 *Per te reſiſto fortis, & meis tua*
Promiſſa canto laudibus.
Te fretus vno nil tremiſco virium
Formidines mortalium.
5 *Interpretantur dicta noſtra peſſimè:*
Extrema vitæ cogitant.
6 *Coeunt in vnum, ſe cauernis occulunt:*
Notant ferar quo greſſibus.
7 *En vt libido captat hanc animam ferox?*
Calumnias æquiſſima
Qui lance pendis vltor, intactam ſines
Hanc ire contumeliam?
At vindicabis quando gentes integras
Obſacta perdis impia.
8 *Mea recenſes tu fugæ pericula:*
Tu condis vrna lacrymas.
9 *Et in tabellis damna ſcribis omnia,*
Ne ſis laboris immemor.
Cum me rogante terga fuſi verterint
Hoſtes metu pauentia:

10 *Tunc*

25 Iacta ſuper Dominum curam tuam, & ipſe te enutriet: nō dabit in æternum fluctuationem iuſto.
26 Tu vero, Deus, deduces eos: in puteum interitus.
27 Viri ſanguinum, & doloſi nō dimidiabunt dies ſuos: ego autem ſperabo in te, Domine.

PSALMVS LV. Hebr. LVI.

1 Miſerere mei, Deus, quoniam conculcauit me homo: tota die impugnans tribulauit me.
2 Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniā multi bellantes aduerſum me.
3 Ab altitudine diei timebo: ego vero in te ſperabo.
4 In Deo laudabo ſermones meos, in Deo ſperaui: non timebo, quid faciat mihi caro.
5 Tota die verba mea execrabantur: aduerſum me omnes cogitationes eorum in malum.
6 Inhabitabunt, & abſcondent: ipſi calcaneum meū obſeruabunt.
7 Sicut ſuſtinuerunt animā meam, pro nihilo ſaluos facies illos: in ira populos confringes.
8 Deus, vitam meā annunciaui tibi: poſuiſti lacrymas meas in conſpectu tuo.
9 Sicut & in promiſſione tua: tunc conuertentur inimici mei retrorſum.

10 In

10 *Tunc confitebor eſſe præſidium meum,*
Te Numen ô ſanctiſſimum.
11 *Promiſſa iure laudo rex Diuûm tua,*
Tuæq; fido dexteræ.
Qua fretus vna, nil tremiſco virium
Formidines mortalium.
12 *Quæ nuncupaui vota reddam, plurimis*
Sed auctiora gratijs:
13 *Te liberante ſoſpes, & veſtigijs*
Te dante firmis integer
Tuaq; faceſſam iuſſa, dum me ſpiritus
Vitalis auræ fouerit.

PSALMVS LVI. Hebr. LVII.

1 *Sancte Deus miſerere, tuo de numine pendet,*
Animus ſpe fretus amica.
2 *Alarum pennis timidum me abſconde tuarum,*
Dum detonat ira tyranni.
3 *Regnantem ſtat clara Deum ſuper aſtra ciere,*
Mea qui bonus acta ſecundat.
4 *E cælo veniens vltor dabit irrita probro*
Inimici vt vota ferantur.
5 *Ille fide inſignis, pietateq; notus ab alto*
Qui liberet æthere mittet.
Vidit vt in media viuam regione leonum,
Quorum formidine turbor.
6 *Huic hominum ſoboli ſunt arma & ſpicula dentes,*
Gladius verò impia lingua.
7 *Erige te Genitor ſuper aurea culmina cæli,*
Luſtret tua gloria terras.
8 *Tentauere meas laqueis inuoluere plantas,*
Senſit mens obruta fraudes.
9 *Inſecuere viam foſſis, & hiatibus, ipſi*
Lapſi tamen antè ruerunt.
10 *Læta*

10 In quacumque die inuocauero te: ecce cognoui, quoniam Deus meus es.
11 In Deo laudabo verbũ, in Domino laudabo ſermonem: in Deo ſperaui, non timebo, quid faciat mihi homo.
12 In me ſunt, Deus, vota tua: quæ reddam laudationes tibi.
13 Quoniam eripuiſti animam meam de morte, & pedes meos de lapſu: vt placeam coram Deo in lumine viuentium.

PSALMVS LVI. Hebr. LVII.

1 Miſerere mei, Deus, miſerere mei: quoniam in te confidit anima mea.
2 Et in vmbra alarum tuarũ ſperabo: donec tranſeat iniquitas.
3 Clamabo ad Deum altiſſimum: Deum, qui benefecit mihi.
4 Miſit de cælo, & liberauit me: dedit in opprobrium conculcantes me
5 Miſit Deus miſericordiã ſuam, & veritatem ſuam, & eripuit animam meam de medio catulorum leonũ: dormiui conturbatus.

6 Filij hominum, dentes eorum arma, & ſagittæ: & lingua eorum gladius
acutus. 7 Exaltare ſuper cælos, Deus: & in omnem terram gloria tua.
8 Laqueum parauerunt pedibus meis: & incuruauerunt animam meam.
9 Foderunt ante faciem meam foueam: & inciderunt in eam.

10 *Læta mihi trepidis ſaliunt hincilia fibris*
Tibi vindex carmina dicam.
11 *O chelys vnde mihi fuit olim fama canendi,*
O nablia ſurgite mecum.
Ante diem referat tacito quam lucifer orbi,
Monteſq; Aurora renudet.
12 *Voce canorus ego, & dulci teſtitudine gentes*
Dicam tua facta per omnes.
13 *Vt tua nempe fides caput vltra nubila tollat,*
Bonitas trans æthera ſurgat.
14 *Erige te Genitor ſuper aurea ſidera cæli*
Luſtret tua gloria terras.

PSALMVS LVII.
Hebr. LVIII.

1 *Si ius ab alta ſede minoribus*
Legum ſeueri dicitis arbitri:
Ne gratioſum, ne potentem,
Iuſtitiæ ſed amate cauſam.
2 *Iniurioſam pectore callidi*
Iniquitatem quid meditamini?
Quid praua honeſti vos amictu
Induitis, quid honeſta praui?
3 *A lacte matris iam ſedet improbis*
Syncera veri caſtra relinquere:
At vanitati militare
De tenero meditantur vngue.
4 *Qui virulentæ cuſpide ſauciant*
Linguæ cruenta ceu fera vipera:
5 *Ceu mordet, ambas quæ Magorum*
Carminibus negat Aſpis aures.
6 *O frena mundi qui regis, impio*
In ore dentes contere liuidos:
Horum voraces & leonum
Frange manu valida molares.
7 *Labentis amnis ceu liquor effluant,*
Mittant ſagittas at ſine vulnere,
Pennata coram tela fracto
Ante pedes iaculentur arcu. 8 *Lima-*

10 Paratum cor meũ, Deus, paratum cor meum: cantabo, & pſalmum dicam.
11 Exurge gloria mea, exurge pſalterium, & cythara: exurgam diluculo.
12 Confitebor tibi in populis, Domine, & pſalmum dicam tibi in gentibus.
13 Quoniam magnificata eſt vſque ad cælos miſericordia tua: & vſq; ad nubes veritas tua.
14 Exaltare ſuper cælos, Deus: & ſuper omnem terram gloria tua.

PSALMVS LVII.
Hebr. LVIII.

1 Si vere vtique iuſtitiam loquimini: recte iudicate filij hominum.
2 Etenim in corde iniquitates operamini: in terra iniuſtitias manus veſtræ concinnant.
3 Alienati ſunt peccatores à vulua: errauerunt ab vtero, locuti ſunt falſa.
4 Furor illis, ſecundum ſimilitudinem ſerpentis: ſicut aſpidis ſurdę, & obturantis aures ſuas.
5 Quæ nõ exaudiet vocem incantantium: & venefici incantantis ſapienter.
6 Deus cõteret dentes eorum in ore ipſorum: molas leonum confringet Dominus. 7 Ad nihilum deuenient, tanquam aqua decurrens: intendit arcum ſuum, donec infirmentur.

8 *Limacis inſtar ſolibus æſtuent;*
Vt partus aluo mortuus occidant;
Prius ſepulti quàm coruſcos
Aſpiciant orientis ignes.
9 *Spinæ priuſquam brachia roborent*
Veſtræ, ite cæſi noxia ſemina:
In flore primo vos Tonantis
Ceu rapidis cremet ira flammis.
10 *In cæde lætus vir pius impij,*
Amnem videbit ſanguinis aſperæ
Teſtem vltionis, ceu rapacem
Sub pedibus celerare riuum.
11 *Fandi & nefandi conſcius aſſeret,*
Sic eſt: beneſtis præmia diuidit,
Pœnas iniquis, rex Olympi:
Qui meritis ſua iura librat.

PSALMVS LVIII.
Hebr. LIX.

1 *ME rex alme feris hoſtibus eripe,*
Crudeles inhibe fortiter æmulos:
Hoc ſumptis caput armis
Qui certant dare funeri.
2 *Illorum è rabidis vnguibus aſſere,*
Quos aſſueta malo paſcit iniquitas:
Cædis quos amor vrit
Promptos fundere ſanguinem.
3 *Me circumpoſitis retibus ambiunt,*
Vno terribiles agmine ſæuiunt:
4 *Inſontem Deus vrgent*
Vt noſti, ſine crimine.
5 *Pro me ſurge Parens hoſtibus obuius,*
Nutu bella tuo qui regis arbiter:
Et res mente bonorum
Aequa prouidus aſpicis.
6 *Gentes viſe grauis, neue nocentibus*
Indulge ſcelerum debita mitior:
Culpas exitiales
Iuſto ſupplicio luant.

7 *Ad*

8 Sicut cera, quę fluit, auferêtur: ſupercecidit ignis, & non viderunt ſolem.
9 Priuſquam intelligerent ſpinæ veſtræ ramnum: ſicut viuentes, ſic in ira abſorbet eos.
10 Lætabitur iuſtus, cum viderit vindictam: manus ſuas lauabit in ſanguine peccatoris.
11 Et dicet homo, ſi vtique eſt fructus iuſto: vtiq; eſt Deus iudicans eos in terra.

PSALMVS LVIII.
Hebr. LIX.

1 ERipe me de inimicis meis, Deus meus: & ab inſurgentibus in me libera me.
2 Eripe me de operantibus iniquitatem: & de viris ſanguinum ſalua me.
3 Quia ecce ceperunt animam meam: irruerunt in me fortes.
4 Neque iniquitas mea, neque peccatū meum, Domine: ſine iniquitate cucurri, & direxi.
5 Exurge in occurſum meum, & vide; & tu Domine Deus virtutum, Deus Iſrael.
6 Intende ad viſitādas omnes gentes: non miſerearis omnibus, qui operantur iniquitatem.

7 Ecce

7 *Ad ſeri redeant lumina veſperi*
Impaſtiq; canum more vagantium
Latrantes, & biantes
Vicos vrbis obambulent.
8 *Ferrum terribiles, prælia, ſanguinem,*
Ignem voce tonant: eſſe nec auribus
Quemquam rentur apertis,
Ipſos teſtis vt audiat.
9 *Tu qui cuncta vides altus ab æthere,*
Eludes rabiem deſipientium:
Vertens in nihil vltor
Gentes ocyus impias.
10 *Te murum ſed ego non penetrabilem*
Opponam validis viribus hoſtium:
Arcis nam mihi ſolus
Reſtas inſtar aheneæ.
Defenſor venies ante pericula,
11 *Euerſiſq; frui me dabis æmulis:*
Sed ne funditus vna
Omnes clade reuellito.
Rem tantam populus ne meus obrui
Obrepente ferat nube ſilentij:
12 *Illos omnia tantùm*
Per terræ ſola diſſipa.
O noſtræ clypeum gentis aheneum,
13 *Ob linguæ tumidum peſtiferæ ſcelus,*
Ac elata furentis
Paſſim verba ſuperbiæ:
Sacramenta dolis irrita callidis,
14 *Veri rupta malis vincula fraudibus:*
Captos feruidus ira
A radicibus erue.
15 *Clarè tunc oriens noſcet, & occidens*
Proles ritè Deum quem colit Iſaci
Frenis eſſe potentem
Iuſtis omnia flectere.
16 *Ad ſeri veniant lumina veſperi*
Impaſti, rabidi ceu redeunt canes:
Latrantes & biantes
Vicos vrbis obambulent.

17 *Qua-*

7 Conuertentur ad veſperam: & famem patientur, vt canes, circuibunt ciuitatem.

8 Ecce loquentur in ore ſuo, & gladius in labijs eorum: quoniam quis audiuit?

9 Et tu, Domine, deridebis eos: ad nihilum deduces omnes gentes.

10 Fortitudinem meam ad te cuſtodiam, quia Deus ſuſceptor meus es: Deus meus miſericordia eius præueniet me.

11 Deus oſtendet mihi ſuper inimicos meos, ne occidas eos: nequando obliuiſcantur populi mei.

12 Diſperge illos in virtute tua: & depone eos, protector meus, Domine.

13 Delictum oris eorum, ſermonum labiorũ ipſorum: & comprehendantur in ſuperbia ſua.

14 Et de execratione, & mendacio annunciabuntur in conſummatione: in ira conſummationis, & non erunt.

15 Et ſcient, quia Deus dominabitur Iacob: & finium terræ.

16 Conuertentur ad veſperam, & famem patientur, vt canes: & circuibunt ciuitatem.

17 Ipſi

17 *Quærant vnde famem viſcera morſibus*
Torquentem ſatient, inueniant nihil:
Inſomnes vt agendo
Noctis tempora, murmurent.
18 *Lætis interea vocibus efferam,*
Ortæ à principio lucis ad Heſperum,
Te firmam Deus arcem,
Et Patrem facilem bonis.
19 *Duris temporibus perfugium meæ*
20 *Vitæ dulce canam: namq; benignitas*
Præſens me tua fouit
Rebus ſemper in aſperis.

PSALMVS LIX.
Hebr. LX.

1 *Expulſos, fractoſq;, Deus, torrentibus vltor*
Exercuiſti nos malorum fluctibus.
Sed tandem poſita redeas ô blandior iræ,
Sanaq; tactu noſtra blando vulnera.
2 *Te quatiente ſolum ſubſidit hiatibus: exple*
Terræ profundos excauatæ gurgites.
3 *Dura tua coram ſtatuiſti gente, pauoris*
Cui hauriendum præbuiſti pharmacum.
4 *Signa tamen Genitor diuina celerrimus effer,*
Quæ te colentes inſecuti, ſubleuent
Deiectos animos. Viſiq; ad lumina veri
Ipſi fugatis ſoſpitentur hoſtibus.
5 *Eripe nos olim quos es dignatus amicos,*
Et aure blandus annue inuocantibus.
6 *En Deus e ſanctæ fatur penetralibus aulæ,*
En læta vultu iam ſerenus annuit.
Felicem Sichimam tibi partiar vberis arui,
Vallem Socothi nobilem demetiar.
7 *Eſt Galadæa mihi, Manaſæa eſt ſubdita tellus:*
Mei Ephraina eſt verticis cuſtodia.
8 *At Iudæ de ſtirpe mei gens regia ſceptri:*
Noſtris Moabi terra ſeruit balneis.
9 Victor

17 Ipſi diſpergētur ad mā-
ducandum: ſi vero non
fuerint ſaturati, & mur-
murabunt.
18 Ego autem cantabo for-
titudinem tuam: & exul-
tabo mane miſericordiā
tuam.
19 Quia factus es ſuſceptor
meus, & refugium meum:
in die tribulationis meæ.
20 Adiutor meus, tibi pſal-
lam, quia Deus ſuſceptor
meus es: Deus meus, mi-
ſericordia mea.

PSALMVS LIX.
Hebr. LX.

1 Deus repuliſti nos, &
deſtruxiſti nos: iratus
es, & miſertus es nobis.
2 Commouiſti terram, &
cōturbaſti eam: ſana con-
tritiones eius, quia cōm-
mota eſt.
3 Oſtēdiſti populo tuo du-
ra: potaſti nos vino com-
punctionis.
4 Dediſti metuentibus te
ſignificationem: vt fugiāt
à facie arcus.
5 Vt liberentur dilecti tui:
ſaluum fac dextera tua, &
exaudi me.
6 Deus locutus eſt in ſan-
cto ſuo: Lætabor, & parti-
bor Sichimam: & conual-
lem tabernaculorum me-
tibor.

7 Meus eſt Galaad, & meus eſt Manaſſes: & Ephraim fortitudo capitis mei.
8 Iuda rex meus: Moab olla ſpei mei.

9 *Victor Idumæam pedibus dimetiar oram:*
Obtemperabit gens Palæſtinæ mihi.
10 *Ardua turritis quis ducet in oppida muris?*
11 *Quis vſque Idumen? Alme tu duces Parens.*
Nuper agi ferriq; tuos ob crimina paſſus,
Ad prima non iam ſigna dux, vt antea.
12 *At nunc affer opem fugiamus vt aſpera rerum:*
Spes eſt caduca freta noſtris viribus.
13 *Fortia te belli tentabimus auſpice facta,*
Et qui minantur ſæua nobis, conteres.

PSAL. LX. Hebr. LXI.

1 *AEternæ Parens accipe blandus*
Quas fundo preces: queſtibus aures
Non difficiles aduerte meis.
2 *Te namq; ſoli finibus exul*
Appello Deum, dum timor ægram
Animam curis turbidus vrget.
3 *In ſublimi vertice rupis*
Me pone tuum. Spes mihi ſolus
Vnica reſtas, & firma graues
4 *Turris in hoſtes. Quà vela tuæ*
Maieſtatis conſcia tendis;
Omnia præſta ſæcula viuam:
Totuſq; tuis protegar alis.
5 *Cùm tua ſupplex numina poſco*
Bonus attentam porrigis aurem:
Teq; timentis gentis habenas
Pollente facis tractare manu.
6 *Regis ad annos adijcis annos,*
Ac noua metis ſecula nullis:
7 *Vt perpetuum te ritè colat.*
Illum bonitas ac alma fides
8 *Semper habebunt. Sic ego dicam*
Te carminibus, dum frena regit
Sol purpureus lucis & vmbræ:
Et vota feram gratus ad aras.

9 In Idumæam extendam calceamentũ meum: mihi alienigenæ ſubditi ſunt.
10 Quis deducet me in ciuitatẽ munitã? quis deducet me vſq; in Idumæã?
11 Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos: & non egredieris, Deus, in virtutibus noſtris?
12 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis.
13 In Deo faciemus virtutem: & ipſe ad nihilum deducet tribulantes nos.

PSAL. LX. Hebr. LXI.

1 EXaudi, Deus, deprecationem meam: intende orationi meæ.
2 A finibus terræ ad te clamaui: dũ anxiaretur cor meum, in petra exaltaſti me.
3 Deduxiſti me, quia factus es ſpes mea: turris fortitudinis à facie inimici.
4 Inhabitabo in tabernaculo tuo in ſæcula: protegar in velamento alarum tuarum.
5 Quoniam tu, Deus meus, exaudiſti orationẽ meã: dediſti hæreditatem timentibus nomen tuum.
6 Dies ſuper dies regis adijcies: annos eius vſque in
diem generationis, & generationis. 7 Permanet in æternũ in cõſpectu Dei:
miſericordiam, & veritatem eius quis requiret? 8 Sic pſalmum dicam no-
mini tuo in ſæculum ſæculi: vt reddam vota mea de die in diem.

PSALMVS LXI.
Hebr. LXII.

1 *Nonne Dei valida ſpe mens fundata quieſcet,*
Alma ſalus rebus ſi venit inde meis?
2 *Eſt mihi ſi numen, ſi robur, & aenea turris:*
Nullus erit moueat qui mea corda timor.
3 *Vos hominem totis quo viribus vſq; tyranni*
Pergitis in ſtygiae mittere iura domus?
Pergama vos ſenio velut inclinata ruetis,
Aut fragili moles aedificata luto.
4 *Surgere vidiſtis, ſed non tulit aemulus ardor:*
Deq; gradu inſontem pellere cura fuit.
Coram vana meis impleſtis laudibus ora,
Damna ſed oraſtis peſſima corde mihi.
5 *Tu tamen in Domino mens ô fundata quieſce;*
Alma ſalus rebus nam venit inde tuis.
6 *Ille ſalus vitae, notae eſt & gloria famae:*
Et nunquam exilij ſpes obitura mei.
7 *Hunc ſperate Deum, qui caeli paſcitis auras,*
Nubila ſeu fuerit, candida ſiue dies.
8 *Illi animi curas, illi memorate labores:*
Qui iuuet in duro tempore ſolus erit.
9 *At vires hominum, coeant licet omnia regna,*
Nomina ventoſis ſunt leuiora Notis.
Hac Zephyros, illa mortalia robora lance
Pone, ſua Zephyri robora mole prement.
10 *Fidite ne ſceleri, neue indulgete rapinis:*
Quin animo partae ne dominentur opes.
11 *Eſt ſemel Omnipotens ſacro Pater ore locutus,*
Quod tamen acceptum non ſemel aure, canam.
Se facilem miſeris, numen tamen omnibus aequum:
Vt, bene qui fecit, qui malè iuſta ferat.

PSAL.

PSALMVS LXI.
Hebr. LXII.

1 Nonne Deo ſubiecta erit anima mea? Ab ipſo enim ſalutare meũ.
2 Nam & ipſe Deus meus, & ſalutaris meus: ſuſceptor meus, non mouebor amplius.
3 Quouſque irruitis in hominem? interficitis vniuerſi vos: tanquam parieti inclinato, & maceriae depulſae?
4 Verumtamen pretium meum cogitauerunt repellere, cucurri in ſiti: ore ſuo benedicebant, & corde ſuo maledicebant.
5 Verumtamen Deo ſubiecta eſto anima mea: quoniam ab ipſo patientia mea.
6 Quia ipſe Deus meus, & ſaluator meus: adiutor meus, non emigrabo.
7 In Deo ſalutare meum, & gloria mea: Deus auxilij mei, & ſpes mea in Deo eſt.
8 Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda veſtra: Deus adiutor noſter, in aeternum.
9 Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in ſtateris: vt decipiant ipſi de vanitate in idipſum. 10 Nolite ſperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiſcere: diuitiae ſi affluant, nolite cor apponere. 11 Semel locutus eſt Deus, duo haec audiui, quia poteſtas Dei eſt, & tibi, Domine, miſericordia: quia tu reddes vnicuique iuxta opera ſua.

PSALMVS LXII.
Hebr. LXIII.

1 PRima rubent orto cùm mane crepuſcula, ſurgo
Vt ſruar alloquijs ô Pater alme tuis.
2 Te deſiderijs mens icta fidelibus ardet:
Milleq; te ſitiunt viſcera noſtra modis.
3 Qua deſerta ſiti regio caret inuia lymphis,
Exul amo ſancti limina diua loci.
Quæ tua maieſtas quæ ſacra potentia ſeruat,
Quæ decorat factis gloria magna tuis.
4 Non tam vita mihi eſt, tua quam clementia dulcis:
O mea te meritis laudibus ora ſonent.
5 Te dum ſpiro canam, tollenſq; ad ſidera palmas
Præco tui ſemper nominis vnus eam.
6 Non tam lauta iuuant defectas prandia vires:
Eſt tua quam menti laus alimenta meæ.
7 Te memor in noctem recolo, portumq; ſalutis,
Dico renaſcentem peruigil ante diem.
8 O quàm dulce mihi trepido latuiſſe ſub alis,
Et foto plumis intepuiſſe tuis.
Hic mens hæret amans, curarum neſcia viuit:
Quippe tua fultus ſto, gradiorq; manu.
9 Inſidias vani ponunt conatibus hoſtes:
Ipſi regna petent inferiora ſoli.
Accipient rigidos cæſis ceruicibus enſes,
Membra feris linquent trunca, voranda lupis.
10 Rex Domino grates aget exhilaratus amico,
Et quicunq; Deum relligioſus amat.
Mendaces tacitis inuita ſilentia linguis
Quod ſua deſpiciant irrita vota, prement.

PSAL. LXIII. Hebr. LXIV.

1 SVpplices audi Pater alme voces,
Hoſtium duras trepidantis iras:
Ne manus ſæuæ timeam cruentas
Effice turbæ. 2 Arma

PSALMVS LXII.
Hebr. LXIII.

1 DEus, Deus meus: ad
te de luce vigilo.
2 Sitiuit in te anima mea:
quam multipliciter tibi
caro mea.
3 In terra deſerta, & inuia,
& inaquoſa: ſic in ſancto
apparui tibi, vt viderem
virtutem tuam, & glo-
riam tuam.
4 Quoniam melior eſt mi-
ſericordia tua ſuper vitas:
labia mea laudabunt te.
5 Sic benedicam te in vita
mea: & in nomine tuo le-
uabo manus meas.
6 Sicut adipe, & pinguedi-
ne repleatur anima mea:
& labijs exultationis lau-
dabit os meum.
7 Sic memor fui tui ſuper
ſtratum meum, in matuti-
nis meditabor in te: quia
fuiſti adiutor meus.
8 Et in velamento alarum
tuarum exultabo, adhæſit
anima mea poſt te: me
ſuſcepit dextera tua.
9 Ipſi vero in vanum quæ-
ſierunt animam meam,
introibunt in inferiora
terræ: tradētur in manus
gladij, partes vulpium
erunt.

10 Rex vero lætabitur in Deo, laudabuntur omnes, qui iurant in eo: quia obſtructum eſt os loquentium iniqua.

PSALMVS LXIII. Hebr. LXIV.

1 EX audi, Deus, orationem meam, cum deprecor: à timore inimici eri-
pe animam meam.

2 Prote-

2 *Arma conuentus fremuere magni,*
Quos iuuant cædes, & iniqua facta:
O Deus, quando potes innocentem
Protege vindex.
3 *Ceu feros enſes acuere linguas*
Verba tendendo veluti ſagittas:
Mentis vt puræ tacito necarent
Vulnere iuſtum.
4 *Nec manus, nec mens ſcelus horruiſſent,*
Efferi poſtquam ſtygio furore
Impia ſecum ſtatuere dextras
Tingere cæde.
5 *Iamq; metati loca deſtinatis*
Retium nodis ſinuoſa, dicunt
Perſpicax ecquis latitare fraudis
Arma videbit?
6 *Quicquid inuentis potuere prauis,*
Conferunt acres ſtudijs in vnum:
7 *Quiſq; de fundo nociturus artes*
Pectoris haurit.
Sed potens arcu Deus, & ſagittis,
8 *Figet hos, tanquam pueros nec armis*
Vim repellentes, neq; deprecantes
Vulnera linguis.
9 *Magnus inuadet metus intuentes,*
Vt cadant vulgo iaculis perempti:
Nec laceſſendas animis putabunt
Numinis iras.
10 *At Deum cauti ſapienter ore*
Efferent, iuſtè tumidis iniquum:
Semper infrenes minimè ferentem
Ire ſuperbos.
11 *Hac Dei gaudens probus æquitate,*
Spes alet certas, & amica curis
Turba ſynceris, aget alta lætæ
Ocia pacis.

2 Protexiſti me à conuentu malignantium: à multitudinę operantium iniquitatem.

3 Quia exacuerunt, vt gladium, linguas ſuas: intenderunt arcum rem amaram, vt ſagittẽt in occultis immaculatum.

4 Subito ſagittabunt eum, & non timebunt: firmauerunt ſibi ſermonem nequam.

5 Narrauerunt, vt abſconderent laqueos: dixerũt: Quis videbit eos?

6 Scrutati ſunt iniquitates: defecerũt ſcrutãtes ſcrutinio.

7 Accedet homo ad cor altum: & exaltabitur Deus.

8 Sagittæ paruulorum factæ ſunt plagæ eorum: & infirmatæ ſunt cõtra eos linguæ eorum.

9 Conturbati ſunt omnes, qui videbãt eos: & timuit omnis homo.

10 Et annunciauerunt opera Dei: & facta eius intellexerunt.

11 Lætabitur iuſtus in Domino, & ſperabit in eo: & laudabuntur omnes recti corde.

PSAL. LXIV. Hebr. LXV.

1 TE Parens rerum ſacer alme cantet
Qui Sionæam decet hymnus vrbem:
Dum tibi votis Solymi obligatas
Ponimus aras.
2 Supplicum voces quia blandus audis,
Qua vagi mundum rota ſolis ambit,
Hac tuum caſta prece numen ibunt
Flectere gentes.
3 Criminum tortis agitamur vndis,
Et ſuperfuſum tumulaſſet æquor,
Ni ſerenaſſes veniæ fauenti
Sidere fluctus.
4 Quem tibi carum legis, ô beatum:
Nam loco iunctum propiore pones:
Et tui felix habitabit aulam
Accola templi.
5 Nos tua ingreſſos recreabit ædes,
Nempe cæleſtis domus illa formæ:
Aequitas factis vbi ſancta miris
Limina ſeruat.
6 Nos ſalus rerum miſeratus, audi:
Speſq; terrarum Deus vltimarum;
Et maris, longè tumidum ſonora
Quà fremit vnda.
7 Tu potens altos ſtabilire montes,
Sæua compeſcis freta ſi tumeſcunt:
Aut ſono contra requieta magno
Aequora tollis.
8 Se ſua gentes feritate turbent,
Signa cùm cælo dederis, quieſcent:
Solis occaſum recreabit, idem
Luminis Ortum.
9 Cùm ſolum findit calor æſtuoſum,
Humidæ grata vice nubis imples:
Et iubes latis noua parturire
Semina fundis.
10 Labitur ripis tibi plenus amnis,
Vt ſinus terræ penetrante lympha;
Rideat mater ſoboli datura
Pabula viua.

11 Tu

PSALMVS LXIV.

Hebr. LXV.

1 TE decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddetur votum in Hieruſalem.
2 Exaudi orationem meã: ad te omnis caro veniet.
3 Verba iniquorum prçualuerunt ſuper nos: & impietatibus noſtris tu propitiaberis.
4 Beatus, quem elegiſti, & aſſumpſiſti: inhabitabit in atrijs tuis.
5 Replebimur in bonis domus tuæ: ſanctũ eſt templum tuum, mirabile in æquitate.
6 Exaudi nos, Deus ſalutaris noſter, ſpes omnium finium terræ: & in mari longe.
7 Prçparans montes in virtute tua, accinctus potentia: qui conturbas profundum maris, ſonum fluctuum eius.
8 Turbabuntur gentes, & timebunt, qui habitant terminos à ſignis tuis: exitus matutini, & veſpere delectabis.
9 Viſitaſti terram: & inebriaſti eam: multiplicaſti locupletare eam.
10 Flumen Dei repletum eſt aquis, paraſti cibum illorum: quoniam ita eſt præparatio eius.

11 Riuos

11 *Tu ſoles vnda ſatiare ſulcos:*
Tu ſatas glebis animare fruges:
Tu laborantem recreare molli
Imbre colonum.
12 *Floribus picta ſimilem coronæ*
Annui ducis ſpatij laborem:
Et tuo campos ſpecioſa dono
Copia veſtit.
13 *Vberem fundunt loca ſola paſtum,*
Geſtiunt colles riguæq; valles:
14 *Hic greges altas auidi per herbas*
Paſcua tondent.
Vota flauentes ſegetes coloni
Meſſibus vincunt trepidantis Euri,
Vnde te cantat cumulata poſtquam
Horrea claudit.

11 Riuos eius inebria, multiplica genimina eius: in ſtillicidijs lætabitur germinans.
12 Benedices coronæ anni benignitatis tuę:& campi tui replebuntur vbertate.
13 Pingueſcēt ſpecioſa deſerti: & exultatione colles accingentur.
14 Induti ſunt arietes ouium,& valles abundabunt frumento: clamabūt,etenim hymnum dicent.

PSALMVS LXV.
Hebr. LXVI.

1 *QVi terræ incolitis fines Dominoq; Deoq;,*
Age dicite carmina læti
Eius in aſtriferum concentibus æthera laudes,
Ferte vltra ſidera nomen.
2 *Dicite, ſancte parens, quantum formidinis Orbi*
Pauido tua facta tulerunt.
Attonitos hoſtes mendacibus hiſcere linguis,
Tua magna potentia fecit.
3 *Machina te curuæ ſupplex telluris adoret,*
Nomenq; attollat in auras.
4 *Facta venite Dei perpendere maxima gentes,*
Noſtræ quibus ille ſaluti,
5 *Proſpiciens, fecit pelago vada ſicca remoto:*
Et apertas fluminis vndas
Miratum pedibus tranare arentibus agmen.
6 *Aeternum temperat Orbi:*
Luminibus curas hominum metitur acutis.
Probibet ne credula ſomnis,
Gens oblita poli, votorum læta triumphet.
Age noſtrum dicite numen.

7 O popu-

PSALMVS LXV.
Hebr. LXVI.

1 IVbilate Deo omnis terra, pſalmum dicite nomini eius: date gloriam laudi eius.
2 Dicite Deo, quam terribilia ſunt opera tua, Domine: in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
3 Omnis terra adoret te, & pſallat tibi: pſalmum dicat nomini tuo.
4 Venite, & videte opera Dei: terribilis in conſilijs ſuper filios hominum.
5 Qui cōuertit mare in aridam,in flumine pertranſibunt pede: ibi lętabimur in ipſo.
6 Qui dominatur in virtute ſua in æternum, oculi eius ſuper gentes reſpiciunt:qui exaſperant,non exaltentur in ſemetipſis.

7 Bene-

7 *O populi, quantum numeris & voce poteſtis,*
Reſonent præconia laudum.
8 *Nos lethi eripuit miſeros crudelibus vmbris,*
Greſſu ſtabiliuit euntes.
9 *Nos exploraſti per ſæua pericula rerum,*
Ceu flamma examinat aurum.
10 *Duxiſti in laqueos, oneraſti dorſa cathenis:*
Humeris equitare dediſti
11 *Impoſitos homines: Infanda per ignis & vndæ*
Tandem diſcrimina vecti
Te duce frugiferæ campis requieuimus oræ.
12 *Ideo tua templa reuiſam.*
Incendam pecudes: voti reus omnia ſanctis
Promiſſa altaribus addam.
13 *Illa meo nuper quæ voui ſcilicet ore,*
Tot circumuentus ab vndis.
14 *Pinguis alet ſacras aries tibi victima flammas*
Hirci, cum thure iuuenci.
15 *Qui Dominum colitis properate, en aurea dicam*
Mihi quæ bonus ocia fecit.
16 *Illum quo potui venerans clamore vocaui,*
Et laudans ora reſolui.
17 *Mentem, ſponte malæ fuerit ſi conſcia fraudis,*
Non audiet ille querentem.
18 *Me tamen orantem facili Pater adſpicit ore,*
Aduertens blandior aurem.
19 *Laus tibi ſit Genitor prece qui lenitus, in arcto*
Nunquam me tempore linquis.

PSAL. LXVI. Hebr. LXVII.

1 *ORbis alme fabricator*
Nos ſerenus adſpice.
Proſpera ridentis anni
Fructuoſam copiam.
Sparge lætiora vultus
Gratioſi lumina.
2 *Nota*

7 Benedicite gentes Deum
noſtrum: & auditam faci-
te vocem laudis eius.
8 Qui poſuit animam meã
ad vitam: & non dedit in
cõmotionẽ pedes meos.
9 Quoniam probaſti nos,
Deus: igne nos examina-
ſti, ſicut examinatur ar-
gentum.
10 Induxiſti nos in laqueũ,
poſuiſti tribulationes in
dorſo noſtro: impoſuiſti
homines ſuper capita no-
ſtra.
11 Tranſiuimus per ignem,
& aquam: & eduxiſti nos
in refrigerium.
12 Introibo in domũ tuam
in holocauſtis: reddam ti-
bi vota mea, quæ diſtin-
xerunt labia mea.
13 Et locutũ eſt os meum:
in tribulatione mea.
14 Holocauſta medullata
offeram tibi cum incen-
ſo arietum: offeram tibi
boues cum hircis.
15 Venite, audite, & narra-
bo, omnes, qui timetis
Deum: quanta fecit Deus
animæ meæ.
16 Ad ipſum ore meo cla-
maui: & exaltaui ſub lin-
gua mea.
17 Iniquitatem ſi aſpexi in
corde meo: non exaudiet Dominus. 18 Propterea exaudiuit Deus: & at-
tendit voci deprecationis meæ. 19 Benedictus Deus, qui non amouit ora-
tionem meam: & miſericordiam ſuam à me.

PSALMVS LXVI. Hebr. LXVII.

1 DEus miſereatur noſtri, & benedicat nobis: illuminet vultũ ſuum ſuper
nos, & miſereatur noſtri.
2 Vt

2 *Nota ſit ad te parentem*
Qua venitur ſemita.
Expetita Gens ſalutis
Vadat omnis particeps.
3 *Efferant te prædicantes*
Orbis omnes incolæ.
4 *Gaudio pleni triumphent,*
Te videntes arbitrum
Iuris æqua qui ſilentem
Lance mundum ponderas.
5 *Efferant te prædicantes*
Orbis omnes incolæ.
Terra quondam parca, Fructus
En ſuo iam Germinat.
6 *Sit Deus, Deus ſit ille*
Noſter exorabilis:
Sit Deus benignus anni
Vilitate fertilis.
Et tremiſcant numen eius
Orbis omnes incolæ.

PSALMVS LXVII.
Hebr. LXVIII.

1 *SAncte Parens exurge, vagos fuga diſſipet hoſtes,*
Formidoq; tui pauidos agat æmula vultus,
Qui rerum Dominum te mente odere maligna.
2 *Fumus vt afflatu ſpirantis deficit auræ,*
Ceraq; ſuppoſito tepefacta vt liquitur igne:
Irradiante Deo ſic gens ſcelerata fatiſcet.
3 *Iuſti autem veluti celebrent conuiuia, coram*
4 *Numine læta fremant. Age puri carmina magno*
Pangite grata Deo, cantuq; attollite nomen.
Vos illi munite vias, qui ſolis ab Ortu
Occiduo verſat celerem ſuper æthere currum.
5 *Et nomen Dominantis habet. Gaudete frementes*
Eia pij: è cælo quoniam mortalia curat.
Ille fouet gremio pueros genitoribus Orbos,
In viduaſq; animo iuſtus ſedet arbiter æquo.
6 Ille

2 Vt cognoſcamus in terra
viam tuam: in omnibus
gentibus ſalutare tuum.
3 Confiteantur tibi populi,
Deus: confiteantur tibi
populi omnes.
4 Lætentur, & exultẽt gen-
tes: quoniam iudicas po-
pulos in æquitate, & gen-
tes in terra dirigis.
5 Confiteantur tibi populi,
Deus: confiteantur tibi
populi omnes, terra de-
dit fructum ſuum.
6 Benedicat nos Deus,
Deus noſter, benedicat
nos Deus: & metuãt eum
omnes fines terræ.

PSALMVS LXVII.
Hebr. LXVIII.

1 EXurgat Deus, & diſſi-
pentur inimici eius: &
fugiant, qui oderũt eum,
à facie eius.
2 Sicut deficit fumus, defi-
ciant: ſicut fluit cera à fa-
cie ignis, ſic pereant pec-
catores à facie Dei.
3 Et iuſti epulentur, & ex-
ultent in conſpectu Dei:
& delectentur in lætitia.
4 Cantate Deo, pſalmum
dicite nomini eius: iter
facite eius, qui aſcendit
ſuper occaſum, Dominus
nomen illi.
5 Exultate in cõſpectu eius,
turbabuntur à facie eius:
patris orphanorum, & iu-
dicis viduarum.

6 *Ille tenens ſolium ſtellis radiantibus aptum*
Mœrentes ſine prole, facit ſoboleſcere tæ'as:
7 *Vincula captiuis ceruicibus ænea demi :*
Et populis vindex habitata rebellibus arua,
Mutat in arentes glebas ſitientis arenæ.
8 *Alme tui caſtris populi cùm ſignifer ibas,*
Per deſerta ſiti, & nullis cultoribus arua :
9 *Terra nouo tremuit penitus conterrita motu,*
Sudauit pauidus formidine numinis æther,
Et iuga fumantis trepidarunt algida Sinæ.
10 *Ille ſoli faciem pluuialibus irrigat vndis,*
Defeſſos iterum renouans ad ſemina campos.
11 *Hinc alit irrigui pratis animalia fœni,*
Hinc miſeris inopum tot ſufficit horrea turbis.
12 *Cùm trepidant gentes, cū bella minacia tractāt;*
Ille regens acies & triſtia nutibus arma.
Ad cantum & choreas dabit argumenta puellis,
13 *Scilicet vt fugiunt reges, vt caſtra relinquunt,*
Vt pauci ſpoliant multos, & ſæpe quieti
Læta domum referunt bellorum præmia ciues.
14 *Vos tripodas quamuis inter iaceatis ahenos*
Ferte pij. Veniet tempus quo lucis honorem
Splendentem latè dabitis; ceu ſole columba
Aduerſo niueis argentea viſitur alis,
Et dorſo rutilans auri volat æmula fului.
15 *Quando triūphatos Deus arcta in vincla tyrannos*
Miſit, in alta ſuos tunc ſidera vexit amicos.
Et prius in tenebris poſiti, nituere micantes
Aëreus Selmon niueo ceu vertice candet.
16 *Sit Baſſan mons ille ferax, ſtelliſq; minetur*
Arduus, & riguo lactis fluat vuidus amne :
Qua tamen inuidia monti contendere montes
17 *Audetis, quem numen amat? certamq; futurum*
Quem ſibi delegit ventura in tempora ſedem.
18 *Ille tot alatis equitum ſe millibus effert,*
Tot currus acieſq; trahit. Nunc ardua Sinæ

19 Nunc

6 Deus in loco ſancto ſuo: Deus, qui inhabitare facit vnius moris in domo.
7 Qui educit vinctos in fortitudine, ſimiliter eos, qui exaſperant: qui habitant in ſepulchris.
8 Deus, cum egredereris in cōſpectu populi tui: cum pertranſires in deſerto.
9 Terra mota eſt: etenim cæli diſtillauerunt à facie Dei Sinai, à facie Dei Iſrael.
10 Pluuiam volūtariam ſegregabis, Deus, hæreditati tuæ: & infirmata eſt, tu vero perfeciſti eam.
11 Animalia tua habitabūt in ea: paraſti in dulcedine tua pauperi, Deus.
12 Dominus dabit verbum: euangelizantibus virtute multa.
13 Rex virtutum dilecti dilecti: & ſpeciei domus diuidere ſpolia.
14 Si dormiatis inter medios cleros, pēnæ colūbæ deargētatę, & poſteriora dorſi eius in pallore auri.
15 Dum diſcernit cæleſtis reges ſuper eam, niue dealbabuntur in Selmon: mons Dei, mons pinguis.
16 Mons coagulatus, mons pinguis: vt quid ſuſpicamini montes coagulatos?

17 Mons, in quo beneplacitum eſt Deo habitare in eo: etenim Dominus
habitabit in finem. 18 Currus Dei decem millibus multiplex: millia lætantium: Dominus in eis in Sina in ſancto.

19 Aſcen-

19 *Nunc ſua templa ſubit. Iam victor in æthera tědis*
Captiuoſq; greges tecum per inania ducis,
E cæloq; foues populos, doniſq; ſecundas.
Ignaroſq; Dei, pietatis ad arma reducis:
20 *Vnde habitare domos, hominumq; videberis vrbes.*
21 *Nos ideo, quoties aperit ſol flammeus Orbem,*
Te Dominum canimus, qui nobis æquore tutum
Lato pandis iter, donaſq; ſalutifer auras.
22 *Tu potes exanimos animare & ferrea diri*
Oſtia defunctis iterum recludere lethi.
23 *Cuiuſcunq; tamen franges caput, aſper in hoſtes,*
Paſcentis vacuas animis infrenibus auras.
24 *At Genitor dixit Baſſanis ſaltibus hoſtem*
Eripiam, & pelagi renouabo exempla rubentis.
25 *Vt tuus effuſo rubeat pes ſanguinis amne,*
O animi gens pura vide, canibuſq; malorum,
Per medios iaceant lambenda cadauera vicos.
26 *Hæc olim videre Pij, cùm clarus habebas*
Rex idem numenq; mihi, tot rebus honorem,
Cumq; triumphalis cepiſti inſignia pompæ.
27 *Ibant arguta primi qui voce canebant,*
Quiq; dabant calamis, citharisq; tubiſq; ſonorem.
Tum circumfuſæ plauſu fremituq; puellæ
Intermiſta cauis addebant tympana ſiſtris.
28 *Hunc celebrate Deum Iacobi è ſanguine creti,*
29 *Scilicet egregiæ primæuo in flore iuuentæ,*
Qui placido fruitur ſomni Beniaminus æſtu.
30 *Tum Iudæ de ſtirpe duces, primiq; virorum*
Quos Zabulon miſit, quos Nephthalinus in auras.
31 *Rex, tibi cōſtituit Genitor Deus addere robur:*
Hoc agat, & donum promiſſum numine firmet.
32 *Sic vigeat maior Solymæi gloria templi*
Certatimq; ferant alij donaria reges.
33 *Tu populos agita pharetra iaculiſq; minaces*
Quiq; ruunt veluti fortes in prælia Tauri,
Ære paciſcentes quicquid fert alea belli.

34 *Funde*

19 Aſcendiſti in altum, cepiſti captiuitatem: accepiſti dona in hominibus.
20 Etenim non credentes: inhabitare Dñm Deum.
21 Benedictus Domin' die quotidie: proſperum iter faciet nobis Deus ſalutarium noſtrorum.
22 Deus noſter, Deus ſaluos faciendi: & Domini Domini exitus mortis.
23 Verumtamē Deus confringet capita inimicorū ſuorū: verticē capilli perambulātiū in delictis ſuis.
24 Dixit Dominus: ex Baſan conuertam: conuertam in profundū maris.
25 Vt intingatur pes tuus in ſanguine: lingua canū tuorū ex inimicis, ab ipſo.
26 Viderūt ingreſſus tuos, Deus, ingreſſus Dei mei: regis mei, q eſt in ſancto.
27 Præuenerunt principes coniuncti pſallentibus: in medio iuuenculanū tympaniſtriarum.
28 In Eccleſijs benedicite Deo Domino: de fontibus Iſrael.
29 Ibi Beniamin adoleſcētulus: in mentis exceſſu.
30 Prīcipes Iuda, duces eorum: principes Zabulon, principes Nephthali.
31 Māda, Deus, virtuti tuæ:
confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis. *32* A templo tuo in Ieru-
ſalem: tibi offerent reges munera. *33* Increpa feras arundinis, congrega-
tio taurorū in vaccis populorum: vt excludant eos, qui probati ſunt argento.

M 2 34 Diſſipa

34 *Funde manu populos quorũ fremit arma Cupido:*
Oratum veniet Pharij gens accola Nili,
Aethiopeſq; ferent manibus tibi dona ſupinis.
35 *Regna per humentes terrarum condita fines*
36 *Voce lyraq; Deum cantate in ſidera vectum,*
Surgentemq; ſuper ſtellas Orientis ab ora.
37 *Ille ſuæ imperio, quæ vult facit omnia, vocis;*
Vos illum citharis, vos tollite laudibus illum.
Cuius in Iſacidum maieſtas ſtirpe refulget
Nubibus, & cælo toties manifeſta ſereno.
38 *Sancti dira loci quàm ſit venerabile numen*
Relligio factis aperit cæleſtibus. Ille
Nam Deus Iſacidis vires animumq; miniſtrat,
Ora cui æternas dicant vocalia laudes.

PSALMVS LXVIII.
Hebr. LXIX.

1 *Eripe ſancte Parens, tempeſtas fluctibus vndat,*
Et mihi læthea penè bibuntur aquæ.
2 *Hæreo fixus humi nimius quam diluit humor,*
Eſt vbi durati copia nulla ſoli.
3 *Veni equidem pelagi delatus in ima profundi,*
Nam fera ventoſi ſorbuit ira freti.
4 *Dum miſer auxilium magnis clamoribus oro,*
Debilis in rauco conſtitit ore ſonus.
Lumina deficiunt dum ſpectant ardua cælum;
An Deus oratam ferret amicus opem.
5 *Cæſaries capitis non eſt tam denſa capillis*
Quam mouet hoſtiles æmula turba minas.
6 *Immeritoq; calens odijs furialibus inſtat,*
Et quæ non rapui ſoluere furta iubent.
7 *Scis, Pater, vt vitæ fuerit mihi candor amori,*
Effugiunt oculos non mea facta tuos.
8 9 *Quare age ne rubeant, tua quærere iuſſa volentes,*
Res ita deſpiciant cùm cecidiſſe meas.

10 *Aſpera*

34 Diſſipa gentes, quę bella volunt: venient legati ex Aegypto, Aethiopia prę-ueniet manus eius Deo.
35 Regna terræ cantate Deo: pſallite Domino.
36 Pſallite Deo, qui aſcendit ſuper cælum cæli: ad orientem.
37 Ecce dabit voci ſuæ vocem virtutis: date gloriā Deo ſuper Iſrael, magnificētia eius, & virtus eius in nubibus.
38 Mirabilis Deus in Sanctis ſuis, Deus Iſrael ipſe dabit virtutem, & fortitudinem plebi ſuæ: benedictus Deus.

PSALMVS LXVIII.
Hebr. LXIX.

1 Saluum me fac, Deus: qm̃ intrauerunt aquæ vſque ad animam meam.
2 Infixus ſum in limo profundi: & nõ eſt ſubſtantia.
3 Veni in altitudinem maris: & tempeſtas demerſit me.
4 Laboraui clamans: raucę factę ſunt fauces meę: defecerunt oculi mei, dum ſpero in Deum meum.
5 Multiplicati ſunt ſuper capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.
6 Confortati ſunt, qui perſecuti ſunt me inimici mei iniuſte: quæ non rapui,
tunc exoluebam. 7 Deus, tu ſcis inſipientiam meam: & delicta mea à te non
ſunt abſcondita. 8 Non erubeſcant in me, qui expectant te, Domine: Do-
mine virtutum. 9 Non confundantur ſuper me, qui quęrunt te: Deus Iſrael.

10 Quo-

10 *Aſpera te propter toleraui opprobria mutus,*
Triſtia ſignauit decolor ora pudor.
11 *Erubuere ſuo genitum me ſanguine fratres,*
Et miſer in patria verſor vt exul humo.
12 *Hæc fero quod rerum ſuccendor amore tuarum,*
Probraq; te contra, me quoq; iacta reor.
13 *Siue dolens habui vacuæ ieiunia menſæ,*
Id fuit opprobrio ludibrioq́; mihi
14 *Hiſpida ſeu rigidis ſumpſi velamina ſetis,*
Hac etiam populo fabula veſte fui.
15 *Illuſere ſenes portarum ad limina: riſit*
Me calices inter turba iocoſa ſuos.
16 *Quid faciam? triſtes animi tibi defero curas,*
Et precor auxilij tempus adeſſe tui.
17 *O bonitas audi quæ ſine coercita nullo es,*
Alme tua dextram nunc mihi tende fidem.
18 *Eripe ne mergat luteo niger æquore turbo,*
Ne ferat arbitrio gens inimica ſuo.
19 *Nubila turbati ne differat ira profundi:*
Ne glomeret tortos me ſuper vnda ſinus.
20 *O Pater ingenio pronus miſereſcere, feſſum*
De ſupero tantis axe tuere malis
21 *Ne bonus à ſeruo vultum implorante retorque,*
Quam peto cum lacrymis ocyor affer opem.
22 *Reſpice, & hanc animam mucronibus eripe gentis,*
Ante ſit interitu quàm ſatiata meo.
23 *Alme tuli genitor quàm fœda opprobria, noſti:*
Et tremulæ quoties erubuere genæ.
24 *Ante tuos oculos hoſtes, iniuria, probrum,*
Eſt ignominiæ plaga dolenda meæ.
25 *Qui mea deflendo ſentiret vulnera mecum,*
Solando nemo quiue leuaret, erat.

26 At

10 Quoniam propter te ſu-
ſtinui opprobrium: ope-
ruit confuſio faciem meã.
11 Extraneus factus ſum
fratribus meis: & pere-
grinus filijs matris meæ.
12 Quoniam zelus domus
tuæ comedit me: & op-
probria exprobrantiũ ti-
bi ceciderunt ſuper me.
13 Et operui in ieiunio ani-
mam meam: & factum eſt
in opprobrium mihi.
14 Et poſui veſtimentum
meum cilicium: & factus
ſum illis in parabolam.
15 Aduerſum me loquebã-
tur, qui ſedebant in por-
ta: & in me pſallebant, qui
bibebant vinum.
16 Ego vero orationẽ meã
ad te, Domine: tempus
beneplaciti Deus.
17 In multitudine miſeri-
cordiæ tuæ exaudi me: in
veritate ſalutis tuæ.
18 Eripe me de luto, vt non
infigar: libera me ab ijs,
qui oderũt me, & de pro-
fundis aquarum.
19 Non me demergat tem-
peſtas aquę, neque abſor-
beat me profundum: ne-
que vrgeat ſuper me pu-
teus os ſuum. 20 Exaudi me, Dñe, quoniam benigna eſt miſericordia tua:
ſecundum multitudinẽ miſerationum tuarũ reſpice in me. 21 Et ne auer-
tas faciem tuam à puero tuo: quoniã tribulor, velociter exaudi me. 22 In-
tende animę meæ, & libera eam: ꝓpter inimicos meos eripe me. 23 Tu ſcis
improperiũ meũ, & confuſionẽ meã: & reuerentiã meã. 24 In cõſpectu tuo
ſunt oẽs, qui tribulãt me: improperiũ expectauit cor meũ, & miſeriã. 25 Et
ſuſtinui, qui ſimul contriſtaretur, & nõ fuit: & qui conſolaretur, & non inueni.

26 *At qui felle dapes ſcirent medicare, fuerunt:*
Quiq́; darent acidi pocula dira meri.
27 *Ergo vbi crediderint conuiuia, funera cernant,*
Accipiant quales appoſuere cibos.
Exitiale ſibi videant conſurgere bellum,
Conuiuantis vbi fœdera pacis erant.
28 *Aeternæ amittant oculos caliginis vmbra,*
Incuruo aſpiciant corpore ſemper humum.
29 *Funde ſuper meritos tua quæ bene fulminat ira,*
Deprenſos agili concremet igne furor.
30 *Nec deſerta colant homines tentoria viui,*
Alta ruinoſas ſed tegat herba domos.
31 *Nam tua percuſſit quem dextera ſæuius vrgent;*
Et probris augent vulnera facta ſuis.
32 *O ſine criminibus factis noua crimina iungant,*
Iuſtitiæ poſſint nil vt habere tuæ.
33 *Exime de tabulis illorum nomina, ſeruant*
Quæ bona poſt obitum non obitura pijs.
34 *Aeger inopſq; tuæ video ſi dona ſalutis,*
35 *Te citharæ fidibus te Pater ore canam.*
36 *Hæc vitulo fuerit iucundior hoſtia, cornu*
Qui feriat, pedibus proſubigatq; ſolum.
37 *Hæc videant mites, pandantq; in gaudia pectus,*
Nam iucunda Deum vita colentis erit.
38 *Ille ſuos inopes audit, bonus adſpicit illos,*
Vincula pro cauſa qui pietatis habent.
39 *Ergo canant illi Tellus, Polus, æquora laudem,*
Quæ cælo, & terra quæq; vagantur aquis.
40 *Incolumi tutam ſeruabit pace Sionem,*
Et noua per Iudæ mœnia tollet humum.
41 *Hic dabit Iſacidum lætos habitare colonos,*
Cultaq; pignoribus tradere rura ſuis.
42 *Et nati accipient ab auorum ſtirpe minores,*
Ritè colunt vera qui pietate Deum. PSAL.

26 Et dederunt in eſcam meam fel: & in ſiti mea potauerunt me aceto.

27 Fiat mēſa eorum coram ipſis in laqueū: & in retributiones, & in ſcandalū.

28 Obſcurentur oculi eorū, ne videant: & dorſum eorum ſemper incurua.

29 Effunde ſuper eos iram tuam: & furor iræ tuæ comprehendat eos.

30 Fiat habitatio eorū deſerta: & in tabernaculis eorum non ſit, qui inhabitet.

31 Quoniam, quem tu percuſſiſti, perſecuti ſunt: & ſuper dolorem vulnerum meorum addiderunt.

32 Appone iniquitatem ſuper iniquitatem eorum: & nō intrent in iuſtitiam tuam.

33 Deleantur de libro viuentium: & cum iuſtis nō ſcribantur.

34 Ego ſum pauper, & dolens: ſalus tua, Deus, ſuſcepit me.

35 Laudabo nomē Dei cum cantico: & magnificabo eum in laude.

36 Et placebit Deo ſuper vitulum nouellū: cornua
producentem, & vngulas. 37 Videant pauperes, & lætentur: quęrite Deum,
& viuet anima veſtra. 38 Quoniam exaudiuit pauperes Dominus: & vin-
ctos ſuos nō deſpexit. 39 Laudent illum cæli, & terra: mare, & omnia repti-
lia in eis. 40 Quoniam Deus ſaluam faciet Sion: & ædificabuntur ciuitates
Iuda. 41 Et inhabitabunt ibi: & hæreditate acquirent eam. 42 Et ſemen
ſeruorum eius poſſidebit eam: & qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

PSAL-

PSAL. LXIX. Hebr. LXX.

1 *HVc ades rerum Pater, à malorum*
Vindica tractum violenter vndis:
Vt tua ſerues ope, curre ſumptis
Ocyor alis.
2 *Qui meæ quærunt animæ ruinam,*
His rubor turpi linat ora fuco:
Palpitent cæci tremefacta neruo
Corda timoris.
3 *Sæua qui feſſo mihi moliuntur,*
Irritum mæſti doleant laboris:
Et metu plantas celerante, raptim
Signa reuellant.
4 *Terga confuſi iaculanda vertant,*
Qui fremunt læti quoties meorum
Temporum magno ſubeunda ſenſu
Vulnera cernunt.
5 *Gaudio iuſti potius triumphent,*
Qui tuam ſperant cupidè ſalutem:
Ritè clamantes tibi ſit perenni
Gloria curſu.
6 *Scis opes huius tenues egeni,*
Pauperis noſti leue robur huius:
Diues ô rerum, validuſq; fractum
Viribus auge.
7 *Es meum numen mihi ſoſpitale,*
Es meæ certus clypeus ſalutis:
Te Parens vna mora ne retentum
Differat hora.

PSAL. LXX. Hebr. LXXI.

1 *Tibi credidiſſe ſpem beate cælitum*
Rex ne pudori ſit, vide.
2 *Memor æquitatis at tuæ me vindica,*
Auremq; tende queſtibus.
3 *Mihi eſto rupes euolanti peruia,*
Et portus in quo liberer.
4 *Nam tu ſalutis ara, tu vitæ es meum*
O alme propugnaculum.

5 *Eripe*

PSALMVS LXIX. Hebr. LXX.

1 DEus, in adiutorium meum intende: Domine, ad adiuuãdum me feſtina.
2 Confundantur, & reuereantur: qui quærunt animam meam.
3 Auertantur retrorſum, & erubeſcãt: qui volunt mihi mala.
4 Auertantur ſtatim erubeſcentes: qui dicant mihi; Euge, euge.
5 Exultent, & lætentur in te omnes, qui quęrunt te, & dicant ſemper; Magnificetur Dominus: qui diligunt ſalutare tuum.
6 Ego vero egenus, & pauper ſum: Deus, adiuua me.
7 Adiutor meus, & liberator meus es tu: Domine, ne moreris.

PSALMVS LXX. Hebr. LXXI.

1 IN te, Domine, ſperaui, non confundar in æternum: in iuſtitia tua libera me, & eripe me.
2 Inclina ad me aurem tuã: & ſalua me.
3 Eſto mihi in Deum protectorem, & in locũ munitum: vt ſaluum me facias
4 Quoniam firmamentum meum, & refugiũ meum es tu.

5 Deus

5 Eripe nocentis à manu, grauiſſima
Exlegis à tyrannide.
6 O ſpes ab annis primulis, fiducia
Ab vngulis infantiæ.
7 A matris aluo nitor in te, nam mihi
Es inde tutor vnicus.
8 Te laude ſemper efferam, oſtentum licet
Appaream quàm plurimis.
Et ad ferenda damna vi mirabili,
Sed te iuuante præditus.
9 Ideo tuarum voce plena gloriam
Laudum perenne concinam.
Dieſq; totos præco magnitudinem
Tui ſonabo numinis.
10 Ne me relinque ſub ſenecta languidum,
Marcente vi ne deſere.
11 Sic namq; ſecum deſtinauit factio
Meum coacta in verticem.
12 Ope deſtitutum numinis prehendite,
Nullo tuente vindice.
13 Tu ne recede longius, ſed impetum
Depelle, quando fecerint.
14 Pudor retentet, frangat imbecillitas
Eneruet corpus hoſtium.
Malaq; parantes oblinat coloribus
Affuſa contumelia.
15 Hanc ſpem fouebo ſemper, antiquis nouam
Addendo laudem laudibus.
16 Semperq; dicam iuris æqui principem
Fontem ſalutis vnicum.
17 Illamq; nullis comprehenſam litteris
Aut terminis clementiam:
Et vim potentem iuſta factis præmia
Bonis maliſq; ſoluere

18 *Ab*

5 Deus meus, eripe me de manu peccatoris: & de manu cōtra legem agentis,& iniqui.

6 Quoniam tu es patientia mea, Domine: Domine, ſpes mea à iuuētute mea.

7 In te confirmatus ſum ex vtero: de ventre matris meæ tu es protector meus.

8 In te cantatio mea ſemper: tamquam prodigium factus ſum multis, & tu adiutor fortis.

9 Repleatur os meum laude, vt cantem gloriam tuam: tota die magnitudinem tuam.

10 Ne proijcias me in tempore ſenectutis: cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

11 Quia dixerunt inimici mei mihi: & qui cuſtodiebant animam meam conſilium fecerunt in vnum.

12 Dicentes; Deus dereliquit eum, perſequimini, & comprehendite eum: quia non eſt, qui eripiat.

13 Deus, ne elōgeris à me: Deus meus in auxilium meum reſpice.

14 Confundantur, & deficiant detrahentes animæ
meæ: operiantur confuſione, & pudore, qui quærunt mala mihi. 15 Ego
autem ſemper ſperabo: & adijciam ſuper omnem laudem tuam. 16 Os
meum annunciabit iuſtitiam tuam: tota diè ſalutare tuum. 17 Quoniam
non cognoui litteraturam, introibo in potentias Domini: Domine memo-
rabor iuſtitiæ tuæ ſolius.

18 Deus,

18 *Ab inchoatæ me iuuentæ limine*
Cantare facta gentibus
19 *Tua docuiſti, nunc ſenectæ in vltimo*
Ne da ſilere termino:
20 *Donec futuris ſeculis narrauero*
Robur tuæ potentiæ.
21 *Et æquitatem, quæ vagi præteruolat*
Arces olympi flammeas.
Quis alme tecum conferet mortalium
Numen profanus alterum?
22 *Sic te volente dura vidi, viderim*
Vt erigente proſpera.
Hauſtum profundo gurgite, in cœli iubar
Rurſus tuliſti amabile.
23 *Tuæ addidiſti munera indulgentiæ,*
Placatus ad ſolatia.
24 *Mihi ergo dulci iam caneris nablio,*
Fidem tueri nobilis:
Abramidarum numen, & ſanctiſſimum
Diceris vſq; barbito.
25 *Te vox canendo, ſpiritus te gaudio*
A morte raptus efferet.
26 *Dieſq; totos lingua conteſtabitur,*
Veriq; & æqui vindicem.
Meos quod hoſtes irritos dimiſeris
Nota pudoris oblitos.

PSALMVS LXXI.
Hebr. LXXII.

1 *REx æquitatem, qua regis omnia,*
Hanc ſancte regis ſenſibus imprime:
Tuæq; proles regis almum
Iuſtitiæ decus æmuletur.
2 *Vt plebis æquus pectora temperet;*
Cauſas egeni protegat integer:
Ac anteponat iuſtiorem
Diuitijs inopem ſuperbis.

3 *Fron-*

18 Deus docuiſti me à iuuẽ-
tute mea: & vſq; nũc pro-
nunciabo mirabilia tua.
19 Et vſque in ſenectam, &
ſenium: Deus, ne derelin-
quas me.
20 Donec annunciem bra-
chium tuum generationi
omni: quæ ventura eſt.
21 Potentiam tuam, & iu-
ſtitiam tuam, Deus, vſq;
in altiſſima, quæ feciſti
magnalia: Deus, quis ſi-
milis tibi?
22 Quantas oſtendiſti mihi
tribulationes multas, &
malas, & conuerſus viuifi-
caſti me: & de abyſſis ter-
ræ iterum reduxiſti me.
23 Multiplicaſti magnificẽ-
tiam tuam: & conuerſus
conſolatus es me.
24 Nam & ego confitebor
tibi in vaſis Pſalmi verita-
tem tuam: Deus, pſallam
tibi in cithara, ſanctus
Iſrael.
25 Exultabunt labia mea,
cum cantauero tibi: &
anima mea, quam rede-
miſti.
26 Sed & lingua mea tota
die meditabitur iuſtitiam
tuam: cum confuſi, & re-
ueriti fuerint, qui quæ-
runt mala mihi.

PSALMVS LXXI.
Hebr. LXXII.

1 DEus, iudicium tuum regi da: & iuſtitiam tuam filio regis. 2 Iudicare
populum tuum in iuſtitia: & pauperes tuos in iudicio.

3 *Frondente montes vertice nobiles*
Pacis miniſtrent dona minoribus:
Exempla colles æquitatis
In populo generoſa figant.
4 *Cùm iudicarit pauperis erigat*
Stirpem iacentis, legibus eruat
Idem ſeueris, molientes
Iudicium temerare fraudes.
5 *Hunc gens timebit poſtera vindicem*
Dum nota viſit ſidera Lucifer:
Et multiformi luna curru
Noctiuagos moderatur ignes.
6 *Ceu flagitatus vellera molliter*
Humectat imber, gemmea recreat
Vt gutta blandi roris æſtum
Puluereum ſitientis arui:
7 *Terris amicum proferet Aequitas*
Sic orta vultum: pacis amabile
Sic immorantis curret æuum
Dum properat vaga luna menſes.
8 *Rex hic habenis imperij reget*
Hinc inde quantum cingitur æquore:
Quantumq; decurrunt ab ortu
Ad tumidi maris arua riui.
9 *Illum ante pronus concidet Aethiops,*
Hoſtes in ipſo puluere ſordidi
Vultum refigent, oſculantes
Quam pedibus premit ille terram,
10 *Reges profundum qui trabe nauigant,*
Frenantq; vaſti marmoris inſulas
Aurum rependent, ſacra thuris
Dona ferent Arabes Sabæi.
11 *Et qui coronant ſe diademate,*
Curuato honorem poplite deferent:
Illiq; gentes vniuerſæ
Subijciem ſamulare collum.
12 *A vi potentum namq; tuebitur*
Infirmiores, ac opis indigos
13 *Clemens leuabit, ne malorum*
Imparibus rapiantur vndis.

3 Suſcipiant mõtes pacem populo: & colles iuſtitiam.

4 Iudicabit pauperes populi, & ſaluos faciet filios pauperum: & humiliabit calumniatorem.

5 Et permanebit cum ſole & ante lunam: in generatione, & generationem.

6 Deſcendet ſicut pluuia in vellus: & ſicut ſtillicidia ſtillantia ſuper terram.

7 Orietur in diebus eius iuſtitia, & abundantia pacis: donec auferatur luna.

8 Et dominabitur à mari vſque ad mare: & à flumine vſque ad terminos orbis terrarum.

9 Coram illo procidẽt Aethiopes: & inimici eius terram lingent.

10 Reges Tharſis, & inſulæ munera offerent: reges Arabum, & Saba dona adducent.

11 Et adorabunt eum omnes reges terræ: omnes gentes ſeruient ei.

12 Quia liberabit pauperem à potente. & pauperem, cui non erat adiutor.

13 Parcet pauperi, & inopi: & animas pauperum ſaluas faciet.

14 *Soluet* 14 Ex

14 *Soluet ligatos compede fœnoris:*
Cædi vetabit per violentiam,
Trahiq; egenos, quos honorum
Nominibus decorabit amplis.
15 *Rex quippe ſecum viuere pauperes*
Auri Sabæi torquibus inclytos
Donabit: illi laude regem
Afficient, humeriſq; tollent.
16 *Meſſes opimæ per iuga montium*
Creſcent in altum, flatibus aëris
Quæ verberatæ tam ſonabunt,
Quàm Libani crepuere frondes.
Terræq; ſurgent vberis incolæ,
Vt gramen agris naſcitur herbidis,
Quos fontis humor, vel cadentis
Vrna rigat pluuioſa nubis.
17 *Sit nomen eius nobile cantibus,*
Quod eſt parentis Filius Optimi:
Et iam vigebat ſolis antè
Quàm nitidæ micuere flammæ.
18 *Gentes beabit, gentibus inuicem*
Ex vniuerſis aurea fauſtitas
Ad eius immortale regnum
Purpureis celerabit alis.
19 *Abramidarum quem domus vnicum*
Deum fatetur, laudibus efferat:
Quæcunq; rerum mira ſolum
Nutu oculi fieri iubentem.
20 *Sanctumq; nomen numinis euehant*
Aeterna magni ſecula; gloriæ
Cuius per orbem fama pennis
Latiuagum ſpatiata curret.

14 Ex vſuris, & iniquitate redimet animas eorum: & honorabile nomen eorum coram illo.
15 Et viuet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabũt de ipſo ſemper: tota die benedicent ei.
16 Et erit firmamentum in terra in ſummis montiũ, ſuperextolletur ſuper Libanum fructus eius: & florebunt de ciuitate ſicut fœnum terræ.
17 Sit nomen eius benedictum in ſæcula: ante ſolem permanet nomen eius.
18 Et benedicentur in ipſo omnes tribus terræ: omnes gentes magnificabũt eum.
19 Benedictus Dñs Deus Iſrael: qui facit mirabilia ſolus.
20 Et benedictum nomen maieſtatis eius in æternum: & replebitur maieſtate eius omnis terra: fiat, fiat.
21 Defecerunt laudes Dauid filij Ieſſe.

LIBRI SECVNDI FINIS.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPRETATIONIS POETICAE LATINE, Liber Tertius.

PSALMVS LXXII.
Hebr. LXXIII.

1 *Pura tuæ ſeruas quicunque ſacraria mentis,*
Aduerſis ne cede malis: Qui ſæpe nigrantes
Depulit afflicta Iacobi à naue procellas
Te bonus incolumem dabit à torrentibus vndis.
2 *Greſſibus incautis abeuntem, & penè ruentem*
3 *Me Domini tenuit bonitas, cùm flamma medullas*
Aemula decoqueret, ſontes quòd pacis bonqre
Muneribuſq; dies lætos ægitare viderem.
4 *Impia gens ergo ſucceſſibus ebria, dixi,*
Nec curant obitum, nec lethi vincula, morbos:
Sed manſura ſuis hæredibus atria ponunt.
5 *Non hominum curas, non experiuntur acuta*
Verbera quæ reliquis mortalibus oſſa renudant.

6 Hinc

PSALMVS LXXII.
Hebr. LXXIII.

1 QVam bonus Iſrael Deus: his, qui recto ſunt corde.
2 Mei autem pene moti ſunt pedes: pene effuſi ſunt greſſus mei.
3 Quia zelaui ſuper iniquos: pacem peccatorum videns.
4 Quia non eſt reſpectus morti eorum: & firmamentum in plaga eorum.
5 In labore hominum non ſunt: & cum hominibus non flagellabuntur.

6 Ideo

6 *Hinc tremulis illos afflata ſuperbia ventis*
Abſtulit, oblitos penitus cæliq; ſuiq; :
Nequitiæ ſpolijs ac impietatis amictos.
7 *Poſtquam vota ſuper tectis opulentia creuit,*
Indomiti venis quemcunq; Cupidinis ignem
8 *Accipiunt, animo linguiſq; nefaria voluunt.*
9 *Aſtra ſuper volitant : nunc verbis numina damnant:*
Nunc quemcunq; volunt per terras figere figunt.
10 *Hæc Domini populus ſecum triſtiſſima voluit*
Ceu diluta bibat liquidis abſynthia lymphis.
11 *Tunc ait, humanæ gentis num cura fatigat*
Vlla Deum? Genitor num prouidus adſpicit orbem
12 *Improbus en ſummis æquat laquearibus aurum,*
Securuſq; poli molliſſima tempora viuit.
13 *Triſtis, egenus ego formidine pallidus Orci,*
Incaſſum videor me relligione piaſſe:
14 *Continuiſſe manus, aſperrima quæq; tuliſſe:*
Nec dum lucifero rumpente ſilentia noctis
Obieciſſe mihi commiſſa piacula flendo.
15 *Sic dicam res ire? Pios ego dicere cogar*
Extremos hominum, quos tu tua pignora ducis.
16 *Inſequor hinc cauſas aliter penetrare latentes,*
Irrita ſed vacuum reſponſi cura reliquit.
17 *Aurea cùm veniam, Pater, in ſacraria dixi,*
Cur ſit vita malo iucunda, miſerrima iuſto
Amborum fuerit cùm meta nouiſſima, cernam.
18 *Hæc vbi: vidi equidẽ, vidi quàm perfida lactet*
Proſperitas ſontes animos, finis ire volantes
Altius vnde trabant caſu grauiore ruinam.
19 *Miror vt è magna tantorum mole virorum*
Aſtra laceſſentum veſtigia nulla ſuperſint.
Quid loquar extinctos propter ſua facta ſuperbos?
20 *Et vacuæ ſimiles nebulæ, ſpectriſq; fuiſſe:*
Quæ dubia ſub nocte metum, ſub lumine riſum
Viſa ferunt? ciues ergo timuere minores
Nunc ijdẽ veluti ſomni ludibria rident.
21 In-

6 Ideo tenuit eos ſuperbi: operti ſunt iniquitate, & impietate ſua.
7 Prodijt, quaſi ex adipe, iniquitas eorum: tranſierunt in affectum cordis.
8 Cogitauerunt, & locuti ſunt nequitiam: iniquitatẽ in excelſo locuti ſunt.
9 Poſuerunt in cœlum os ſuum: & lingua eorum tranſiuit in terra.
10 Ideo conuertetur populus meus hic: & dies pleni inuenientur in eis.
11 Et dixerunt; Quomodo ſcit Deus: & ſi eſt ſcientia in excelſo?
12 Ecce ipſi peccatores, & abundantes in ſęculo: obtinuerunt diuitias.
13 Et dixi; Ergo ſine cauſa iuſtificaui cor meum: & laui inter innocentes manus meas.
14 Et fui flagellatus tota die: & caſtigatio mea in matutinis.
15 Si dicebam; Narrabo ſic: ecce nationem filiorum tuorum reprobaui.
16 Exiſtimabã, vt cognoſcerẽ hoc: labor eſt ante me.
17 Donec intrem in Sanctuarium Dei: & intelligam in nouiſſimis eorum.
18 Verũtamen propter dolos poſuiſti eis: deiecisti
eos, dum alleuarentur. 19 Quomodo facti ſunt in deſolationem? ſubito de-
fecerunt: perierunt propter iniquitatem ſuam. 20 Velut ſomnium ſurgen-
tium Domine: in ciuitate tua imaginem ipſorum ad nihilum rediges.

21 *Interea cæco dum pectore lucis egebam*
Arſit felle dolor, mentem cura anxia torſit:
22 *Inſcius obſtupui, pecudiſq; ſimillimus hæſi.*
Sed tua deſertor miles non caſtra reliqui,
23 *Quippe manum rector tenuiſti ô optime dextram,*
Et duce te ſcopulos cum laude & nomine fugi,
24 *Quid ſine te cælum, tellus quid inhoſpita prodeſt?*
25 *Deſerat oſſa vigor, lacerent præcordia morbi;*
Tu vires, animamq; mihi, tu lumina reddes:
O mihi ſola mei vitalia robora cordis.
26 *Heu qui te fugiũt, qui marmora numina fingũt;*
Et tecum viuunt, ceu qui connubia rumpunt,
Quando tuis fixi iaculis extrema videbunt.
27 *Sat mihi te felix viuo, ſat diues amico*
28 *Commiſſas ſpes alme foue, tua dicere facta*
Patribus accingar lectis, populoq; Sionis.

PSALMVS LXXIII. Hebr. LXXIV.

1 *HOſti Paſtor oues cur negligis alme relictas?*
Gregemq; vaſtat flamma cur furoris?
2 *O potius fractæ blandus reminiſcere gentis,*
Tuo tibi quam iure vindicaſti.
3 *Seruitio demptam rex illam vt ſolus haberes,*
Et è Sionis arce temperares.
4 *Oppida disiectis fumantia reſpice muris,*
Contaminata ſacra viſe Templi.
5 *Ecce tui lituis hoſtes cecinere canoris,*
Solennitates vt tuas profanent.
6 *Signaq; murorum fixerunt barbara pinnis,*
Futura templi ceu trophæa victi.
7 *Sacra palam multis tonat icta ſecuribus ædes,*
Vt ſylua ramo cæſa duriore.
Diuinæ inſolitis perfecta laboribus artis,
Velluntur ictu fracta malleorum. 8 *Quæ*

21 Quia inflammatum eſt cor meum, & renes mei commutati ſunt: & ego ad nihilum redactus ſum, & neſciui.
22 Vt iumẽtum factus ſum apud te: & ego ſemper tecum.
23 Tenuiſti manum dexteram meam: & in voluntate tua deduxiſti me, & cum gloria ſuſcepiſti me.
24 Quid enim mihi eſt in cælo? & à te quid volui ſuper terram?
25 Defecit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea, Deus, in æternum.
26 Quia, ecce qui elongant ſe à te, peribunt: perdidiſti omnes, qui fornicantur abs te.
27 Mihi autem adhærere Deo bonum eſt: ponere in Dño Deo ſpem meam.
28 Vt annunciẽ omnes prędicationes tuas: in portis filiæ Sion.

PSALMVS LXXIII. Hebr. LXXIV.

1 VT quid, Deus, repuliſti in finem: iratus eſt furor tuus ſuper oues paſcuę tuę. 2 Memor eſto cõgregationis tuæ: q̃ poſſediſti ab initio. 3 Redemiſti virgã hereditatis tuæ: mons Sion, in quo habitaſti in eo. 4 Leua manus tuas in ſuperbias eorũ in finẽ: quãta malignatus eſt inimicus in Sancto? 5 Et gloriati ſunt, qui oderunt te: in medio ſolẽnitatis tuæ. 6 Poſuerũt ſigna ſua, ſigna: & nõ cognouerũt ſicut in exitu ſuper ſummũ. 7 Quaſi in ſilua lignorũ ſecuribus exciderunt ianuas eius in idipſũ: in ſecuri, & aſcia deiecerũt eam.
8 Incen-

8 *Quæ coluere tuum nomen penetralia, fumant*
Polluta ſcelere barbari furoris.
9 *Conuenere hoſtes, placuit ſuccidere cuncta*
Deiq; feſtas amouere lu .es.
10 *Signa tacent, nemo diuina oracula pandit.*
Nec nouit huius exitum procellæ.
11 *Quo tamen vſque ferox in te bacchabitur hoſtis?*
Impunè verbis vſq; quo laceſſet?
12 *Cur in ſacrilegos adeò tua fulmina ceſſant?*
Sinuq; condis dexteram fouenti?
13 *O Rex omnipotens, nobiſq; ſalutifer olim,*
His mira terris ſolus edidiſti.
14 *Fluctibus aſſurgens virtus tua diffidit æquor,*
Capita draconum fregit inter vndas.
15 *Aethiopum coruis in ſe redeunte profundo*
Dedit epulandum naufragum tyrannum.
16 *Protulit e viuo manantia flumina ſaxo,*
Siccauit vndas amnium perennes.
17 *Noxq; dieſq; tuis obeunt ſua munera iuſſis,*
Aurora prodit, ſol coruſcat orbem.
18 *Tu vaga fundaſti ſtabilem ſuper æquora terram:*
Aeſtate fœtam, vere germinantem.
19 *Impia verba hoſtis, tantùm hoc reminiſcere, dixit:*
Populuſq; vecors numen ore læſit
20 *Paſce feras rex alme tua ne Turture crudas,*
Oblitus animas pauperum tuorum.
21 *Quod fuit antiquis cum patribus adſpice fœdus:*
Et nos opacis abditos cauernis.
Regnat vbi in miſeros feritas ſcelerata per vmbras
Iniurioſi conſcias doloris.
22 *Ne miſer attonito ſpretus ferat ore pudorem,*
Da pauper vnde te leuante cantet.

23 Surge

8 Incenderunt igni San-
ctuarium tuum: in terra
polluerũt tabernaculum
nominis tui.
9 Dixerunt in corde ſuo
cognatio eorum ſimul:
quieſcere faciam' omnes
dies feſtos Dei à terra.
10 Signa noſtra non vidi-
mus: iam nõ eſt prophe-
ta: & nos non cognoſcet
amplius.
11 Vſquequo, Deus, impro-
perabit inimicus: irritat
aduerſarius nomẽ tuum
in finem?
12 Vt quid àuertis manum
tuam, & dexteram tuam:
de medio ſinu tuò in fi-
nem?
13 Deus autem rex noſter
ante ſæcula: operatus eſt
ſalutem in medio terrę.
14 Tu confirmaſti in virtu-
te tua mare: contribula-
ſti capita draconum in
aquis.
15 Tu cõfregiſti capita dra-
conis: dediſti eum eſcam
populis Aethiopum.
16 Tu dirupiſti fontes, &
torrentes: tu ſiccaſti flu-
uios Ethan.
17 Tuus eſt dies, & tua eſt
nox: tu fabricatus es auroram, & ſolem. 18 Tu feciſti omnes terminos ter-
ræ: æſtatem, & ver tu plaſmaſti ea. 19 Memor eſto huius, inimicus impro-
perauit Domino: & populus inſipiens incitauit nomen tuum. 20 Ne tradas
beſtijs animas confitentes tibi: & animas pauperum tuorum ne obliuiſcaris
in finem. 21 Reſpice in teſtamentum tuum: quia repleti ſunt, qui obſcura-
ti ſunt terræ domibus iniquitatum. 22 Ne auertatur humilis factus confu-
ſus: pauper, & inops laudabunt nomen tuum.

23 Exur-

23 *Surge tuam Genitor quando potes aſpice cauſam,*
Opprobriorum vel memor tuorum.
Impia quæ populus iactat ludibria vecors
Attende, iuſta vindices vt ira.
24 *Ne ſecura ferant tumidas obliuia voces,*
Tumultuando quas loquuntur hoſtes.
Sed qui deſpiciunt ſtulto tua numina faſtu,
Domiti ſuperbos exuant tumores.

23 Exurge, Deus, iudica cauſam tuã: memor eſto improperiorum tuorum, eorum quæ ab inſipiente ſunt tota die.
24 Ne obliuiſcaris voces inimicorum tuorum: ſuperbia eorum, qui te oderunt, aſcendit ſemper.

PSALMVS LXXIV.
Hebr. LXXV.

1 *TE rex canemus maxime cælitum,*
Tuumq; nomen carmina patrio
De more tollent, quod ſaluti
In dubijs ſolet eſſe rebus.
2 *Miranda ſeris facta nepotibus,*
Et perſequemur nos tua cantibus:
At tempore iniquis deſtinato
Adueniens dabo iura mundo.
3 *Tunc laxa terræ fabrica diffluet,*
Omnes tremiſcent partibus incolæ
Orbis reuulſis, ſolus altis
Quem poſui ſtabilem columnis.
4 *Inſanientes ſtulta capeſſite*
Ne facta dixi: tollite cornua
Ne vos profani, quos in aſtra
Impietas furioſa mittit.
5 *Ceſſate vanis motibus impij*
Cælo minari, parcite vocibus
Iniurioſis quæ laceſſunt
Iam Domini patientis iras.
6 *Non ortus vltor, non erit Occidens,*
Non ſolitudo frondea montium:
Nam ius olympi fabricator
Iudicio grauiore dicit.
7 *Hunc ille ponet ſi volet infimum,*
Illum per auras tollet honoribus:
Cratere pleno nam miniſtrat
Fæce merum vitiante vinum.

8 Semper

PSALMVS LXXIV.
Hebr. LXXV.

1 COnfitebimur tibi, Deus: confitebimur, & inuocabimus nomen tuum.
2 Narrabim⁹ mirabilia tua: cum accepero tempus, ego iuſtitias iudicabo.
3 Liquefacta eſt terra, & omnes, qui habitant in ea: ego confirmaui columnas eius.
4 Dixi iniquis: Nolite inique agere: & delinquentibus; Nolite exaltare cornu.
5 Nolite extollere in altum cornu veſtrum: nolite loqui aduerſus Deum iniquitatem.
6 Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque à deſertis montibus: quoniam Deus iudex eſt.
7 Hunc humiliat, & hunc exaltat: quia calix in manu Domini vini meri plenus mixto.

8 Et

8 *Semper bibendæ diuite poculo*
Ad fæcis imum proluet impios:
Inebriato donec omnem
Artifici ſcelerum propinet.
9 *Docebo gentes hæc ego poſteras*
Iuſtiſq; numen laudibus efferam:
Gens Abrahami cui fidelis
Legitimis operatur aris.
10 *Dixiſſe dicam te bone Conditor,*
Frangam malorum cornua, verticem
Tollam bonorum ſic, vt illos
Exanimi vereantur hoſtes.

PSAL. LXXV. Hebr. LXXVI.

1 *SPectra vos gentes prece fabuloſa,*
Thuris & fumo colitis Sabæi:
At Deum Iudæ venerantur vnum
Oppida verum.
Illius ſanctum domus vna nomen,
Iſaci caſtis numeris amicat:
Patrij cantus meditatur illi
Moris auitos.
2 *Arduæ colles habitat Sionis,*
Pace florentem Solymam quietam
Fundat, & tantæ colit vrbis intra
Pergama ſedem.
3 *Fregit hic vires animoſiores,*
Aeneos arcus, clypeos & enſes:
Aſperi belli nimis efferatas
Contudit iras.
4 *Alta prædantum iuga quam ferarum*
Celſior vultum Pater extuliſti:
Vnde turbatis fera palpitarunt
Corda ſuperbis.
5 *Namq; ſopitis grauitate ſomni*
Arma vecordes fremuere d tes;
Sed nihil dextris potuere vinctis
Tendere contra.
6 *Vt tuæ vocis tremefecit aures*
Impetus, fluxis equites habenis
Victa frigenti poſuere victi
Lumina ſomno.

7 Tu

8 Et inclinauit ex hoc in hoc, verumtamen fæx eius non eſt exinanita: bibent omnes peccatores terræ.

9 Ego autem annunciabo in ſæculum: cantabo Deo Iacob.

10 Et omnia cornua peccatorum confringam: & exaltabuntur cornua iuſti.

PSALMVS LXXV.

Hebr. LXXVI.

1 NOtus in Iudæa Deus: in Iſrael magnũ nomen eius.

2 Et factus eſt in pace locus eius:& habitatio eius in Sion.

3 Ibi confregit potentias arcuum: ſcutum, gladiũ, & bellum.

4 Illuminans tu mirabiliter à montibus æternis: turbati ſunt omnes inſipientes corde.

5 Dormierunt ſomnum ſuum: & nihil inuenerunt omnes viri diuitiarum in manibus ſuis.

6 Ab increpatione tua, Deus Iacob: dormitauerunt qui aſcenderunt equos.

7 *Tu potes mentes agitare ſontes,*
Sed quis occurret tibi cum minaci
Igneo tortos glomerauit æſtu
Ira vapores?
8 *Arbitrum moto quoties Olympo*
Te doces Orbi fore iudicando,
Incolæ terra metuente, clauſo
Ore ſileſcunt.
9 *Talis inuadet metus inſolentes,*
Cùm tua mites ope liberatos
Aureo vindex hilarabis almæ
Pacis honore.
10 *Ira mortalis violenta cordis*
Cedet in laudem tibi vindicanti:
Et coercenti reliquum minace eſt
Quicquid ab ira.
11 *Conſcium votis caput obligate,*
Ritè ſoluendo tamen expedite:
Et Deo caſti properate ciues
12 *Dona timendo.*
Ius habet ſolus necis atq; vitæ,
Vt duces lethi per opaca mittat;
Et reluctantes humili tyrannos
Puluere condat.

PSALMVS LXXVI.
Hebr. LXXVII.

1 I*Nuocaui conditorem*
Voce lamentabili:
Conditor voci benignus
Inuocantis annuit.
2 *In periculis adiui*
Feſſus illum maximis.
Nocte palmas alleuaui
Aeſtuante pectore.
3 *Mens amica reſpuebat*
Auribus ſolatia.
At Dei memor fremebam
Fluctuante ſpiritu.

4 Lumi-

7 Tu terribilis es, & quis
reſiſtet tibi: ex tunc ira
tua.
8 De cælo auditum feciſti
iudicium: terra tremuit,
& quieuit.
9 Cum exurgeret in iudi-
cium Deus: vt ſaluos fa-
ceret omnes manſuetos
terræ.
10 Quoniam cogitatio ho-
minis confitebitur tibi:
& reliquiæ cogitationis
diem feſtum agent tibi.
11 Vouete, & reddite Do-
mino Deo veſtro: omnes,
qui in circuitu eius affer-
tis munera.
12 Terribili, & ei, qui au-
fert ſpiritum principum:
terribili apud reges ter-
ræ.

PSALMVS LXXVI.
Hebr. LXXVII.

1 VOce mea ad Domi-
num clamaui: voce
mea ad Deum, & inten-
dit mihi.
2 In die tribulationis meæ
Deum exquiſiui, mani-
bus meis nocte contra
eum: & non ſum dece-
ptus.
3 Renuit conſolari anima
mea, memor fui Dei, &
delectatus ſum, & exerci-
tatus ſum: & defecit ſpi-
ritus meus.

4 Antici-

4 *Luminum fuere ſomno*
Non plicatæ palpebræ.
Hæſitans vt impedito
Vocis vſu conſtiti.
5 *Cogitabam mutus æui*
Anteacti ſecula.
6 *Et tibi ſonare noctes*
Quas ſolebam barbito.
Corde ſic loquebar, angens
Hiſce curis ſpiritum.
7 *Me Deus reliquit annos*
In futuri temporis?
Nec meis aduertet aurem
Queſtibus placabilem?
8 *Siſtet an perennis amnem*
Refluum clementiæ:
9 *Moris oblitus paterni*
Cùm ſolebat parcere?
Et benignitatis ira
Sæua curſum reprimet?
10 *Quid labores ægra, dixi,*
Mens quid vrges inſcia?
Ipſe mundi rector affert
Has viciſſitudines.
11 *Ergo cautè mente voluam*
Facta magni principis:
Adfuit ſuis vt olim
Nempe tot miraculis.
12 *Templa cæli picta claris*
Syderum fulgoribus.
Sicca temperata lymphis,
Frigidis ardentia.
Tot benignæ facta cernam
Arte prouidentiæ.
13 *Semper idem, verus author*
Es via ſanctiſſima.
Quis Deus tibi Deorum
Conferetur omnium?
Alme tu rerum creator
Mira ſolus efficis.

14 *Noſſe*

4 Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbatus ſum, & non ſum locutus.

5 Cogitaui dies antiquos: & annos æternos in mente habui.

6 Et meditatus ſum nocte cum corde meo: & exercitabar, & ſcopebam ſpiritum meum.

7 Nunquid in æternum proijciet Deus: aut non apponet, vt complacitior ſit adhuc?

8 Aut in finem miſericordiam ſuam abſcindet: à generatione in generationem?

9 Aut obliuiſcetur miſereri Deus: aut continebit in ira ſua miſericordias ſuas?

10 Et dixi; Nunc cœpi: hæc mutatio, dexteræ excelſi.

11 Memor fui operum Domini: quia memor ero ab initio mirabilium tuorum.

12 Et meditabor in omnibus operibus tuis: & in adinuentionibus tuis exercebor.

13 Deus in ſancto via tua, quis Deus magnus ſicut Deus noſter? tu es Deus, qui facis mirabilia.

14 *Noſſe gentibus dediſti*
Vim tuæ potentiæ.
Cùm Iacobi à ſeruitute
Vindicaſti poſteros.
15 *Aequoris te conſpicatæ*
Sunt vt vndæ turgidi:
Horruerunt à profunda
Penſiles voragine.
16 *Te iubente ceciderunt*
Imbre plena nubila.
Rupta cæli fulminauit
Obſtrepentis Ianua.
17 *Tunc tuæ pennæ ſagittæ*
Tranſierunt altè
Vox tonitrui globoſum
Terrefecit æthera.
18 *Creber incendit coruſci*
Fulgor orbem fulguris.
Et ſolutis ægra Tellus
Palluit compagibus.
19 *Tu per vndas ambulaſti*
Detegentes alueum.
Inſtitit tuis tyrannus
Non tamen veſtigijs.
20 *Paſtor vt, gregi, tuorum*
Hac præiſti ſemita.
Moſe facti tam ſtupendi
Ac Arone præuio.

PSALMVS LXXVII.
Hebr. LXXVIII.

1 *Iſacidæ monitis aperite fidelibus aurem,*
Et memori penitus mea pectore figite dicta.
2 *Vera, ſed arcanis myſteria condita rebus*
Eloquar, & priſcæ fidei monumenta reuoluam.
3 *A nobis audita quidem, ſed viſa parentum*
Omnia luminibus, nos qui docuere minores:
4 *Tempora ne gentis ſeræ ventura laterent.*

5 Narra-

14 Notam feciſti in populis virtutem tuam: redemiſti in brachio tuo populum tuum, filios Iacob, & Ioſeph.
15 Viderunt te aquę, Deus, viderunt te aquæ: & timuerunt, & turbatæ ſunt abyſſi.
16 Multitudo ſonitus aquarum: vocem dederunt nubes.
17 Etenim ſagittæ tuæ trãſeunt: vox tonitrui tui in rota.
18 Illuxerũt coruſcationes tuæ orbi terræ: commota eſt, & contremuit terra.
19 In mari via tua, & ſemitę tuæ in aquis multis: & veſtigia tua nõ cognoſcentur.
20 Deduxiſti, ſicut oues populum tuum: in manu Moyſi, & Aaron.

PSALMVS LXXVII.
Hebr. LXXVIII.

1 Attẽdite, popule meus, legem meam: inclinate aurem veſtram in verba oris mei.
2 Aperiam in parabolis os meum: loquar propoſitiones ab initio.
3 Quãta audiuimus, & cognouimus ea: & patres noſtri narrauerũt nobis.
4 Non ſunt occultata à filijs eorum: in generatione altera.

5 Narran-

5 *Narrarunt ideo laudes, cecinereq; lætis*
Plauſibus alma Dei quæ mira potentia fecit.
6 *Nam cùm iura daret profugis Genitoribus olim,*
7 *Omnipotens, pepigit facta immortalia natis*
Differerent, vt poſteritas oritura teneret:
8 *Atq; alijs eadem miracula proderet annis.*
9 *Scilicet vt veterum tam rara exempla ſecuti,*
Credere ſe Domino properent in rebus egenis:
Et fido memores tantarum pectore rerum
Iuſſa, pij, ſacris à legibus eruta diſcant.
10 *Ne patrum ſimilis gens dura atq; aſpera ſurgat*
11 *Deuia ſponte ſequens, monitis incredula veris.*
12 *Et genus Ephremi doctum pugnare ſagittis*
Cum pharetra amiſſo certamina deſerit arcu,
13 *Quod Domini leges, audax quod fœdera ſoluit.*
14 *Menteq; Niliacas aboleuit facta per oras.*
15 *Scilicet vt coram proauis Deus oppida Nili*
16 *Prodigijs turbauit agens, maris æquora rupit,*
Hinc atq; hinc inſtar gemini pendentia muri:
Iſacidæ fugerent vt per vada ſicca nepotes.
17 *Nube regebat iter ſol quando errabat Olympo,*
Igne polum tenebris nox quando obſcura tenebat.
18 *Arentem ſilicem deſertas inter arenas*
Diffidit, & populum venis ſatiauit aquarum:
Ceu fluerent ſcatebris largè fluuialibus vndæ.
19 *Ergo per inciſi terebrata foramina ſaxi*
Miſit aquas, plenis irent ceu flumina ripis.
20 *At nihil in melius verſi noua crimina texunt,*
Vnde laceſſiti ſæuiret numinis ira.
21 *Nam deſerta ſoli cùm ſicci inuiſa tenerent,*
Tentauere Deum, ventriſq; cupidine cæci

22 *His*

5 Narrantes laudes Domini, & virtutes eius: & mirabilia eius, quæ fecit.
6 Et ſuſcitauit teſtimoniū in Iacob: & legem poſuit in Iſrael.
7 Quanta mandauit patribus noſtris, nota facere ea filijs ſuis: vt cognoſcat generatio altera.
8 Filij, qui naſcentur, & exurgent: & narrabunt filijs ſuis.
9 Vt ponant in Deo ſpem ſuam: & non obliuiſcantur operum Domini, & mandata eius exquirant.
10 Ne fiant, ſicut patres eorum: generatio praua, & exaſperans.
11 Generatio, quæ non direxit cor ſuum: & non eſt creditus cum Deo ſpiritus eius.
12 Filij Ephrem intendentes, & mittentes arcum: conuerſi ſunt in die belli.
13 Non cuſtodierunt teſtamentum Dei: & in lege eius noluerunt ambulare.
14 Et obliti ſunt benefactorum eius: & mirabilium eius, quæ oſtendit eis.

15 Coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypti: in campo Ta-
neos. 16 Interrupit mare, & perduxit eos: & ſtatuit aquas quaſi in vtre.
17 Et deduxit eos in nube diei: & tota nocte in illuminatione ignis. 18 In-
terrupit petram in eremo: & adaquauit eos, velut in abyſſo multa. 19 Et
eduxit aquam de petra: & deduxit tamquā flumina aquas. 20 Et appoſue-
runt adhuc peccare ei: in iram excitauerunt excelſum in inaquoſo. 21 Et
tentauerunt Deum in cordibus ſuis: vt peterent eſcas animabus ſuis.

22 *His adeò fœdis epulas petiere querelis.*
Inter ſaxa Deus nullo ſqualentia cultu
Inſtructas dapibus poterit ne apponere menſas?
23 *Ille rigens ſaxum tetigit, tactumq; ſecuto*
Flumine torrentes exundauere liquores:
24 *Dona laboratæ properet nunc mollia frugis,*
Et menſis epulas dulces genialibus addat.
25 *Audijt, & iuſta Pater inflammatus ab ira*
Caſtra ſuper miſit trifidas ardentia tædas.
Iſacidumq; rogo domuit populante furorem.
26 *Tot factis non vſq; Deum poſſe omnia norunt,*
In rebus nec opem ſperarunt affore duris.
27 *Nec minus interea donis epularibus aluos*
Vt cupidas ſatiet, liquidam iubet aëre nubem
Stare ſerenato, & cæleſtia limina pandi.
28 *Tum primum æthereas cæli pluit area fruges,*
29 *Oraq; triuerunt panem mortalia Diuûm*
Indulgente Deo large venerabile donum.
30 *Hic animas calidi flantes compeſcuit Euri*
31 *Et iuſſit ſpirare Notum, quo decidit imber*
Inſolitus volucrum, ceu pulueris arida nubes.
Quam multæ Oceani fluctu glomerantur arenæ
32 *Alituum cecidere ſuper tentoria turmæ.*
33 *His ſaturos epulis (nondum tamen ora quierāt*
34 *Ingluuie ſtimulata) Dei quatit ira minacis:*
35 *Sternit humi proceres, & corpora lecta iuuentæ.*
36 *Sed nec ſupplicijs fracti, nec amore retenti,*
Aut ſcelus oderunt, aut impietate relicta
Agnouere Deum per tot miracula notum.
37 *Ante diem raptos ergo ſine laude necabat,*
Succidens vitæ pauidos ignobilis annos.
38 *Cùm paſſim ruerent, ſubita pietate redibant:*
Maneq; ſupplicibus, flentes admiſſa, querelis

39 Orabant

22 Et male locuti ſunt de
Deo: dixerunt; Numquid
poterit Deus parare mē-
ſam in deſerto?
23 Quoniam percuſſit pe-
tram, & fluxerunt aquæ. &
torrentes inundauerunt.
24 Numquid & panem po-
terit dare: aut parare
menſam populo ſuo?
25 Ideo audiuit Dominus,
& diſtulit: & ignis accen-
ſus eſt in Iacob, & ira a-
ſcendit in Iſrael.
26 Quia non crediderunt
in Deo: nec ſperauerunt
in ſalutari eius.
27 Et mādauit nubibus de-
ſup: & ianuas cęli aperuit.
28 Et pluit illis manna ad
manducādum: & panem
cæli dedit eis.
29 Panem Angelorũ man-
ducauit homo: cibaria
miſit eis in abundantia.
30 Tranſtulit Auſtrum de
cælo: & induxit in virtu-
te ſua Africum.
31 Et pluit ſuper eos, ſicut
puluerem carnes: & ſicut
arenam maris volatilia
pennata.
32 Et ceciderunt in medio
caſtrorum eorum: circa
tabernacula eorum.

33 Et māducauerunt, & ſaturati ſunt nimis, & deſideriũ eorũ attulit eis: non
ſunt fraudati à deſiderio ſuo. 34 Adhuc eſcæ eorũ erant in ore ipſorum: &
ira Dei aſcendit ſuper eos. 35 Et occidit pingues eorũ: & electos Iſrael im-
pediuit. 36 In omnib' his peccauerũt adhuc: & nõ crediderũt in mirabilib'
eius. 37 Et defecerunt in vanitate dies eorũ: & anni eorum cũ feſtinatione.
38 Cũ occideret eos, quærebãt eũ, & reuertebantur: & diluculo veniebãt ad eũ.

39 Et

39 *Orabant veniam: Dominum ſua tela vocabant*
40 *Auxilium clypeumq;: doli ſed conſcia lingua*
Hoc adeò patrem ſtudio lactabat inani
41 *Quippe animis ſtabant veteris periuria moris*
Fixa, nec ad pactas flectebant pectora leges.
42 *Ipſe autem facilis peccantum ignoſcere culpæ*
43 *Sæpe laceſſitas iræ reuocauit habenas,*
Nec ſæuire dedit, quantum meruere furori.
44 *Quin homines meminit quã noxia corpora tardent*
Ventorum ſimiles, qui quando turbine perflant
Conuerſi renuunt alis remeare ſonoris.
45 *O quoties illi deſerta per auia queſti*
Exacuere Deum? quoties per inhoſpita ſiccis
Arua locis Domini mouere immobilis iras?
46 *Rurſus ad ingenium ambiguum moreſq; reuerſi*
Tentauere Deum, circumſcripſere vigorem.
47 *Nec meminere diem quo ſæuo ex hoſte redemptos*
48 *Eripuit, cum prodigijs vltricibus actam*
Terruit Aegyptum, & Taneos lacrymabilis arua.
49 *Ille cruentauit, biberent ne pocula, riuos:*
50 *Morſibus infeſtas per regia limina muſcas*
Egit, & immiſſam ſqualenti, à flumine ranam.
51 *Fructibus aucta nouis brucho dedit arua, locuſtis*
Quicquid humo credunt homines, ſperantq; coloni:
52 *Pampineas ſtrauit boreali grandine vites:*
Arboreos glacie fœtus, lapidumq; ſorono
53 *Abſtulit imbre greges, animalia cætera flammis.*
54 *Irarum in Pharios populos laxauit habenas*
Cuncta ruens furias inimica per oppida ſoluit.
55 *Tum morti recluſit iter, lateq; vagante*
Peſte hominum turbas etiam iumenta peremit

56 Natorum

39 Et rememorati ſũt, quia Deus adiutor eſt eorum: & Deus excelſus redemptor eorum eſt.
40 Et dilexerũt eum in ore ſuo: & lingua ſua mentiti ſunt ei.
41 Cor autem eorum non erat rectum cum eo: nec fideles habiti ſunt in teſtamento eius.
42 Ipſe autem eſt miſericors, & propitius fiet peccatis eorum: & non diſperdet eos.
43 Et abundauit, vt auerteret iram ſuam: & non accendit omnem iram ſuam.
44 Et recordatus eſt, quia caro ſunt: ſpiritus vadẽs, & non rediens.
45 Quoties exacerbauerũt eum in deſerto: in iram concitauerũt eum in inaquoſo.
46 Et conuerſi ſunt, & tentauerunt Deum: & ſanctũ Iſrael exacerbauerunt.
47 Non ſunt recordati manus eius: die, qua redemit eos de manu tribulantis.
48 Sicut poſuit in Aegypto
ſigna ſua: & prodigia ſua in campo Taneos. 49 Et conuertit in ſanguinem
flumina eorũ: & imbres eorum ne biberent. 50 Miſit in eos cœnomyiam, &
comedit eos: & ranã, & diſperdidit eos. 51 Et dedit ærugini fructus eorũ: &
labores eorũ locuſtę. 52 Et occidit in grandine vineas eorũ: & moros eorũ
in pruina. 53 Et tradidit grandini iumẽta eorũ: & poſſeſſiones eorum igni.
54 Miſit in eos iram indignationis ſuę, indignationem, & iram, & tribulationem: immiſſiones per angelos malos. 55 Viam fecit ſemitæ irę ſuæ, & non
pepercit à morte animabus eorum: & iumenta eorum in morte concluſit.

56 Et

56 *Natorum primas animas generiſq; domuſq;*
Spem tulit, Aegypti campos qua Nilus inundat
Et vaga progenies figit tentoria Chammi.
47 *At bonus Iſacidum poſt tot miracula gentem*
Commiſſas vt oues per teſqua horrentia duxit.
58 *Nec trepidi caſus rerum timuere minaces,*
Vnda Parethonios poſtquam bibit obuia currus.
59 *Et tandem patriæ ductos in finibus Oræ*
Conſtituit, dextræ inuicto quam robore cepit
60 *Indigenis omni bellorum clade ſepultis.*
Sortituſq; domos, & fertilis oppida glebæ
61 *Inuertenda dedit, quos vexerat, arua colonis:*
Et domitæ gentis captos habitare penates.
62 *Nec tentare minus, Dominumq; laceßere factis*
Cura fuit, pactas aut fœdere ſoluere leges.
63 *Sed procul auerſi ruperunt iura fidemq;*
Et patrum ſimiles mores didicere ſuorum.
Vt redeunt in ſe laxati à funibus arcus,
Sic praui in faciem vitæ rediere prioris:
64 *Flagitijſq; nouis acuerunt numinis iram.*
Impia per virides fecere altaria colles:
Inq; Deûm varias conflarunt æra figuras.
65 *Audijt omnipotens & deteſtabilis odit*
Facta profana domus, faſtiditamq; reliquit.
66 *Tunc non fatidicæ placuit Cortina Siloës,*
Vnde dabat quondam trepidis oracula rebus:
67 *At tulit à ſæuo, fuſis legionibus, arcam*
Hoſte capi, decoriſq; ſui prætoria ferri.
68 *Iſacidas ferro iugulari, & prædia fortis*
Cara ſuæ flammis populata ſequacibus vri.
69 *Incendi iuuenes, ſine virginitatis honore*
Indeploratas mortem ſubijſſe puellas.

70 Enſe

56 Et percuſſit omne primogenitum in terra Aegypti: primitias omnis laboris eorum, in tabernaculis Cham.
57 Et abſtulit ſicut oues populum ſuum: & perduxit eos tamquam gregem in deſerto.
58 Et deduxit eos in ſpe, & non timuerunt: & inimicos eorum operuit mare.
59 Et induxit eos in montem ſanctificationis ſuæ: mõtem, quem acquiſiuit dextera eius.
60 Et eiecit à facie eorum gentes: & ſorte diuiſit eis terram in funiculo diſtributionis.
61 Et habitare fecit in tabernaculis eorum: tribus Iſrael.
62 Et tentauerunt, & exacerbauerunt Deum excelſum: & teſtimonia eius non cuſtodierunt.
63 Et auerterunt ſe, & non ſeruauerunt pactũ: quemadmodum patres eorum conuerſi ſunt in arcum prauum.
64 In iram concitauerunt eum in collibus ſuis: & in
ſculptilibus ſuis ad æmulationem eum prouocauerũt. 65 Audiuit Deus,
& ſpreuit: & ad nihilum redegit valde Iſrael. 66 Et repulit tabernaculum Silo: tabernaculum ſuum, vbi habitauit in hominibus. 67 Et tradidit in captiuitatem virtutem eorum: & pulchritudinem eorum in manus
inimici. 68 Et concluſit in gladio populum ſuum: & hæreditatem ſuam
ſpreuit. 69 Iuuenes eorum comedit ignis: & virgines eorum non ſunt
lamentatæ.

70 Sacerdo-

70 *Enſe ſacerdotes mactari; ad funera nullas*
Curanda occiſis viduas ſupereſſe maritis.
71 *Et tandem veluti ſomno vigilaſſet ab alto,*
Poſt crapulam miles vel ſæuus in arma ruiſſet:
72 *Increpuit, teliſq; ſuos petit obuius hoſtes,*
Spicula ſecretis infigens lurida plagis:
Spicula dedecoris monumenta æterna futuri.
73 *Non tamē Ephræmi, Ioſephi aut ſanguine cretū*
Regifica ſacri phiala clarauit oliui:
74 *Sed Iudæ de ſtirpe genus, montemq; Sionis*
Quem voluit terris ſemper magis omnibus vnum
75 *In ſedem regni, & templi fundamina legit,*
Duratura, ſoli dum pendula machina durat.
76 *A patrijs famulum caulis ad regna Dauidem*
77 *Extulit, vt populum regeret quem gentibus vnum*
78 *E reliquis vult eſſe ſuum. Nec ſegnior ille*
Pauit, & egregia ductor mentiſq; manuſq;
Arte ſuos fouit, belliſq; exterruit hoſtem.

PSALMVS LXXVIII.
Hebr. LXXIX.

1 *IN tua venerunt Genitor patrimonia gentes:*
Et tua quæ fuerant, barbarus hoſtis habet.
Sancta profanati fumant oracula templi:
E Solymis lapidum vaſta ruina manet.
2 *Heu tua iura feri populi tua iuſſa colentes*
Vulturijs auidos appoſuere cibos.
Heu nimium diro exemplo lanianda piorum
Corpora montanis trunca dedere feris.
3 *Inſtar aquæ Solymis riui vndauere cruoris:*
Nec fuit extinctos qui ſepeliret humo.
4 *Quàm ſumus opprobrium vicina per oppida veſtri:*
Fabula finitimis quàm memoranda locis?

5 *Quo*

70 Sacerdotes eorū in gladio ceciderunt: & viduæ eorum non plorabantur.
71 Et excitatus eſt, tanquā dormiens Dominus: tanquam potens crapulatus à vino.
72 Et percuſſit inimicos ſuos in poſteriora: opprobrium ſempiternum dedit illis.
73 Et repulit tabernaculum Ioſeph: & tribū Ephraim non elegit.
74 Sed elegit tribum Iuda: montem Sion, quem dilexit.
75 Et ædificauit ſicut vnicornium ſanctificiū ſuum in terra: quam fundauit in ſæcula.
76 Et elegit Dauid ſeruum ſuum, & ſuſtulit eum de gregibus ouium: de poſt fœtantes accepit eum.
77 Paſcere Iacob ſeruum ſuum: & Iſrael hæreditatem ſuam.
78 Et pauit eos in innocentia cordis ſui: & in intellectibus manuum ſuarum deduxit eos.

PSALMVS LXXVIII.
Hebr. LXXIX.

1 DEus, venerunt gentes in hæreditatem tuam, polluerunt templum ſan-
ctum tuum: poſuerunt Ieruſalem in pomorum cuſtodiam. 2 Poſue-
runt morticina ſeruorum tuorum, eſcas volatilibus cæli: carnes ſanctorum
tuorum beſtijs terræ. 3 Effuderunt ſanguinem eorum, tanquam aquam, in
circuitu Ieruſalem: & non erat, qui ſepeliret. 4 Facti ſumus opprobrium
vicinis noſtris: ſubſannatio, & illuſio his, qui in circuitu noſtro ſunt.

5 Vſque-

5 *Quo tamen vſq; tuæ populabitur impetus iræ;*
Aemulus ardentis vel furor ignis erit?
6 *Sæua tui in gentes ignaras fulmina mitte,*
Inſcia vel nomen regna vocare tuum.
7 *Vt fera Iacobi ſobolem quæ cruda vorarunt,*
Solaq; de cultis arua dedere locis.
8 *Ne veteres vltor ſcelerum reminiſcere labes*
Ante ſed euerſos verte benignus ope.
9 *Alme faue, miſeris ades auxiliaribus armis,*
Nominis vt redeat gloria priſca tui.
Hac admiſſa tenus pœnis damnaueris vltor:
Nominis eſt ingens parcere fama tui,
10 *Verba laceſſentes populi cur impia dicent,*
Scilicet ille Deus veſter amicus, vbi eſt?
Sacrilegos vtinam videamus ſoluere pœnas:
Et videant gentes ſe ſua damna pati.
11 *Innocui fuſos vlciſcere ſanguinis amnes;*
Accipe quam vincli compede dura gemant.
12 *Incute vim Genitor, tenebroſa ergaſtula pande,*
Eripe quos victrix deuouet ira neci.
13 *Finitimi noſtras habeant cum fœnore clades*
Qui tibi dixerunt impia verba, luant.
14 *Nos tuus alme tuo grex olim incluſus ouili,*
Carmina dicemus læta futura tibi.
15 *Nec canet vnius tantùm gens poſtera ſecli:*
Quæ fuerit mundo ſoſpes eunte, canet.

PSALMVS LXXIX.
Hebr. LXXX.

1 A*Bramidarum rector, ô Ioſephidas*
Qui ducis vt paſtor gregem.

2 *Premis*

5 Vſquequo, Domine, iraſceris in finem: accendetur velut ignis zelus tuus?

6 Effunde iram tuã in gentes, quę te non nouerunt: & in regna, quæ nomen tuum non inuocauerunt.

7 Quia comederunt Iacob: & locum eius deſolauerunt.

8 Ne memineris iniquitatum noſtrarum antiquarum, cito anticipent nos miſericordiæ tuæ: quia pauperes facti ſumus nimis.

9 Adiuua nos, Deus ſalutaris noſter, & propter gloriam nominis tui, Domine, libera nos: & propitius eſto peccatis noſtris propter nomen tuum.

10 Ne forte dicant in gentibus; Vbi eſt Deus eorum? & innoteſcat in nationibus coram oculis noſtris.

11 Vltio ſanguinis ſeruorum tuorum, qui effuſus eſt: introeat in conſpectu tuo gemitus compeditorum.

12 Secundum magnitudi-
nem bracchij tui: poſſide filios mortificatorum. 13 Et redde vicinis no-
ſtris ſeptuplum in ſinu eorum: improperium ipſorum, quod exprobraue-
runt tibi, Domine. 14 Nos autem populus tuus, & oues paſcuæ tuæ: con-
fitebimur tibi in ſæculum. 15 In generationem, & generationem: annun-
ciabimus laudem tuam.

PSALMVS LXXIX. Hebr. LXXX.

1 QVi regis Iſrael, intende: qui deducis, velut ouem, Ioſeph.

2 Qui

2 *Premis ſedendo qui rubentes alites,*
O quæ precamur, accipe.
In Ephraimi. Beniamini, & vltimi
Fratris Manaſſæ Gratiam:
Oris coruſcam fulminantis lampadē
Oſtende te vocantibus.
3 *Tuæ tremenda ſigna da potentiæ,*
Et nos amicos ſoſpita.
4 *Collige repulſos: ore blandus adſpice,*
Et liberi ſeruabimur.
5 *Deus arma cuius imperata nutibus*
Ponunt minaces impetus:
Quo nam vſq; plebis vota charæ differes
Auerſus iracundia?
6 *Largo genarum fonte deplorantium*
Ingrata roras fercula.
Auges aquarum degenis cadentium
Amara riuis pocula.
7 *Vtri priores ſpolia de nobis ferant,*
Te dante certant accolæ.
Ridentq; noſtris lætiores cladibus.
8 *O qui gubernas prælia,*
Collige repulſos, ore blandus adſpice
Et liberi ſeruabimur,
9 *Tu tranſtuliſti vineam Aegypti è ſolo,*
Tuis ſerendam fertili.
Manibus in aruo; barbaræ propaginis
Vnde eruiſti ſemina.
10 *Vix fuiſti ductor. Vt radicibus*
Hæſit, per arua pampinos
11 *Sparſit comantes. Eius alta vertice*
Veſtiuit vmbra collium.
Cedros flagella prenderant repentia,
12 *Ad rauca ponti littora.*
Euphratis vndas vſq; fama nobiles
Se palmites effuderant.
13 *Cur nunc aperta ſæpe tranſeuntium*
Relinquis in vindemiam?

2 Qui ſedes ſuper Cherubim: manifeſtare coram Ephraim, Beniamin, & Manaſſe.
3 Excita potentiam tuam, & veni: vt ſaluos facias nos.
4 Deus conuerte nos: & oſtende faciem tuam, & ſalui erimus.
5 Domine Deus virtutum: quouſque iraſceris ſuper orationem ſerui tui?
6 Cibabis nos pane lacrymarum: & potum dabis nobis in lacrymis in mēſura?
7 Poſuiſti nos in contradictionem vicinis noſtris: & inimici noſtri ſubſannauerunt nos.
8 Deus virtutum, conuerte nos: & oſtende faciem tuam, & ſalui erimus.
9 Vineā de Aegypto tranſtuliſti: eieciſti gentes, & plantaſti eam.
10 Dux itineris fuiſti in cōſpectu eius: plantaſti radices eius, & impleuit terram.
11 Operuit montes vmbra eius: & arbuſta eius cedros Dei.
12 Extendit palmites ſuos vſque ad mare: & vſque ad flumen propagines eius.
13 Vt quid deſtruxiſti maceriam eius: & vindemiant eam omnes, qui prætergrediuntur viam?

14 *Aper cruentus vaſtat, omnis vndiq;*
Depaſcit agri bellua.
15 *Reuerte, nutu bella qui regis tuo,*
Hanc cerne ab alto vineam.
16 *Ramum tuere quem tua cultum manu*
Heſiſſe terræ videras.
Saltem rogatus annues ob Filium
Quem nobilem clariſſimis
17 *Factis dediſti. Nam quod arſit ignibus,*
Sectumq; ferro marcuit:
Periȳt, acerba dum tui vultus faces
Emiſit indignatio.
18 *Sed nunc miſericors dextera virum leua,*
Illumq; firma viribus.
19 *Quo fundis hoſtem. Deſeremus vnicam*
Non te ſalutis anchoram.
Auris amicum redditi vitalibus,
Sed numen inuocabimus.
20 *Qui præliorum nutibus potens regis,*
Formidoloſos exitus:
Huc oris alma verte clari lumina,
Mox liberi ſeruabimur.

PSALMVS LXXX.
Hebr. LXXXI.

1 *IN Dei laudem memores auiti*
Eia plaudendo reſonate ciues:
Iſaci proles duce quo per omne
Splenduit æuum.
2 *Carmen adiuncto crepitu ſonori*
Tympani fas eſt recitare feſtum:
Nablȳs gratæ citharæ iocoſos
Addere neruos.
3 *Luna cùm primos nouat orta menſes,*
Plena vocalem tuba det canorem:
Cùm diem feſtis agimus calendis
Buccina clangat.
4 *Sic Deo quondam ſtatuente, patres*
Ritè ſanxerunt fieri per annum:
Sic auis olim fuit approbato
Fœdere cautum.

5 *Nemq;*

14 Exterminauit eam aper de ſilua: & ſingularis ferus depaſtus eſt eam.
15 Deus virtutum, conuertere: reſpice de cælo, & vide, & viſita vineam iſtam.
16 Et perfice eam, quam plantauit dextera tua: & ſuper filium hominis, quẽ confirmaſti tibi.
17 Incenſa igni, & ſuffoſſa: ab increpatione vultus tui peribunt.
18 Fiat manus tua ſuper virum dexteræ tuæ: & ſuper filium hominis, quẽ confirmaſti tibi.
19 Et non diſcedimus à te, viuificabis nos: & nomen tuum inuocabimus.
20 Domine Deus virtutũ, conuerte nos: & oſtende faciem tuam, & ſalui erimus.

PSALMVS LXXX.
Hebr. LXXXI.

1 EXultate Deo adiutori noſtro: iubilate Deo Iacob.
2 Sumite pſalmum, & date tympanum: pſalterium iucundum cum cithara.
3 Buccinate in Noemenia tuba: in inſigni die ſolemnitatis veſtræ.
4 Quia præceptum in Iſrael eſt: & iudicium Deo Iacob.

5 Teſti-

5 *Namq; Ioſephi voluit minores*
Hunc diem teſtem memorare faſtis:
Quo reliquerunt Pharijs ſoluti
Legibus oram:
Barbaræ voces vbi nationis
Hoſpites muti prius audierunt;
6 *Poſtea ſeruis humeris coacti*
Tollere moles.
At Deus vindex onerata dixit
Dorſa curuanti Cophino leuaui.
Iſaci proles ſuperante vires
Feſſa labore.
7 *Cùm meam dextram gemitu rogares,*
Annui claræ ſonitu procellæ:
Et tui feci Meribæ periclum
Fontis ad vndas.
8 *Ergo gens lectæ modò fortis audi,*
Namq; teſtabor fore te beatam:
Ni Deûm vanis aliena fingis
Numina ſacris.
9 *Ipſe ſim numen tibi ſolus vnum,*
Qui potens rupi Pharias cathenas;
Plura quàm votis bona flagitabis
Tunc ego reddam.
10 *Reſtitit durus populus monenti,*
Nec ſuam vecors patefecit aurem;
Irrita in ventos bene dicta ſolui
Paſſus inanes.
11 *Tum ſuo vt ſenſu furerent, reliqui:*
Quæ ſequi vellent, ſequerentur vltrò;
Et Deûm inuentis agerent profani
Ritibus æuum.
12 *Si meis aurem monitis dediſſent,*
Et meum proles iter ambulaſſet
Iſaci, quondam meditata pactas
Fœdere leges:
13 *Verſus in ſæuos ego totus hoſtes*
Clade triuiſſem populis loquenda:
Quæq; nunc vexant, mea perdidiſſet
Dextera gentes.

5 Teſtimonium in Ioſeph poſuit illud, cum exiret de terra Aegypti: linguam, quam non nouerat, audiuit.

6 Diuertit ab onerib⁹ dorſum eius: manus eius in cophino ſeruierunt.

7 In tribulatione inuocaſti me, & liberaui te; exaudiui te in abſcōdito tempeſtatis: probaui te apud aquam contradictionis.

8 Audi populus meus, & conteſtabor te: Iſrael ſi audieris me, non erit in te Deus recens, neq; adorabis Deum alienum.

9 Ego enim ſum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti: dilata os tuum, & implebo illud.

10 Et non audiuit populus meus vocem meam: & Iſrael non intendit mihi.

11 Et dimiſi eos ſecundum deſideria cordis eorum: ibunt in adinuentionibus ſuis.

12 Si populus meus audiſſet me: Iſrael ſi in vijs meis ambulaſſet.

13 Pro nihilo forſitan inimicos eorum humiliaſſem: & ſuper tribulantes eos miſiſſem manum meam.

14 *Vtq; victorum fugerent duella,*
Verba mendaci loquerentur ore;
Iſaci contra fruerentur alta
Pace nepotes.
15 *Prodigo tellus quibus alma partu*
Tritici ſpicas grauidas tuliſſet:
Mella ſudaſſent vbicunq; duræ
Roſida cautes.

PSAL. LXXXI. Hebr. LXXXII.

1 *INter potentes Conditor aſtitit,*
Qui fixa reddunt iura minoribus:
Illoſq; Iudex æquitatis
Admonuit temerare leges.
Formidoloſa voce coarguens
2 *Quonam vſq;,dixit,iuſta,reuellitis?*
Damnatis æquos cur egentes,
Propter opes ſceleratiorum?
3 *Quin vos egenum tollitis imparem*
Diti ſuperbo? quin miſerabiles
Fulcitis Orbos, & leuatis
Pauperiem ſine dote victam?
4 *Arcete fractos à violentiæ*
Iniurioſæ turbine pauperes:
Ne ferte egenos eſſe prædam
Diuitibus malè gratioſis.
5 *Hæc cùm monerem, nil ſapientius*
Videre fraudum nubibus obruti:
Nec exulanti iure legum
Præcipiti ruitura caſu
Quæcunq, terræ fabrica ſuſtinet.
6 *Verum eſt: Creaui vos necis arbitros*
Vitæq;; celſi nempe diuos
Arbitrij ditione feci.
7 *Sed plebis inſtar funere ſordido*
Olim cadetis: ſedeq; regia
Pulſos, Tyranni, vos ſilentes
Accipient Erebi lacunæ.
8 *Tu legum habenas ô Deus accipe,*
Tu iura terris redde volentibus:
Hæreditatis iure, rerum
Imperium tibi tradet Orbis.

PSAL-

14 Inimici Domini mentiti ſunt ei:& erit tempus eorum in ſæcula.
15 Et cibauit eos ex adipe frumenti: & de petra, melle ſaturauit eos.

PSALMVS LXXXI. Hebr. LXXXII.

1 DEus ſtetit in ſynagoga deorum:in medio autem deos diiudicat.
2 Vſquequo iudicatis iniquitatem: & facies peccatorum ſumitis?
3 Iudicate egeno,& pupillo: humilem, & pauperem iuſtificate.
4 Eripite pauperem: & egenum de manu peccatoris liberate.
5 Neſcierunt, neque intellexerunt,in tenebris ambulant: mouebuntur omnia fundamenta terræ.
6 Ego dixi; Dij eſtis: & filij excelſi omnes.
7 Vos autem ſicut homines moriemini: & ſicut vnus de principibus cadetis.
8 Surge Deus, iudica terram: quoniam tu hæreditabis in omnibus gentibus.

PSAL-

PSALMVS LXXXII.
Hebr. LXXXIII.

1 NE Genitor ſileas, inbibe ne tela quietus:
Adeſſe neue differ inuocantibus.
2 Ecce tui verbis fremuere minacibus hoſtes:
In te peroſi ſuſtulere verticem.
3 Iurato Iſacidas decreuerunt tollere bello:
Tuoq; ſanctos pectori gratiſſimos.
4 Ferte citi ferrum, penitus quin cædimus aiunt,
Stirpis odioſæ nequa ſint veſtigia?
5 Vnanimes etiam ſtatuere euertere ritus,
Tuiq; iura ſacroſancta fœderis.
Iungit Idumæis ſocijs tentoria, priſci
Ab Hiſmaelis orta gens origine.
6 Iuncto conueniunt Agareni in caſtra Moabo:
Geballus, Ammon, Ammalechus additur.
Quiq; Palæſtinæ vaſtos arat accola fines:
Tyriq; viuit vrbis intra mœnia.
7 Coniurata ſimul Syriæ capit arma iuuentus:
Merendo Lothi poſteros vt adiuuet.
8 Hos, Pater, vt Siſaram, Madianaq; prælia redde
Ciſſonta propter vt Iabini copias
9 Flumen apud Dorium iacuere cadauera, campis
Iucunda meſſes in futuras pabula.
10 Horum pone duces quales Orebus in armis,
Fuere Zebbus, Zebeas, & Salmana.
11 Auſi omnes animis hæc dicere verba ſuperbis:
Pulchra occupemus numinis ſacraria.
12 Verte rotæ ſimiles, Genitor, ſtipulæq; volantis
Spirantis auræ ſicut eſt arbitrium.
13 Vt rapiunt auidæ ſylueſtria robora flammæ,
Igniq; montes incidente concrepant.
14 Hos inuolue tuæ ſic tempeſtatibus iræ,
Aeſtu furoris inquietos arripe.

15 Fac

PSALMVS LXXXII.
Hebr. LXXXIII.

1 DEus, quis ſimilis erit tibi? ne taceas, neq; compeſcaris, Deus.

2 Quoniã ecce inimici tui ſonuerunt:& qui oderunt te, extulerunt caput.

3 Super populũ tuum malignauerunt conſilium: & cogitauerunt aduerſus ſanctos tuos.

4 Dixerunt; Venite, & diſperdamus eos de gente: & non memoretur nomẽ Iſrael vltra.

5 Quoniam cogitauerunt vnanimiter: ſimul aduerſum te teſtamentum diſpoſuerunt, tabernacula Idumæorum, & Iſmahelitæ.

6 Moab, & Agareni, Gebal, & Ammon, & Amalec: alienigenæ cum habitantibus Tyrum.

7 Etenim Aſſur venit cum illis: facti ſunt in adiutorium filijs Loth.

8 Fac illis, ſicut Madian, & Siſaræ: ſicut Iabin in torrente Ciſſon.

9 Diſperierunt in Endor: facti ſunt, vt ſtercus terrę.

10 Pone principes eorum
ſicut Oreb, & Zeb: & Zebee, & Salmana.
11 Omnes principes eorum:
qui dixerunt; Hæreditate poſſideamus ſanctuarium Dei.
12 Deus meus,
pone illos, vt rotam: & ſicut ſtipulam ante faciem venti.
13 Sicut ignis,
qui comburit ſiluam: & ſicut flamma comburens montes.
14 Ita perſequeris illos in tempeſtate tua: & in ira tua turbabis eos.

15 Imple

15 *Fac ignominiæ maculoſa labe rubeſcant:*
Orarc diſcant numen vt preſſi tuum.
16 *Hinc pudor,inde metus nutantia pectora turbet:*
Lethi perennis vrgeat neceſſitas.
17 *Eſſe tibi nomen tunc maieſtate verendum*
Scient, Idemq; terra confitebitur.

PSALMVS LXXXIII. Hebr. LXXXIV.

1 *Conſpicienda tui quam ſunt tentoria templi,*
O Deus arbitrio qui regis arma tuo?
Atria cùm repeto viuis me vrentia flammis:
Aethereas alacri vix fero mente faces.
2 *Corq; & membra micant hilari exultantia motu:*
Quæ poßunt Dominum ſingula voce canunt.
3 *Atria (ſi memoro) latebras vbi paſſer amicas*
Inuenit, & pullos nutrit hirundo ſuos.
4 *Ah rex armipotens ego templi altaria ſolus*
Quod modò non poſſum corpore, mente colo.
5 *Felices habitant tua qui ſacraria, nullis*
Temporibus claudent laudibus ora tuis.
6 *Is quoq; præcipuo quem cingis robore, felix:*
Ingreditur ſanctas corde regente vias.
Quà lacrymæ gelida ſtillant in valle ſonantes
Hic noua de largo pocula fonte bibet.
7 *Monſtrat olympiaci qui iura capeſſere regni,*
Cæleſtis liquidas hauriet amnis aquas.
Hos alia ex alijs dites opulentia reddet,
Donec conſpiciant vrbe Sione Deum.
8 *O Deus armipotens quæ nunc precor accipe lenis,*
Reſpue difficili ne mea vota manu.
9 *O clypeus, ſtatio noſtræ ô fidiſſima vitæ,*
In Chriſti facie lumina fige tui.
10 *Ad tua templa dies fuerit iucundior vnus,*
Addita quàm vitæ ſecula plura meæ.
11 *Aſſer-*

15 Imple facies eorũ ignominia: & quærent nomen tuum, Domine.
16 Erubeſcant, & conturbentur in ſæculum ſęculi: & confundantur, & pereant.
17 Et cognoſcant, quia nomen tibi Dñs: tu ſolus altiſſimus in omni terra.

PSALMVS LXXXIII. Hebr. LXXXIV.

1 QVam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: concupiſcit, & deficit anima mea, in atria Domini.
2 Cor meum, & caro mea: exultauerũt in Deum viuum.
3 Etenim paſſer inuenit ſibi domum: & turtur nidum ſibi, vbi ponat pullos ſuos.
4 Altaria tua, Domine virtutum: rex meus, & Deus meus.
5 Beati, qui habitant in domo tua, Domine: in ſęcula ſęculorum laudabũt te.
6 Beatus vir, cuius eſt auxilium abs te: aſcenſiones in corde ſuo diſpoſuit, in valle lacrymarum in loco, quem poſuit.
7 Etenim benedictionem dabit Legiſlator, ibunt de virtute in virtutem: videbitur Deus deorum in Sion.
8 Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: auribus percipe, Deus Iacob.
9 Protector noſter aſpice Deus: & reſpice in faciem Chriſti tui.
10 Quia melior eſt dies vna in atrijs tuis: ſuper millia.

11 Elegi

11 *Aſſeruare domus hic clauiger oſtia mallem:*
Sceptrifer in ſcelerum quàm ditione coli.
12 *Sol, clypeuſq; (bonos etenim tua gratia munit,*
Gloria clarabit cùm ſuper aſtra feres)
13 *Non tu parcus eris caſto indulgere fauorem,*
Qui ſe ne maculet nocte dieq; videt.
O Genitor ſiſtis qui bella ſonantia, felix
Omnia qui valida ſpe tibi nixus obit.

PSALMVS LXXXIV.
Hebr. LXXXV.

1 *IAm tua vindictæ ponit clementia vultum*
Sancte Parens; Etenim populum miſerata iacentem
Quem tibi conciliat, dominis crudelibus aufert.
2 *Quippe bonus faciliſq; nefas & crimina tollens,*
Alta ſuis condant tenebris obliuia mandas.
3 *Iraq; ne penitus tua deſæuiret, habenis*
Vſus es, & meritum vetuiſti ardere furorem.
4 *Vitaſaluſq; tuum conuerte in mitia pectus,*
Noſq; fatigatis ex hoſtibus effice amicos.
5 *Semper ne Iſacidum Stirpi indignabere vindex?*
Propter auos vltrix torquebit pœna nepotes?
6 *Conſilium refer in melius: vitæ halitus errat*
Siquis adhuc animis illum ô vitalibus auge:
Et populus Domino lætabitur æger amico.
7 *Os Pater ergo tuæ bonitatis amabile nuda*
Signaq; venturæ profer cæleſtia vitæ
8 *Auribus attentis ſeruabo ex æthere vocem*
Quæ populo veniet ſperatæ nuncia pacis:
9 *Exorata bonis, ne diffidentia victos*
Torqueat, & curis iterum mendacibus vmbret.
10 *Nec procul alma ſalus iuſtorum à limine tendit,*
Gloriaq; vt noſtras ſemper colat hoſpita ſedes,
11 *Quin*

11 Elegi abiectus eſſe in domo Dei mei: magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
12 Quia miſericordiam, & veritatem diligit Deus: gratiam, & gloriam dabit Dominus.
13 Non priuabit bonis eos, qui ambulāt in innocentia: Domine virtutum, beatus homo, qui ſperat in te.

PSALMVS LXXXIV.
Hebr. LXXXV.

1 BEnedixiſti, Domine, terram tuam: auertiſti captiuitatem Iacob.
2 Remiſiſti iniquitatē plebis tuæ: operuiſti omnia peccata eorum.
3 Mitigaſti omnem iram tuam: auertiſti ab ira indignationis tuæ.
4 Conuerte nos, Deus ſalutaris noſter: & auerte irā tuam à nobis.
5 Nunquid in æternum iraſceris nobis? aut extendes iram tuam à generatione in generationem?
6 Deus, tu conuerſus viuificabis nos: & plebs tua lætabitur in te.
7 Oſtende nobis, Domine, miſericordiam tuam: & ſalutare tuum da nobis.
8 Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.
9 Et ſuper ſanctos ſuos: & in eos, qui conuertuntur ad cor.
10 Verumtamen prope timentes eum ſalutare ipſius: vt inhabitet gloria in terra noſtra.

11 *Quin etiam poſito tandem certamine diuæ*
Priſca Fides, Bonitaſq; manus infœdera iungent,
Et Pax Iuſtitiæ dabit oſcula fida ſorori.
12 *Deq; ſolo virtus orietur conſcia veri,*
Lætior aſpiciet quam cælo Aſtræa relicto.
13 *Annuet Omnipotens, rorem pluet æthere blandum*
Vnde ſuum tellus pariet iuſtiſſima fructum.
14 *Nec ſerpent adeò veteris contagia morbi*
Quippe ſui Domini greſſus comitabitur Aequum,
Pacatumq; reget patrijs virtutibus Orbem:
Et fraudum miſeras ſoluet formidine terras.

PSAL. LXXXV. Hebr. LXXXVI.

1 *ADuerte blandus aurem*
Tuam Pater roganti:
Quem ſolitudo vexat
Et contumax egeſtas.
2 *Serui tuere vitam*
Ius ætheris colentem:
Me ſoſpita vocantem
Te ſpem ſuæ ſalutis.
3 *Succurre, nam per omnes*
Solis vocaris horas:
Fer læta geſtienti
Ad te leuare mentem.
4 *Nam mitis & benignus*
Clementia paterna,
Soles opem rogatam
Afferre poſtulanti.
5 *Nunc ore quæſo blando*
Me ſancte rector audi:
Ad æqua vota flecte
Tuam parumper aurem.
6 *Cùm detonat procella*
Formidoloſa rerum,
Te quæro. nec recuſes
Præbere te ſerenum.
7 *Nemo tibi Deorum,*
Par extat aut ſecundus:
Tuæq; facta dextræ
Molitur alma nemo.

8 *Quæ-*

11 Miſericordia, & veritas obuiauerunt ſibi: iuſtitia, & pax oſculatæ ſunt.
12 Veritas de terra orta eſt: & iuſtitia de cęlo proſpexit.
13 Etenim Dominus dabit benignitatē: & terra noſtra dabit fructum ſuum.
14 Iuſtitia ante eum ambulabit: & ponet in via greſſus ſuos.

PSALMVS LXXXV. Hebr. LXXXVI.

1 INclina, Domine, aurem tuā, & exaudi me: quoniam inops, & pauper ſum ego.
2 Cuſtodi animam meam, quoniam ſanctus ſum: ſaluum fac ſeruum tuum, Deus meus, ſperātē in te.
3 Miſerere mei, Domine, quoniam ad te clamaui tota die: lætifica animam ſerui tui, quoniam ad te, Dñe, animā meā leuaui.
4 Quoniā tu, Domine, ſuauis, & mitis: & multæ miſericordiæ omnibus inuocantibus te.
5 Auribus percipe, Dñe, orationē meam: & intende voci deprecationis meæ.
6 In die tribulationis meæ clamaui ad te: quia exaudiſti me.
7 Non eſt ſimilis tui in dijs, Domine: & non eſt ſecundum opera tua.

8 Omnes

8 *Quæcunq; gens olympo*
Subiecta permeanti
Accedet, vt te adoret
Suum precata numen.
9 *Nam magnus es, potenſq;*
Patrare mira ſolus:
Deuſq; viuis vnus
Nec occidens, nec ortus.
10 *O alme veritatis*
Me da tenere calles:
Cor expia, timeſcat
Vt te tuumq; numen.
11 *Mens omne cantet æuum*
Te fœcibus piata,
Tuumq; læta condat
Laudando nomen aſtris.
12 *Expertus ergo blandum*
Clementiæ fauorem:
Me teſtor ex Auerni
Per te rediſſe portis.
13 *Iniqua gens coactis*
Me viribus petiuit:
Nec vindicem Tonantem
Sperauit affuturum.
14 *At lenis & benignus*
Duræq; parcus iræ,
Quæ polliceris omni
Integritate reddis.
15 *Miſertus intuere,*
Potentiaq; firma
Hunc, quem tibi dicauit
Ancilla fœta vernam.
16 *Da ſigna me peroſi*
Quæ palpitent videndo:
Tuoq; vt erubeſcant
Me ſoſpitem fauore.

8 Omnes gentes, quaſcunque feciſti, venient, & adorabunt coram te, Domine: & glorificabũt nomen tuum.
9 Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia: tu es Deus ſolus.
10 Deduc me, Domine, in via tua, & ingrediar in veritate tua: lætetur cor meum, vt timeat nomen tuum.
11 Confitebor tibi, Domine Deus meus, in toto corde meo: & glorificabo nomen tuum in æternum.
12 Quia miſericordia tua magna eſt ſuper me: & eruiſti animam meam ex inferno inferiori.
13 Deus, iniqui inſurrexerunt ſuper me, & ſynagoga potentium quęſierunt animam meam: & non propoſuerunt te in conſpectu ſuo.
14 Et tu, Domine Deus, miſerator, & miſericors: patiens, & multæ miſericordiæ, & verax.
15 Reſpice in me, & miſerere mei, da imperium tuum puero tuo: & ſaluum fac filium ancillæ tuæ.
16 Fac mecum ſignum in bonum, vt videant, qui oderunt me, & confundantur: quoniam tu, Domine, adiuuiſti me, & conſolatus es me.

PSALMVS LXXXVI.
Hebr. LXXXVII.

1 *VRbis amat ſupra Iacobi cætera Patris*
Deus oſtia clara Sionis.
Hanc in conſpicuis fundauit montibus arcem,
Valido quam robore munit.
2 *Magna tuæ venient olim præconia famæ,*
O regia numinis alma.
3 *An tibi certarit riguo Pharos humida Nilo:*
Altis Babylonia muris?
4 *Quin Pharos & Babylon ſupplex te agnouerit olim*
Tyros & Nabatheïa regna.
5 *Scilicet ille ſuo te nobilitauerit ortu*
Quod rex ſuper æthera notus.
Rex qui te impoſitam fundauit collibus vrbem,
Et ſeruat mœnia cuſtos.
6 *Omnia cùm referet populorum nomina cenſus,*
Dominus dabit æthere ſignum:
Hic genitum claris teſtabitur argumentis
Quem regem in ſecula fecit.
7 *At citharis in te, choreis & carmine ludent:*
O læta Patria gentis.

PSALMVS LXXXVII.
Hebr. LXXXVIII.

1 *SIue oriēs retegat, ſeu veſperus occulat Orbem,*
Inuoco te vitæ ſpeſq; ſaluſq; meæ.
2 *Supplicibus Genitor pande ô tua limina votis:*
Aure preces tolera non renuente meas.
3 *Mens ſatiata malis iam non fert tædia vitæ,*
Ipſeq; lethæis quam propè mergor aquis?
4 *Iam feror è numero quorum fugit halitus auras,*
Reſpiciens cineris buſta futura mei.
Liber at effugerem clades, ſi mortuus eſſem:
Et tamen à multis mortuus eſſe feror.
5 *Ceu gladio cæſi, quorum obliuiſcitur Orbis*
Quos tua viſa fuit deſtituiſſe manus.

6 Me

PSALMVS LXXXVI.
Hebr. LXXXVII.

1 FVndamenta eius in montibus ſanctis: diligit Dominus portas Sion ſuper omnia tabernacula Iacob.
2 Glorioſa dicta ſunt de te: ciuitas Dei.
3 Memor ero Rahab, & Babylonis: ſcientium me.
4 Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Aethiopum: hi fuerunt illinc.
5 Nunquid Sion dicet; Homo, & homo natus eſt in ea: & ipſe fundauit eam Altiſſimus.
6 Dominus narrabit in ſcripturis populorū: & principum horum, qui fuerūt in ea.
7 Sicut lætantium omnium: habitatio eſt in te.

PSALMVS LXXXVII.
Hebr. LXXXVIII.

1 DOmine Deus ſalutis meæ: in die clamaui, & nocte coram te.
2 Intret in conſpectu tuo oratio mea: inclina aurem tuam ad precem meam.
3 Quia repleta eſt malis anima mea: & vita mea inferno appropinquauit.
4 Aeſtimatus ſum cum deſcendētibus in lacum: factus ſum, ſicut homo ſine
adiutorio, inter mortuos liber. 5 Sicut vulnerati dormientes in ſepulchris,
quorum non es memor amplius: & ipſi de manu tua repulſi ſunt.

6 Poſue-

6 *Me caua præcipitem Barathri in ſpelæa dediſti:*
Mortis vbi gelidæ triſtior vmbra ſilet.
7 *Et ſuper immerſum calidi iacis arma furoris,*
Et tua me rapidis fluctibus ira vorat.
8 *Diffugere omnes, voluiſti hoc tu quoq;, noti:*
Eſſet in aſpectu ceu rata pœna meo.
9 *Tum grauis incubuit duri violentia morbi,*
Ex oculis acies fugit adempta meis.
10 *Hic voco te manibus clamando in ſidera iunctis,*
Siue dies vmbram, ſeu fugat vmbra diem.
11 *Viſne potens lethi reuocando extincta videri*
Membra, tibi laudes vt rediuiua canant?
12 *Tene bonum dicent tumulati ex aggere buſti?*
Vel ſeruare datam qui periere fidem?
13 *An tenebræ noſcent tua facta, an regna ſilentum*
Iuſtitiam, æternum iuſſa ſilere, canent?
14 *Te voco, te memoro, nec dum fruor æthere viuus*
Mane feram laudes anteuenire meas.
15 *Sed quid adhuc dura placari mente reſiſtis?*
Auerſoq; meas deſpicis ore preces?
16 *En ego quem primis penuria vexat ab annis,*
Quem labor, ablatâ quem timor angit ope.
17 *Me tua ſæpe ſuo deterruit ira tumultu,*
Et ſuper afflictum detonuere metus.
18 *Agmine namq; vno cuncti incubuere dolores,*
In ſata ceu pluuiæ funditur imber aquæ.
19 *Ah tibi ſic placitum, à me diffugere ſodales,*
Cladibus offenſi nec doluere meis.

PSALMVS LXXXVIII.
Hebr. LXXXIX.

1 *Dum curru æthereum ſol aureus ambit Olympũ,*
Flamma nitet, ſpirant auræ, ciet æquora ventus
Terra nouis croceis pubeſcit floribus anni:

2 *Te*

6 Poſuerunt me in lacu inferiori: in tenebroſis, & in vmbra mortis.
7 Super me cõfirmatus eſt furor tuus: & oẽs fluctus tuos induxiſti ſuper me.
8 Longe feciſti notos meos à me: poſuerunt me abominationem ſibi.
9 Traditus ſum, & nõ egrediebar: oculi mei languerunt præ inopia.
10 Clamaui ad te, Domine, tota die: expandi ad te manus meas.
11 Nunquid mortuis facies mirabilia, aut medici ſuſcitabunt, & confitebuntur tibi?
12 Nunquid narrabit aliquis in ſepulchro miſericordiam tuam, & veritatem tuam in perditione?
13 Nunquid cognoſcentur in tenebris mirabilia tua, & iuſtitia tua in terra obliuionis?
14 Et ego ad te, Domine, clamaui: & mane oratio mea præueniet te.
15 Vt quid, Domine, repellis orationẽ meam? auertis faciem tuam à me?
16 Pauper ſum ego, & in laboribus à iuuentute mea: exaltatus autem humilia-
tus ſum, & conturbatus. 17 In me tranſierunt iræ tuæ: & terrores tui contur-
bauerunt me. 18 Circumdederunt me, ſicut aqua tota die: circũdederunt
me ſimul. 19 Elongaſti à me amicum, & proximum: & notos meos à miſeria.

PSALMVS LXXXVIII. Hebr. LXXXIX.

1 Miſericordias Domini: in æternum cantabo.

15 *Componit ſolium virtus: it proxima vultu*
Ridenti bonitas, & quæ reuocare negando
Ignorat promiſſa fides. Qui talia nouit
O populus, Dominoq́; ſacras operatus ad aras
Exultat patrio lituis de more canoris.
16 *Tales alme tui radiatum à lumine vultus*
Ingrediuntur iter: Scuto ſe nominis vmbrant:
17 *Iuſtitiæ valido circum tutamine cingunt.*
Hinc illos decorat quæcunq; eſt gloria factis,
Et nos imperij ſceptris dominamur auiti
18 *Tu Deus Iſacidum clypeus, tu numine regem*
Protegis, Abramidum cui ius regnumq́; dediſti.
19 *Tu quondam arcano pandens oracula viſu*
Sanctis alma tuis, es talia voce locutus
Egregium virtute virum, cui robur & ingens
Pectus in arma dedi, è medio ſine nomine plebis
Extuli, vt impoſito faciam diademate regem.
20 *Inueni famulum Ieſſea è ſtirpe Dauidem,*
Hunc ſtillare ſuper phialam dignabor oliui:
21 *Huic mea terrificis manus auxiliabitur armis:*
Contra hoſtes vnum reddent mea robora firmum.
22 *Non eius ſpolijs, non vectigalibus hoſtes*
Proficient. fraudum nec tendere callidus artes.
23 *Quin ego terribilem vultu contra agmina ſiſtam*
Victor vt hos ſternat, plantiſq; fugacibus illos
Iam deploratam cogat ſperare ſalutem.
24 *Sancta fides illum, bonitas comitabitur illum,*
Auſpicijſq; mei tollet ſua nominis arma.
25 *Hinc tyrio partum definiet æquore regnum,*
Inde per Euphratis liquidas metabitur vndas.
26 *Me patrem, numenq́; ſuum, clypeumq́; ſalutis*
Supplice quando preces effuderit ore, vocabit,
27 *Illum ego regnantum veluti ſit origine primus,*
Ante alios iubeo radijs fulgere coronæ,
28 *Aeterno amplectar carum bonitatis amore;*
Quæ pepigi nec erūt venturis irrita ſeclis.
29 At

15 Miſericordia, & veritas
præcedent faciem tuam
beatus populus, qui ſcit
iubilationem
16 Domine, in lumine vul
tus tui ambulabunt, & in
nomine tuo exultabunt
tota die: & in iuſtitia tua
exaltabuntur.
17 Quoniam gloria virtutis
eorum tu es: & in bene-
placito tuo exaltabitur
cornu noſtrum.
18 Quia Domini eſt aſſum-
ptio noſtra: & ſācti Iſrael
regis noſtri.
19 Tunc locutus es in viſio-
ſione Sanctis tuis, & dixi-
ſti; Poſui ad iutorium in
potente: & exaltaui ele-
ctum de plebe mea.
20 Inueni Dauid ſeruum
meum: oleo ſancto meo
vnxi eum.
21 Manus enim mea auxi-
liabitur ei: & brachium
meum confortabit eum.
22 Nihil proficiet inimicus
in eo: & filius iniquitatis
non apponet nocere ei.
23 Et concidā à facie ipſius
inimicos eius: & odien-
tes eum in fugam con-
uertam.
24 Et veritas mea, & miſe-
ricordia mea cum ipſo: &
in nomine meo exaltabi-
tur cornu eius. 25 Et ponam in mari manum eius. & in fluminibus dexterā
eius. 26 Ipſe inuocabit me; Pater meus es tu: Deus meus, & ſuſceptor ſalu-
tis meę. 27 Et ego primogenitū ponam illum: excelſum p. æ regibus terræ.
28 In æternū ſeruabo illi miſericordiā meam: & teſtamentū meū fidele ipſi.
29 Et

29 *At prolem & ſolium totidem durare per annos*
Largiar, ætherei moles quot habebit Olympi.
30 *Si tamen exleges frangent mea iura nepotes;*
Auertentq; ſuos à recti tramite greſſus :
31 *Sacra nouis etiam conuellere ritibus auſi :*
32 *Verberibus pœniſq; vltor commiſſa piabo.*
33 *At mea nec bonitas ſe regi offenſa negabit*
34 *Nec variata fides pactis iurata reuellet;*
Iuratumq; ſemel manet alta mente repoſtum,
35 *Per me ſceptra geret ſoboles æterna Dauidis :*
36 *Et ſtabit ſolium manſuri immobile regni.*
Sol & luna mihi præſentia lumina mundum
Quæ radiant, maneant dictorum in ſecula teſtes.
37 *Nunc autē irarum Pater æſtu accenſus anhelo*
Negligis, & regem mandas procul ire repulſum.
38 *Fœdera diſſoluis, capiti diadema reuellis,*
Verſatumq; ſoli ſqualenti in puluere fœdas,
39 *Mœnia ponis humi : firma immunita relinquis.*
40 *Ergo illum ſpoliat quicunq; fit obuius hoſtis,*
Finitimæ pulſum terræ ferus accola ridet.
41 *Quiq; premunt illum vires te addente ſuperbi*
Accipiunt animos, & geſtis gaudia rebus.
42 *At noſtros acie gladios feriente retundis,*
43 *Auxilijs populum medio in certamine priuas.*
Tu decus antiquum belli, tu pacis honorem,
Et ſolu p.reuntis humas miſerabile nomen.
44 *Ante diem cogis trepidam cecidiſſe iuuentam,*
Dedecori reliquos ignominiæq; reſeruas.
45 *Sed quis erit finis? quæ tanto meta labori?*
Qua prece, quo voto flammata piabitur ira?

47 *Quàm*

29 Et ponam in ſæculum ſæculi ſemen eius:& thronum eius, ſicut dies cæli.
30 Si autem dereliquerint filij eius legem meam : & in iudicijs meis non ambulauerint.
31 Si iuſtitias meas profanauerint : & mãdata mea non cuſtodierint.
32 Viſitabo in virga iniquitates eorum : & in verberibus peccata eorum.
33 Miſericordiam autem meam non diſpergam ab eo : neque nocebo in veritate mea.
34 Neque profanabo teſtamentum meum : & quæ procedunt de labijs meis non faciam irrita.
35 Semel iuraui in ſancto meo ; ſi Dauid mentiar: ſemen eius in æternum manebit.
36 Et thronus eius, ſicut ſol in conſpectu meo,& ſicut luna perfecta in æternũ: & teſtis in cælo fidelis.
37 Tu vero repuliſti, & deſpexiſti : diſtuliſti Chri-
ſtum tuum. 38 Euertiſti teſtamentum ſerui tui : profanaſti in terra ſan-
ctuarium eius. 39 Deſtruxiſti omnes ſepes eius : poſuiſti firmamentum eius
formidinem. 40 Diripuerunt eum omnes tranſeuntes viam : factum eſt
opprobrium vicinis ſuis. 41 Exaltaſti dexteram deprimentium eum : læ-
tificaſti omnes inimicos eius. 42 Auertiſti adiutorium gladij eius : & non
es auxiliatus ei in bello. 43 Deſtruxiſti eum ab emundatione : & ſedem
eius in terram colliſiſti. 44 Minoraſti dies temporis eius : perfudiſti
eum confuſione. 45 Vſquequo. Domine, auertis in finem : exardeſcat,
ſicut ignis, ira tua.

47 Memo-

46 *Quàm breuis, & nihili quam ſit mihi vita reuoluo*
Sancte Parens. Iubar incaſſum ſpirabile cæli,
47 *Indulges hominum generi? Quis limina tanget*
Lucis, & extinctos lethi non hauriet ignes:
Debita frigentis nec ſoluet legibus Orci?
48 *Heu bonitas, heu ſancta fides? quo pulſa receſſit*
Gratia, quo toties pactis iurata Dauidi?
49 *Reſpice dedecorent, Genitor, quæ opprobria ſeruos*
Alme tuos. En fundo ſinum, viden' impia circum
50 *Gens quantum potuit verbis audere malignis.*
Illa tibi nobiſq; ferox, ait, irrita Chriſto
51 *Ex veſtro ſperate: Deus tamen omnia contra*
Annuet, inferos venient promiſſa nepotes.

46 Memorare, quę mea ſubſtantia: nūquid enim vane conſtituiſti omnes filios hominum?
47 Quis eſt homo, qui viuet, & non videbit mortem: eruet animam ſuam de manu inferi?
48 Vbi ſunt miſericordiæ tuæ antiquæ, Domine: ſicut iuraſti Dauid in veritate tua.
49 Memor eſto, Domine, opprobrijs ſeruorum tuorum: (quod continui in ſinu meo) multarum gentium.
50 Quod exprobrauerunt inimici tui, Domine: quod exprobrauerunt commutationem Chriſti tui.
51 Benedictus Dominus in æternum: fiat, fiat.

LIBRI TERTII FINIS.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPRETATIONIS POETICAE LATINE, Liber Quartus.

PSALMVS LXXXIX.
Hebr. X C.

1 *REx qui gubernas omnia mollibus*
Aeterne frenis: Tu dom⁹ ærea
Nobis fuiſti ſemper orſis
A teneris orientis æui.
2 *Mōtes priuſquā culmina tollerēt,*
Tellus vireret: ſe globus aureis
Verſaret aſtris, ſempiternum
Solus eras, es, eriſq; numen.
3 *Anguſta nobis tempora digeris*
Sed luctuoſis fœta laboribus:
Diceſq; tandem gens Adami
In cinerem reſoluta vade.
4 *Aeuum per annos mille quod effluit,*
Heſterna tanquam lux tibi tranſuolat,
5 *Et noctis horæ quas ſopore*
Excubitor breuiore dormit.
6 *Nos herba tanquam roſida viuimus,*
Sub mane primò quæ viret eruta:
Meridianæ languet, aret
Occiduæ ſtatione flammæ.

7 *Acce-*

PSALMVS LXXXIX.
Hebr. X C.

1 DOmine, refugium factus es nobis: à gene-
ratione in generationem.
2 Priuſquā montes fierent,
aut formaretur terra, &
orbis: à ſęculo, & vſque in
ſæculum tu es Deus.
3 Ne auertas hominem in
humilitatē: & dixiſti; Con-
uertimini filij hominum.
4 Quoniam mille anni ante
oculos tuos: tanquā dies
externa, quæ præterijt.
5 Et cuſtodia in nocte: quæ
pro nihilo habentur, eo-
rum anni erunt.
6 Mane, ſicut herba tranſ-
eat, mane floreat, & tranſ-
eat: veſpere decidat, in-
duret, & areſcat.

7 Quia

7 *Accedit iræ vis tua feruidæ,*
Qua vita preſſo diffugit halitu:
Furorq; pennas inquietus
Terrificò iaculatur arcu.
8 *Vindex tueris crimina perſpicax,*
Occulta nobis reſpicis acrior
Quam res micantem per calorem
Luciferi reteguntur aſtri.
9 *Dum perpetratis æqua reuoluimus*
Soluendo factis præmia noxij;
Sua fugacem ſponte vitam
Mole tuæ celeramus iræ.
10 *Nos fila molles ſicut aranei,*
Denos in annos tendere ſepties
Speremus, ante mors obunca
Falce rapax niſi ſoluit orſa.
11 *Denos in annos firmior octies*
Procurrat ætas; hic labor hic dolor
12 *Maior, volandum quippe tandem*
Ceu volucres habeamus alas.
13 *Quis deinde nouit crimina puniet*
Vt iuſta flagris ira ſonantibus.
Pro more culparum ſeueras
Iuſtitia repetente pœnas?
14 *Ergo dierum nos numerum breuem*
Da mente rector voluere prouida.
Vita fugaci dum manemus
Vt liceat ſapienter vti.
15 *Nos ore tandem mitius adſpice,*
Noſtriſq; flecti te precibus ſine:
Tum recreabis verberatos
Aetherea bonitate ſeruos.
16 *Nos alma primo mane benignitas*
Suis abundè fructibus expleat:
Vt gaudiorum dona læti
In reliquum capiamus æuum.
17 *Quantum doloris pectora flebilis*
Hauſere, tantum lætitiæ ferant:
Metire tempus geſtiendi,
Præteriti ſpatio laboris.

18 *O alme*

7 Quia defecimus in ira tua: & in furore tuo turbati ſumus.

8 Poſuiſti iniquitates noſtras in conſpectu tuo: ſæculum noſtrum in illuminatione vultus tui.

9 Quoniã omnes dies noſtri defecerunt: & in ira tua defecimus.

10 Anni noſtri ſicut aranea meditabuntur: dies annorum noſtrorum in ipſis ſeptuaginta anni.

11 Si autem in potentatibus octoginta anni: & amplius eorum labor, & dolor.

12 Quoniam ſuperuenit manſuetudo: & corripiemur.

13 Quis nouit poteſtatem iræ tuæ: & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

14 Dexteram tuam ſic notam fac: & eruditos corde in ſapientia.

15 Conuertere, Domine, vſquequo: & deprecabilis eſto ſuper ſeruos tuos.

16 Repleti ſum' mane miſericordia tua: & exultauimus, & delectati ſumus omnibus diebus noſtris.

17 Lætati ſumus pro diebus, quibus nos humiliaſti: annis, quibus vidimus mala.

18 Reſpi-

18 *O alme ſeruos reſpice ſupplices,*
Et facta priſcis edita ſeculis:
In poſterorum liberatam
Perueniat tua fama gentem.
19 *Benignitatis nos iubar aureum*
Ridentis afflet: quæ manus egerit
Olim tuorum, proſperare
Fine velis Genitor ſecundo.

PSAL. XC. Hebr. XCI.

1 *QVisquis æterni penetralis vmbra,*
Quam Deus circum poſuit, latebit:
Ne reformidet licet intonatis
Fluctibus crebræ reſonent procellæ.
2 *Dicet e ſacris etenim latebris*
Spes mihi, & certum Pater eſt Aſylum,
Quiſquis es tali pietate, fide.
3 *Namq; venantum laqueis teneri,*
Peſtis aut tangi prohibebit arcu.
4 *Te ſuas cuſtos teget inter alas,*
Vnde ſperabis meliora tutus.
5 *Veritas parmæ tibi fulgurantem*
Alma prætendet radiantis Orbem,
Ne metum cæcæ vereare noctis:
6 *Ne die miſſas temerè ſagittas:*
Ne luem pennis temerè vagantem:
Luce nec peſtem mediâ furentem.
7 *Mille adhærebunt lateri ſiniſtro*
Peſtis, aut belli iaculis perempti:
Millia in dextro cecidiſſe dena;
Te Dei cernes ope liberatum.
8 *Interim felix meditare quali*
Exitu praui ſtudijs ferantur.
9 *Ergo dic noſtræ columen ſalutis*
Cælitum rector bone quam remotam
A procelloſa rabie & tumultu
Te tuis iuuit poſuiſſe ſedem.

10 *Viue*

18 Reſpice in ſeruos tuos, & in opera tua: & dirige filios eorum.
19 Et ſit ſplendor Domini Dei noſtri ſuper nos, & opera manuum nŏſtrarū dirige ſuper nos: & opus manuum noſttarum dirige.

PSALMVS XC. *Hebr. XCI.*

1 QVi habitat in adiutorio altiſſimi:in protectione Dei cæli commorabitur.
2 Dicet Domino;Suſceptor meus es tu, & refugium meum:Deus meus ſperabo in eum.
3 Quoniam ipſe liberauit me de laqueo venãtium: & à verbo aſpero.
4 Scapulis ſuis obumbrabit tibi: & ſub pennis eius ſperabis.
5 Scuto circundabit te veritas eius: non timebis à timore nocturno.
6 A ſagitta volante in die,à negotio perambulãte in tenebris: ab incurſu, & dæmonio meridiano.
7 Cadent à latere tuo mille,& decem millia à dextris tuis:ad te autem non appropinquabit.
8 Verumtamen oculis tuis conſiderabis: & retributionem peccatorum videbis. 9 Quoniam tu es,Domine, ſpes mea: altiſſimum poſuiſti refugium tuum.

10 Non

10 *Viue diuina bonitate felix,*
Nec malæ caſus patiere ſortis
Nec tuas hoſtis populabit ædes.
11 *Namq; mandauit fidei Angelorum,*
Te, tuos greſſus iter, & labores.
12 *Ac ferent vectum manibus per auras*
Ne pedes lædant præacuta ſaxa.
13 *Aſpidum ſquamas ſuper ambulabis,*
Reguli viſus hebetabis acres,
Terga Maſſyli ſubiges leonis,
Et ſuper vaſtos equitabis angues.
14 *Sic enim rerum ſator eſt locutus:*
Spes ſuas in me quoniam locauit,
Cultor æternæ ſtudioſus arcis:
Corruat victus dabo ne periclis.
Et meum caſte quia nomen ornat
Notus in cælum volitabit Heros.
15 *Audiam quando prece me rogarit:*
Eruam quando labor imminebit:
Euebam claris titulis honorum:
16 *Conferam laudem ſenioris æui,*
Et meæ tandem ſpecioſa cernet
Ora ſalutis.

PSAL. XCI. Hebr. XCII.

1 *Laudibus æthereum fas eſt mihi dicere regem*
Citharisq; nomen tollere auguſtum meis.
2 *Mane ſub aurora dicam miſereſcere pronum:*
Sub nocte amicum veritatis vnicum.
3 *Illi nota decem feriam diſcrimina vocum:*
Animabo ventis & canora nablia.
4 *Argumenta mei, tua facta ingentia, cantus*
Quibus huius animæ ſpiritum mulces, erunt.
5 *O monumenta tuæ quàm ſunt inſignia dextræ:*
Conſilia tecti quam profunda pectoris?
6 *Non hæc inſipiens animo penetrabit acuto:*
Non hæc alumnus accipit vecordiæ.

7 Non

10 Non accedet ad te malum: & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.
11 Quoniam Angelis ſuis mãdauit de te: vt cuſtodiant te in omĩbus vijs tuis.
12 In manibus portabunt te: ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.
13 Super aſpidem, & baſiliſcum ambulabis: & conculcabis leonem, & draconem.
14 Quoniam in me ſperauit, liberabo eum: protegam eum, quoniam cognouit nomen meum.
15 Clamabit ad me, & ego exaudiam eum; cum ipſo ſum in tribulatione: eripiam eum, & glorificabo eum.
16 Longitudine dierum replebo eum: & oſtendam illi ſalutare meum.

PSALMVS XCI. Hebr. XCII.

1 Bonũ eſt confiteri, Domino: & pſallere nomini tuo, altiſſime.
2 Ad annunciandum mane miſericordiam tuam: & veritatẽ tuam per noctẽ.
3 In decachordo, pſalterio: cum cantico, in cithara.
4 Quia delectaſti me, Domine, in factura tua: & in operibus manuum tuarum exultabo. 5 Quam magnificata ſunt opera tua, Domine: nimis profundæ factæ ſunt cogitationes tuæ. 6 Vir inſipiens non cognoſcet: & ſtultus non intelliget hæc.

7 *Non videt balantes frondere vt graminis herbas,*
Nunc irrigatas nunc reuulſas, Impios
8 *Tu namq; exanimos æterna in ſecula mittes,*
Felicitate viuus immutabili.
9 *Ecce tui pereunt ſubitis incurſibus hoſtes:*
Et diſſipantur qui ſceleſta perpetrant.
10 *At mihi ſic valido ſolidabis robore neruos,*
Vt Monoceroti robur in cornu venit.
Et ſenij vires fuſo inſtaurabis oliui
Fragrantioris debiles liquamine.
11 *Aut hoſtes ego luminibus cecidiſſe videbo,*
Aut interiſſe me peroſos, audiam.
12 *Sicut palma virens Iuſtus noua germina fundet:*
Libaniq; Cedrus fluctuantis ardua.
13 *Et quicunq; Dei media plantabitur æde,*
Diuina læto flore pinget atria.
14 *Non ille ob vitium trepidæ glaciale ſenectæ.*
Minus vigebit, quàm iuuenta floruit.
Scilicet vt plenus ſucco vegetabilis æui
Dei æquitatem gentibus denunciet.
15 *Eſt bonus ille ſuis: mihi quàm tutiſſima rupes:*
Pijs ſecundus, ſurgit aſper impijs.

PSAL. XCII. Hebr. XCIII.

1 *QVi pollente manu ſidera concutit*
Iam regni Dominus frena tenet ſui:
Regalis trabeam nominis induit,
Accinctos humeros viribus extulit.
2 *Qui terram poſuit vitrea pendulam*
Fundamenta ſuper, quæ variabiles
Nec tentare vices: omnibus omnia
Nec ſeclis poterunt vellere ſecula.
3 *Sedes imperij ſed tua maximi.*
Eſt æterna parens, ante volubile
Quam cælum radios funderet igneos
Iam tunc numen eras ſufficiens tibi.

4 *Voluunt*

7 Cum exorti fuerint peccatores, ſicut fœnum: & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem.

8 Vt intereant in ſæculum ſæculi: tu autem Altiſſimus in æternum, Domine.

9 Quoniā ecce inimici tui, Domine, quoniam ecce inimici tui peribunt: & diſpergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

10 Et exaltabitur, ſicut vnicornis cornu meum: & ſenectus mea in miſericordia vberi.

11 Et deſpexit oculus meus inimicos meos: & in inſurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

12 Iuſtus, vt palma, florebit: ſicut Cedrus Libani multiplicabitur.

13 Plantati in domo Domini: in atrijs domus Dei noſtri florebunt.

14 Adhuc multiplicabuntur in ſenecta vberi: & bene patientes erunt, vt annuncient.

15 Quoniam rectus Dominus Deus noſter: & non eſt iniquitas in eo.

PSALMVS XCII. Hebr. XCIII.

1 DOminus regnauit, decorem indutus eſt: indutus eſt Dominus fortitudinem, & præcinxit ſe. 2 Etenim firmauit orbem terræ: qui non commouebitur. 3 Parata ſedes tua ex tunc: à ſæculo tu es.

4 Eleua-

4 *Voluunt ſe rapido flumina murmure,*
Indignata gemunt murmura fluminum;
5 *Sæuis alta minis æquora fluctuant*
Raucis terrificant æthera vocibus.
6 *Almus ſiſtit aquas at Pater amnium,*
Torrentes inhibet ne graue murmurent:
Ponant ſæua minas æquora præcipit,
Et ſternit placido muta ſilentio.
7 *O rex cælituum condita laminis*
Oris verba tui ſtant adamantinis
Sacræ namq; domus in penetralibus,
Aeternum veniet degere ſanctitas.

PSAL. XCIII. Hebr. XCIV.

1 *QVi facies ſcelerum pœnis vltricibus arces*
2 *Pater alme ô exere vultum.*
Qui trutina pendis terras ô arbiter æqua,
Sua præmia redde ſuperbis.
3 *Quo leuis impietas impunè vagabitur vſq;,*
Et turba nefaria plaudet?
4 *Dedita gens ſceleri cur vano turgida faſtu,*
Facta atq; infecta loquetur.
5 *Illa tuum populum calcat, tua prædia latè*
Ferro populatur & igne
6 *Non illam viduæ lacrymis, non aduena placat*
Vnaq; occiditur Orbus.
7 *Hæc illi, aſpicient non lumina Numinis, aiunt,*
Cùm nihil mortalia curet.
8 *O gens cæca vide, nebulis quid inanibus vmbrat*
Inſania barbara mentes?
9 *Aures bina dedit qui circum tempora binas*
Non audiet impia dicta?
Orbibus incluſit qui binis lumina bina,
Non facta indigna videbit?
10 *Qui docet errantes populos, non arguet idem*
Hominumq; piacula plectet?

11 Nouit

4 Eleuauerũt flumina, Domine: eleuauerunt flumina vocem ſuam.
5 Eleuauerunt flumina fluctus ſuos: à vocibus aquarum multarum.
6 Mirabiles elationes maris: mirabilis in altis Dominus.
7 Teſtimonia tua credibilia facta ſunt nimis: Domum tuam decet ſanctitudo, Domine, in longitudine dierum.

PSALMVS XCIII. Hebr. XCIV.

1 DEus vltionum Dominus: Deus vltionum libere egit.
2 Exaltare, qui iudicas terram: redde retributionẽ ſuperbis.
3 Vſquequo peccatores Domine: vſquequo peccatores gloriabuntur.
4 Effabuntur, & loquentur iniquitatem: loquentur omnes, qui operantur iniuſtitiam?
5 Populum tuum, Domine, humiliauerunt: & hæreditatem tuam vexauerunt.
6 Viduam, & aduenam interfecerunt: & pupillos occiderunt.
7 Et dixerunt; Non videbit
Dominus: nec intelliget Deus Iacob. 8 Intelligite inſipientes in populo:
& ſtulti aliquando ſapite. 9 Qui plantauit aurem, non audiet? aut qui
finxit oculum, non conſiderat? 10 Qui corripit gentes, non arguet: qui
docet hominem ſcientiam?

11 Dominus

11 *Nouit inacceſſam quæ mentem cura fatiget,*
Quæ pectora torqueat aura.
12 *Felicem quem ſacra doces, cui tradere cæli*
Almas dignabere leges.
13 *Illum blanda quies duris in rebus habebit,*
Dum prauo aperitur hiatus.
14 *Nec Dominus populum, ſua nec bona deſeret hæres*
Inimicæ in pabula flammæ.
15 *Tempus erit, quo Iuſtitiæ ſociabitur æquum*
Ad quorum lumina cauſas.
Aſpicient, recto qui pectore iuſta miniſtrant.
16 *Mecum quis perdere ſontes*
Audet, & in prauos ſumptis quis iuſtior armis
Sanctiſſima bella ciebit?
17 *At niſi me Dominus iuuiſſet ab æthere, forſan*
Tumulo nunc conditus eſſem.
18 *Nam quoties dixi veſtigia lubrica nutant;*
Tua me clementia fulcit.
19 *Alme Parens animum tam ſolabare iacentem,*
Quàm cura dolorq; premebant.
20 *An tibi dicebam ſolio commune tyranni*
Aliquid fingentis adhæret?
Reſpectu legum ſe nunciat eſſe minacem,
Populiſq; afferre laborem.
21 *Attamen armato retinere ſatellite iuſtum,*
Pergitq; addicere letho
22 *Innocuum. Secura meæ bonus anchora vitæ*
Deus & fuit ænea rupes.
23 *In caput authorum vertet qui ignobile fraudes,*
Et qualia ferre dederunt.
Innocuis, eadem noſter Deus omnia coget
Damnatos tollere ſontes.

11 Dominus ſcit cogitationes hominum: quoniam vanæ ſunt.
12 Beatus homo, quem tu erudieris, Domine: & de lege tua docueris eum.
13 Vt mitiges ei á diebus malis: donec fodiatur peccatori fouea.
14 Quia non repellet Dominus plebem ſuam: & hæreditatem ſuam non derelinquet.
15 Quoaduſq; iuſtitia conuertatur in iudicium: & qui iuxta illã omnes, qui recto ſunt corde.
16 Quis conſurget mihi aduerſus malignantes? aut quis ſtabit mecum aduerſus operantes iniquitatem?
17 Niſi, quia Dominus adiuuit me: paulominus habitaſſet in inferno anima mea.
18 Si dicebam; Motus eſt pes meus: miſericordia tua, Domine, adiuuabat me.
19 Secundum multitudinẽ dolorum meorum in corde meo: conſolationes tuæ lætificauerunt animã meam.
20 Nunquid adhæret tibi ſedes iniquitatis: qui fingis laborem in præcepto. 21 Captabunt in animam iuſti: & ſanguinem innocentem condemnabunt. 22 Et factus eſt mihi Dominus in refugium: & Deus meus in adiutorium ſpei meæ. 23 Et reddet illis iniquitatem ipſorum; & in malitia eorum diſperdet eos: diſperdet illos Dominus Deus noſter.

PSAL. XCIV. Hebr. XCV.

1 *HVc chorum ciues date, gratulemur*
Inuicem læti, Dominum canamus
Cuius eſt nobis bonitas amica
Ara ſalutis.
2 *Voce laudantes adeamus illum,*
Tinnulo coram reſonemus ære:
Eia vocales feriamus acri
Pectine conchas.
3 *Maximus regum Dominus potentum,*
Omnium ſolus Deus eſt Deorum:
4 *Qui ſolum firmat, ſtabiliq; ponit*
Vertice montes.
5 *Ille quod fecit regit æquor vnus,*
Obrutam lymphis prius ille terram
Iuſſit arentem ſuper enatare
Aequoris vndas.
6 *Supplices ergo manibus genuq;*
Ite, adoremus, timidi cadamus
Ante diuinum faciem rigante
Imbre parentem.
7 *Noſter eſt idem Dominus Deuſq;,*
Diues illius ſata grex tenemus:
8 *Cuius auditam modò ne rebelles*
Spernite vocem.
En ait, ne gens fera me laceſſe,
9 *Sicut ad ſaltus Arabum, parentes:*
Qui parum fidis mea prouocarunt
Robora dictis.
Poſſet experti mea dextra quantum,
Vt fidem magnis habuere factis,
Mox ad antiquæ rediere lapſi
Iurgia culpæ.
10 *Hanc quater denos ſobolem per annos,*
Lite certarem veluti, morabar
Semper at dixi malè ſana mente
Capta laborat.
11 *Ergo iuraui ſtimulatus ira*
Deuios calles generi ſecuto;
Arua promiſſæ minimè videbis
Accola terræ.

PSALMVS XCIV. Hebr. XCV.

1 VEnite, exultem' Domino: iubilemus Deo ſalutari noſtro.
2 Præoccupemus faciẽ eius in confeſſione: & in pſalmis iubilemus ei.
3 Quoniam Deus magnus Dominus: & rex magnus ſuper omnes deos.
4 Quia in manu eius ſunt omnes fines terræ: & altitudines montiũ ipſius ſũt.
5 Quoniã ipſius eſt mare, & ipſe fecit illud: & ſiccam manus eius formauerũt.
6 Venite adoremus, & procidamus: & ploremus ante Dominũ, qui fecit nos.
7 Quia ipſe eſt Dominus Deus noſter: & nos populus paſcuę eius, & oues manus eius.
8 Hodie ſi vocem eius audieritis: nolite obdurare corda veſtra.
9 Sicut in irritatione ſecundum diem tentationis in deſerto: vbi tentauerunt me patres veſtri, probauerunt me, & viderunt opera mea.
10 Quadraginta annis offenſus fui generationi illi; & dixi: ſemper hi errant corde.
11 Et iſti non cognouerunt vias meas; vt iuraui in ira mea: ſi introibunt in requiem meam.

PSAL. XCV. Hebr. XCVI.

1 *Ferte numen vſitatis*
Ante nunquam canticis.
Terra patrem dic ſonoro
Vniuerſa carmine.
2 *Eia numen, atque nomen:*
Perſonate numinis.
Nunciate ſemper eius
Soſpites clementiam.
3 *Prædicate quam potente*
Sit per orbem dextera.
Eius omnibus referte
Gentibus miracula.
4 *Ille magnus imperator*
Laudate maior omnium:
Dijſq; cæteris tremenda
Sanctitate maximus.
5 *Gentium Dei Deæq;*
Sunt inanes fabulæ.
Noſter at Deus micantem
Fabricauit æthera:
6 *Ante quem laus & decora*
Pulchritudo viſitur.
Eius incolunt penates
Sanctitas & gloria.
7 *Vniuerſæ ferte gentes*
Illi honorem principi.
Nomen eius prædicando
Glorioſum reddite.
8 *Sacroſanctis ferte læti*
Atrijs donaria.
Supplicate procidentes
Eius in ſacrario.
9 *Vniuerſa terra ſanctum*
Nomen eius horreat.
Eia perſonate, regnat
Ille cunctis gentibus.
10 *Qui globum terræ capacem*
Fixit immutabilem.
Iuſq; dicit æquitate
Sanctiore præditum.

11 Terra,

PSALMVS XCV.

Hebr. XCVI.

1 Cantate Domino canticum nouum: cantate Domino omnis terra.
2 Cantate Domino, & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem ſalutare eius.
3 Annunciate inter gentes gloriam eius: in omnibus populis mirabilia eius.
4 Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: terribilis eſt ſuper omnes deos.
5 Quoniam omnes dij gentium dæmonia: Dominus autem cælos fecit.
6 Confeſſio, & pulchritudo in conſpectu eius: ſanctimonia, & magnificentia in ſanctificatione eius.
7 Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam, & honorem: afferte Domino gloriam nomini eius.
8 Tollite hoſtias, & introite in atria eius: adorate Dominum in atrio ſancto eius.
9 Cõmoueatur à facie eius vniuerſa terra: dicite in gentibus, quia Dominus regnauit.
10 Etenim correxit orbem terrę, qui non commouebitur: iudicabit populos in æquitate.

11 Læten-

11 *Terra, cælum, pontus, vdo*
Quæ vagantur æquore.
Gaudeant, & arua lætis
Se coronent frugibus:
12 *Efferant ſyluæ comantem*
Saltuoſæ verticem.
Ante regem præpotentem
Qui venit ius dicere
13 *Aequitate iuſtus orbem*
Temperabit integra.
Gentiumq; facta pendet
Veritatis lancibus.

PSALMVS XCVI.
Hebr. XCVII.

1 *IAm frena regni conditor accipit,*
Lætentur altis fluctibus inſulæ
Diuerberatæ, quæ refuſi
Oceani cohibentur vnda.
2 *Nigrantis illum nubis opacitas*
Vmbræq; celant: blandior Aequitas
Illi tribunal, cum ſorore
Iuſtitia grauiore ponunt.
3 *Vis antecedit fulminis ignea*
4 *Vrentis hoſtes: Intonat horrido*
Fragore cælum, terra crebris
Fulminibus quatefacta nutat.
5 *Fluxere montes numine territi,*
Vt cera flammis tabida liquitur:
Ipſoq; ab aſpectu Tonantis
Diriguit tremefactus orbis.
6 *Stellata cæli fabrica nunciat*
Ius quo gubernat, gloria numinis
It nota ab Auroræ cubili
Solis ad hoſpitium cadentis.
7 *Vultum probroſus deijciat pudor*
Cæſa in figuras ſaxa colentium:
Iactantiumq; barbarorum
Exanimæ ſimulacra rupis.
8 *Errore facti Dij nimis impio*
Vnum hunc adorent, aſpiciet Sion

9 Lætata

11 Lætentur cæli, & exultet terra, commoueatur mare, & plenitudo eius: gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis ſunt.
12 Tunc exultabunt omnia ligna ſiluarũ à facie Domini, quia venit: quoniã venit iudicare terram.
13 Iudicabit orbem terræ in æquitate: & populus in veritate ſua.

PSALMVS XCVI.
Hebr. XCVII.

1 DOminus regnauit, exultet terra: lætentur inſulæ multæ.
2 Nubes, & caligo in circuitu eius: iuſtitia, & iudiciũ correctio ſedis eius.
3 Ignis ante ipſum præcedet: & inflammabit in circuitu inimicos eius.
4 Illuxerunt fulgura eius orbi terræ: vidit, & commota eſt terra.
5 Montes, ſicut cera, fluxerunt à facie Domini: à facie Domini omnis terra.
6 Annunciauerunt cæli iuſtitiam eius: & viderunt omnes populi gloriam eius.
7 Confundãtur omnes, qui adorant ſculptilia: & qui gloriantur in ſimulachris ſuis.
8 Adorate eum omnes Angeli eius: audiuit, & lætata eſt Sion.

9 *Lætata cum Iudæ pvellis*
Sacrilegos obiiſſe ritus.
10 *Iubente rerum præſide Machinam*
Terræ iacentem qui premit altior:
Oſtendit almum qui Deorum
Spectra ſuper ruitura, numen.
11 *Quicunq; puri diligitis Deum,*
Odiſſe fraudes cura ſit improbas:
Vitam ſuorum nam tuetur
E manibus rapiens Tyranni.
12 *Ex ore iuſti diſcutit aureo*
Splendore nubes: pectora ſordida
Ignara culpæ, ſpe, fauore,
Lætitiâ recreare nouit.
13 *Gaudete iuſti maxima principis*
O cura noſtri: tollite laudibus
Diuinitatem, ſanctitatem
Carminibus memores ſonate.

9 Et exultauerunt filiæ Iudæ: propter iudicia tua, Domine.
10 Quoniam tu Dominus altiſſimus ſuper omnem terram: nimis exaltatus es ſuper omnes deos.
11 Qui diligitis Dominum, odite malum: cuſtodit Dominus animas Sanctorum ſuorum, de manu peccatoris liberabit eos.
12 Lux orta eſt iuſto: & rectis corde lætitia.
13 Lætamini iuſti in Domino: & confitemini memoriæ ſanctificationis eius.

PSAL. XCVII. Hebr. XCVIII.

1 *Carminis noui ſonore*
Eia Patrem dicite.
2 *Molientem mira dextra*
Præpotentis robore.
3 *Se ſalutis eſſe fontem*
Soſpitando rettulit.
Gentibus monſtrauit acrem
Vindicando Iudicem.
4 *Conſcius benignitatis*
Qui fidem nepotibus.
Iſraëlis obligatam
Soluit integerrimè.
5 *Vidit orbis quam ſalutem*
Liberator attulit.
6 *Terra iubila canendo*
Æris arte concaui.
Incolæ patentis Orbis
Geſtientes pſallite.
7 *Barbitum ferite, vocis*
Flexiones addite.
Tibias inflate dulces,
Cum ſonora buccina.
8 *Rege*

PSALMVS XCVII. Hebr. XCVIII.

1 Cantate Domino canticum nouũ: quia mirabilia fecit.
2 Saluauit ſibi dextera eius: & brachium ſanctũ eius.
3 Notum fecit Dominus ſalutare ſuum: in conſpectu gentium reuelauit iuſtitiam ſuam.
4 Recordatus eſt miſericordiæ ſuæ: & veritatis ſuæ domui Iſrael.
5 Viderunt omnes termini terræ: ſalutare Dei noſtri.
6 Iubilate Deo omnis terra: cantate, & exultate, & pſallite.
7 Pſallite Domino in cithara, in cithara, & voce pſalmi: in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.
8 Iubila-

8 *Regē coram iubilate*
Cuncta. Pontus vitreas
Criſpet vndas, ſaltet vndis
Quicquid vſquam permeat.
Terra ludat & capaci
Quicquid aluo parturit.
9 *Concitata lympha plaudat,*
Amnium perennium.
Perſtrepant decora ſyluæs
Montium cacumina.
Orbis author namq; ſancte
Dicat vt ius, aduenit.
10 *Aſſidebunt iudicanti*
Veritas, & Aequitas.

8 Iubilate in conſpectu regis Domini; moueatur mare, & plenitudo eius: orbis terrarum, & qui habitant in eo.
9 Flumina plaudent manu, ſimul montes exultabunt à conſpectu Domini: quoniam venit iudicare terram.
10 Iudicabit orbem terrarum in iuſtitia: & populus in æquitate.

PSALMVS XCVIII.
Hebr. IC.

1 *IAm Dominus regnat, pennis quem flammeus ales*
Tenet ſedentem lene remigantibus.
Immanes trepida populi formidine turbent,
Et terra fractis palpitet compagibus.
2 *Magnum numen habet non ſolùm tecte Sione*
Sed orbe, vectus axe quem ſol aſpicit.
3 *Ergo tuum gentes cantent, venerabile nomen*
Quando æquitate temperas potentiam.
4 *Tu bona diſpenſas, æquiſſima iura miniſtras,*
Liteſq; iudex inter Iſacidas regis.
5 *Laudibus eia Deum memorate ingentibus omnes*
Et ſcamna colite (ſanctus eſt enim) pedum.
6 *Sic Moſes, & Aron fecit cum fratre ſacerdos*
Samuelq; Dominum primus inuocantium:
7 *Sancta petiuerunt dubijs oracula rebus,*
Dominuſq; nubis è columna reddidit.
8 *Seruauere tamen percuſſi fœdera pacti,*
Et iura ſanctis explicata legibus.

9 Hinc,

PSALMVS XCVIII.
Hebr. IC.

1 DOminus regnauit, iraſcantur populi: qui ſedet ſuper Cherubim, moueatur terra.
2 Domin' in Sion magnus: & excelſus ſuper omnes populos.
3 Confiteantur nomini tuo magno, quoniam terribile, & ſanctum eſt: & honor regis iudicium diligit.
4 Tu paraſti directiones: iudicium, & iuſtitiam in Iacob tu feciſti.
5 Exaltate Dominũ Deum noſtrum, & adorate ſcabellum pedum eius: quoniam ſanctum eſt.
6 Moyſes, & Aaron in Sacerdotibus eius: & Samuel inter eos, qui inuocant nomen eius.

7 Inuocabant Dominum, & ipſe exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos. 8 Cuſtodiebant teſtimonia eius: & præceptum, quod dedit illis.

9 *Hinc, Pater, audiſti ſepe exorabilis illos*
Cùm vindicabas plebis vltor crimina,
10 *Laudibus eia Deum memorate ingentibus, illum*
Fontem perennem ſanctitatis tollite.
Aſpicite hunc mõtem ſibi quem Deus ipſe dicauit,
Ille ille numen ſcilicet ſanctiſſimum.

PSALMVS IC. Hebr. C.

1 *IVbilate qui parentis*
Arua terræ funditis.
Numini ſeruite lætis
Imperanti mentibus.
2 *Vocibus lætum frementes,*
Templa ſancta viſite.
3 *Qui dat eſſe rebus, illum*
Numen eſſe dicite.
Ipſe fecit nos, nec ipſi
Nosmet ipſos fecimus.
4 *Grex ſumus quem paſtor aruis*
Ille nutrit herbidis.
Illius fores adite
Occinentes carmina.
Ferte laudes, ferte cantus
Sacroſancta ad atria,
5 *Numen eius perſonate*
Cuius indulgentia.
Contineri neſcit vllis
Seculorum terminis.
Veritas at ſemper vna
Vultu eodem concolor,
Ex auorum tendit annis
Ad nepotum tempora.

PSALMVS C. Hebr. CI.

1 *TE facilem Genitor miſeris ignoſcere dicam,*
Sæua grauem tumidis at dare iura reis.
2 *Voce vtrunq; canam, factis imitabor vtrunq;,*
Si tua per caſtas me regit aura vias.
3 *Dum ſpiro incedam maleficæ neſcius artis,*
Fraus erit in tectis hoſpita nulla meis.

4 Non

9 Domine Deus noſter tu exaudiebas eos: Deus tu propitius fuiſti eis, & vlciſcens in omnes adinuentiones eorum.
10 Exaltate Dominũ Deum noſtrum, & adorate in monte ſancto eius: quoniam ſanctus Dominus Deus noſter.

PSALM. IC. Hebr. C.

1 IVbilate Deo omnis terra: ſeruite Domino in lætitia.
2 Introite in cõſpectu eius: in exultatione.
3 Scitote, quoniam Dominus ipſe eſt Deus: ipſe fecit nos, & non ipſi nos.
4 Populus eius, & oues paſcuæ eius; introite portas eius in confeſſione, atria eius in hymnis: confitemini illi.
5 Laudate nomẽ eius, quoniam ſuauis eſt Dominus, in æternum miſericordia eius: & vſque in generationem, & generationem veritas eius.

PSALM. C. Hebr. CI.

1 MIſericordiam, & iudicium: cantabo tibi, Domine.
2 Pſallam, & intelligam in via immaculata: quando venies ad me.

3 Perambulabam in innocentia cordis mei: in medio domus meæ.

4 Non

4 *Non ego conſilijs pandam fallacibus aurem,*
Qui fauet iniuſtis litibus hoſtis erit.
5 *Me fugiant, pectus quicunq; in deuia torquent*
Crimina deteſtor turpia quiſquis amat.
6 *Clam ſocijs rabido qui detrahit ore, laceſſam*
Donec inhumanus frigida buſta petat.
7 *Elatos oculi faſtus, animiq; tumores*
Nec ſocios menſæ nec laris eſſe feram.
8 *Amplectar facilis quemcunq; videre tuebor*
Incolumem niueâ ſimplicitate fidem.
Hic mecum ſedeat, puris hic moribus aulam
Incolat, hic rerum ducere frena iuuet.
9 *Mentis homo tumidæ nunquam mea limina tanget,*
Me non aſpiciet qui dare verba ſolet.
10 *Cùm primum radijs ſtellas Aurora fugarit;*
Impia facta meum tollere munus erit.
Nequis in vrbe Dei viuat ſceleratus auiti:
Fas eſt à ſanctis mœnia ſancta coli.

4 Non proponebam ante oculos meos rem iniuſtam: facientes præuaricationes odiui.
5 Non adhęſit mihi cor prauum: declinantem a me malignum non cognoſcebam.
6 Detrahentē ſecreto proximo ſuo: hunc perſequebar.
7 Superbo oculo, & inſatiabili corde: cum hoc non edebam.
8 Oculi mei ad fideles terræ, vt ſedeāt mecum: ambulans in via immaculata, hic mihi miniſtrabat.
9 Non habitabit in medio domus meæ, qui facit ſuperbiā: qui loquitur iniqua non direxit in conſpectu oculorum meorū.
10 In matutino interficiebam omnes peccatores terræ: vt diſperderem de ciuitate Domini omnes operantes iniquitatem.

PSAL. CI. Hebr. CII.

1 *SAncte Parens audi: Iubeat meus æthera clamor,*
2 *Nec faciem timidis iratam auerte querelis.*
Me ſuper aduerſæ cùm detonat ira procellæ,
Leniter inclina miſeratus queſtibus aurem.
3 *O quacunq; die ſupplex te in vota vocarim*
4 *Pone moras. En alme: vides quàm deficit ætas:*
Quàm fugiunt celeres nebulæ ceu flatibus anni,
Oſſaq; ſopitas referunt excucta fauillas:
5 *Dum lacrymis humecto ſinus, pótuſq; cibiq;*
Improuiſa diu ſubiere obliuia mentem
Vnde rigor perijt, cor tonſi exaruit inſtar
Graminis, æſtiuo quod diſcidit aëre meſſor.
6 *Dum gemo, dū querulis turbatus vocibus hiſco*
Sicca renudatis penitus cutis oſſibus hæſit

7 *Qualis*

PSAL. CI. Hebr. CII.

1 DOmine exaudi orationem meam: & clamor meus ad te veniat.
2 Non auertas faciē tuam à me: in quacunque die tribulor, inclina ad me aurem tuam.

3 In quacunque die inuocauero te: velociter exaudi me. 4 Quia defecerunt, ſicut fumus, dies mei: & oſſa mea, ſicut cremium, aruerunt. 5 Percuſſus ſum, vt fœnum, & aruit cor meum: quia oblitus ſum comedere panem meum. 6 A voce gemitus mei: adhæſit os meum carni meæ.

7 Similis

7 *Qualis inacceſſis mœret Pelecanus ad arces*
Quiq; ſolet voces in fletum ducere bubo:
Talis ego lacrymas, longa aut ſuſpiria fundo.
8 *Et volucri ſimilis vigilo quæ culmine tecti*
Per noctem queritur deſertum à coniuge nidum.
9 *Interea dum ſolis obit rota flammea mundum,*
Inſultat miſero, raptis coit æmulus armis
Iuratumq́, minax ciet in mea funera bellum.
10 *Tunc epulas cinerem duxi, tum pocula fletu*
11 *Miſcuit atra dolor. Nec me minus ira, tuiq́;*
Oris agit grauitas, namq́; erexiſſe videris
Vt caſu ruerem maiore elapſus ab alto.
12 *Non aliter mea vita fugit, quàm veſper Olympo*
Præcipitat, ſeræq́; cadunt à montibus vmbræ,
Et macie tenuor ceu torrida ſolibus herba.
13 *At pater æternum duras, nec ſecula famam*
Delebunt oblita tuam, fati inſcius æuo
A proauûm venies in tempora ſera nepotum.
14 *Surge Sionææ tandem miſereberis arcis*
Et iam tempus adeſt, quo te miſereſcere fas eſt.
15 *En recidiua tui lapides in mœnia ſerui*
Depereunt, & adhuc lacrymant diſiecta videndo.
16 *Pergama reſtitues, aut tunc ferus accola nomen*
Diuinum metuet, maieſtatemq́; tremiſcent
Qui regna imperijs frenant inimica tyranni.
17 *Ergo ſuam Genitor placabilis eriget vrbem*
Aeternum oſtendet cum maieſtatis honorem,
18 *Tum faciè vertet blanda ſe in vota piorum:*
Luctiſonas inopum nec reſpuet ore querelas.
19 *Hæc tabulis habeant fidis inarata minores,*
Proferet orta Deo ſoboles inde altera laudes.
20 *Quippe bonus rutilo deſpexit ab æthere terram*
21 *Audiat vt gemitus quos vincti à carcere fundũt,*
Damnatoſq; neci rumpens ergaſtula, ſoluat.

22 *Inſtau-*

7 Similis factus ſum pelli-
cano ſolitudinis: factus
ſum, ſicut nicticorax in
domicilio.
8 Vigilaui: & factus ſum, ſi-
cut paſſer ſolitarius in
tecto.
9 Tota die exprobrabant
mihi inimici mei: & qui
laudabant me, aduerſum
me iurabant.
10 Quia cinerem, tamquam
panem manducabam: &
potum meum cum fletu
miſcebam.
11 A facie iræ, & indigna-
tionis tuæ: quia eleuans
alliſiſti me.
12 Dies mei, ſicut vmbra,
declinauerunt: & ego ſi-
cut fœnum arui.
13 Tu autem, Domine, in
æternum permanes: &
memoriale tuum in ge-
nerationem, & genera-
tionem.
14 Tu exurgens miſerebe-
ris Sion: quia tempus mi-
ſerendi eius, quia venit
tempus.
15 Quoniã placuerunt ſer-
uis tuis lapides eius: &
terræ eius miſerebuntur.
16 Et timebunt gentes no-
men tuum, Domine: &
omnes reges terræ glo-
riam tuam. 17 Quia ædificauit Dominus Sion: & videbitur in gloria ſua.
18 Reſpexit in orationẽ humilium: & non ſpreuit preces eorum. 19 Scri-
bantur hæc in generatione altera: & populus, qui creabitur, laudabit Domi-
num. 20 Quia proſpexit de excelſo ſancto ſuo: Dñs de cęlo in terrã aſpexit.
21 Vt audiret gemitus compeditorum: vt ſolueret filios interemptorum

22 Vt

22 *Inſtaurata Sion Solimæq; mœnia nomen*
23 *Tunc Domini, laudeſq; canent: Tunc arua domoſq;*
Externi linquent populi, tunc regna tyranni
Vt promiſſa ferant almo donaria templo.
24 *In medio quamuis vitæ mihi robora curſu*
Frangat, & anguſtis includat tempora metis
25 *Alme rogabo tamen cœptis ne deſice rebus,*
Ne medio in curſu lege fila nouiſſima vitæ.
Nos etiam ſi fera ruant mortalia condent
Fata ſolo, tu ſemper ages immunia lethi
Secula, qui rerum partus Deus ante fuiſti.
26 *Fundaſti ô opifex ſtabiles ab origine terras*
27 *Et cæli radiantis opus: chaos occupet aſtra,*
Et latam diſſoluat humum, tu funeris expers
28 *Idem ſemper eris cùm cætera deterit ætas;*
Ac attrita nouis homines vt pallia, mutat.
29 *Sed tua gens reſlui tecum non legibus æui*
Eruta durabit, quæq; exorietur ab illa
Secula poſteritas duce te felicia viuet.

PSAL. CII. Hebr. CIII.

1 *MEns cane grata Deum, præcordia dicite nomen*
Hilarata magni regis auguſtiſſimum.
2 *Mens grates age læta, dedit quæ maxima velo*
Obliuioſi conde ne ſilentij.
3 *Ille tibi facilis veniæ, ſcelus omne remittit,*
Omnes amicus ſanat ægritudines.
4 *Mortis ab imperio te vindicat ille ſuperbo,*
Suæq; donis implet indulgentiæ.
5 *Vota ſuper cumulat quæ voce animoq; repoſcis,*
Aquilæ iuuentam ſeruat vt nouæ tuam.
6 *Iuſtitiæ rectiq; tenax quam liberat vltro*
Calumniarum præpeditos retibus.

7 Iura

22 Vt annuncient in Sion nomen Domini: & laudem eius in Ieruſalem.
23 In conueniendo populos in vnum: & reges, vt ſeruiant Domino.
24 Reſpondit ei in via virtutis ſuę: paucitatem dierum meorũ nuncia mihi.
25 Ne reuoces me in dimidio dierum meorum: in generationem, & generationem anni tui.
26 Initio tu, Domine, terram fundaſti: & opera manuum tuarũ ſunt cæli.
27 Ipſi peribunt, tu autem permanes: & omnes, ſicut veſtimentum, veteraſcent.
28 Et ſicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipſe es, & anni tui non deficient.
29 Filij ſeruorum tuorum habitabunt: & ſemen eorum in ſæculũ dirigetur.

PSALMVS CII. Hebr. CIII.

1 BEnedic anima mea Domino: & omnia, quæ intra me ſunt, nomini ſancto eius.
2 Benedic anima mea Domino: & noli obliuiſci omnes retributiones eius. 3 Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: qui ſanat omnes infirmitates tuas. 4 Qui redimit de interitu vitam tuam: qui coronat te in miſericordia, & miſerationibus. 5 Qui replet in bonis deſiderium tuum: renouabitur, vt aquilæ, iuuentus tua. 6 Faciens miſericordiam Dominus: & iudicium omnibus iniuriam patientibus.

7 *Iura bonus docuit fidum cæleſtia Moſem*
Sua Iſraëlis ſacra priſci liberos.
8 *Ad veniam largus Deus eſt, mortalia facta*
Ad vindicandum parcus iracundiæ.
9 *Non ſemper tumidas vindictæ immittit habenas,*
Nutu nec ſemper terret implacabili.
10 *Non ſcelerum vindex pœnas æquauit aceruo,*
Magis pepercit ille quam peccauimus.
11 *Altior it bonitas Domini miſerata iacentes,*
Quam terra cælo diſtat: & piaculā
12 *Tam procul à nobis iram metuentibus egit,*
A ſolis ortu quam recedit occidens.
13 *Quem ſoboli nudat pater exoratus amorem,*
Suæ hoc amicat reſtitutos gratiæ,
14 *Qui cælum violaſſe timent: non immemor eſſe*
Coacta molli vaſa nos à puluere.
Naſcimur balantis ceu roſida graminis herba,
Tum cùm iuuenta vernat, efflorescimus.
15 *Ad ſenij triſtes hinc ſpiritus euolat horas,*
Et quærat vltra nemo quo ſimus loco.
16 *Sed Domini bonitas illos æterna coronat,*
Diuina metuunt iuſſa qui diſſoluere.
17 *Et Genitor natos natorum reſpicit æquus,*
Curis tuentur pacta qui fidelibus.
18 *Qui memores animo celeri mandata capeſſunt*
Obtemperantes ritè ſanctis legibus.
19 *Ille ſibi poſito ſolium fundauit Olympo,*
Rex vnde mundo ſempiternus imperat.
20 *Vos celebrate Deum qui iuſſa faceſſitis alis,*
Tueri Tonanti militare nobiles.
21 *Vos acies iuuenum pulchræ, vos agmina cæli*
Sacræ miniſtri iuſſionis alites.
Voce lyriſq; ſimul rerū memorate parentē,
22 Et

7 Notas fecit vias ſuas
Moyſi: filijs Iſrael volun-
tates ſuas.
8 Miſerator, & miſericors
Dominus: longanimis, &
multum miſericors.
9 Non in perpetuum ira-
ſcetur: neq; in æternum
comminabitur.
10 Non ſecundum peccata
noſtra fecit nobis: neque
ſecūdum iniquitates no-
ſtras retribuit nobis.
11 Quoniam ſecundum al-
titudinem cæli à terra:
corroborauit miſericor-
diam ſuam ſuper timen-
tes ſe.
12 Quantum diſtat ortus
ab occidente: longe fe-
cit à nobis iniquitates
noſtras.
13 Quomodo miſeretur pa-
ter filiorum, miſertus eſt
Dominus timentibus ſe:
quoniam ipſe cognouit
figmentum noſtrum.
14 Recordatus eſt, quoniā
puluis ſumus: homo, ſicut
fœnum, dies eius, tanquā
flos agri efflorebit.
15 Qm̄ ſpiritus pertranſibit
in illo, & non ſubſiſtet: &
nō cognoſcet amplius lo-
cum ſuum. 16 Miſericordia autem Dñi ab æterno: & vſq; in æternum ſuper
timentes eum. 17 Et iuſtitia illius in filios filiorum: his, qui ſeruant teſta-
mentum eius. 18 Et memores ſunt mandatorum ipſius: ad faciendum ea.
19 Dominus in cęlo parauit ſedem ſuam: & regnum ipſius omnibus domina-
bitur. 20 Benedicite Domino omnes Angeli eius: potentes virtute, facien-
tes verbum illius, ad audiendam vocem ſermonum eius. 21 Benedicite
Domino omnes virtutes eius: miniſtri eius, qui facitis voluntatem eius.

22 Benedi-

22 *Et quicquid vſquam fabricauit artifex.*
Tu quoq; mens illum quantum potes æmula tolle,
Tot obligata rebus effer laudibus.

PSALMVS CIII.
Hebr. CIV.

1 *MEns age grata ſuo Dominum cane Numine magnum,*
Euehit humanas vltra quem gloria metas.
2 *Pro trabea tandem; tyria pro veſte decorum,*
Induit, æternum pro diuite lumen amictu.
3 *Penſilis in morem cortinæ extendit Olympum:*
Aethera ſuſpenſæ veſtit teſtudine lymphæ.
4 *Nube vehens equitat curru ceu præpete, ventos*
Ad iuga compoſitos iubet ire volucribus alis,
5 *Anteuolant auræ, flammæq; ad iuſſa miniſtræ.*
6 *Imperio molem terræ fundauit inertem;*
Secula quam nullis impulſibus vlla mouebunt.
7 *Cumq; ſuperiecto ponto redimita lateret.*
8 *Voce Dei refugas aliò mare depulit vndas;*
Inde nouo tellus apparuit arida vultu.
9 *Tum montes creuere iugis, mediæq; reducto*
Deſcendêre ſinu latera inter frigida valles.
Et lato æquati nituerunt margine campi.
10 *Quã ne rurſus aquis tegeret redeuntibus æquor*
11 *Littora ſignaſti Genitor. Decliuia fontes*
Per iuga laxaſti; riguis conuallibus amnes
12 *Vnde cadunt, puraſq; bibunt animantia lymphas.*
Hinc Onagri capiunt latices, ſyluamq; ſonantem
13 *Deſuper infixis habitant auiaria nidis.*
In ſcopulis nemorũ volucres, in frondibus altis
Tam variæ pennis, quàm vocibus æthera mulcent,
14 *Sufficis humorem pluuiæ tu montibus vndæ;*
Inque nouos ſaturas marata noualia partus.

15 *Hinc*

22 Benedicite Dño omnia opera eius: in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.

PSALMVS CIII.
Hebr. CIV.

1 BEnedic anima mea Domino: Dñe Deus meus, magnificatus es vehementer.
2 Confeſſionem, & decorem induiſti: amictus lumine, ſicut veſtimento.
3 Extendens cælum, ſicut pellem: qui tegis aquis ſuperiora eius.
4 Qui ponis nubem aſcenſum tuum: qui ambulas ſuper pennas ventorum.
5 Qui facis Angelos tuos, ſpiritus: & miniſtros tuos ignem vrentem.
6 Qui fundaſti terram ſuper ſtabilitatem ſuam: nõ inclinabitur in ſæculum ſæculi.
7 Abyſſus, ſicut veſtimentum, amictus eius: ſuper montes ſtabunt aquæ.
8 Ab increpatione tua fugient: à voce tonitrui tui formidabunt.
9 Aſcendunt montes: & deſcendunt campi in locum, quem fundaſti eis.

10 Terminum poſuiſti, quẽ non tranſgredientur: neq; conuertentur operire
terram. 11 Qui emittis fontes in conuallibus: inter medium montium per-
tranſibunt aquæ. 12 Potabunt omnes beſtiæ agri: expectabũt onagri in ſiti
ſua. 13 Super ea volucres cęli habitabunt: de medio petrarũ dabunt voces.
14 Rigans mõtes de ſuperioribꝰ ſuis: de fructu operũ tuorũ ſatiabitur terra.

 15 Produ-

15 *Hinc pecori faciunt verni fænilia Soles:*
Hinc ager humanas menſas olitorius implet:
16 *Hinc ſegetes veniunt campis; hinc collibus vuæ;*
17 *Hinc tenues vmbrat radix oleagina cliuos.*
Scilicet vt vires homini, ſeges afferat; hortus
Pinguis olus: curas vindemia læta relegat:
Aëreo mœrens facies hilaretur oliuo.
18 *Nec minus interea ſterilis plantaria ſyluæ*
Cultor alis. Cedris Libanum frondētibus vmbras,
Gaudet auis caras vbi plurima figere ſedes:
19 *Enodeſq; legit peregrina Ciconia fagos,*
Nidorum præſes longis inimica colubris.
Dorſa tuo accipiunt cerui montana fugaces
Munere, ſaxa cauas lepori ſinuoſa minori.
20 *Tu Pater vmbriferam feciſti in tempora lunam;*
Et qui luce micans Sol detegit, omnia, feſſo
Terminat axe diem, & ſero lauat æquore currum.
21 *Tum placuit cælo tenebras poſuiſſe, quietem*
Nox daret, vt vigiles oculos furata labori.
22 *Tum vaga deſertis errant animalia luſtris;*
Excitiq; fame quærunt alimenta leones,
Teque ſuam magnis orant rugitibus eſcam.
23 *At cùm primus equis Oriens afflauit anhelis*
24 *In latebras abeunt. Humana penatibus exit*
Gens ad opus; ſeros donec ferat Heſperus ignes.
25 *Argumenta Parens rerumne ingentia mirer?*
Quam ſapiens an cuncta regas? ſi plena redundat
26 *Terra? quid immenſum ſpatijs, & flexibus æquor:*
Vnde per ornatas allabitur æſtus in oras?
Innumeros generat per ſtagna liquentia piſces,
27 *Immanes alij dorſo ſalis arua reuellunt;*
Exiguis alij ludunt ad littora pinnis.
At cum vela rates tendunt Aquilonibus, auſæ
Credere ſe pelago quæ monſtra natantia cernunt?
28 *Cete innare vident, & aquarum tollere moles.*
Siue ſolum teneant, ſeu regna humentia ponti
Tēpore cuncta ſuo ſperāt alimēta daturū.
29 Læta

15 Producens fœnum iumentis: & herbam ſeruituti hominum.
16 Vt educas panē de terra: & vinum lætificet cor hominis.
17 Vt exhilaret faciem in oleo: & panis cor hominis confirmet.
18 Saturabūtur ligna campi, & cedri Libani, quas plantauit: illic paſſeres nidificabunt.
19 Herodij domus dux eſt eorū, montes excelſi ceruis: petra refugium herinacijs.
20 Fecit lunā in tempora: ſol cognouit occaſū ſuū.
21 Poſuiſti tenebras, & facta eſt nox: in ipſa pertranſibunt omnes beſtiæ ſiluæ.
22 Catuli leonum rugientes: vt rapiant, & quærant à Deo eſcam ſibi.
23 Ortus eſt ſol, & congregati ſunt: & in cubilibus ſuis collocabuntur.
24 Exibit homo ad opus ſuum: & ad operationem ſuam vſque ad veſperum.
25 Quam magnificata ſunt opera tua, Domine; omnia in ſapientia feciſti: impleta eſt terra poſſeſſione tua.
26 Hoc mare magnum, & ſpatioſum manibus: illic reptilia, quorum non eſt numerus. 27 Animalia puſilla cum magnis: illic naues pertranſibunt. 28 Draco iſte, quem formaſti ad illudendum ei: omnia à te expectant, vt des illis eſcam in tempore.

29 Dante

29 *Læta futura manu ſi diuite pabula fundis.*
30 *Si tamen aduerſo renuiſſe videberis ore :*
Senſibus attonitis animam turbata relinquunt,
Inque leuem tandem veniunt reſoluta fauillam.
31 *At ſimul atq; tuus vitaï ſpiritus auras*
Impulerit, ſument iterum rediuiua colorem,
Et tellus alio recreata nouabitur ore.
32 *Laus tua, perpetuum duret tua gloria tempus;*
Et fabricata volens operum monumenta ſecunda.
33 *Cuius in aſpectu tellus exterrita nutat,*
Et pauida fumant tacti formidine montes.
34 *Dum iubar hoc nitidi video genitabile cæli,*
Dum viuo, ſpiroq; Deo mea carmina dicam.
35 *Vocibus ille meis tantùm bonus annuat, illo*
Sat felix, ſat vita mihi ſplendebit amico.
36 *Extirpata ſolum ſcelus, impietaſq; relinquant,*
Te mea, ſancte Parens, mens nunquam ingrata, ſonabit.

PSAL. CIV. Hebr. CV.

1 *AEternum cantate Deum, nomenq; vocate*
Numinis Iſacidæ. Populos hunc eſſe docete,
Cuius habet nullos æterna potentia fines.
2 *Voce, lyra, plauſu, conuentibus inclyta læti*
Dicite quæ valida fecit miracula dextra.
3 *Illius auguſtum ſit gloria tollere nomen:*
Quærere, quæſitum vera inueniſſe voluptas.
4 *Quærite nec dubium venient in pectora vires*
Illius. O curis ardete perennibus ora.
5 *Facta memor recolat mens illa ingentia quando*
Prodigijs Pharios egit, quando inter arenas
Incultas Arabum docuit ſua iura parentes.
6 *Vos genus Abrami, lecta de ſtirpe minores*
7 *Alloquor Iſacidas, noſter Deus omnia frenat,*
Et trutinæ mundum non falſo examine pendit.

8 *Ille*

29 Dante te illis, colligent: aperiente te manum tuã, omnia implebuntur bonitate.

30 Auertente autem te faciem, turbabuntur: auferes ſpiritum eorum, & deficient, & in puluerẽ ſuum reuertentur.

31 Emittes ſpiritum tuum, & creabuntur: & renouabis faciem terræ.

32 Sit gloria Domini in ſæculum: lætabitur Dominus in operibus ſuis.

33 Qui reſpicit terram, & facit eam tremere: qui tangit mõtes, & fumigãt.

34 Cantabo Domino in vita mea: pſallã Deo meo, quamdiu ſum.

35 Iucundum ſit ei eloquiũ meum: ego vero delectabor in Domino.

36 Deficiant peccatores à terra, & iniquitas, vt non ſint: benedic anima mea Domino.

PSAL. CIV. Hebr. CV.

1 Confitemini Domino, & inuocate nomen eius: annunciate inter gentes opera eius.

2 Cantate ei, & pſallite ei: narrate omnia mirabilia eius.

3 Laudamini in nomine ſan-
cto eius: lætetur cor quærentium Dominum. 4 Quærite Dominum, & con-
firmamini: quærite faciem eius ſemper. 5 Mementote mirabilium eius,
quæ fecit: prodigia eius, & iudicia oris eius. 6 Semen Abraham ſerui eius:
filij Iacob electi eius. 7 Ipſe Dñs Deus noſter: in vniuerſa terra iudicia eius.

8 *Ille memor fidei pactæ rata fœdera ſeruat,*
Mille fluant quamuis ab aurorum ſecula ſeclis.
9 *Quæ ſemel Abramo, & ſoboli iurauit Abrami.*
10 *Iacobum ſtatuit manſura immota nepotem,*
Huius & æternum nos poſteritatis alumnos.
11 *Scilicet arua tibi dixit Cananæïa ſeruo,*
Certa futura tuæ tanquam patrimonia ſortis.
12 *Tunc autem noſtra pauci de ſtirpe colebant,*
13 *Et profugi ignotis mutabant gentibus agros.*
Non tamen indigenis populus fuit aduena ludo:
14 *Quin pronos in eum moliri hoſtilia reges*
15 *Corripuit, ne tange meos gens effera Chriſtos*
Dixit, & in ſanctos ſit nulla iniuria vates.
16 *Cumq; famem terræ laxis inferret habenis,*
Vt victum miſeris mortalibus arua negarent:
17 *Ante Paretoniæ legauit in oppida gentis*
Aemula Ioſephum quem vendidit ira ſuorum.
18 *Hic falſo indicio non æqua in vincula miſſus*
19 *Sæua tulit, donec inueni lux aurea fulſit,*
De cælo afflatam ſoluit quæ in ſomnia linguam
20 *Educto vinclis, qui late antiqua tyrannus*
Aegypto tum iura dabat, mandauit habenas;
Vt Pharon atq; aulam regeret primarius Heros.
21 *Et proceres ignota, ſenes meliora doceret.*
22 *Hinc pater vndantem petijt nouus accola Nilum*
Iacobus cum ſtirpe Chami regionibus hoſpes.
23 *Quem Deus ingenti numero increuiſſe nepotum*
Fecit, & ardentem furijs ſuper extulit hoſtem,
24 *At metus, vnanimes & conſcius vrere liuor,*
Conſilia Aegypti mutauit in impia regem.
Hinc odijs populum ſæuis, hinc arte maligna
Cura fuit duro miſeros abolere tyranno.

25 *Sed*

8 Memor fuit in ſæculum teſtamẽti ſui: verbi, quod mandauit in mille generationes.
9 Quod diſpoſuit ad Abraham: & iuramenti ſui ad Iſaac.
10 Et ſtatuit illud Iacob in præceptum: & Iſrael in teſtamentum æternum.
11 Dicens; Tibi dabo terram Chanaan: funiculum hæreditatis veſtræ.
12 Cũ eſsent numero breui: pauciſſimi & incolæ eius.
13 Et pertranſierũt de gente in gentem: & de regno in populum alterum.
14 Non reliquit hominem nocere eis: & corripuit pro eis reges.
15 Nolite tangere Chriſtos meos: & in Prophetis meis nolite malignari.
16 Et vocauit famem ſuper terram: & omne firmamentum panis contriuit.
17 Miſit ante eos virum: in ſeruum venundatus eſt Ioſeph.
18 Humiliauerunt in compedibus pedes eius: ferrum pertranſijt animam eius, donec veniret ver-
bum eius. 19 Eloquium Domini inflammauit eum: miſit rex, & ſoluit eum;
princeps populorum, & dimiſit eum. 20 Conſtituit eum dominum domus
ſuæ: & principem omnis poſſeſſionis ſuæ. 21 Vt erudiret principes eius, ſi-
cut ſemetipſum: & ſenes eius prudentiam doceret. 22 Et intrauit Iſrael in
Aegyptum: & Iacob accola fuit in terra Cham. 23 Et auxit populum ſuum
vehementer: & firmauit eum ſuper inimicos eius, 24 Conuertit cor eorum,
vt odirent populum eius: & dolum facerent in ſeruos eius.

25 Miſit

25 Sed Genitor Moſen, & fratrem miſit Aronem,
26 Qui Pharias agerent magnis terroribus vrbes.
27 Continuò iuſſis parent cæleſtibus ambo,
Et Deus inuoluit picea caligine cælum.
28 Vertit aquam fluuijs in nigrum ſanguinis amnem:
Occidit tremulos per ſtagna liquentia piſces.
29 Terra dabat querulas pro frugibus humida ranas
Attonitis etiam lautæ in penetralibus aulæ.
30 Aſper acerba ſonans muſcarum exercitus alis
Increpuit, Pharias texerunt Cyniphes oras,
31 Decidit inuiſæ lapidoſus grandinis imber,
32 Flammaq; nec viti frontes, nec ficubus vmbras,
Nec poma arboribus, nec ſyluæ arbuſta reliquit.
33 Mox in relliquias impaſta locuſta volauit,
34 Et diros acuit morſus in gramina bruchus.
Nec Pharos hic ceſſit, nec numinis ira quieuit.
35 Corpora nox thalamis quando intempeſta fouebat,
Primitias pecorum vindex hominumq; peremit.
Tum fracti cecidit feritas animoſa tyranni
36 Et gens ſancta Deo tandem Pharon auſpice liquit
Diues opum, tacto morborum nemine telis.
37 At Peluſiaci gaudent abiiſſe coloni
Iſacidas, ſi fortè metus Diræq; recedant,
Et pax compoſitis redeat tranquillior auris.
38 Nube Deus profugis Solem remouebat opaca:
Fulgentem caſtris in noctem prætulit ignem.
39 Indulſit gratas auium poſcentibus eſcas,
Aethereis querulas ſatiauit frugibus aluos.
40 Flumina percuſſo dedit exundantia ſaxo,
Et laticum fluuijs bibulas impleuit arenas.
41 Hæc Pater omnipotens haud fœderis immemor
Quo ſibi perpetuum fidum ſociauit Abramū. (iſti,
42 Sic

25 Miſit Moyſen ſeruum
ſuum: Aaron, quem ele-
git ipſum.
25 Poſuit in eis verba ſi-
gnorum ſuorum: & pro-
digiorum in terra Cham.
27 Miſit tenebras, & obſcu-
rauit: & non exacerbauit
ſermones ſuos.
28 Conuertit aquas eorum
in ſanguinem: & occidit
piſces eorum.
29 Edidit terra eorum ra-
nas: in penetralibus re-
gum ipſorum.
30 Dixit, & venit cœnomy-
ia: & cinifes in omnibus
finibus eorum.
31 Poſuit pluuias eorum
grandinem: ignem com-
burētem in terra ipſorū.
32 Et percuſſit vineas eo-
rum, & ficulneas eorum:
& contriuit lignum finiū
eorum.
33 Dixit, & venit locuſta, &
bruchus: cuius non erat
numerus.
34 Et comedit omne fœnū
in terra eorum: & come-
dit omnem fructum terræ
eorum.
35 Et percuſſit omne pri-
mogenitum in terra eo-
rum: primitias omnis laboris eorum.
36 Et eduxit eos cum argento, & au-
ro: & non erat in tribubus eorum infirmus.
37 Lætata eſt Aegyptus in pro-
fectione eorum: quia incubuit timor eorum ſuper eos.
38 Expandit nubem
in protectionem eorum: & ignem, vt luceret eis per noctem.
39 Petierunt,
& venit coturnix: & pane cæli ſaturauit eos.
40 Dirupit petram; & fluxe-
runt aquæ: abierunt in ſicco flumina.
41 Quoniam memor fuit verbi ſancti
ſui: quod habuit ad Abraham puerum ſuum.

42 Et

42 *Sic Domus Iſacidum Pharios duce numine læta*
43 *Fugit, & eiectis antiqua è ſede colonis,*
Aedificata velut patriæ colit oppida fortis.
44 *Scilicet vt Domini teneant immobile fœdus,*
Et leges adeant, ſancitaq; iura capeſſant:
Aeternum ô omnis quem laudibus efferat ætas.

PSALMVS CV.
Hebr. CVI.

1 *EIa Deum laudate bonum clementia cuius*
Spatijs non clauditur æui.
2 *Facta quis eloquij felix ingentia dicet,*
Laudumq; æquabit honorem.
3 *O qui iura poli memores diuina reuoluunt,*
Et ſemper iuſſa capeſſunt.
4 *Reſpice me carum populum quo lumine cernis,*
Placiduſq; impende ſalutem.
5 *Vt videam Genitor bona quæ largiris amicis*
Vt lætus gaudia gentis.
Alme tuæ capiam, ſociuſq; ad carmina tendam
Tibi quæ tua prædia dicunt.
6 *Nos & aui ſcelerum pœnis obnoxia turba*
Immania fecimus olim.
7 *Non peluſiacas illi tua facta per vrbes*
Animo ſapiente notarunt.
Nec meminere tuæ quanto bonitatis amore
Vincla effugere Tyranni.
8 *Inuia te propter pelagi caua littora rubri*
Irritauere frementes.
9 *Seruaſti tamen immeritos, vt noſceret orbis*
Cæli pelagiq; potentem.
10 *Nam ſimul increpuit tua vox, ſalis alueus imas*
Oſtendit ſiccus arenas.
Inter aquas populum duxiſti in tuta, per æqua
Strati velut æquora campi.

11 Et vin-

42 Et eduxit populum ſuum in exultatione: & electos ſuos in lætitia.
43 Et dedit illis regiones gentium: & labores populorum poſſederunt.
44 Vt cuſtodiant iuſtificationes eius: & legem eius requirant.

PSAL. CV. Hebr. CVI.

1 COnfitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in ſæculum miſericordia eius.
2 Quis loquetur potentias Domini: auditas faciet omnes laudes eius?
3 Beati, qui cuſtodiunt iudicium: & faciunt iuſtitiam in omni tempore.
4 Memento noſtri, Domine, in beneplacito populi tui: viſita nos in ſalutari tuo.
5 Ad videndum in bonitate electorum tuorum, ad lætandum in lætitia gentis tuæ: vt lauderis cum hæreditate tua.
6 Peccauimus cum patribus noſtris: iniuſte egimus, iniquitatem fecimus.
7 Patres noſtri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis miſericordiæ tuæ.
8 Et irritauerunt aſcendentes in mare: mare rubrum.
9 Et ſaluauit eos propter nomen ſuum: vt notam faceret potentiam ſuam.
10 Et increpuit mare rubrum, & exiccatum eſt: & deduxit eos in abyſſis, ſicut in deſerto.

11 Et ſal-

11 *Et vindex odij, pœnæ, armorumq; locaſti*
Aduerſo in littore ſaluum.
12 *Vnda ſed oppreſſos glomerata reſorbuit hoſtes,*
Nullo fugiente procellam.
13 *Tunc habuere fidem verbis, tum voce canora*
Domino cecinere triumphum.
14 *Attamen obliti rerum, ſanctiſſima patrem*
Non ſuſtinuere monentem.
15 *Et cupidæ flamma torrente libidinis acti*
Per inhoſpita ſaxa quietum
16 *Tentauere Deum, ſceleratis annuit ille*
Vſq; ad faſtidia votis.
17 *In trepidis Moſen caſtris furor æmulus egit,*
Et ſacrum Arona Tonanti
18 *Terra ſed immani gremium patefecit hiatu,*
Raptumq; Dathana vorauit.
Et coniuratos Abironis vt hauſit, aperti
Commiſit gurgitis Oras.
19 *Arſit flamma rapax, turpem populata ſenatum,*
Capita impia detulit Orco.
Nec pœnis domiti ſoliti poſuere furorem:
20 *Sed conflauere iuuencum.*
Horebi ad montes, & fuſilis ante metalli
Proni cecidere figuram,
21 *Mutauere ſui decoris præconia, Tauri*
Carpentis imagine fœnum.
22 *Numinis immemores quo ſolo impunè volarunt*
Ad libertatis honorem.
Territa prodigijs Aegyptus ceſſit, & arua
Chammi tremefacta coloni.
Cuius ab imperio ſuſpenſis horruit vndis
Mare cùm vada vidit apertum.
23 *At genus ingratum ſtirpe euertiſſet ab ima,*
Ni Moſes lenia fando

24 *Oraſſet*

11 Et ſaluauit eos de manu odientium: & redemit eos de manu inimici.
12 Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remanſit.
13 Et crediderunt verbis eius: & laudauerunt laudem eius.
14 Cito fecerũt: obliti ſunt operum eius: & non ſuſtinuerunt cõſilium eius.
15 Et concupierunt concupiſcentiam in deſerto: & tentauerunt Deum in inaquoſo.
16 Et dedit eis petitionem ipſorum: & miſit ſaturitatem in animas eorum.
17 Et irritauerunt Moyſen in caſtris: Aaron ſanctum Domini.
18 Aperta eſt terra, & deglutiuit Dathan: & operuit ſuper congregationem Abiron.
19 Et exarſit ignis in ſynagoga eorũ: flamma combuſſit peccatores.
20 Et fecerunt vitulum in Horeb: & adorauerunt ſculptile.
21 Et mutauerunt gloriam ſuam: in ſimilitudinem vituli comedentis fœnum.

22 Obliti ſunt Deum, qui ſaluauit eos, qui fecit magnalia in Aegypto, mirabilia in terra Cham: terribilia in mari rubro. 23 Et dixit, vt diſperderet eos: ſi non Moyſes electus eius ſtetiſſet in confractione in conſpectu eius.

24 Craſſet veniam, lethumq; inferre parantem
Dominum reuocaſſet ab ira.
Quid memorem? toties queſti fugientia longè
Optati limitis arua.
Vt propius venere, ſoli nihil vberis æquor
Animis duxere ſuperbis.
25 Hortantiſq; Dei certi non credere dictis
Caſtra inuoluere querelis.
26 Extulit ergo manum deſerta per auia, gentem
Vt ſterneret enſe rebellem.
27 Relliquias varijs profugas erroribus oras
Populorum ferret in omnes.
28 Interea Phegoris ritus didicere Baalis,
Et Dijs libata ſepultis
29 Exta vorauerunt. Pro talibus at Pater auſis
Contagia lurida miſit.
30 Sed bonus egregia Phinees vt cæde litauit:
Peſtis fugere ſagittæ.
31 Idq; viro factum decus immortale nepotum
In ſeros attulit annos.
32 Propter aquas Meribæ gens ſeditioſa Tonantem
Iterum commouit: & ipſum
His adeò furijs Moſem popularibus ægrum
Iurgante coarguit ira.
33 Quid mandata ſequar? populis, occidere iuſſi;
Vitam pro morte dederunt.
34 Gentibus immiſti quarum cum ritibus vltrò
Sunt numina vana ſecuti.
Et ſeruire Deûm pictis voluere figuris:
Vnde omnis cauſa malorum.
35 O ſcelus: horrendis ſua pignora manibus Orci
Ipſi occidere parentes.
36 Fumantem pateris ipſi effudere ſuorum
Spectra ad Cananæa cruorem.

37 Inno-

24 Vt auerteret iram eius, ne diſperderet eos: & pro nihilo habuerũt terram deſiderabilem.

25 Non crediderunt verbo eius, & murmurauerunt in tabernaculis ſuis: non exaudierunt vocem Dñi.

26 Et eleuauit manũ ſuam ſuper eos: vt proſterneret eos in deſerto.

27 Et vt deijceret ſemẽ eorum in nationibus: & diſpergeret eos in regionibus.

28 Et initiati ſunt Beelphegor: & comederent ſacrificia mortuorum.

29 Et irritauerunt eum in adinuentionibus ſuis: & multiplicata eſt in eis ruina.

30 Et ſtetit Phinees, & placauit: & ceſſauit quaſſatio.

31 Et reputatum eſt ei in iuſtitiam: in generationem, & generationem vſque in æternum.

32 Et irritauerunt eum ad aquas contradictionis; & vexatus eſt Moyſes propter eos: quia exacerbauerunt ſpiritum eius.

33 Et diſtinxit in labijs ſuis:
non diſperdiderunt gentes, quas dixit Dominus illis. 34 Et commiſti ſunt
inter gentes, & didicerunt opera eorum; & ſeruierunt ſculptilibus eorum: &
factum eſt illis in ſcandalum. 35 Et immolauerunt filios ſuos: & filias ſuas
dæmonijs. 36 Et effuderunt ſanguinem innocentem: ſanguinem filiorum ſuorum, & filiarum ſuarum, quas ſacrificauerunt ſculptilibus Chanaan.

37 Et in-

37 Innocuo maduit tunc hoſpita ſanguine Tellus,
Patrum maculata furore.
Cæleſtiſq; tori gens aſpernata pudorem,
Sibi legit adultera ſordes.
38 His Deus auerſus, ſtirpem quam legerat, odit;
Deteſtatamq; reliquit.
39 Inq; poteſtatem gentis veniſſe ſuperbæ,
Dedit & ſeruire tyrannis.
40 Tum grauis imperij faſtus experta minaces,
Criſtas animoſq; remiſit.
Sed Pater aſpiciens quam dura atq, aſpera ferret,
Captiuam ſæpe redemit.
41 Nec tamen ingenio vidit meliora relicto,
Sed propter crimina rurſus
42 Occidit; & cæli patrem miſeranda rogauit:
Pater annuit, & memor icti
43 Fœderis, irarum laxas compreſſit habenas,
Iam lenis: & ænea quondam
44 Gentis inhumanæ molliuit pectora, cuius
Faſces captiua ferebat.
45 Eripe nos Genitor totq; à regionibus actos
Ad patria collige tecta.
46 Nomen vt alme tuum tollamus in æthera plauſu:
Tua læti vt facta canamus.
47 Sit Deus Iſacidum celebris, dum ſecula voluit
Stellis redeuntibus æther.
Vocibus, & fremitu plebes hilarata ſecundo
Domino ſit gloria, clamet:
Amen Amen.

37 Et infecta eſt terra in ſanguinibus, & contaminata eſt in operibus eorum: & fornicati ſunt in adinuentionibus ſuis.
38 Et iratus eſt furore Dominus in populum ſuum: & abominatus eſt hæreditatem ſuam.
39 Et tradidit eos in manus gẽtium: & dominati ſunt eorum, qui oderunt eos.
40 Et tribulauerunt eos inimici eorum, & humiliati ſunt ſub manibus eorum: ſæpe liberauit eos.
41 Ipſi autem exacerbauerunt eum in conſilio ſuo: & humiliati ſunt in iniquitatibus ſuis.
42 Et vidit, cum tribularentur: & exaudiuit orationem eorum.
43 Et memor fuit teſtamẽti ſui: & pœnituit eum ſecundum multitudinẽ miſericordiæ ſuæ.
44 Et dedit eos in miſericordias: in cõſpectu omnium, qui ceperant eos.

45 Saluos nos fac, Domine Deus noſter: & congrega nos de nationibus.
46 Vt confiteamur nomini ſancto tuo: & gloriemur in laude tua. 47 Benedictus Dominus Deus Iſraël à ſæculo, & vſque in ſæculum: & dicet omnis populus; Fiat, fiat.

LIBRI QVARTI FINIS.

LVDOVICI CRVCII OLYSIPPONENSIS SOCIETATIS IESV.

IN LIBRVM PSALMORVM INTERPRETATIONIS POETICAE LATINE,

Liber Quintus.

PSALMVS CVI.
Hebr. CVII.

1 *Eia bonum laudate Deum, quem ſecula mitem*
Omnia naſcentis ſenſere ab origine mundi.
2 *Vos memorate bonum quos duro ex hoſte receptos*
Amiſſæ antiquas patriæ reuocauit in oras:
3 *Exilium ſeu terra fuit qua lucifer exit,*
Seu qua purpureos ſero lauat æquore crines,
Humida ſiue Noto, Boreæ ſeu torrida flatu.
4 *Errarunt profugi deſerta per auia quondam,*
Qua ſedes hominum nulli poſuere coloni.
5 *Non fuit vnda ſiti, non eſurientibus eſca:*
Inq; malis animus duris ſtupefactus inhæſit.
6 *Alma Dei afflictis orarunt numina rebus,*
Et Pater auxilio miſeros præſente leuauit,

7 *Reclu-*

PSALMVS CVI.
Hebr. CVII.

1 Confitemini Domino,
quoniam in ſæculum
miſericordia eius.
2 Dicāt, qui redempti ſunt
à Dño, quos redemit de
manu inimici:& de regionibus congregauit eos.
3 A ſolis ortu,& occaſu:ab
aquilone,& mari.
4 Errauerunt in ſolitudine
in inaquoſo: viā ciuitatis
habitandi nō inuenerūt.
5 Eſurientes,& ſitientes:anima eorū in ipſis deficit.
6 Et clamauerunt ad Dominum, cum tribularentur: & de neceſſitatibus
eorum eripuit eos.

7 Et de-

7 *Reclusitq́; viam qua tandem in culta venirent.*
8 *Ergo bonum miſeris Dominum ſuccurrere dicant,*
Et quibus humanum factis genus erigat vltro.
9 *Ille animam rerum penitus ſatiauit inanem,*
Membraq́; reſtituit iam deficientia, vitæ.
10 *Cùm vincti in tenebris, & lethi horrore iacerent*
Afflictiq; famem gemerent, ferrumq́; timerent:
11 *(Scilicet æthereis fuerint quod legibus olim*
Conſilijſq; Dei tranquilla in pace rebelles)
12 *Tot damnis humiles, & mille doloribus ægri,*
13 *Auxilio vacui, Dominum ſibi adeſſe rogarunt;*
Qui miſeris facilem clamoribus appulit aurem:
14 *Damnaq́; placatus repulit quæcunq; tremebant.*
15 *Ergo bonum miſeris illum ſuccurrere dicant,*
Et quibus humanum factis genus erigat vltro:
16 *Oſtia tot fractis qui vectibus ænea rupit.*
17 *Neſcia mens hominum, pœnæ ſecura futuræ*
Indulget vitijs; languor tamen vndiq; miſſus
18 *Sæuit, & ingrati torquent faſtidia victus.*
Interea macies ægros, & lethifer æſtus
Ducit in attoniti frigentia lumina buſti.
19 *At votis Dominum fracti precibuſq́; fatigant*
20 *Et timidos facilis vicina à morte reducit:*
Immiſſo curans lethalia vulnera verbo.
21 *Ergo bonum miſeris illum ſuccurrere dicant,*
Et quibus humanum factis genus erigat vltro.
22 *Laudum ſacra ferãt, demptos ſe à funere vulgent.*
23 *Qui tumidum pandis latè mare nauibus errant,*
Mutantes alio vectas à littore merces,
24 *Numinis in medio cernunt miracula ponto.*
25 *Cùm*

7 Et deduxit eos in viam
rectam: vt irent in ciui-
tatem habitationis.
8 Confiteantur Dño miſe-
ricordiæ eius: & mirabi-
lia eius filijs hominum.
9 Quia ſatiauit animã ina-
nem: & animam eſurien-
tem ſatiauit bonis.
10 Sedentes in tenebris, &
vmbra mortis: vinctos in
mendicitate, & ferro.
11 Quia exacerbauerunt e-
loquia Dei: & conſilium
altiſſimi irritauerunt.
12 Et humiliatum eſt in la-
boribus cor eorum: infir-
mati ſunt, nec fuit, qui ad-
iuuaret.
13 Et clamaue[illegible] ad Do-
minum, cum tribularen-
tur: & de neceſſitatibus
eorum liberauit eos.
14 Et eduxit eos de tene-
bris, & de ũmbra mortis:
& vincula eorũ diſrupit.
15 Confiteantur Dño miſe-
ricordiæ eius: & mirabi-
lia eius filijs hominum.
16 Quia contriuit portas
æreas: & vectes ferreos
confregit.

17 Suſcepit eos de via iniquitatis eorum: propter iniuſtitias enim ſuas hu-
miliati ſunt. 18 Omnem eſcam abominata eſt anima eorum: & appropin-
quauerunt vſque ad portas mortis. 19 Et clamauerunt ad Dominum, cum
tribularentur: & de neceſſitatibus eorum liberauit eos. 20 Miſit verbum
ſuum, & ſanauit eos: & eripuit eos de interitionibus eorum. 21 Confitean-
tur Domino miſericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum. 22 Et ſa-
crificent ſacrificiũ laudis: & annuncient opera eius in exultatione. 23 Qui
deſcendant mare in nauibus: facientes operationẽ in aquis multis. 24 Ipſi
viderunt opera Domini: & mirabilia eius in profundo.

 25 Dixit,

25 Cùm iubet emiſſæ crepitans ſonat halitus auræ,
26 Et mare nunc cælo, ſtygijs nunc manibus infert.
27 Mens nautis animuſq; cadit, fumantia vini
Largius hauſiſſent veteris ceu pocula, nutant.
Rector in incerto poſitus, nec remige nauem
Nec velo Zephyros, nec ſuſtinet æquora clauo.
28 Vna ſalus orare Deum ſi fortè remittat
Tempeſtas, & opem bonus implorantibus affert.
29 Stare iubet ventos, tempeſtatemq; ſilere:
Et pigri in morem ſtagni tumida æquora placat.
30 Mirantur poſuiſſe Notos, lætiq; ſecundis
Flatibus, adueniunt patrios duce numine portus.
31 Ergo bonum miſeris Dominum ſuccurrere dicant,
Et quibus humanum factis genus erigat vltro
32 Illum in Concilijs populi, patrumq; ſenatu
Ingeminent, referant illi euaſiſſe profundum.
33 Flumina deſertis arentia mutat arenis,
Reddit ſicca vagis humentia fontibus arua:
34 Et pingues ſterili vitiat ſalſugine campos,
Scilicet indigni quoniam meruere coloni.
35 At contra arentes in ſtagna liquentia glebas
Vertit, & irriguis inducit flexibus amnes.
36 Has Genitor ſedes turbæ largitur egenæ,
Illa ſibi leges concors & mœnia ponit.
37 Sulcat humum ferro, lectas ſerit ordine vites,
Et noua reſpondent cultorum ſemina curæ
38 At pater indulgens operi, nunc temperat æſtum
Imbribus, aëreos arcet nunc ſolibus imbres.
Prole domos, fœtis agros animantibus implet.
39 Quod ſi nequities profugos agit æmula mores,
Contrahit effuſas largæ pietatis habenas.
Hinc abit in nihilum magnæ reſpublica gentis,
Pars abeunt morbis, pars belli iure tyrannis

40 Succum-

25 Dixit, & ſtetit ſpiritus procellæ: & exaltati ſunt fluctus eius.

26 Aſcendunt vſque ad cælos, & deſcendunt vſque ad abyſſos: anima eorum in malis tabeſcebat.

27 Turbati ſunt, & moti ſunt, ſicut ebrius: & omnis ſapientia eorum deuorata eſt.

28 Et clamauerunt ad Dominum, cum tribularentur: & de neceſſitatibus eorum eduxit eos.

29 Et ſtatuit procellã eius in auram: & ſiluerunt fluctus eius.

30 Et lætati ſunt, quia ſiluerunt: & deduxit eos in portum voluntatis eorum.

31 Confiteantur Domino miſericordiæ eius: & mirabilia eius filijs hominum.

32 Et exaltent eum in eccleſia plebis: & in cathedra ſeniorum laudent eum.

33 Poſuit flumina in deſertum: & exitus aquarum in ſitim.

34 Terram fructiferam in ſalſuginem: à malitia in-
habitantium in ea. 35 Poſuit deſertum in ſtagna aquarum: & terram ſine
aqua in exitus aquarum. 36 Et collocauit illic eſurientes: & conſtitue-
runt ciuitatem habitationis. 37 Et ſeminauerunt agros, & plantauerunt
vineas: & fecerunt fructum natiuitatis. 38 Et benedixit eis, & multiplicati
ſunt nimis: & iumenta eorum non minorauit. 39 Et pauci facti ſunt: & ve-
xati ſunt à tribulatione malorum, & dolore.

40 Effuſa

40 *Succumbunt, laceram pars ſeditionibus vrbem*
Effugiunt, ipſi proceres in montibus errant.
41 *Innocuos Genitor ſed non patietur anhelam*
Deplorare famem, gregibus ſed ouilia lætis
Plena dabit referant vt tecta antiqua bonorum.
42 *Hæc iuſti aſpiciunt hilares, at muta ſileſcit,*
43 *Improbitas. Sapiens ô qui hæc ſub pectore voluit.*
Quem Domini bonitas ſeruat ſciet alma tenorem.

PSALMVS CVII.

Hebr. CVIII.

1 *COr eſt paratum, vox, lyra, nablia,*
Ad te canendum Rex bone cælitum:
Hoc mens anhelat, tinnulaq́;
Huc citharæ mea fama tendit.
2 *Vos iuncta dulci nablia barbito,*
Cælum priuſquam lux noua detegat
Proferte cantum: mane ſurgam
Ante vagos Orientis ignes.
3 *Te ſancte dicam Rex habitabiles*
Mundi per oras: audiet accola
Me qui calentem potat Indum,
Aut Tanais glacialis vndas.
4 *Benignitatis laude micantium*
Aſcendis vltra lumina ſyderum:
Fideq́; tranas inquietas
Aëreæ regionis arces.
5 *Stellante fulge clarior æthere*
Tuæq́; profer lampada gloriæ:
Vt innocentes liberentur
Quos animo refoues amico.
6 *Dextra inuocantem me tua ſoſpitet,*
Has aure voces leniora accipe:
De monte cæli te loquentem
En video mihi grata regem.
7 *Placet quod optas. Iam tibi partiar*
Aruum Sichemes nobile meſſibus:
Demetiar vallem Socboti.
Planitie viridantis vda.

8 *Biſſena*

40 Effuſa eſt cõtemptio ſuper principes: & errare fecit eos in inuio, & non in via.
41 Et adiuuit pauperem de inopia: & poſuit, ſicut oues, familias.
42 Videbunt recti, & lætabuntur: & omnis iniquitas oppilabit os ſuum.
43 Quis ſapiẽs, & cuſtodiet hæc? & intelliget miſericordias Domini?

PSALMVS CVII.

Hebr. CVIII.

1 PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum: cantabo, & pſallam in gloria mea.
2 Exurge gloria mea, exurge pſalterium, & cythara: exurgam diluculo.
3 Confitebor tibi in populis, Domine: & pſallam tibi in nationibus.
4 Quia magna eſt ſuper cælos miſericordia tua: & vſque ad nubes veritas tua.
5 Exaltare ſuper cælos, Deus, & ſuper omnem terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.
6 Saluum fac dextera tua, & exaudi me: Deus locutus eſt in ſancto ſuo.
7 Exultabo, & diuidam Sichimam: & conuallem tabernaculorum dimetiar.

8 Meus

8 *Biſſena proles eſt mea, ſcilicet*
Ortus vetuſto ſanguis ab Iſaco:
Cilad, Manaſſes, Ephraimus
Præſidium clypeuſq; regni.
9 *Iudas paterni ſceptrifer imperi*
Det iura lectis regia fratribus:
At ſit Moabi ſtirps, ahenum
Quo gelida lauer amnis vnda.
10 *Vexilla Idumes finibus inferam:*
Aut victa ſubdet ſe mihi principi,
Aut gens Palæſtinæ rogatum
Accipiet cohibenda fœdus.
11 *Munita quis me ducet in oppida?*
Arces Idumes ecquis in arduas
Mecum profectus militando
Per trepidas æquitabit vrbes?
12 *Quis ducet? ibis tu pater agminum*
Ductor meorum qui prius impios
Nos reppuliſti, non gerendo
Signiferi velut ante munus.
13 *Sed nunc in arctis alme periculis*
Te ſiſte primum: ſpes alit irritas
Quicunq; mortalem futuram
Auxilio ſibi credit haſtam.
14 *Te præliantes fortiter auſpice*
Cæſo in penates hoſte redibimus:
Aduerſa caſtra & perduelles
In nihilum tua dextra vertet.

PSALMVS CVIII.
Hebr. I X.

1 *PAter colende, laudis ô author mea*
Ne finge nunc ſilentium.
Sceleratus & doloſus en hiſcit, ſui
Vt virus oris euomat.
2 *Odioſa notis verba texunt fraudibus.*
Et immerentem prælijs
3 *Vltro fatigant. Alta quorum gratia*
Votis adiui ſidera:
4 *Reddunt amanti mille contumelias,*
Pro commodis incommoda.

5 *Hunc*

8 Meus eſt Galaad, & meus eſt Manaſſes: & Ephraim ſuſceptio capitis mei.
9 Iuda rex meus: Moab lebes ſpei mei.
10 In Idumeam extendam calceamentum meum: mihi alienigenæ amici facti ſunt.
11 Quis deducet me in ciuitatem munitam? quis deducet me vſq; in Idumæam?
12 Nonne tu, Deus, qui repuliſti nos: & non exibis, Deus, in virtutibus noſtris?
13 Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana ſalus hominis.
14 In Deo faciemus virtutem: & ipſe ad nihilũ deducet inimicos noſtros.

PSALMVS CVIII.
Hebr. C I X.

1 DEus, laudem meam ne tacueris: quia os peccatoris, & os doloſi ſuper me apertum eſt.
2 Locuti ſunt aduerſum me lingua doloſa, & ſermonibus odij circumdederũt me, & expugnauerũt me gratis.
3 Pro eo, vt me diligerent, detrahebant mihi: ego autem orabam.
4 Et poſuerunt aduerſum me mala pro bonis: & odium ꝓ dilectione mea

5 Conſti-

5 *Hunc ſub tyranno pone, diris vrgeat*
Hunc læuus atris angelus
6 *Reus citetur, & ſeuero prodeat*
Damnatus à prætorio.
Oratione quando facta diluet
Acerbet in ſe iudicem.
7 *Aeui ante metas funeretur: & locum*
Honoris alter auferat.
8 *Sit orba proles, vxor at ſolatijs*
Defecta coniugalibus
9 *Soboles oberret mœſta, victus indiga*
Ab æde patris exulet.
10 *Bona fœnerator exigat, laboribus*
Quæſita multis occupet
11 *Alienus hæres. Nemo præſidio leuet*
Miſertus orbos liberos.
12 *Cadat propago tota, prima ſanguinis*
Origo, ſit nouiſſima.
13 *Vltoris ante numinis vultum, patris*
Iniquitas obambulet.
Inceſta matris acta ne fugacibus
Obliterentur ſeculis.
14 *Hæc fixa menti Rector æternus gerat*
Vt vindicet; ſed incolæ
Terræ hunc ſileſcant. Non miſertus pauperis;
Nulli ſit vnquam flebilis.
15 *Nam perſecutus indigum, letho dare*
Conatus eſt innoxium.
16 *Maledictionem fouit, ipſe eat comes*
Amara deteſtatio.
Benedicta fugit, nemo comprecabitur
Illi ſecundos exitus.
17 *Maledictionem veſtis inſtar induit,*
At repſit in præcordia,
Vt hauſta ſiccas vnda per venas meat,
Et oſſa oliuum funditur.

18 *Hoc*

5 Cõſtitue ſuper eum peccatorem: & diabolus ſtet à dextris eius.
6 Cum iudicatur, exeat cõdemnatus: & oratio eius fiat in peccatum.
7 Fiant dies eius pauci: & epiſcopatũ eius accipiet alter.
8 Fiant filij eius orphani: & vxor eius vidua.
9 Nutantes transferantur filij eius, & mendicent: & eijciantur de habitationibus eius.
10 Scrutetur fœneraor omnem ſubſtantiã eius: & diripiãt alieni labores eius.
11 Non ſit illi adiutor: nec ſit, qui miſereatur pupillis eius.
12 Fiant nati eius in interitum: in generatione vna deleatur nomen eius.
13 In memoriã redeat iniquitas patrũ eius in conſpectu Domini: & peccatum matris eius non deleatur.
14 Fiant contra Dominum ſemper, & diſpereat de terra memoria eorum: pro eo, quod non eſt recordatus facere miſericordiam.
15 Et perſecutus eſt hominem inopem, & mendicum: & compunctũ corde
mortificare. 16 Et dilexit maledictionem, & veniet ei: & noluit benedictio-
nem, & elongabitur ab eo. 17 Et induit maledictionem, ſicut veſtimentum:
& intrauit ſicut aqua in interiora eius, & ſicut oleum in oſſibus eius.

PSALMVS CIX.
Hebr. C X.

1 *GRata meo Dominus Domino ſic orbe locutus*
Dixit, Parenti Nate dexter aſſide.
2 *Donec ſacra pedum deuoluo ad ſcamna tuorum,*
Fractis rebelles æmulos ceruicibus.
3 *Imperioſa feram domitum tua ſceptra per orbem*
Claræ Sionis è niuali vertice.
Scilicet vt tumidos vnus domineris in hoſtes,
Mediuſq; cunctis imperes mortalibus.
4 *Quando triumphabis, populus tuus aurea tecum*
Lætis adibit templa cantionibus.
Vt ros ille tuæ gemmauit originis, ante
Quam purpuraret ore nubes Lucifer!
5 *Iurauit Dominus, quæ non iuraſſe pigebit,*
Melchiſedeccis te ſacerdotem fore
Scilicet antiquo ventura in ſecula more,
Dum pulcher aſtra ducet æther ignea.
6 *Ipſe tibi dexter fuſa populabitur ira*
Vulgoq; reges ſternet aduerſarios.
7 *Attonitis etiam populis ad iura coactis,*
Ingeſta paſſim congeret cadauera.
Qui tibi ne quicquam ſteterit contrarius armis,
Luet inſolentem tritus impotentiam
8 *Tuq; ſitim pelles vndante à ſanguinis amne,*
Caputq; victor inſeres aſtris tuum.

PSALM. CX. Hebr. CXI.

1 *ME ſiue patrum curia detinet,*
Cætus virorum ſeu popularium:
Ex corde primum, tum ſonoro
In Domini ferer ore laudes.
2 *O facta veri numinis inclyta?*
Sic eſſe norunt qui cupientibus
Ardent medullis & Tonantis
Artificis monumenta quærunt.
3 *Laus, pulchritudo, gloria fabricam*
Illius ornant, ſancta volatile
Decreta legum tempus vltra,
Quod volucri fluit axe, tendunt.

4 *Hæc*

PSAL. CIX. Hebr. CX.

1 DIxit Dominus Domino meo: ſede à dextris meis.
2 Donec ponam inimicos tuos: ſcabellum pedum tuorum.
3 Virgã virtutis tuæ emittet Dominus ex Sion: dominare in medio inimicorum tuorum.
4 Tecum principiũ in die virtutis tuæ in ſplendoribus ſanctorum: ex vtero ante luciferum genui te.
5 Iurauit Dominus, & non pœnitebit eum: Tu es ſacerdos in æternum ſecũdum ordinem Melchiſedech.
6 Dominus à dextris tuis: confregit in die iræ ſuæ reges.
7 Iudicabit in nationibus, implebit ruinas: conquaſſabit capita in terra multorum.
8 De torrente in via bibet: ꝓpterea exaltabit caput.

PSAL. CX. Hebr. CXI.

1 COnfitebor tibi, Domine, in toto corde meo: in conſilio iuſtorũ, & congregatione.
2 Magna opera Domini: exquiſita in omnes voluntates eius.
3 Confeſſio, & magnificẽtia opus eius: & iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi.

 4 Memo-

4 *Hæc ſumma rerum, limes hic omnium*
Miraculorum quæ bonus edidit;
Suum colentes numen, olim
Aetherea ſatiauit eſca.
5 *Non ille pacti fœderis immemor,*
Formidoloſæ robora dexteræ
Oſtendit olim, bella caro
Pro populo generoſa pugnans.
6 *Vt læta nobis ſcilicet oppida*
Pulſis colonis traderet Omanum
Quam veritatis, nec mouendi
Integritas comitatur Aequi.
7 *Quæcunq; ſanctis legibus imperat,*
Sunt pura curis iuſſa fidelibus:
Manſura ſemper, non fugacis
Caniciem patientur æui.
8 *E barbarorum finibus, Iſaci*
Stirpem recepit, cui rata fœdera
Promiſit æternum futura,
Si coleret ſtudioſa leges.
9 *Sanctum & tremendum nomen amabilis*
Eſt conditoris: Sed ſapientiæ
Addiſce Tellus, eſſe verum
Principium metuiſſe numen.
10 *Hæc vna mentes regula dirigit,*
Quæ laude pollent perſpicientiæ:
Hinc fama nullis ſeculorum
Exoritur fugitura pennis.

PSAL. CXI. Hebr. CXII.

1 *O Felix animi qui relligioſus honorat*
Numen, piuſq; iuſſa caſto numinis
2 *Ardet amore ſequi. Semen dominabitur eius:*
Deus piorum nam beat propaginem.
3 *Illius innocuos gaudent habitare penates,*
Opes & almæ vera famæ gloria.
Indeq; lethæum generans obliuia tempus,
Non æquitatis auferet repagula.
4 *Offendent alij propter caliginis vmbras,*
Iuſto bonoq; lux præibit ætheris.

5 *Qui*

4 Memoriam fecit mirabi-
lium ſuorum miſericors,
& miſerator Dominus:
eſcam dedit timentibus
ſe.
5 Memor erit in ſæculum
teſtamenti ſui: virtutem
operum ſuorum annun-
ciabit populo ſuo.
6 Vt det illis hæreditatem
gentium: opera manuum
eius veritas, & iudicium.
7 Fidelia omnia mandata
eius, confirmata in ſæcu-
lum ſæculi: facta in veri-
tate, & æquitate.
8 Redemptionem miſit po-
pulo ſuo: mandauit in æ-
ternum teſtamētum ſuū.
9 Sanctum, & terribile no-
men eius: initium ſapien-
tiæ timor Domini.
10 Intellectus bonus omni-
bus facientibus eum: lau-
datio eius manet in ſęcu-
lum ſæculi.

PSALMVS CXI. Hebr. CXII.

1 BEatus vir, qui timet
Dominum: in manda-
tis eius volet nimis.
2 Potens in terra erit ſe-
men eius: generatio re-
ctorum benedicetur.
3 Gloria, & diuitiæ in do-
mo eius: & iuſtitia eius
manet in ſæculum ſæculi.
4 Exortum eſt in tenebris
lumen rectis: miſericors,
& miſerator, & iuſtus.

5 Iucun-

5 *Qui miſeræ clemens inopum fert commoda ſorti,*
Grauis author æqui, iudices aſſabitur.
Machina non trepidi quamuis ruat eruta mundi,
Loco vacillans de ſuo mouebitur.
6 *Aeterna accipient illum præconia famæ,*
Nihil timentem fraudis humanæ vices.
7 *Quin Domino fretus manet imperterritus hoſtes,*
Viſurus illos vt ruentes occidant.
8 *Dat ſua pauperibus, decora immortalia cautus*
Opum ſuperbo præferens ludibrio.
Hinc illum roſeis attollet gloria pennis,
Quam non vetuſtas delet, aut obliuio.
9 *Impius hæc oculis animi tormenta videbit:*
Horrenda frendet intuens quod oderit.
Se cruciet donec pallens cutis oſſa renudet,
Votis abibit ad ſepultos irritis.

PSAL. CXII. Hebr. CXIII.

1 *Vocibus læti pueri ô canoris*
Omnium patrem memorate rerum:
Eius auguſtum ſuper aſtra cantu
Tollite nomen.
2 *Verba diuinum benedicta nomen,*
Huius à curſu fugientis æui,
Ad futurorum vaga ſeculorum
Secula tollant.
3 *Solis à primo radiantis ortu,*
Ad plagam vaſti maris occidentem
Principis ſanctum reſonent mouentis
Omnia nomen.
4 *Altior terræ populis, coruſca*
Syderum multo colit igne templa
Cuius ardentem radijs Olympum
Gloria tranat.
5 *Qui Deos coctlo facitis metallo,*
Aut laborato ſimulacra trunco:
Cui vaporantes ſimili dicatis
Thuris acerras?
Noſter æternas habet vnus arces,
Perq; terrarum latebras, & vltra
Nubium tractus nihil occulentes
Lumina ducit.

6 Ille

5 Iucundus homo, qui miſeretur, & commodat, diſponet ſermones ſuos in iudicio: quia in æternum nõ commouebitur.
6 In memoria æterna erit iuſtus: ab auditione mala non timebit.
7 Paratum cor eius ſperare in Domino, cõfirmatum eſt cor eius: non commouebitur, donec deſpiciat inimicos ſuos.
8 Diſperſit, dedit pauperibus; iuſtitia eius manet in ſæculum ſæculi: cornu eius exaltabitur in gloria.
9 Peccator videbit, & iraſcetur. dentibus ſuis fremet, & tabeſcet: deſiderium peccatorũ peribit.

PSALMVS CXII. Hebr. CXIII.

1 Laudate pueri Dominum: laudate nomen Domini.
2 Sit nomen Domini benedictum: ex hoc nunc, & vſque in ſæculum.
3 A ſolis ortu vſque ad occaſum: laudabile nomen Domini.
4 Excelſus ſuper omnes gentes Dominus: & ſuper cælos gloria eius.
5 Quis ſicut Dñs Deus noſter, qui in altis habitat: & humilia reſpicit in cælo, & in terra?

6 *Ille deductos inopes ab vmbra*
Publici lucem vocat in theatri
Oblitis cœno Tyrios egenis
Veſtit amictus.
7 *Et toro claros locat inuidendo*
Quo ſedent reges procereſue regum,
Iuſſa dicturi, vel amica pacis
Iura daturi.
8 *Ille mœrentes ſine prole matres,*
Implet oratus ſobole: paternas
Liberum felix noua mater vndas
Incolit ædes.

6 Suſcitãs à terra inopem: & de ſtercore erigens pauperem.

7 Vt collocet eum cum principibus: cum principibus populi ſui.

8 Qui habitare facit ſterilem in domo: matrem filiorum lætantem.

PSAL. CXIII. Hebr. CXIV.

1 *ABramidarum cùm domus exitu*
Felice Memphim liquit inhoſpitam,
Quam Nilus hyberna per æſtum
Alluuie peregrinus vndat.
2 *Iudæ propago tunc fuit ætheris*
Sacrata regni: tum genus Iſaci
Vnum recepit, cuius omni
Imperijs regeretur æuo.
3 *Vidit rubenti pontus ab æquore,*
Sciſſoq; fugit territus alueo:
Iordanis in fontes reduxit
Attonitas fugitiuus vndas.
4 *Seſe extulerunt culmina montium,*
Sicut minoris dux gregis exilit:
Luſere colles vt per arui
Planiciem viridantis agni.
5 *Quid eſt apertis cur mare fluctibus*
Recluſa nunquam per vada fugeris?
Iordanis ecquid te coëgit
In pauidos remeare fontes?
6 *Cur extuliſtis culmina verticem*
Vt dux ouili ſe gregis erigit?
Veſtraq; moti ſede colles
Et teneri ſaliiſtis agni?
7 *Os terra pallens ſcilicet inclytum*
Formidoloſi Numinis horruit:
Sub cuius æterna propago
Iſacidum ditione viuit.

PSALMVS CXIII. Hebr. CXIV.

1 IN exitu Iſrael de Ægypto: domus Iacob de populo barbaro.

2 Facta eſt Iudæa ſanctificatio eius: Iſraël poteſtas eius.

3 Mare vidit, & fugit: Iordanis conuerſus eſt retrorſum.

4 Montes exultauerunt, vt arietes: & colles, ſicut agni ouium.

5 Quid eſt tibi, mare, quod fugiſti: & tu, Iordanis, quia conuerſus es retrorſum.

6 Montes exultaſtis, ſicut arietes: & colles, ſicut agni ouium.

7 A facie Domini mota eſt terra: à facie Dei Iacob,

8 *In ſtagna cautes hic Deus algidas*
Vertit rigentes, & ſitientium
Leniuit ardorem, fluenta
Eliciens ab hiante ſaxo.

PSALM. CXIV. Hebr. CXV.

1 *NOn nos meremur præmia nobiles*
Victoriarum: Sed Pater optime
Tuum per orbem fama nomen
Præpetibus ferat acta pennis.
2 *Tuæ hunc honorem munificentiæ*
Et veritati confer, ab efferis
Ne gentibus victi rogemur
Veſter vbi Deus eſt? Olympi
3 *Nam noſter arces incolit igneas,*
Frenare mundum legibus efficax;
Non vi parata, ſed volentis
Arbitrij moderante nutu.
4 *At cæterarum numina gentium*
Argenti & auri ſunt opus impium:
Inuenta lymphati furoris,
Barbaricæ labor officinæ.
5 *Stant ſigna rubris oribus aurea,*
Nictant ocellis æmula viuidis:
Sed nec profari, nec tueri
Ars hominum dedit vlla truncis.
6 *Tornantur aures, ſed nihil audiunt,*
Nares forantur quas nec amœnitas
Vernantium oblectat roſarum,
Aut Arabum pia thura mulcent.
7 *Tactura nunquam brachia porrigunt,*
Locoue motis greſſibus ambulant:
Non ora pandunt in ſonoras
Perpetuum tacitura voces.
8 *Qui ſpectra fingunt talia barbari,*
Ac inde vanas ſpes ſibi colligunt:
(Contingat hoc tantum) ſuorum
Se videant ſimiles Deorum.
9 *Spem gens Abrami numine collocat*
In ſempiterno, quo duce proſperas
Pugnas obimus, quo tegente
Arma trucis fugimus duelli.

10 *Hunc*

8 Qui conuertit petram in ſtagna aquarũ: & rupem in fontes aquarum.

PSALMVS CXIV. Hebr. CXV.

1 NOn nobis, Domine, non nobis: ſed nomini tuo da gloriam.

2 Super miſericordia tua, & veritate tua: nequando dicant gentes; Vbi eſt Deus eorum?

3 Deus autem noſter in cælo: omnia, quæcunque voluit, fecit.

4 Simulachra gentium argentum, & aurum: opera manuum hominum.

5 Os habent, & nõ loquentur: oculos habent, & non videbunt.

6 Aures habent, & non audient: nares habent, & non odorabunt.

7 Manus habent, & non palpabũt; pedes habent, & non ambulabunt: non clamabunt in gutture ſuo.

8 Similis illis fiant, qui faciunt ea: & omnes, qui confidunt in eis.

9 Domus Iſrael ſperauit in Domino: adiutor eorum, & protector eorum eſt.

10 Domus

10 *Hunc in procellis ſperat Aronia*
Proles futurum præſidium ſibi:
Caſus vt omnes, & frementes
Prætereat ſine clade motus.
11 *Hunc qui tremiſcunt, tempora neſciunt*
Horrere curis triſtibus aſpera:
Se protegendos namq; parma
A Domini radiante fidunt.
12 *Ille ille noſtri non fuit immemor,*
Donis beauit ſed Pater omnibus:
13 *Ille Iſraëlis, ille Aronis*
Progeniem bonus. vſq; fouit.
14 *Idem fouebit quos ſibi viderit*
Seruire caſtis relligionibus:
Siue in iuuenta, ſiue cani
In niueis ſenij capillis.
15 *Macte eſto quiſquis fidis Olympico*
Rerum parenti. Numine gratior
Creſces amico, ſpes tuorum
Et ſoboles animoſa creſcet.
16 *Nos ſeparauit de grege gentium*
Quas ducit error credulus auias;
Rex ille cælum qui ſolumq;
Egregius fabricauit author.
17 *Stellis micantes irradiantibus*
Orbes dicauit cùm ſibi proprios:
Tum gentis humanæ colonis
Frugiferæ dedit arua terræ.
18 *Ne te ergo laudent qui lacrymabili*
Conduntur vrna, quiue ſilentia
Oblita viuorum ſepulti
In gelido reperere buſto.
19 *Nos te canemus qui iubar aureæ*
Haurimus æthræ, nec tua ſeculis
Laus finietur, ſed vigebit,
Dum veniunt abeuntq; ſoles.

PSALM. CXV. Hebr. CXVI.

1 *IMmortale, Parẽs, mihi ſemper amabere Numen*
2 *Quod placidã querulis aduertis vocibus aurem.*
Et te ritè colam, dum vitam hæc aura fouebit.
3 Iam

10 Domus Aaron ſperauit in Domino: adiutor eorum, & protector eorum eſt.
11 Qui timent Dominum, ſperauerunt in Domino: adiutor eorum, & protector eorum eſt.
12 Dñs memor fuit noſtri: & benedixit nobis.
13 Benedixit domui Iſrael: benedixit domui Aaron.
14 Benedixit omnibus, qui timent Dominum: puſillis cum maioribus.
15 Adijciet Dominus ſuper vos: ſuper vos, & ſuper filios veſtros.
16 Benedicti vos à Domino: qui fecit cælum, & terram.
17 Cælum cæli Domino: terram autem dedit filijs hominum.
18 Non mortui laudabunt te, Domine: neq; omnes, qui deſcendunt in infernum.
19 Sed nos qui viuimus, benedicimus Domino: ex hoc nunc, & vſque in ſæculum.

PSALMVS CXV. Hebr. CXVI.

1 DIlexi, quoniam exaudiet Dominus: vocem orationis meæ.
2 Quia inclinauit aurem ſuam mihi: & in diebus meis inuocabo.
3 Circum-

3 *Iam dolor exanimum vicini oppreſſerat Orci,*
Quæq; ferunt miſeris extrema pericula finem,
4 *Hic ego voce Deum votiſq; affatus, amicam*
5 *Affer opem Genitor tanto in diſcrimine dixi.*
Ille autem facilis veniam concedere victis
Annuit, & lethi me triſtibus eruit vmbris.
6 *O Dominum patremq; bonum: ſi vindicat vltor*
Iuſtus, at effuſis humili ſuccurrit habenis.
En ego depoſitus nunc illo præſide viuo:
7 *Quare age funereas mens exue libera curas*
8 *Et donis lætare Dei. Non corporis ægrum*
Deſeris hoſpitium, non fletibus humida ſemper
Ora lauis: titubas non greſſu effuſa ruenti.
9 *Dedita ſed monitis Domini cæleſtibus, ibis*
Caſta poli viuos qua dirigit orbita ciues.
10 *Cùm trepidas fugerem curas, ego talia mecum*
Voluebam, Non certa fides mortalibus vſquam
eſt,
11 *In media quando fidentem exponit arena.*
12 *Sed memor æthereos qua laude remetiar hauſtus,*
Authoremue canam, defenſoremq; ſalutis?
13 *Accipiam calicem, grates altaria circum*
Effundam, tumuli veniam quod ab aggere liber:
Et nomen ſupplex Domini immortale vocabo.
14 *Cui magno in populo ſoluam mea vota ferenti*
Non impunè ſuos crudelem occumbere mortem.
15 *En de ſtirpe tua famulum pater optime ſerua,*
16 *Vincula cui duri ſoluiſti immania ferri.*
Sacra tibi niueis faciam promiſſa iuuencis.
Prima tua merito quamuis erit hoſtia laudes:
Et nomen pura ter relligione vocatum.
17 *Ergo tibi ſanctis voti reus ignibus aras*
Inſtituam, populo circundatus atria viſam,
Et medijs almas Solymorum in montibus arces.

3 Circumdederunt me dolores mortis: & pericula inferni inuenerunt me.
4 Tribulationem, & dolorem inueni: & nomẽ Domini inuocaui.
5 O Domine, libera animã meam, miſericors Dominus & iuſtus: & Deus noſter miſeretur.
6 Cuſtodiens paruulos Dominus: humiliatus ſum, & liberauit me.
7 Conuertere, anima mea, in requiem tuam: quia Dominus benefecit tibi.
8 Quia eripuit animã meã de morte: oculos meos à lacrymis, pedes meos à lapſu.
9 Placebo Domino: in regione viuorum.
10 Credidi, propter quod locutus ſum: ego autem humiliatus ſum nimis.
11 Ego dixi in exceſſu meo: omnis homo mendax.
12 Quid retribuam Domino: pro omnibus, quæ retribuit mihi?
13 Calicem ſalutaris accipiam: & nomen Domini inuocabo.
14 Vota mea Domino reddam, coram omni populo eius: pretioſa in conſpectu Domini mors Sanctorum eius. 15 O Domine, quia ego ſeruus tuus: ſeruus tuus, & filius ancillæ tuæ. 16 Dirupiſti vincula mea, tibi ſacrificabo hoſtiam laudis: & nomen Domini inuocabo. 17 Vota mea Domino reddam in conſpectu omnis populi eius: in atrijs domus Domini, in medio tui Ieruſalem.

PSALMVS CXVI.
Hebr. CXVII.

1 *LVcifer emenſo quas flammeus ambit olympo*
Veſtra ſit ô gentes dicere cura Deum.
2 *Illius in populum manet indulgentia noſtrum,*
Et viget æternum non violanda fides.

PSALMVS CXVII.
Hebr. CXVIII.

1 *TOllite conſpicuum nota bonitate Parentem,*
Aeterna cuius permanet clementia.
2 *Gens canat Iſacidum toties experta benignum;*
Aeterna durat cuius indulgentia
3 *Eſt, domus ingeminet cuſtos Aronia templi,*
Interminata Numinis benignitas.
4 *Qui Dominum colitis, nullis age dicite metis*
Bonitas Parentis alma circumſcribitur.
5 *Adſuit ille mihi, premerent cùm dura, vocanti:*
Et in patentem duxit arui ſemitam:
6 *Hac ſtet, & humano coniurent arma tumultu,*
Timebo vanos nil furores omnium.
7 *Afferat auxilium, belli ſecurus & hoſtis;*
Circumſonantes negligam formidines.
8 *Eſt mihi cæleſti melius confidere regi,*
Vlli virorum quàm ſalutem credere.
9 *Tutius eſt Domino rerum committere molem,*
Quàm fluctuanti principum impotentiæ.
10 11 *Finitimæ coëant ſigna in contraria gentes,*
Sternam fauente ſolus omnes numine.
12 *Stridula me circum ſe tanquam examina fundant,*
Flammæ inſtar illa ſopientur aridas
Vrentis ſpinas: & nomine Numinis arma
Inimica victis ipſe caſtris exuam.

13 *Vt*

PSALMVS CXVI.
Hebr. CXVII.

1 LAudate Dominũ omnes gentes: laudate eum omnes populi.
2 Quoniam confirmata eſt ſuper nos miſericordia eius: & veritas Domini manet in æternum.

PSALMVS CXVII.
Hebr. CXVIII.

1 COnfitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in ſæculũ miſericordia eius.
2 Dicat nunc Iſrael, quoniam in ſæculum miſericordia eius.
3 Dicat nunc domus Aaron: quoniam in ſęculum miſericordia eius.
4 Dicant nunc, qui timent Dominum: quoniam in ſæculũ miſericordia eius.
5 De tribulatione inuocaui Dominum: & exaudiuit me in latitudine Dñs.
6 Dominus mihi adiutor: non timebo, quid faciet mihi homo.
7 Dominus mihi adiutor: & ego deſpiciam inimicos meos.
8 Bonum eſt confidere in Domino: quam confide-
re in homine. 9 Bonum eſt ſperare in Domino: quam ſperare in principi-
bus. 10 Omnes gentes circuierũt me: & in nomine Domini, quia vltus ſum
in eos. 11 Circumdantes circumdederunt me: & in nomine Domini, quia
vltus ſum in eos. 12 Circumdederunt me, ſicut apes, & exarſerunt ſicut
ignis in ſpinis: & in nomine Domini, quia vltus ſum in eos.

13 Impul-

13 *Vt ruerem toto niſu ferus impulit hoſtis*
Deus at labanti fulcit in veſtigia:
Ille mihi robur, mihi laus, trepidæq; ſalutis
Erit, fuitq; tuta ſemper anchora.
14 *Ocyus auditas repetent tentoria voces,*
Lætæ piorum nuncias victoriæ:
15 *Scilicet à Domino ſtratas iacuiſſe phalangas*
Nos roboratis inſtitiſſe viribus.
16 *Credite, non moriar, vincam lethi arma ſuperſtes*
Deiq; magno facta plauſu diſſeram.
17 *Ille mihi vindex admouit verbera iuſtus,*
At non acerbo funerauit exitu.
18 *Oſtia Iuſtitiæ diuina recludite, grates*
Agam parenti debitas æquiſſimo.
19 *Hæc eſt porta Dei diuini conſcia iuris,*
Culpa licebit ire qua vacantibus.
20 *Me Pater audiſti facilis quòd dura querentem,*
Mea ô ſalutis ara, te ſemper canam.
21 *En lapis artificum quem ſuſpicioſa malorum*
In moliendo ſpreuerat dementia.
In caput erectus quadrauit nobile molis,
Latera vbi iungit bina pulcher angulus.
22 *Hoc Dominus fecit quod lumina detinet Orbis,*
Quod intuendo noſmet obſtupeſcimus.
23 *O conceſſa dies æterno à Numine! læti*
Eia ô ſodales gaudeamus gaudia.
24 *Nunc ſerua incolumem, nunc me & mea facta ſecunda,*
O quem ſalutis alme legas Nuncium!
25 *Omnia contingant vobis meliora rogamus,*
Templi, & ſacrorum nobiles antiſtes.
Ipſe Deus mundum qui iuſta infrenat habena,
Propiore lucis igne nos illuminat.
26 *Hunc ſacrate diem, deuotaq; cornibus olim*
Vinctis ad aras immoletur hoſtia.
27 *Nam te voce Deum, te pectore numen habebo,*
Et quicquid ore valeo, te ſemper canam.

13 Impulſus euerſus ſum, vt caderem: & Dominus ſuſcepit me.
14 Fortitudo mea, & laus mea Dominus: & factus eſt mihi in ſalutem.
15 Vox exultationis, & ſalutis: in tabernaculis iuſtorum.
16 Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltauit me: dextera Domini fecit virtutem.
17 Non moriar, ſed viuam: & narrabo opera Dñi.
18 Caſtigans caſtigauit me Dominus: & morti non tradidit me.
19 Aperite mihi portas iuſtitiæ, ingreſſus in eas cõfitebor Domino: hęc porta Domini, iuſti intrabũt in eam.
20 Confitebor tibi, quoniã exaudiſti me: & factus es mihi in ſalutem.
21 Lapidem quem reprobauerunt ædificantes: hic factus eſt in caput anguli.
22 A Domino factum eſt iſtud: & eſt mirabile in oculis noſtris.
23 Hæc eſt dies, quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea.
24 O Domine, ſaluum me fac; ô Domine, bene proſperare: benedictus, qui venit in nomine Domini.
25 Benediximus vobis de domo Domini: Deus Dominus, & illuxit nobis.
26 Conſtituite diem ſolennẽ in condenſis: vſq; ad cornu altaris. 27 Deus
meus es tu, & confitebor tibi: Deus meus es tu & exaltabo te. 28 Confitebor tibi, quoniam exaudiſti me: & factus es mihi in ſalutem.

29 *Tollite conſpicuum nota bonitate Parentem,*
Aeterna cuius permanet clementia.

PSALMVS CXVIII.
Hebr. CXIX.

ALEPH.

1 *TEr beati qui Tonantis,*
Per vias inambulant.
2 *Sancta qui cuſtodiendo*
Mente verſant fœdera.
3 *Non iniqua molientes*
Hanc ſequuntur orbitam:
4 *Quam tenere nos ſeuera*
Iuſsione præcipis.
5 *In tuæ præcepta legis*
Totus ô ſi dirigar.
6 *Triſtior non erubeſcam,*
Illa quando fecero.
7 *Te magiſtrum cordis, artes*
Doctus Aequi, concinam.
8 *Tu tuæ relinque legis*
Ne ſequentem tramites.

BETH.

9 *Salua quo iuuenta viuet?*
Legis obſeruantia.
10 *Hanc amica mente quæro,*
Hanc, Pater, ne deſeram.
11 *Præcipis quæcunq; condo*
Ne labaſcam, pectore.
12 *Me tuas magiſter oro*
Sancte leges edoce.
13 *Quas meo verſare corde,*
Ore certo dicere.
14 *Hæc voluptas antecedit*
Omnibus pecunijs.

29 Confitemini Domino, quoniam bonus: quoniã in ſæculum miſericordia eius.

PSALMVS CXVIII.
Hebr. CXIX.

ALEPH.

1 BEati immaculati in via: qui ambulant in lege Domini.
2 Beati, qui ſcrutantur teſtimonia eius: in toto corde exquirunt eum.
3 Non enim qui operantur iniquitatem: in vijs eius ambulauerũt.
4 Tu mandaſti mandata tua: cuſtodiri nimis.
5 Vtinam dirigantur viæ meæ: ad cuſtodiendas iuſtificationes tuas.
6 Tunc nõ confundar: cum perſpexero in omnibus mandatis tuis.
7 Confitebor tibi in directione cordis: in eo, quod didici iudicia iuſtitię tuę.
8 Iuſtificationes tuas cuſtodiam: non me derelinquas vſquequaque.

BETH.

9 In quo corrigit adoleſcentior viam ſuam? in cuſtodiendo ſermones tuos.
10 In toto corde meo exquiſiui te: ne repellas me à mandatis tuis. 11 In corde meo abſcondi eloquia tua: vt non peccem tibi. 12 Benedictus es, Domine: doce me iuſtificationes tuas. 13 In labijs meis pronũciaui omnia iudicia oris tui. 14 In via teſtimoniorum tuorum delectatus ſum: ſicut in omnibus diuitijs.

15 *Ergo iuſſa mirer, Aequi*
Et vias conſiderem.
16 *Nulla nox dieſq; nulla,*
Quæ iubes obliterent.
GIMEL.
17 *Dà mihi vitam, tuarum*
Iura legum perſequar.
18 *Mira quàm ſint, conſpicabor*
Si repurgas lumina.
19 *Illa ne peregrinanti*
Aduenæ ſubtraxeris.
20 *Quæ nimis deſiderando,*
Mens anhela deficit.
21 *Execraris inſolentes,*
Illa qui faſtidiunt.
22 *At colendo ne ſuperbis*
Sim viris ludibrio.
23 *Legibus rident potentes*
Quod tuis obtemperem.
24 *Hæc ſed eſt meæ leuamen*
Cura mentis vnica.
DALETH.
25 *Mens humi proſtrata languet,*
Redde verbo ſoſpitem.
26 *Quas ſequor vias renarro,*
Me tuas ſed edoce.
27 *Semitam reclude veri,*
Mira doctus eloquar.
28 *Liquitur mens ægra, verbo*
Effluentem recrea.
29 *Aufer à me fraudis artes,*
Integrum ius exhibe.
30 *Vera ſector, te probaui*
Iudicata iudice.

31 *Ne*

15 In mandatis tuis exercebor: & conſiderabo vias tuas.
16 In iuſtificationibus tuis meditabor: nõ obliuiſcar ſermones tuos.
GIMEL.
17 Retribue ſeruo tuo: viuifica me: & cuſtodiam ſermones tuos.
18 Reuela oculos meos: & cõſiderabo mirabilia de lege tua.
19 Incola ego ſum in terra: ne abſcondas à me mandata tua.
20 Concupiuit anima mea deſiderare iuſtificationes tuas: in omni tempore.
21 Increpaſti ſuperbos: maledicti qui declinant à mandatis tuis.
22 Aufer à me opprobriũ, & contemptum: quia teſtimonia tua exquiſiui.
23 Etenim ſederunt principes, & aduerſum me loquebantur: ſeruus autem tuus exercebatur in iuſtificationibus tuis.
24 Nam & teſtimonia tua meditatio mea eſt: & cõſilium meum iuſtificationes tuæ.
DALETH.

25 Adhæſit pauimento anima mea: viuifica me ſecundum verbum tuum.
26 Vias meas enunciaui, & exaudiſti me: doce me iuſtificationes tuas.
27 Viam iuſtificationum tuarum inſtrue me: & exercebor in mirabilibus
tuis. 28 Dormitauit anima mea præ tædio: confirma me in verbis tuis.
29 Viam iniquitatis amoue à me: & de lege tua miſerere mei. 30 Viam
veritatis elegi, iudicia tua non ſum oblitus.

 31 Adhæſi

47 *Hæc voluptas eſt tuarum*
Scitа legum volueræ.
48 *Et manus ad actiones*
Ferre iuſſas legibus.

Zain.

49 *Sis memor promiſſionis:*
Spem fouentis iugiter.
50 *Res & hoc ſolamen arctas,*
Vnde viuo, ſuſtinet.
51 *Vſq; me premunt ſuperbi,*
Vſq; rectis incubo.
52 *Verſo priſca ſeculorum,*
Do mihi hoc ſolatium.
53 *Sed tremiſco cùm recordor,*
Flagra mentis impiæ.
54 *Sit mihi lex ſancta, carmenq;*
Hoſpes hic dum vixero.
55 *Nominis tui per vmbras,*
Et recordor fœderis.
56 *Hæc fatigat vna curæ,*
Iuſſa velle perſequi.

Heth.

57 *Rex, tibi parere; cenſus*
Eſt mei pars optimæ.
58 *Oro fac promiſſa clemens,*
Vera conſtent exitu.
59 *Vt vias rectas obirem*
Ad tuas me contuli.
60 *Sum paratus, iura ſeruem*
Vt tuorum fœderum.
61 *Impiorum præpeditus*
Hoc laboro funibus.
62 *Surgo ſumma nocte, cantem*
Vt tuis te laudibus.

63 Omnium

47 Et meditabor in mandatis tuis: quæ dilexi.
48 Et leuaui manus meas ad mandata tua, quæ dilexi: & exercebar in iuſtificationibus tuis.

Zain.

49 Memor eſto verbi tui ſeruo tuo: in quo mihi ſpem dediſti.
50 Hæc me conſolata eſt in humilitate mea: quia eloquium tuum viuificauit me.
51 Superbi iniquè agebant vſquequaque: à lege autem tua non declinaui.
52 Memor fui iudiciorum tuorum à ſæculo, Domine: & conſolatus ſum.
53 Defectio tenuit me: pro peccatoribus derelinquentibus legem tuam.
54 Cantabiles mihi erant iuſtificationes tuæ: in loco peregrinationis meæ.
55 Memor fui nocte nominis tui, Domine: & cuſtodiui legem tuam.
56 Hæc facta eſt mihi: quia iuſtificationes tuas exquiſiui.

Heth.

57 Portio mea, Domine: dixi cuſtodire legem tuã.
58 Deprecatus ſum faciem tuam in toto corde meo: miſerere mei ſecundum eloquium tuum.
59 Cogitaui vias meas: & conuerti pedes meos in teſtimonia tua.
60 Paratus ſum, & non ſum turbatus: vt cuſtodiam mandata tua.
61 Funes peccatorum circumplexi ſunt me: & legem tuam non ſum oblitus.
62 Media nocte ſurgebam ad confitendum tibi: ſuper iudicia iuſtificationis tuæ.

63 Parti-

63 *Omnium qui te verentur*
Sum bonorum particeps.
64 *Me doce cuius redundat*
Orbis indulgentia.
Teth.
65 *Fac Deus promiſſa, verbis*
Ceu clienti dixeras,
66 *Aequa, ſancta, caſta, pande,*
Iam tuis ſto legibus.
67 *Ante pœnas abnuebam,*
Nunc paratus obſequor.
68 *O benigne, me benigno*
More ſcitis imbue.
69 *Multa congerunt iniqui,*
Sed tibi cor applico.
70 *Proſperis inebriantur,*
Ipſe legem cogito:
71 *Lacrymoſæ pœna culpæ*
Quam coëgit diſcere.
72 *Quam tenere, præſtat auri*
Mille fului laminis.
Iod.
73 *Me tua manu politum*
Dote mentis perficit.
74 *Te colentes me videbunt*
Stare læti legibus.
75 *Aequa iudicas, & æqua*
Me premis ſententia.
76 *Sed benignus adde verbis*
Supplici ſolatium.
77 *Læta præbe dona, viuo*
Ex tuis nam legibus.

78 *Eru*

63 Particeps ego ſum omnium timentium te: & cuſtodientium mandata tua.
64 Miſericordia tua, Domine, plena eſt terra: iuſtificationes tuas doce me.

Teth.

65 Bonitatem feciſti cum ſeruo tuo, Domine: ſecũdum verbum tuum.
66 Bonitatem, & diſciplinam, & ſcientiam doce me, quia mandatis tuis credidi.
67 Priuſquam humiliarer, ego deliqui: propterea eloquium tuũ cuſtodiui.
68 Bonus es tu: & in bonitate tua doce me iuſtificationes tuas.
69 Multiplicata eſt ſuper me iniquitas ſuperborũ: ego autem in toto corde meo ſcrutabor mandata tua.
70 Coagulatũ eſt, ſicut lac, cor eorum: ego vero legem tuã meditatus ſum.
71 Bonum mihi, quia humiliaſti me: vt diſcam iuſtificationes tuas.
72 Bonum mihi lex oris tui: ſuper millia auri, & argenti.

Iod.

73 Manus tuæ fecerunt me, & plaſmauerunt me: da mihi intellectum, & diſcam mandata tua. 74 Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur: quia in verba tua ſuperſperaui. 75 Cognoui, Domine, quia æquitas iudicia tua: & in veritate tua humiliaſti me. 76 Fiat miſericordia tua, vt conſoletur me: ſecundum eloquium tuum ſeruo tuo. 77 Veniant mihi miſerationes tuæ, & viuam: quia lex tua meditatio mea eſt.

78 Confun-

78 *Erubeſcant inſolentes*
Qui tuum vrgent ſupplicem.
79 *Aſt amici me coronent,*
Qui tua & te diligunt.
80 *Cor meum, ne ſim pudori,*
Ritè leges expient.

CAPH.

81 *Quæ ſalutis ſpe laborat*
Mens, eadem paſcitur.
82 *Luminum vis ægra languet*
Spe tui ſolatij.
83 *Inſtar vtris in camino*
Aridi te demoror.
84 *Quo feram vis vſq; ? diros*
Quando plectes æmulos?
85 *Iura frangunt, & lacunas*
Excauant vt oppetam.
86 *Vera ſunt quæcunq; mandas,*
Hoſte pulſo ſubleua.
87 *Penè lethum triſte vidi.*
Pacta nunquam deſerens.
88 *Supplicem tuere, leges*
Vt tuas cuſtodiam.

LAMED.

89 *Quæ creas æterna fient,*
Vt Polus, ſi iuſſeris.
90 *Quæq, promittis manebunt*
Terra ſicut permanet.
91 *Te volente ſol refulget,*
Cuncta parent nutibus.
92 *Lege ni tuâ ſteтiſſem*
Iam fuiſſem mortuus.

93 Eius

78 Confundantur ſuperbi, quia iniuſtè iniquitatem fecerunt in me: ego autem exercebor in mandatis tuis.
79 Conuertantur mihi timentes te: & qui nouerunt teſtimonia tua.
80 Fiat cor meum immaculatum in iuſtificationibus tuis: vt non confundar.

CAPH.

81 Defecit in ſalutare tuum anima mea: & in verbum tuum ſuperſperaui.
82 Defecerunt oculi mei in eloquiũ tuum: dicentes; Quando conſolaberis me?
83 Quia factus ſum, ſicut vter in pruina: iuſtificationes tuas non ſum oblitus.
84 Quot ſunt dies ſerui tui: quando facies de perſequentibus me iudicium?
85 Narrauerunt mihi iniqui fabulationes:ſed non vt lex tua.
86 Omnia mandata tua veritas: iniquè perſecuti ſunt me, adiuua me.
87 Paulò minùs cõſummauerunt me in terra:ego autem non dereliqui mandata tua. 88 Secundum
miſericordiam tuam viuifica me: & cuſtodiam teſtimonia oris tui.

LAMED.

89 In æternum, Domine, verbum tuum: permanet in cælo. 90 In generationem,& generationem veritas tua: fundaſti terram,& permanet. 91 Ordinatione tua perſeuerat dies: quoniam omnia ſeruiunt tibi. 92 Niſi,quod lex tua meditatio mea eſt: tunc forte perijſſem in humilitate mea.

93 *Eius obliuiſcar, vnde*
Viuo, nullo tempore.
94 *Sum tuus, tuere quando*
Inſtituta factito.
95 *Impij necare quærunt,*
Fretus at te negligo.
96 *Cuncta letho cerno volui,*
Iuſſa præter Numinis,

Mem.

97 *Sic amo legem, perennes*
Illi vt horas commodem.
98 *Hinc meos hoſtes futuri*
Vinco prouidentia.
99 *Hanc colendo, me docentes*
Præterijui doctior.
100 *Hanc graues ſenes amando*
Mente vici prouida.
101 *Semitas fugi malorum,*
Hanc bene vt cuſtodiam.
102 *A tua nil lege flecto,*
Quam magiſter edoces.
103 *Melle dulci quam palato*
Dulciorem ſentio.
104 *Hinc peroſus vanitatem*
Execror mendacij.

Nvn.

105 *Lex meos diuina greſſus*
Vt lucerna dirigit.
106 *Hanc tueri menti fixum*
Hæret immutabili.
107 *Fœderis memor ſubactum*
Me leua periculis;
108 *Erudi me ſcita, laudum*
Immolabo victimas.

109 *Quæ*

93 In æternum non obliuiſcar iuſtificationes tuas: qa in ipſis viuificaſti me.
94 Tuus ſum ego, ſaluum me fac: quoniam iuſtificationes tuas exquiſiui.
95 Me expectauerunt peccatores, vt perderēt me: teſtimonia tua intellexi.
96 Omnis conſummationis vidi finem: latum mandatum tuum nimis.

Mem.

97 Quomodo dilexi legem tuam, Domine? tota die meditatio mea eſt.
98 Super inimicos meos prudentē me feciſti mandato tuo; quia in æternū mihi eſt.
99 Super omnes docentes me intellexi: quia teſtimonia tua meditatio mea eſt.
100 Super ſenes intellexi: quia mādata tua quæſiui.
101 Ab omni via mala prohibui pedes meos: vt cuſtodiam verba tua.
102 A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem poſuiſti mihi.
103 Quam dulcia faucibus meis eloquia tua: ſuper mel ori meo.
104 A mandatis intellexi:
propterea odiui omnem viam iniquitatis. Nvn. 105 Lucerna pe-
dibus meis verbum tuum: & lumen ſemitis meis. 106 Iuraui, & ſtatui: cu-
ſtodire iudicia iuſtitiæ tuæ. 107 Humiliatus ſum vſquequaque, Domine:
viuifica me ſecundum verbum tuum. 108 Voluntaria oris mei beneplaci-
ta fac, Domine: & iudicia tua doce me.

109 Anima

109 *Quæ tenebam, dira quamuis*
Imminerent funera.
110 *Nec reliqui, pene captus*
Impiorum vinculis.
111 *Hoc enim meum putaui*
Dulce patrimonium.
112 *Huc feror, ferarq; cæli*
Haurio dum ſpiritum.

Samech.

113 *Impios odi, tuarum*
Scita legum diligo.
114 *Ara, turris, ſpeſq; verbum*
Eſt tuum firmiſſima.
115 *Turba me ſceleſta linque:*
Pacta quæram Numinis.
116 *Alme verbis adde vires,*
Ne tua ſpe decidam.
117 *Adiuua ſeruabor, vſq;*
Perſequar quæ iuſſeris.
118 *Deſerentes te maligna*
Mente, iuſtè deſeris.
119 *Quod malos vltor ſequaris,*
Diligo quæ præcipis.
120 *Et tremiſco cogitando*
Te malorum vindicem.

Hain.

121 *Aequa feci, dede iuſtum*
Ne calumniantibus.
122 *Iuſta fac ſancte capeſſam*
Ne ſuperbi irrideant.
123 *Dum ſalutem & ſcita legum*
Spero, torpent lumina.
124 *Fac tua ó benigne noſcam*
Seruus vt myſteria.

125 *Sum*

109 Anima mea in manibus meis ſemper: & legẽ tuam non ſum oblitus.
110 Poſuerunt peccatores laqueum mihi: & de mandatis tuis non erraui.
111 Hæreditate acquiſiui teſtimonia tua in æternũ: quia exultatio cordis mei ſunt.
112 Inclinaui cor meum ad faciendas iuſtificationes tuas in æternum: propter retributionem.

Samech.

113 Iniquos odio habui: & legem tuam dilexi.
114 Adiutor, & ſuſceptor meus es tu: & in verbum tuum ſuperſperaui.
115 Declinate á me maligni: & ſcrutabor mandata Dei mei.
116 Suſcipe me ſecundum eloquium tuũ, & viuam: & non confundas me ab expectatione mea.
117 Adiuua me, & ſaluus ero: & meditabor in iuſtificationibus tuis ſemper.
118 Spreuiſti omnes diſcedẽtes á iudicijs tuis: quia iniuſta cogitatio eorum.
119 Præuaricantes reputaui omnes peccatores terræ: ideo dilexi teſtimonia tua.
120 Confige timore tuo carnes meas: á iudicijs enim tuis timui.
Hain.
121 Feci iudicium, & iuſtitiam: non tradas me calumniantibus
me.
122 Suſcipe ſeruum tuum in bonum: non calumnientur me ſuperbi.
123 Oculi mei defecerũt in ſalutare tuũ: & in eloquiũ iuſtitiæ tuæ.
124 Fac
cum ſeruo tuo ſecundum miſericordiã tuam: & iuſtificationes tuas doce me.

125 *Sum tibi ſeruus, tenere*
Scita da me fœderis.
126 *Tempus eſt iam legis hoſtes*
Sacroſanctæ perſequi.
127 *Antepono quam talentis*
Mille quam Topazijs.
128 *Hanc amo viam, nefanda*
Orſa fraudis exequor.

Phe.

129 *Mira ſancis, quæ volutat*
Mens amando ſedula.
130 *Porta verborum tuorum*
Inſcientem illuminat.
131 *Ore biante iuſſa viuus*
Aërem ceu ebibo.
132 *Vt tui ſoles amantes*
Me miſertus adſpice.
133 *Te docente pes regatur*
Ne mihi fraus imperet.
134 *Pelle fraudes, iuſta pacti*
Vt tui cuſtodiam.
135 *Funde lumen, doctor almæ*
Scita pande regulæ.
136 *Lacrymis humector, ipſam*
Cùm relinquunt improbi.

Tsade.

137 *Iuſtus ipſe iuſta rector*
Semper alme iudicas.
138 *Scita condis ſempiterna*
Veritatis conſcia.
139 *Aeſtuo quod illa nequam*
Immemor gens ſpreuerit.
140 *Cor tuus ſermo perurit*
Quem medullis ardeo.

141 *Sum*

125 Seruus tuus ſum ego: da mihi intellectum, vt ſciam teſtimonia tua.
126 Tempus faciendi, Domine: diſſipauerunt legem tuam.
127 Ideo dilexi mandata tua: ſuper aurum, & topazion.
128 Propterea ad omnia mandata tua dirigebar: omnem viam iniquam odio habui.

Phe.

129 Mirabilia teſtimonia tua: ideo ſcrutata eſt ea anima mea.
130 Declaratio ſermonum tuorum illuminat: & intellectum dat paruulis.
131 Os meum aperui, & attraxi ſpiritum: quia mandata tua deſiderabam.
132 Aſpice in me, & miſerere mei: ſecundum iudicium diligentium nomen tuum.
133 Greſſus meos dirige ſecundum eloquium tuū: & non dominetur mei omnis iniuſtitia.
134 Redime me à calūnijs hominum: vt cuſtodiam mandata tua.
135 Faciem tuam illumina
ſuper ſeruū tuum: & doce me iuſtificationes tuas. 136 Exitus aquarum deduxerunt oculi mei: quia non cuſtodierunt legem tuam. Tsade.
137 Iuſtus es, Domine: & rectum iudicium tuum. 138 Mandaſti iuſtitiam teſtimonia tua: & veritatem tuam nimis. 139 Tabeſcere me fecit zelus meus: quia obliti ſunt verba tua inimici mei. 140 Ignitum eloquium tuum vehementer: & ſeruus tuus dilexit illud.

141 *Sum puer, ſum ſpretus, at non*
Legis eſt obliuio.
142 *Stat tua æquitas, manebit*
Fixa lex & veritas.
143 *In laboribus fuerunt*
Quæ mihi ſolatio.
144 *Aequa da callere iuſſa,*
Tunc dabis me viuere.

COPH.

145 *Corde te vocante quæro,*
Iuſſa, noſcam, flagito
146 *Soſpita rex alme, leges*
Vt tuas cuſtodiam.
147 *Lumen ante ſolis, Oro*
Te mei fiduciam.
148 *Excitatus ante lucem*
Voluo leges auream.
149 *Me bonus clementer audi,*
Vt ſolebas ſoſpita.
150 *Appropinquant legis hoſtes*
Me peroſi iniuria.
151 *Huc ades qui iuſſa mundo*
Vera ponis arbiter:
152 *Iamq; pridem firma, nullis*
Eruenda ſeculis.

RES.

153 *Cerne fractum me, colentem*
Scita legis vindica.
154 *Arbiter defende cauſam*
Diligentis fœdera.
155 *Vita deſerat ſceleſtos,*
Aequa ſicut deſerunt.
156 *Obſequentem ſed benignè,*
Vt ſolebas libera.

157 *Multus*

141 Adoleſcentulus ſum ego, & contemptus: iuſtificationes tuas nõ ſum oblitus.
142 Iuſtitia tua, iuſtitia in æternum: & lex tua veritas.
143 Tribulatio, & anguſtia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea eſt
144 Aequitas teſtimonia tua in æternum: intellectum da mihi, & viuam.

COPH.

145 Clamaui in toto corde meo; Exaudi me, Domine: iuſtificationes tuas requiram.
146 Clamaui ad te; ſaluum me fac: vt cuſtodiã mandata tua.
147 Præueni in maturitate; & clamaui: quia in verba tua ſuperſperaui.
148 Præuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloquia tua.
149 Vocem meam audi ſecundum miſericordiam tuam, Domine: & ſecundum iudicium tuum viuifica me.
150 Appropinquauerũt perſequentes me iniquitati: à lege autem tua longe
facti ſunt. 151 Prope es tu, Domine: & omnes viæ tuæ veritas. 152 Initio
cognoui de teſtimonijs tuis: quia in ęternũ fundaſti ea. RES. 153 Vide
humilitatem meam, & eripe me: quia legem tuam nõ ſum oblitus. 154 Iu-
dice iudicium meum, & redime me: propter eloquium tuum viuifica me.
155 Longe à peccatoribus ſalus: quia iuſtificationes tuas non exquiſierunt.
156 Miſericordiæ tuæ multæ, Domine: ſecũdum iudicium tuum viuifica me.

157 *Multus hoſtis me fatigat*
Pacta ſed non eiero.
158 *Illa flammat pectus ira,*
Quod ſceleſti negligant.
159 *Cerne me iuſſa vt capeſſo,*
Et benignè ſoſpita.
160 *Vera promittis futuris*
Veriora ſeculis.

SCIN.

161 *Principes me perſequuntur,*
Sto ſed almis legibus.
162 *In tuis applaudo verbis,*
Ceu talenta qui inuenit.
163 *Fraudis odi vanitatem;*
Legis æqua diligo.
164 *Septies die, ſcientem*
Laudo te ius dicere.
165 *Multa pax, errore nullo*
Eſt tibi parentibus.
166 *Spe tua ſalutis, almæ*
Scita legis diligo.
167 *Illa mens cuſtodit, illa*
Cor volens amplectitur.
168 *Hinc meas amicus omnes*
Intueris ſemitas.

THAV.

169 *Edoce legum tuarum*
Me precantem fœdera.
170 *Supplicantem flagitata*
Iuſſa propter eripe.
171 *Te magiſtrum prompta magnis*
Laudibus vox concinet.
172 *Lingua dicet imperata*
Eſſe quàm iuſtiſſima.

173 Dent

157 Multi qui perſequuntur me, & tribulant me: à teſtimonijs tuis non declinaui.
158 Vidi præuaricantes & tabeſcebã: quia eloquia tua non cuſtodierunt.
159 Vide, quoniam mandata tua dilexi, Domine in miſericordia tua viuifica me.
160 Principium verborum tuorum, veritas: in æternum omnia iudicia iuſtitiæ tuæ.

SCIN.

161 Principes pſecuti ſunt me gratis: & à verbis tuis formidauit cor meum.
162 Lætabor ego ſuper eloquia tua: ſicut qui inuenit ſpolia multa.
163 Iniquitatem odio habui, & abominatus ſum: legem autẽ tuam dilexi.
164 Septies in die laudem dixi tibi: ſuper iudicia iuſtitiæ tuæ.
165 Pax multa diligentibus legem tuam: & non eſt illis ſcandalum.
166 Expectabam ſalutare tuum, Domine: & mandata tua dilexi.
167 Cuſtodiuit anima mea
teſtimonia tua: & dilexit ea vehementer. 168 Seruaui mandata tua, & teſtimónia tua: quia omnes viæ meæ in cõſpectu tuo. THAV. 169 Appropinquet deprecatio mea in conſpectu tuo, Dñe: iuxta eloquiũ tuum da mihi intellectũ. 170 Intret poſtulatio mea in cõſpectu tuo: ſecundũ eloquiũ tuũ eripe me. 171 Eructabũt labia mea hymnũ: cũ docueris me iuſtificationes tuas. 172 Pronũciabit lingua mea eloquiũ tuũ: quia oĩa mãdata tua æqtas.

173 Fiat

173 *Dent tuæ manus ſalutem*
Approbanti fœdera.
174 *Te ſalutem poſcit, vrens*
Mens tuis ſe legibus.
175 *Viuat, & te prædicabit*
Fulta pacti viribus.
176 *Vt pecus vagum require, haud*
Legis oblitum tuæ.

PSALMVS CXIX.
Hebr. C X X.

1 *Afferret ægra cùm timor anxias*
Menti inquietus ſollicitudines:
De more caſtis audientem
Me precibus Dominum vocaui.
2 *Regnator, inquam, falſa loquentibus,*
Ne me labellis afflet iniquitas.
Ne ſtillet, oro, viperina
Tabificum mihi lingua virus.
3 *Quid nam illa fraudum proferet artifex*
4 *Addetue? Parthi nempe volatiles*
Mittet ſagittas, & voracem
Materiem ſitientis ignem.
5 *Heu me incolentem tempora inhoſpitas*
Iam longa rupes; Gens Arabum diu
Tentoriorum me ſub atris
Detinuit peregrina velis.
6 *Cùm pacis almæ ſcilicet hoſtibus,*
Grati loquebar fœderis ocia:
At ſæuiebant me videntes
Aurifera meminiſſe pacis.

PSALMVS CXX.
Hebr. C X X I.

1 *Circumferebam triſtia lumina*
Deſerta mæſtus per iuga montium;
Si fortè quiſquam rebus arctis
Præſidium ſociale ferret.

2 *Spe.*

173 Fiat manus tua, vt ſaluet me: quoniam mandata tua elegi.
174 Cócupiui ſalutare tuũ, Domine: & lex tua meditatio mea eſt.
175 Viuet anima mea, & laudabit te: & iudicia tua adiuuabunt me.
176 Erraui, ſicut ouis, quæ perijt: quære ſeruũ tuum, quia mandata tua non ſum oblitus.

PSALMVS CXIX.
Hebr. C X X.

1 AD Dominũ, cum tribularer, clamaui: & exaudiuit me.
2 Domine libera animam meam à labijs iniquis: & à lingua doloſa.
3 Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi: ad linguam doloſam.
4 Sagittæ potentis acutæ: cum carbonibus deſolatorijs.
5 Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus eſt: habitaui cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.
6 Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSALMVS CXX.
Hebr. C X X I.

LEuaui oculos meos in montes: vnde veniet auxilium mihi.

2 Auxi-

2 *Spes vlla certæ non opis affuit,*
Nam quis tuliſſet? ſed mihi Conditor
Terræ poliq; deprecanti
Auxilium feret in periclis.
3 *O mens timori pallida frigido*
Ne cede, greſſus fulciet optimus
Cuſtos bonorum, qui ſoporem
Non vigili ſtatione mutat.
4 *Non ſingulari perſpicientia*
Qui res piorum ſeruat, inertia
Somnoq; dedet ſe, procellæ
Res inopum quatientis Euri.
5 *Confide pennis quippe ſalutifer*
Te condit almis; te regit inuia
Per ſaxa, dextra te prehenſum
Per nemorum comitatur vmbras.
6 *Non æſtuoſi te calor ætheris*
Quo ſol adurit cætera torridus
Adflaſſet, in noctemue lunæ
Tabificus nocuiſſet humor.
7 *Infeſta nigro quæ mala permeant*
Terras volatu, ne tibi noxia
Curabit adſint vt quietus
Incolumi potiare vita.
8 *In bella vadas ſiue minacia*
Petaſue geſta re bene patriam,
Cuſtode ſemper hos obibis
Aethereo Domino labores.

PSAL. CXXI. Hebr. CXXII.

1 *O Plena magni nuncia gaudij,*
Tam grata læto quæ mihi nunciant!
Nobis eundum nempe ſanctos
In Domini memorant penates.
2 *Ergo coronis ibimus, ibimus*
Velati in vrbem, iam pedo geſtio
Felice portas, iam ſacratum
Ad Solymas tetigiſſe limen.
3 *O vrbs domorum quam memorabilis*
Structura laudat: quam reliquæ petunt
Vrbes, auitis vt Tonanti
Imperijs ſua vota ſoluant.

4 *Noſtri*

2 Auxilium meum à Domino: qui fecit cælum, & terram.

3 Non det in commotionem pedem tuum: neq; dormitet, qui cuſtodit te.

4 Ecce non dormitabit, neque dormiet: qui cuſtodit Iſraël.

5 Dominus cuſtodit te, Dominus protectio tua: ſuper manum dexteram tuam.

6 Per diem ſol non vret te: neque luna per noctem.

7 Dominus cuſtodit te ab omni malo: cuſtodiat animam tuam Dominus.

8 Dominus cuſtodiat introitum tuum, & exitum tuum: ex hoc nunc, & vſque in ſæculum.

PSALMVS CXXI. Hebr. CXXII.

1 Lætatus ſum in his, quæ dicta ſunt mihi: in domum Domini ibimus.

2 Stantes erant pedes noſtri: in atrijs tuis Ieruſalem.

3 Ieruſalem, quæ ædificatur vt ciuitas: cuius participatio eius in idipſum.

4 Illuc

4 Noſtri huc propago ſanguinis aduolat,
Non illa priſci fœderis immemor:
Dei verendum vt nomen hymnis
Et poſitis veneretur aris.
5 Hic eſt Dauidis regia Principis,
Hic eſt ſenatus curia nobilis,
Sancta vnde patres iura poſſint
In dubiis aperire cauſis.
6 Vrbi ſecundæ munera regiæ
Optate pacis: largaque fauſtitas
Illos coronet, qui precantur
Aethereum Solymæ fauorem.
7 Sis læta gratis dicite vocibus,
Te pax quietis mœnibus incolat:
Et ciuium rumpat ſuorum
Meſſis humo pariente cellas.
8 Materna propter pignora comprecor,
Et iuncta nodo fœderis oppida:
Concedat vltro pax amica
Vt teneat Solymæa tecta.
9 Templique propter diua ſacraria
Late imperantis conſcia Numinis
Vrbs alma flore, nec tumultus
Aut trepidos patiare caſus.

PSAL. CXXII. Hebr. CXXIII.

1 AD te parentem lumina ſuſtuli,
Rerum procellæ dum graue detonant:
Qui cuncta frenis ex Olympi
Verticibus radiantis vrges.
2 Nullus heriles ſeruus ita aſpicit,
Promptus miniſter iuſſa capeſſere:
3 Ancilla vultus annuentis
Vt Dominæ placitura ſeruat.
Sic intuentur lumina principem
Te ſancte noſtrum, donec amabili,
Oblitus irarum iacentes
Nos videas miſeratus ore.
4 O parce noſtris alme piaculis,
Tuamq; lenis porrige dexteram:
Iam tædium longum noſtra mœret,
Dedecoris ſatiata pœna.

5 Oppro-

4 Illuc enim aſcenderunt tribus, tribus Domini, teſtimonium Iſrael: ad confitendum nomini Domini.
5 Quia illic ſederunt ſedes in iudicio: ſedes ſuper domum Dauid.
6 Rogate, quæ ad pacem ſunt Ieruſalem: & abundantia diligentibus te.
7 Fiat pax in virtute tua: & abundantia in turribus tuis.
8 Propter fratres meos, & proximos meos; loquebar pacem de te.
9 Propter domum Domini Dei noſtri quæſiui bona tibi.

PSALMVS CXXII. Hebr. CXXIII.

1 AD te leuaui oculos meos: qui habitas in cælis.
2 Ecce ſicut oculi ſeruorum in manibus dominorum ſuorum,
3 Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ ſuæ: ita oculi noſtri ad Dominum Deum noſtrum, donec miſereatur noſtri.
4 Miſerere noſtri, Domine, miſerere noſtri: quia multum repleti ſumus deſpectione.

5 *Opprobrium plena capacitas*
Iam mentis, hauſtos deſpicientiæ
Succos refundit, nec ſuperbæ
Sæuitiæ recipit tumorem.

PSALMVS CXXIII.
Hebr. CXXIV.

1 *NIſi adfuiſſet Numen Olympicum*
(Dicant nepotes nobilis Iſaci)
Niſi adfuiſſet qui gubernat
Vnanimi ratione mundum:
2 *Gens belluinis effera moribus,*
Pugnare magnis viribus efficax:
Nos fortè viuos, & calentes
Viperea tumulaſſet aluo.
3 *Tunc ira mentis prodiga barbaræ*
Soluens furori vincula forſitan
Nos inſtar vndæ deuolutos
Aequoreo rapuiſſet æſtu.
4 *Torrentis inſtar quem ſuper imbribus*
Attollit Auſter nubilus alueum
Creuiſſet amnis, quem vadari
Non animæ ſine morte poſſent.
5 *Sit ſoſpitali gloria numini*
Quo dante ſæuos fugimus impetus,
Nec barbarorum membra dentes
Lethifero tetigere morſu.
6 *Crudelitatis retia fugimus*
Ales doloſum ceu fugit aucupem:
Raptiſq; nodis euolauit
Gens aliam ſubitura ſortem.
7 *Almi ſalutem Principis attulit*
Hanc vmbra, cuius nomine nitimur:
Telluris orbem qui creauit,
Et ſuperæ regionis Oras.

PSALMVS CXXIV.
Hebr. CXXV.

1 *QVi Deo fidunt imitantur arces,*
Quæ ſuis fundant humeris Sionem,
Nec timent ſeptem fera cùm laceſſunt
Bella Triones.

Ardua

5 Quia multum repleta eſt anima noſtra: opprobrium abundantibus, & deſpectio ſuperbis.

PSALMVS CXXIII.
Hebr. CXXIV.

1 NIſi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Iſrael: niſi quia Dominus erat in nobis.
2 Cum exurgerent homines in nos: fortè viuens deglutiſſent nos.
3 Cum iraſceretur furor eorum in nos: forſitan aqua abſorbuiſſet nos.
4 Torrentem pertranſiuit anima noſtra: forſitan pertranſiſſet anima noſtra aquam intolerabilem.
5 Benedictus Dominus, qui non dedit nos in captionem dentibus eorum.
6 Anima noſtra erepta eſt: de laqueo venantium.
7 Laqueus contritus eſt: & nos liberati ſumus.
8 Adiutorium noſtrum in nomine Domini; qui fecit cælum, & terram.

PSALMVS CXXIV.
Hebr. CXXV.

1 QVi confidunt in Domino, ſicut mõs Sion: non commouebitur in æternum, qui habitat in Ieruſalem.

2 Mon-

2 *Ardua æternum grauitas iugorum,*
Inclytæ, muros Solymæ coronant:
At Deus lectos ſine clade in æuum
Seruat amicos.
3 *Non enim Sceptrum patietur hoſtis,*
Gentis in ſortem melioris ire:
Fracta ne damnis ſcelerum malignas
Occupet artes.
4 *Da Parens caſtis bona liberalis,*
At ſuper notos animo rebelles
Inſtar affuſi mala deferantur
Aſpera nimbi.
5 *Aduolet ſacram tua pax in vrbem*
Regiam lectæ ſobolis, quietum
Tempus aſpires poſita cruenti
Cuſpide belli.

2 Montes in circuitu eius, & Dominus in circuitu populi ſui ex hoc nunc, & vſque in ſæculum.
3 Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum ſuper ſortem iuſtorum: vt non extendant iuſti ad iniquitatem manus ſuas.
4 Benefac, Domine, bonis: & rectis corde.
5 Declinātes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: pax ſuper Iſraël.

PSAL. CXXV. Hebr. CXXVI.

1 *Cum Deus Aſſyriis captam Babylone Sionem,*
In patrij iuſſit tecta redire ſoli:
His ſimiles fuimus noctis quos ſomnia ludunt,
Gaudia qui nunquam vera futura, vident.
2 *Cùm tamen id fieret mutato riſimus ore,*
Et curſum lacrymis impediere genæ.
Nemo Deo meritas non grates lætus agebat,
Quod patriam exulibus reſtituiſſet humum.
3 *Nec minus indigenæ grāium fremuere, loquentes*
En Deus vt profugos reſpicit ille ſuos.
4 *Sic eſt, tanta Parens nobis hæc gaudia fecit,*
Lætaq; ſiccatis fletibus ora dedit.
5 *O age captiuum ſic redde penatibus agmen,*
Auget vt hybernas fluminis Auſter aquas.
6 7 *Nam veluti glebis vndam ſitientibus expes.*
Semina cum lacrymis mandat arator humo:
Sed ſimul ac ſegetes torpentes euocat imber,
Farra metenda mihi grandia lætus ait.
8 *Sic poſt exilij tam triſtia tædia longi,*
Ad Patrij reduces mittimur arua Soli.

PSALMVS CXXV. Hebr. CXXVI.

1 In conuertendo Dominus captiuitatem Sion: facti ſumus ſicut conſolati.
2 Tunc repletum eſt gaudio os noſtrum: & lingua noſtra exultatione.
3 Tunc dicent inter gentes: Magnificauit Dominus facere cum eis.
4 Magnificauit Dominus facere nobiſcum: facti ſumus lætantes.
5 Cōuerte Dominē, captiuitatem noſtram: ſicut torrens in auſtro.
6 Qui ſeminant in lacrymis: in exultatione metent.

7 Euntes ibant, & flebant: mittentes ſemina ſua. 8 Venientes autem venient cum exultatione: portantes manipulos ſuos.

PSALMVS CXXVI.
Hebr. CXXVII.

1 Cepta moliris niſi tecta Numen,
Quiſquis infelix operis inchoaſti:
Cautus inſanæ meditaris dutas
Pondere mentis.
2 Ni Deus ſeruat miſeratus vrbem;
Noctis incaſſum vigilat per vmbras,
Qui ſuper notas ſtatuatur acri
Lumine turres
3 Mane ſi lucem prior ante ſurgas,
In tuas ſerò redeas vel ædes,
Nil laborantem tamen alleuarit
Vana labores.
Nec tibi victum miſero parabis,
Nec famem tectis remouebis atram:
Semper in triſti poſitus quereris
Aſpera luctu.
4 At ſuis mittet placidum ſoporem;
Interim plenos ſatiabit agros:
Liberûm claro ſatiet penates
Semine læto.
5 Vt manum ſæuæ decorant ſagittæ
Militis prompto iaculantis arcu:
Sic honoratum ſobóles honeſtat
Maſcula patrem.
6 Talibus felix iaculis pharetram
Quiſquis implebit: tuber ore turpis
Non linet illi generoſa cauſam
Dicere iuſſo.

PSALMVS CXXVII.
Hebr. CXXVIII.

1 O Te beatum qui times Dominum, vias
Eiuſq; purus ambulas.
2 Tuæ frueris dexteræ laboribus
Curis ſolutus aſperis.
3 Grauida racemis vxor vt vitis domum;
Reddet pudica nobilem
4 Menſamq; ingenua liberis, ceu conſitæ
Agris oliuæ pinguibus.

PSALMVS CXXVI.
Hebr. CXXVII.

1 NIſi Dominus ædificauerit domum: in vanum laborauerunt, qui ædificant eam.
2 Niſi Dominus cuſtodierit ciuitatem: fruſtra vigilat, qui cuſtodit eam.
3 Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere: ſurgite, poſtquam ſederitis, qui manducatis panem doloris.
4 Cum dederit dilectis ſuis ſomnum: ecce hæreditas Domini, filij merces, fructus ventris.
5 Sicut ſagittæ in manu potentis: ita filij excuſſorum.
6 Beatus vir, qui impleuit deſiderium ſuum ex ipſis: non confundetur, cum loquetur inimicis ſuis in porta.

PSALMVS CXXVII.
Hebr. CXXVIII.

1 BEati omnes, qui timent Dominum: qui ambulant in vijs eius.
2 Labores manuum tuarũ, quia manducabis: beatus es, & bene tibi erit.
3 Vxor tua ſicut vitis abundans: in lateribus domus tuæ.
4 Filij tui, ſicut nouellæ oliuarum: in circuitu menſæ tuæ.

5 *Virum fouebit alma ſic felicitas*
Legem colentem Numinis.
6 *Beet ex Sione te Deus, Solymæ velit*
Felicis eſſe compotem;
Dum vita lumen aëris ſpirabile
Meantis hic donauerit.
7 *Videaſque natos liberûm ſuperſtites*
Alente pace Abramidas.

PSALMVS CXXVIII.
Hebr. CXXIX.

1 *Dixerat Iſacidum verum genus, impia turba*
Primo laceſſit me iuuentæ à limine.
2 *Intulit arma piis à primo flore iuuentæ,*
Semperq; vato pugna ceſſit irrito.
3 *Impoſuere graues dorſo gens improba moles,*
Altiſque ararunt terga ſulcis verberum.
4 *At Pater omnipotens funes, & ahenea ſoluet*
Quæ grex malorum fecit atrox vincula.
Confuſi trepident, verſant formidine terga,
Animo eſt Sioni quiſquis impacabili.
5 *Gramina ventoſis referant orientia tectis,*
Iam tempus ante falcis vſta ſolibus.
6 *Vnde nec impleuit dextram qui ſtringit ariſtas,*
Sinumue, meſſor qui maniplos alligat.
7 *Quin etiam tali bene verba precantia meſſi*
Non dicat illa quæ viator aſſolet.

PSALMVS CXXIX.
Hebr. CXXX.

1 *Clamaui ex animi Genitor penetralibus alme,*
Audi è profundis inuocantem fluctibus.
2 *Aure bonus facili cape lamentabile carmen,*
Precibus benignus luctuoſis annue.
3 *Omnia ſi memori malefacta in pectore ſeruas,*
Tuæ quis iræ ſuſtinebit impetum?
4 *Eſt*

5 Ecce ſic benedicetur homo: qui timet Dominũ.
6 Benedicat tibi Dominus ex Sion: vt videas bona Ieruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.
7 Vt videas filios filiorũ tuorum: pacem ſuper Iſrael.

PSALMVS CXXVIII.
Hebr. CXXIX.

1 Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: dicat nunc Iſrael.
2 Sæpe expugnauerunt me à iuuentute mea: etenim non potuerunt mihi.
3 Supra dorſum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerunt iniquitatem ſuam.
4 Dominus iuſtus concidit ceruices peccatorũ: confundantur, & conuertantur retrorſum omnes, qui oderunt Sion.
5 Fiant ſicut fœnum tectorum: quod priuſquam euellatur, exaruit.
6 De quo non impleuit manum ſuam, qui metit: & ſinum ſuum, qui manipulos colligit.
7 Et nõ dixerunt, qui præteribant; Benedictio Domini ſuper vos: benediximus vobis in nomine Dñi.

PSALMVS CXXIX. Hebr. CXXX.

1 De profundis clamaui ad te, Domine: Domine, exaudi vocem meam:
2 Fiant aures tuæ intendentes: in vocem deprecationis meæ. 3 Si ini-
quitates obſeruaueris Domine: Domine, quis ſuſtinebit?

4 *Eſt tibi quod ſperet rea mens prece flectere Numē:*
Vt ſis timori, iura das mortalibus.
5 *Dicam equidem, recreant tua mea promiſſa morantem,*
Animaq; voti certa ſperat exitum.
6 *Non ita qui noctem vigilat iubar optat eoum,*
Vt te manemus. Ergo te ſperent pij
7 *Cuius adeſt hominum generi exorabile numen,*
Facileq; nodos ſeruitutis rumpere.
8 *Iſacidas redimes fracto, qui detinet, hoſte;*
Animiq; ſolues obligati debita.

PSALMVS CXXX.
Hebr. CXXXI.

1 *SI ventoſa leues aluit iactantia faſtus,*
Elatos oculos ſi per inane tuli.
2 *Arduaſi petij maioraq; viribus opto,*
Aut reputo meritis quæq; minora meis:
3 *Pro lætis veniant, non deprecor, aſpera rebus*
Pœnaq; ſit tumidæ mentis habere nihil.
4 *Vt puer in matrem depulſus ab vbere tendit,*
Spes mea ſic Dominum te petit vna ſuum.
5 *Hunc ſperate pij nunc, & quæcunq; futura*
Secula venturæ poſteritatis erunt.

PSALMVS CXXXI.
Hebr. CXXXII.

1 *DAuidem Genitor qui ſit, reminiſcere, promptum*
Scilicet in duris tua iuſſa capeſſere rebus.
2 *Iſacidum Domino votis ſe talibus olim*
3 *Obſtrinxit, non ante domum, lectumq; ſubibo*
4 *Roſida tranquillo declinem vt lumina ſomno:*
5 *Quam ſedem inueniā ſancti in ſur damina templi,*
Iacobiq; Deo manſura ſacraria ponam.
6 Euphra-

4 Quia apud te propitiatio eſt: & propter legem tuam ſuſtinui te, Domine.
5 Suſtinuit anima mea in verbo eius: ſperauit anima mea in Domino.
6 A cuſtodia matutina vſque ad noctem: ſperet Iſrael in Domino.
7 Quia apud Dominum miſericordia: & copioſa apud eum redemptio.
8 Et ipſe redimet Iſrael: ex omnibus iniquitatibus eius.

PSALMVS CXXX.
Hebr. CXXXI.

1 DOmine, non eſt exaltatum cor meum: neque elati ſunt oculi mei.
2 Neque ambulaui in magnis: neque in mirabilibus ſuper me.
3 Si non humiliter ſentiebam: ſed exaltaui animā meam.
4 Sicut ablactatus eſt ſuper matre ſua: ita retributio in anima mea.
5 Speret Iſrael in Domino: ex hoc nunc, & vſque in ſæculum.

PSALMVS CXXXI.
Hebr. CXXXII.

1 MEmento, Domine, Dauid: & omnis manſuetudinis eius. 2 Sicut
iurauit Domino: votum vouit Deo Iacob. 3 Si introiero in taber-
naculum domus meæ: ſi aſcendero in lectum ſtrati mei. 4 Si dedero ſom-
num oculis meis: & palpebris meis dormitationem. 5 Et requiem tempo-
ribus meis: donec inueniam locum Domino, tabernaculum Deo Iacob.
6 Ecce

6 *Euphrataea vagus dum fortè cacumina luſtro,*
Et nemorum ſaltus, accepi ex æthere ſignum,
Vnde Pater noui vellet quo in vertice templum.
7 *Ibimus illius nunc in tentoria læti,*
Quemq; locum pedibus tetigit libabimus ore.
8 *At deuota parens vltro tibi limina viſe,*
Et tecum ſacris arcam penetralibus infer.
9 *Caſta mente litans ineat tua templa ſacerdos,*
Lætitiaq; fremant gens ſancta altaria circum.
10 *Me propter ſtabili te relligione colentem*
Chriſti prima tui ne deſpice vota ſeuerus.
11 *Tu mihi iuraſti quæ non dabis irrita ſolui*
Scilicet è noſtro ſeſſurum ſanguine regem
12 *Abramidum ſolio. Quod ſi mea iura nepotes*
Seruarint, inquis, monſtrataq; fœdera diſcent
13 *Poſteritas regni imperium, ſoliumq; tenebit:*
Irrequieta vaga dum vertitur Orbita flammæ.
14 *Quippe mihi elegi fundatam in rupe Sionem,*
15 *Quam requiem ſedemq; fluit dum tempus habebo.*
16 *Prodigus hinc inopum turbis alimenta refundam,*
Et grauidis lætos augebo frugibus agros,
17 *Ipſe ſacerdotes comitabo ſalutifer aras*
Vſq; meas, populoq; dabo gaudere quieto.
18 *Hinc ergo Dauidicis ſtirpem è radicibus altam,*
Iam lætos iubeo circum diffundere ramos.
Immitteq; mei iubar indelebile Chriſti,
Ardentes radios, quorum fulgore micabit
Quicquid ab occaſu ſolis ſe extendit in ortum.
19 *At maculis tingam quoſcunq; rubentibus hoſtes;*
Illius imperio duros ſubmittere collum,
Aeternum volui quem mundo imponere regem.

6 Ecce audiuimus eam in
Ephrata: inuenimus eam
in campis ſiluæ.
7 Introibimus in taberna-
culum eius: adorabimus
in loco, vbi ſteterunt pe-
des eius.
8 Surge, Domine, in requiẽ
tuam: tu, & arca ſancti-
cationis tuæ.
9 Sacerdotes tui induantur
iuſtitiam: & ſancti tui ex-
ultent.
10 Propter Dauid ſeruum
tuum: nõ auertas faciem
Chriſti tui.
11 Iurauit Dominus Dauid
veritatem, & non fruſtra-
bitur eam: de fructu ven-
tris tui ponam ſuper ſe-
dem tuam.
12 Si cuſtodierint filij tui
teſtamentum meum: &
teſtimonia mea hæc, quæ
docebo eos.
13 Et filij eorum vſque in
ſæculum: ſedebunt ſuper
ſedem tuam.
14 Quoniam elegit Domi-
nus Sion: elegit eam in
habitationem ſibi.
15 Hæc requies mea in ſæ-
culum ſæculi: hic habita-
bo, quoniam elegi eam.
16 Viduam eius benedi-
cens benedicam: pauperes eius ſaturabo panibus. 17 Sacerdotes eius in-
duam ſalutari: & ſancti eius exultatione exultabunt. 18 Illuc producam
cornu Dauid: paraui lucernam Chriſto meo. 19 Inimicos eius induam
confuſione: ſuper ipſum autem efflorebit ſanctificatio mea.

PSAL-

PSALMVS CXXXII.
Hebr. CXXXIII.

1 Nil ſe legitimo fratrum componat amori;
Nil teritet almæ pectorum concordiæ.
2 Non tam grata ſuis diſtillant balſama guttis,
Linunt Aronis quæ ſacrati verticem.
Canaq; diffuſis per menta liquoribus vndant,
3 Oram niualis in fluentem Carbaſi
Nec tam delectat ros matutinus in herba
Hermonis, alto vel Sionis in iugo.
4 Vnanimes Domini iuuat immetata penates
Augetq; lætis rebus indulgentia.
Natos natorum quiq; exorientur ab illis,
Felice vitæ mandat vt curſu fluant.

PSALMVS CXXXIII.
Hebr. CXXXIV.

1 Vos quibus ſacri data cura templi,
Numinis magni vigiles miniſtri:
Ore diuinas age, rite læto
Dicite laudes.
2 Qui Dei arcanum penetrale circum
Atrij ad ſanctos vigilatis ignes;
3 Arduis poſtquam cecidere longæ
Montibus vmbræ.
Verſus æterni monumenta pacti,
Supplices caſtè duplicate palmas:
Et Deo laudes patrias auitq;
Dicite ritu.
4 Lætus hac laudum vice noſter Orbem
Qui poli & terræ fabricauit author,
O Sion rerum tibi larga diues
Dona rependet.

PSALMVS CXXXIV.
Hebr. CXXXV.

1.2 Vos nomen laudate Dei quibus atria templi
Et curare datum ſacris altaribus ignes.
3 Vos Dominum laudate bonum, vos nomen in aſtra
Ferte, quod æthereâ dictum dulcedine mulcet.

4 Ille

PSALMVS CXXXII.
Hebr. CXXXIII.

1 Ecce, quàm bonum, & quàm iucundum: habitare fratres in vnum.
2 Sicut vnguentum in capite, quod deſcendit in barbam: barbam Aaron.
3 Quod deſcendit in oram veſtimenti eius: ſicut ros Hermon, qui deſcendit in montem Sion.
4 Quoniam illic mandauit Dominus benedictionē: & vitam vſq; in ſæculum.

PSALM. CXXXIII.
Hebr. CXXXIV.

1 Ecce nunc benedicite Dominū: omnes ſerui Domini.
2 Qui ſtatis in domo Dñi: in atrijs dom' Dei noſtri.
3 In noctibus extollite manus veſtras in ſancta: & benedicite Dominum.
4 Benedicat te Dominus ex Sion: qui fecit cælum, & terram.

PSALM. CXXXIV.
Hebr. CXXXV.

1 Laudate nomen Domini: laudate ſerui Dominum.
2 Qui ſtatis in domo Domini: in atrijs domus Dei noſtri.
3 Laudate Dominum, quia bonus Dominus: pſallite nomē eius, quoniā ſuaue.

4 Quo-

4 Ille ſibi voluit Iacobi è ſtirpe minores.
Et tanquam patrij poſſedit prædia iuris.
5 Noui equidem noui, quàm maieſtate verendum
Numen habet, quantumq; Deos ſuper eminet omnes.
6 Quæ placuit feciſſe, ſuo facit omnia nutu.
Siue polum, terraſq; colant, ſiue æquora ponti,
Siue lacus habitent vicinaq; manibus antra.
7 Nubila de terræ cogit penetralibus ima,
Fulmina venturæ præmittit nuncia lymphæ:
8 Secretas aperit ventorum flatibus arces.
Regna quid enumerem Pharij percuſſa tyranni?
Cæſa Parætonijs quid pignora prima colonis?
Quid pecudum ſtrages, humanaq; funera dicam?
9 Te Pharos oſtentis pauidam cæleſtibus idem
Cumq; ſuis timidum Pharaona clientibus egit.
10 Tot gentes domuit, tot reges miſit in Orcum.
11 Stirpis Amorrhææ Dominum Sehôna peremit,
Baſſanis etiam regnantem in montibus Ogum.
Diruit inuiſam ſacro Cananitida bello.
12 Iacobiq; dedit promiſſa nepotibus arua.
13 O factis æquale tuis, ô poſtera nomen
Quod nunquam ſoboles, ætaſue oblita ſilebit?
14 Alme tuum populum magna pietate fouebis.
Sponteq; ſupplicibus, quoties orabere, parces.
15 O gentes ſimulacra Deum quæ fingitis, aurum
Argentum, rupeſq; manent, hominumq; labores.
16 Vocis egens os ſemper hiat, ſtant lumina ſolem
Neſcia vel rerum claros ſentire colores:
17 Pulſanturq; caua fruſtra tinnitibus aures.
Nam quid agent cautes vacuæ ſpirabilis auræ?
18 Talis eat quiſquis ſibi talia numina fingit,
Credulus vnde ſuis ſperat lenimina rebus.

4 Quoniam Iacob elegit ſibi Dominus: Iſrael in poſſeſſionem ſibi.
5 Quia ego cognoui, quod magnus eſt Dominus: & Deus noſter præ omnibus dijs.
6 Omnia, quæcunque voluit, Dominus: fecit in cælo, & in terra, in mari, & in omnibus abyſſis.
7 Educens nubes ab extremo terræ: fulgura in pluuiam fecit.
8 Qui producit ventos de theſauris ſuis: qui percuſſit primogenita Aegypti ab homine vſque ad pecus.
9 Et miſit ſigna, & prodigia in medio tui, Aegypte: in Pharaonem, & in omnes ſeruos eius.
10 Qui percuſſit gentes multas: & occidit reges fortes.
11 Sehon regẽ Amorrhæorum, & Og regem Baſan: & omnia regna Chanaan.
12 Et dedit terram eorum hæreditatem: hæreditatem Iſrael populo ſuo.
13 Domine, nomẽ tuum in æternum: Domine, memoriale tuum in generationem, & generationem.
14 Quia iudicabit Dominus populum ſuum: & in ſeruis ſuis deprecabitur.
15 Simulachra gentium argentum, & aurum: opera manuum hominum.
16 Os habent, & non loquentur: oculos habent, & non videbunt.
17 Aures habent, & non audient: neque enim eſt ſpiritus in ore ipſorum.
18 Similis illis fiant, qui faciunt ea: & omnes, qui confidunt in eis.

19 *At domus à magno Iacobo exorta, vetuſtum*
20 *Aronis Leuiq; genus celebrate Parentem,*
Voſq; Deum pura qui relligione timetis.
21 *Ille ſit æterno rerum modulamine notus*
Qui Solymas, vrbiſq; tenet tecta alta Sionis.

PSALMVS CXXXV.
Hebr. CXXXVI.

1 *Eia Deum laudate bonum, & placabile numen.*
Aeterna durat cuius indulgentia.
2 *Eia Deum laudate, Deos qui præterit omnes*
Aeterna durat cuius indulgentia.
3 *Hic Dominus dominos rerum ſuper eminet omnes*
Aeterna durat cuius indulgentia.
4 *Admiranda facit rerum ſpectacula ſolus,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
5 *Hic prudens opifex fecit reuolubile cælum,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
7 *His ſuperi in campis fixit duo lumina mundi,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
8 *Hic ſoli in lucem roſeas conceſſit habenas,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
9 *Hic lunam in tenebris & ſidera fulgere iuſſit,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
10 *Primitias Generis Pharia tumulauit in ora,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
11 *E medio ſobolem Iacobi ſuſtulit hoſte,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
12 *E medio inuicti vi roboris abſtulit hoſte,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
13 *Attonitum rubræ quondam mare diffidit vndæ,*
Aeterna durat cuius indulgentia.

19 Domus Iſrael, benedicite Domino: domus Aaron, benedicite Domino
20 Domus Leui, benedicite Domino: qui timetis Dominum, benedicite Dño.
21 Benedictus Dñs ex Sion: qui habitat in Ieruſalem.

PSALMVS CXXXV
Hebr. CXXXVI.

1 CONfitemini Domino, quoniam bonus: quoniam in æternum miſericordia eius.
2 Confitemini Deo deorum: quoniam in æternum miſericordia eius.
3 Cõfitemini Domino dominorum: quoniam in æternũ miſericordia eius.
4 Qui facit mirabilia magna ſolus: quoniam in æternũ miſericordia eius.
5 Qui fecit cælos in intellectu: quoniam in æternum miſericordia eius.
6 Qui firmauit terram ſuper aquas: quoniam in æternũ miſericordia eius.
7 Qui fecit luminaria magna: quoniam in æternũ miſericordia eius.
8 Solem in poteſtatẽ diei: quoniam in æternum mi-
ſericordia eius. 9 Lunam, & ſtellas in poteſtatem noctis: quoniã in æternum
miſericordia eius. 10 Qui percuſſit Aegyptũ cum primogenitis eorũ: quo-
niam in æternum miſericordia eius. 11 Qui eduxit Iſrael de medio eorum:
quoniam in æternum miſericordia eius. 12 In manu potenti diuiſit nos, &
brachio excelſo: quoniam in æternum miſericordia eius. 13 Qui diuiſit ma-
re rubrum in diuiſiones: quoniam in æternum miſericordia eius.

14 *Iſacidum vexit diuiſa per æquora prolem*
Aeterna durat cuius indulgentia.
15 *Cum Pharaone fretis redeuntibus agmina voluit,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
16 *Abramidas ſaluos per tesqua arentia duxit,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
17 *Terribili magnos ſopiuit funere reges,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
18 *Eripuit tumidis vitas atq; arma tyrannis*
Aeterna durat cuius indulgentia.
19 *Gentis Amorrhææ dominum Seona peremit,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
20 *Baſſanis ſtrauit fidentem ſaltibus Ogum,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
21 *Amborumq; dedit venientibus arua colonis,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
22 *Quæ voluit noſtri fieri patrimonia cenſus,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
23 *Nam memor aſpexit nos vitæ & lucis egentes,*
Aeterna durat cuius indulgentia.
25 *Ille hominem victu, campis animalia paſcit*
Aeterna durat cuius indulgentia.
26 *Dicite cæleſtes moderantem legibus oras,*
Aeterna durat cuius indulgentia.

14 Et eduxit Iſrael per medium eius: quoniam in æternum miſericordia eius.
15 Et excuſſit Pharaonem, & virtutem eius in mari rubro: quoniam in æternum miſericordia eius.
16 Qui traduxit populum ſuum per deſertum: quoniam in æternum miſericordia eius.
17 Qui percuſſit reges magnos: quoniam in æternum miſericordia eius.
18 Et occidit reges fortes: quoniam in æternum miſericordia eius.
19 Sehon regem Amorrhæorum: quoniam in æternũ miſericordia eius.
20 Et Og regẽ Baſan: quoniam in æternum miſericordia eius.
21 Et dedit terram eorum hæreditatem: quoniam in æternum miſericordia eius.
22 Hæreditatem Iſrael ſeruo ſuo: quoniam in æternum miſericordia eius.

PSALMVS CXXXVI.
Hebr. CXXXVII.

1 *INgrata propter flumina ſedimus*
Campis inundant quæ Babylonijs:
Dum mens querelis ægra demptam
Flebilibus meminit Sionem.

2 Ripæ

23 Quia in humilitate noſtra memor fuit noſtri: quoniam in æternum miſericordia eius. 24 Et redemit nos ab inimicis noſtris: quoniam in æternum miſericordia eius. 25 Qui dat eſcam omni carni: quoniam in æternum miſericordia eius. 26 Confitemini Deo cæli: quoniam in æternum miſericordia eius. 27 Confitemini Domino dominorum: quoniam in æternum miſericordia eius.

PSALMVS CXXXVI. Hebr. CXXXVII.

1 SVper flumina Babylonis, illic ſedimus, & fleuimus: cum recordaremur Sion.

2 *Ripæ hic virebant frondibus vuidi*
Canis ſalictis: Nablia diximus,
Pendete ramis muta, nunquàm
Ad ſolitos repetenda cantus.
3 *Hic dum gementes adſpicit, impotens*
Quid victor, inquit, triſtia flebitis?
Ad læta verſi cantione
Quin patria recreatis aures?
4 *Heu qui vehebat nos ferus agmina*
Captiua miles dicere patrios
Mandabat hymnos, quos decebat
Incolumi cecinisse templo.
5 *Nos ſacra verò carmina numini*
Fas arbitremur prodere barbaris?
Diuina cantari videbit
A profugis aliena tellus:
6 *O ante chordas tangere mobiles*
Oblita vocum dextera neſciat:
Quam templa, ſanctos quam penates,
Et Solymam taceamus vrbem.
7 *O lingua ſiccis faucibus hæreat,*
Stent ora notæ vocis inania;
Si te Sionem obliuiſcar
Ex oculis animoue ponam.
8 *Si lætor iſtis ſedibus aduena;*
Si prima poſt has gaudia lacrymas
Res vlla mœſto, reſtituti
Quam Solymæ parient honores.
9 *Aeterne vindex at reminiſcere,*
Quid gens Idumes impia dixerit,
Cùm flamma, ferrum, miles atrox
In cineres redigebat vrbem.
10 *Inuiſa ferro mœnia rumpite,*
Aequate flammis tecta voracibus:
Vrbis cadauer ſit, reuulſi
Vt ſpecies lacerata buſti.
11 *O fons malorum tu quoq; ciuitas*
Nunc læta noſtris cladibus occides:
Vltorq; felix te dotebit
Quas patimur tolerare clades.

12 *Ille*

2 In ſalicibus in medio eius: ſuſpendimus organa noſtra.

3 Quia illic interrogauerũt nos, qui captiuos duxerunt nos: verba cantionum.

4 Et qui abduxerunt nos: Hymnum cantate nobis de canticis Sion.

5 Quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena?

6 Si oblitus fuero tui Ieruſalem: obliuioni detur dextera mea.

7 Adhæreat lingua mea faucibus meis, ſi non meminero tui.

8 Si non propoſuero Ieruſalem: in principio lætitiæ meæ.

9 Memor eſto, Domine, filiorum Edom: in die Ieruſalem.

10 Qui dicunt; Exinanite: exinanite vſque ad fundamentum in ea.

11 Filia Babylonis miſera: beatus qui retribuet tibi retributionẽ tuam, quam retribuiſti nobis.

12 Beatus,

12 *Ille ille prolem flentis ad vbera*
Tollet parentis lactea pendulam:
Frangetq; ſaxis, ante mæſta
Attonitæ genitricis ora.

PSALMVS CXXXVII.
Hebr. CXXXVIII.

1 *TE Genitor referam ſolitũ me audire canorum*
Teq. meo coram regibus ore canam.
2 *Ad tua ſupplicibus veniam ſacraria votis,*
Nominis attollam facta loquenda tui.
3 *Te dicam immenſa ſemper bonitate fidelem,*
Promiſſam donis & ſuperare fidem.
4 *Qua te cunq; die ſupplex voco, mitis obaudis,*
Ac vires animo ſufficis ipſe meo.
5 *Sed reges alij diſcant tua facta per orbem,*
Nutibus inclinent & ſua ſceptra tuis.
6 *Accipient leges diuinaq. iura canentes;*
Aeterni imperium numinis eſſe ferent.
7 *Nam licet immenſum tranſcendas æthera, dicent*
Quã propè res humiles, quã procul alta videt?
8 *Deprenſum in medio quæcunq; pericula turbent;*
Auxilio fugiam notior inde tuo.
Hoſtis inhumanas vires hebetabis anheli,
Incolumemq; tua me dabis ire manu:
9 *Quod reliquum fuerit præſtabis amicus amico,*
O Pater eſſe bonus qui ſine fine ſoles,
Perge nec impedias manuum benefacta tuarum:
Eſt decus incolumem me ſupereſſe tuum.

PSALMVS CXXXVIII.
Hebr. CXXXIX.

1 *O Mihi ſecretæ Genitor bene conſcie mentis,*
Seu ſedeam, ſurgamue tuo me lumine cernis.

2 Tu

12 Beatus, qui tenebit: & allidet paruulos tuos ad petram.

PSALM. CXXXVII.
Hebr. CXXXVIII.

1 Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo: quoniã audiſti verba oris mei.
2 In conſpectu Angelorum pſallam tibi: adorabo ad templum ſanctum tuum, & confitebor nomini tuo.
3 Super miſericordia tua, & veritate tua: quoniam magnificaſti ſuper omne, nomen ſanctum tuum.
4 In quacunque die inuocauero te, exaudi me: multiplicabis in anima mea virtutem.
5 Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ: quia audierunt omnia verba oris tui.
6 Et cantent in vijs Domini: quoniam magna eſt gloria Domini.
7 Quoniam excelſus Dominus, & humilia reſpicit: & alta à longe cognoſcit.
8 Si ambulauero in medio tribulationis, viuificabis me: & ſuper iram inimicorum meorum extendiſti manum tuam, & ſaluum me fecit dextera tua.
9 Dominus retribuet pro me; Domine, miſericordia tua in ſæculum: opera manuum tuarum ne deſpicias.

PSALMVS CXXXVIII. Hebr. CXXXIX.

1 DOmine, probaſti me, & cognouiſti me: tu cognouiſti ſeſſionem meam, & reſurrectionem meam.

2 Int-

2 *Tu procul arcanos ſentis in pectore motus,*
Quo pergam de mane vides, & veſpere qualis
Ad placidos redeam poſt mille negotia ſomnos.
3 *Non fugitura tuas linguæ vox excidit aures,*
Quippe mea attento circumlegis omnia viſu:
4 *Et modò quæ fiunt, & facta antiqua tueris.*
Humanæ inuentor quondā celeberrime formæ,
Os humeroſq; mihi, mentemq; animumq; dediſti,
5 *Et fabricam tua dextra ſuam me prouida ſeruat.*
Quem cùm reſpicio, diuina potentia quantum
Viſa mihi humanæ radium tranſcendere mentis?
6 *Quo fugiam te ſede latens; quibus occular vmbris?*
7 *Si teneo cælum pennis, apud æthera viuis.*
Ad manes ſi tendo, manes apud infera regna.
8 *Si bigis Aurora ſuis me concita raptum*
Detulerit, pigro eſt vbi meta nouiſſima ponto,
9 *Hic tua me perimet, vel dextera amica fouebit,*
10 *Si loquar inſipiens, me forſitan occulet vmbra,*
Quæ mihi nox fuerit, lampas tibi clara micabit:
11 *Nam velo impediunt tenebræ tibi lumina nullo.*
At caligo vagæ radiat velut orbita flammæ?
Cùm tua per tenebras tam perſpicientia regnet,
Quàm cùm ſolis equi ſpirant è naribus ignem.
12 *Tu motus animi ſentis, qui callida fingis*
Materno in gremio ſtirpis genitabilis orſa.
13 *Te dicam te ſancte canam quem facta per auras*
Admiranda vehunt. Etenim mea fabrica menti
Occurrens; ô quanta Deo ſapientia, clamat!
14 *Corporis oſſa mei non te latuere ſepulti*
In gremio, fœtum Genitor nam primus alebas
Occluſum terræ velut in penetralibus imæ.

15 *Ceu*

2 Intellexiſti cogitationes meas de longe: ſemitam meam, & funiculū meum inueſtigaſti.
3 Et omnes vias meas præuidiſti: quia non eſt ſermo in lingua mea.
4 Ecce, Domine, tu cognouiſti omnia nouiſſima, & antiqua: tu formaſti me, & poſuiſti ſuper me manum tuam.
5 Mirabilis facta eſt ſcientia tua ex me: confortata eſt, & non potero ad eam.
7 Quo ibo à ſpiritu tuo? & quo à facie tua fugiam?
7 Si aſcendero in cælum, tu illic es: ſi deſcendero in infernum, ades.
8 Si ſumpſero pēnas meas diluculo: & habitauero in extremis maris.
9 Etenim illuc manus tua deducet me: & tenebit me dextera tua.
10 Et dixi; Forſitan tenebræ conculcabunt me: & nox illuminatio mea in delicijs meis.
11 Quia tenebræ non obſcurabuntur à te, & nox, ſicut dies, illuminabitur: ſicut tenebræ eius, ita &
lumen eius. 12 Quia tu poſſediſti renes meos: ſuſcepiſti me de vtero
matris meæ. 13 Confitebor tibi; quia terribiliter magnificatus es: mira-
bilia opera tua, & anima mea cognoſcet nimis. 14 Non eſt occultatum
os meum à te, quod feciſti in occulto: & ſubſtantia mea in inferioribus
terræ.

15 Imper-

15 *Ceu tabulis opifex nota exemplaria pictis*
Aſpiceres, ſic ora rudi ſic brachia maſſæ
Fingebas, hominis ſic cætera membra futuri.
Nec dum tota ſuos moles animata colores
Induerat, notas iam tu incrementa dierum,
Vnde nihil penitus mutabile ſuſtulit æuum.
16 *Hæc ego dum verſo, ſtupeo miratus honorem,*
17 *Et numerum ſi ſcire velim prius æquoris æſtu*
Quàm multæ à refluo dicam voluuntur arenæ.
Exurgam, & vigili tecum mihi diffluet æuum.
18 *At genitor ſontes, humanæ & cædis amicos,*
Quando premes, oculiſq; meis procul eſſe iubebis?
19 *Contra iuſſa tuæ legis ſcelerata rebelles*
Multa mouent, cæloq; audent attollere criſtas.
20 *Nonne tui ó vindex oſores numinis odi?*
Inq; tuos ira flagraui percitus hoſtes?
21 *Scilicet inſtabam ſacris Oſoribus oſor,*
Et bellum indixi ſceleratis hoſtibus hoſtis.
22 *Volue precor, Genitor, fibrarum occulta mearum*
23 *Arcanos rimare ſinus. Terit orbita calles*
Si mea nequitiæ, conuerte ó rector habenas
Vt tua ſancta legam recto veſtigia curſu.

15 Imperfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes ſcribentur: dies formabuntur, & nemo in eis.
16 Mihi autem nimis honorificati ſunt amici tui, Deus: nimis confortatus eſt principatus eorum.
17 Dinumerabo eos, & ſuper arenam multiplicabuntur: exſurrexi, & adhuc ſum tecum.
18 Si occideris, Deus, peccatores: viri ſanguinum declinate à me.
19 Quia dicitis in cogitatione: accipient in vanitate ciuitates ſuas.
20 Nonne, qui oderunt te, Domine, oderam: & ſuper inimicos tuos tabeſcebam?
21 Perfecto odio oderam illos: & inimici facti ſunt mihi.
22 Proba me, Deus, & ſcito cor meũ: interroga me, & cognoſce ſemitas meas.
23 Et vide, ſi via iniquitatis in me eſt: & deduc me in via æterna.

PSALMVS CXXXIX.

Hebr. CXL.

1 *REx æterne bonus me precor eripe,*
A linguis hominum praua loquentium:
Illorumq; feris vnguibus, improba
Quos exercet iniquitas.
2 *Qui fraudes tacito pectore fabricant,*
Pacis dulce procul nomen in vltimas
Terras ire volunt, & fera turbidi
Semper prælia concitant.
3 *Qui linguas acuunt exitiabiles,*
Angues ora velut ſibila commouent:
Spumantes labijs toxica noxijs,
Fundunt virus vt Aſpides.

4 O cuſtos

PSALMVS CXXXIX.

Hebr. CXL.

1 ERipe me, Domine, ab homine malo: à viro iniquo eripe me.
2 Qui cogitauerunt cogitationes in corde: tota die conſtituebant prælia.
3 Acuerunt linguas ſuas, ſicut ſerpentes: venenum aſpidum ſub labijs eorum.

5 Cuſtodi

4 *O cuſtos rabidis vnguibus impij*
Me redde incolumem: ne ſine callida
Victum fraude capi quam ſceleratior
Texit criminis artifex
5 *Effodere lacum, retia greſſibus*
6 *Intendere meis: funibus orbitas*
Inuoluere ſuis; mille pericula
Tentant, captus vt occidam.
7 *At tu ſola mei ſpes animi Deus,*
Quas effundo preces accipe flebiles:
8 *Qui tam ſæpe meum ferrea protegis,*
Inter prælia verticem.
9 *Ne votis hominis, trade nefarij:*
Sontes ipſe vides quæ mihi cogitant
Si me præſidio d ſtituis tuo
Tangent ſidera verticem.
10 *Quæ ranis agitant bella laboribus,*
Quæ linguæ vitio peſtiferæ coquunt,
Ipſos in Dominos iuſtius incidant:
Ipſos funditus opprimant.
11 *Tempeſtas iaculis horrida flammeis*
Illos terribili deuoret impetu:
In foſſam barathri non remeabilem
Acti præcipites ruant.
12 *Vocum lingua diu prodiga neminem*
Seruatura manet: callida fallere
Nec mens viuet, eam conteret æneis
Fraus tandem ſua malleis.
13 *Sed fractas inopum res Deus aſpicit,*
Inuictaq; manu proteget indigos:
14 *Præſens vnde bonis numen, in æthera*
Iuſti laudibus efferent.

PSAL. CXL. Hebr. CXLI.

1 *TE voco ſancte Parens, ades ô mihi vota ferenti,*
Auremq; aduerte vocanti.

2 *Non*

4 Cuſtodi me, Domine, de manu peccatoris: & ab hominib' iniqs eripe me.
5 Qui cogitauerunt ſupplãtare greſſus meos: abſconderunt ſuperbi laqueum mihi.
6 Et funes extenderunt in laqueum: iuxta iter ſcandalum poſuerunt mihi.
7 Dixi Domino; Deus meus es tu: exaudi, Domine, vocẽ deprecationis meę.
8 Domine, Domine, virtus ſalutis meæ: obumbraſti ſuper caput meum in die belli.
9 Ne tradas me, Domine, à deſiderio meo peccatori: cogitauerunt contra me: ne derelinquas me, ne forte exaltentur.
10 Caput circuitus eorum: labor labiorum ipſorum operiet eos.
11 Cadent ſuper eos carbones, in ignem deijcies eos: in miſerijs non ſubſiſtent.
12 Vir linguoſus non dirigetur in terra: virum iniuſtum mala capient in interitu.
13 Cognoui, quia faciet Dominus iudicium inopis: & vindictã pauperũ.
14 Veruntamen iuſti confitebuntur nomini tuo: & habitabunt recti cum vultu tuo.

PSALMVS CXL. Hebr. CXLI.

1 DOmine, clamaui ad te, exaudi me: intende voci meæ, cum clamauero ad te.

2 Diriga-

2 *Non aliter ſedes adeant mea vota micantes,*
Quàm thurea dona vaporant,
Nec geminas aliter palmas ad ſidera tollam,
Quàm ſi tibi veſpere caſis.
3 *Sacra feram vitulis. Duris age libera frenis,*
Oris mihi limina claude.
Veſtibulumq; tuo ſeruet cuſtodia iuſſu,
Labiorum intenta meorum.
4 *Ne ſine conſilium ſcelerataq; facta capeſſam,*
Epuler, vel parta rapinis.
5 *Ne mihi quas epulis nequam genialibus ornat*
Patiare attingere menſas.
6 *Flagra manu vindex intentet ahenea iuſtus,*
Ego verbera munus habebo.
Sed caput balanti phiala redolentis oliui,
Homo ne mihi peſtifer vngat.
7 *Tum quoq; ne blandis animum detorqueat orſis,*
Votis pia numina flectam.
Hoc precor, in Silicem quando ruet impia turba,
Scelerumq; ad ſigna vocantes.
8 *Tunc animum feriat me non audiſſe monentem*
Tuæ potiora ſaluti.
Tam placitura bonis, laudat molitus aratro,
Quam pinguia rura colonus.
9 *Heu ſic noſtra metus laxis compagibus oſſa*
Letheus diſſipat Orci:
Robora frondator montana ſecuriger igni
Vt ferro incidat acuto.
Spes mea ſancte Parens, in te inclinata recumbit,
Animi ne vota relinque.
10 *Ne patiare capi laqueis, quos impia tectos*
Scelerataq; turba locauit.
11 *In ſua deueniant authores retia, niſu*
Reuolem ſuper alite nodos.

Psal-

2 Dirigatur oratio mea, ſi-
cut incenſum in conſpe-
ctu tuo: eleuatio manuu
mearum ſacrificium ve-
ſpertinum.
3 Pone, Domine, cuſtodiã
ori meo: & oſtium cir-
cumſtantiæ labijs meis.
4 Non declines cor meum
in verba malitiæ: ad excu-
ſandas excuſationes in
peccatis.
5 Cum hominibus operan-
tibus iniquitatem: & non
communicabo cum ele-
ctis eorum.
6 Corripiet me iuſtus in
miſericordia, & increpa-
bit me: oleum autẽ pec-
catoris non impinguet
caput meum.
7 Quoniam adhuc & ora-
tio mea in beneplacitis
eorum: abſorpti ſunt iun-
cti petræ iudices eorum.
8 Audient verba mea, quo-
niã potuerunt: ſicut craſ-
ſitudo terræ erupta eſt
ſuper terram.
9 Diſſipata ſunt oſſa noſtra
ſecus infernum; quia ad
te, Domine, Domine, o-
culi mei: in te ſperaui, nõ
auferas animam meam.
10 Cuſtodi me à laqueo,
quem ſtatuerunt mihi: &
à ſcandalis operantium
iniquitatem. 11 Cadent in retiaculo eius peccatores: ſingulariter ſum
ego, donec tranſeam.

PSALMVS CXLI.
Hebr. CXLII.

1 *AVxilium Domini ſupplex ego voce rogaui,*
Preceſq; fudi lacrymis tepentes.
2 *Ante illum poſui, quæ mens ponenda manebat,*
Et temporum meorum acerbitatem.
3 *Mens agitata malis, defecta laboribus, expes*
Cedebat, & ſi noueras amicam.
4 *Iſſe viam recti, nodis tamen æmula paſſim*
Gens impeditas ſemitas tenebat.
5 *In quaſcunq; precor, circumfer lumina partes,*
Mihi adeſſe amicum neminem videbis.
6 *Nec ſaltem miſero fugiendi eſt æqua poteſtas,*
Curante nullo fortè ſi perirem.
7 *Hic ego te vitæ te ſola ô ara vocaui,*
Et ſpes ſalutis, viuo dum ſuperſtes.
8 *Accipe quæ ſupplex in rebus deprecor arctis:*
Iam penè fractus clade tot malorum.
9 *Eripe, ne prædam patiare ſequentibus eſſe,*
Quibus arma longè fortiora noſti.
10 *Nigrantes habitem cæci ne carceris vmbras,*
In pura lucis arua mitte vinctum.
11 *Tum mihi carmen eris, mediumq; corona bonorum*
Gratata cinget, ſis mei quod vltor.

PSALMVS CXLII.
Hebr. CXLIII.

1 *AVdi precantis verba mundi Conditor,*
Aurem querelis applica.
Fide & æquitate vindica me, qua tuos
Auertis à periculis.
2 *Ne iure ſummo, quæſo, mecum litiga,*
Nam te feret quis arbitrum!
Aut quis recedet victor à prætorio,
Quo facta pendis gentium?

3 Opus

PSALMVS CXLI.
Hebr. CXLII.

1 VOce mea ad Dominum clamaui: voce mea ad Dominũ deprecatus ſum.
2 Effundo in cõſpectu eius orationem meam: & tribulationem meam ante ipſum pronuncio.
3 In deficiendo ex me ſpiritum meũ: & tu cognouiſti ſemitas meas:
4 In via hac, qua ambulabam: abſconderunt laqueum mihi.
5 Conſiderabam ad dexteram, & videbam: & non erat, qui cognoſceret me.
6 Perijt fuga a me: & non eſt, qui requirat animam meam.
7 Clamaui ad te, Domine, dixi; Tu es ſpes mea: portio mea in terra viuentium.
8 Intende ad deprecationem meam: quia humiliatus ſum nimis.
9 Libera me à perſequentibus me: quia confortati ſunt ſuper me.
10 Educ de cuſtodia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant iuſti, donec retribuas mihi.

PSALMVS CXLII. Hebr. CXLIII.

1 DOmine, exaudi orationem meam: auribus percipe obſecrationem
meam in veritate tua; exaudi me in tua iuſtitia. 2 Et non intres in iu-
dicium cum ſeruo tuo: quia non iuſtificabitur in conſpectu tuo omnis viuens.

3 Quia

3 *Opus eſt amicam commodes dextram mihi,*
Aduerſus hoſtis impetum.
4 *Vitam fatigat & ſepulchri ad aggerem*
Me penè raptat mortuum.
Hinc mente raptus æſtuante ferueo:
Cor inquietum fluctuat.
5 *At cùm vetuſta voluo, facta conſulens*
Seruantis indulgentiæ:
6 *Spe ſubleuatus audeo ad numen tuum,*
Manus precando tollere:
Vt ſicca nimbos terra quærit algidos,
Te ſic auet mens vnicum.
7 *Feſtinus audi, namq; vitalis calor*
Iam deſit in pulmonibus.
8 *Si condis ora, par ſepultis frigido*
Buſti recondar aggere.
9 *Da mane fructum ſentiam clementiæ,*
O ſola mentis anchora.
10 *Reclude veri ſemitas quas ambulem,*
O mentis ara naufragæ.
11 *Ad te refugi, me patronus effero*
Ab hoſte fidus eripe.
12 *Quæ vis capeſſam, numen ô meum doce,*
Et ille, ductor ſpiritus.
Clauum gubernet, quo magiſtro carbaſa
Secunda ponto ſoluimus.
Tuum per orbem ſic eat nomen, tua
Sic alma currat æquitas.
13 *Vitalis hauſtum lucis indulge mihi*
Tot libero periculis.
14 *Clemens at hoſtes me fatigantes graui*
Affige dextræ pondere.
Hæc poſco Dominum ſeruus: hanc Dominus facit
Seruo fiduciam ſuo.

PSAL.

3 Quia perſecutus eſt inimicus animã meam: humiliauit in terra vitam meam.
4 Collocauit me in obſcuris, ſicut mortuos ſæculi: & anxiatus eſt ſuper me ſpiritus meus, in me turbatum eſt cor meum.
5 Memor fui dierum antiquorum, meditatus ſum in omnib' operibus tuis: in factis manuũ tuarum meditabor.
6 Expandi manus meas ad te: anima mea, ſicut terrá ſine aqua tibi.
7 Velociter exaudi me, Domine: defecit ſpiritus meus.
8 Non auertas faciem tuã à me: & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.
9 Auditam fac mihi mane miſericordiã tuam: quia in te ſperaui.
10 Notam fac mihi viam, in qua ambulem: quia ad te leuaui animam meam.
11 Eripe me de inimicis meis, Domine, ad te confugi: doce me facere voluntatẽ tuam, quia Deus meus es tu.
12 Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectam: propter nomen
tuum, Domine, viuificabis me in æquitate tua. 13 Educes de tribulatione
animam meam: & in miſericordia tua diſperdes inimicos meos. 14 Et
perdes omnes, qui tribulant animam meam: quoniam ego ſeruus tuus
ſum.

PSALMVS CXLIII.
Hebr. CXLIV.

1 TE Pater alme canam, quo ferrea bella magiſtro
Hæ tractant ſine clade manus, hæc brachia pugnas
Euentis ineunt non defectura ſecundis.
2 Tu bonitas ac ara mihi, tu conſcia rupes
3 Auxilij, clypeuſq́, meæ portuſq́; ſalutis,
Spes etiam, populis ius inuiolabile dico.
4 O quem das hominem mortali è ſemine cretum
Eſſe? quid innumeris attollis honoribus illum?
5 An ſimilis vacuæ non flatibus euolat auræ,
Et pennis miſerum radit fugientibus æuum:
Halitus vt nebulæ, tenuataq; ſolibus vmbra?
6 Aetheris inclina faſtigia ſumma rubentis
Ex alto deſcende polo, iuga frondea tange,
Fumeus vnde nigro montes vapor occulet æſtu.
7 Fulmina mitte, fluent: arcu iaculare ſonoro,
Extemplo viſo turbabitur impius Orco.
8 At prætende manum de cælo, & fluctibus aufer
Me pauidum ſtygijs. Inbibe violenta malorum
9 Arma, quibus ſtillant vanæ mendacia linguæ:
Et faciles obeunt quæcunq; nefaria dextræ.
10 Ipſe decem fidibus tibi nunc noua carmina dicam
11 O Pater auxilium tu regnatoribus affers,
Quippe tuum ſeruo Dauidem ex hoſte receptum,
Feciſti hoſtilem ne ſanguine tingeret enſem.
12 Eripe me genti, quæ Numinis aſperat iram
Vana loqui, & factis peccare immanibus audax.
13 At noſtra veniat ſoboles ab origine felix,
Ceu noua quæ primo ſurgunt plantaria cultu.
14 Tum forma inſignes & virginitate puellæ,
Aurea marmorei reſerant laquearia templi.

15 Cuncta

PSALMVS CXLIII.
Hebr. CXLIV.

1 BEnedictus Dñs Deus meus, qui docet manus meas ad prælium: & digitos meos ad bellum.

2 Miſericordia mea, & refugium meum: ſuſceptor meus, & liberator meus.

3 Protector meus, & in ipſo ſperaui: qui ſubdit populum meum ſub me.

4 Domine, quid eſt homo, quia innotuiſti ei? aut filius hominis, quia reputas eum?

5 Homo vanitati ſimilis factus eſt: dies eius, ſicut vmbra, prætereunt.

6 Domine, inclina cælos tuos, & deſcende: tange montes, & fumigabunt.

7 Fulgura coruſcationem, & diſſipabis eos: emitte ſagittas tuas, & conturbabis eos.

8 Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis: de manu filiorum alienorum.

9 Quorum os locutum eſt vanitatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis.

10 Deus, canticum nouum
cantabo tibi: in pſalterio, decachordo pſallam tibi. 11 Qui das ſalutem
regibus: qui redemiſti Dauid ſeruum tuum de gladio maligno; eripe me.
12 Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum eſt vani-
tatem: & dextera eorum, dextera iniquitatis 13 Quorum filij, ſicut no-
uellæ plantationes: in iuuentute ſua. 14 Filiæ eorum compoſitæ: circum-
ornatæ, vt ſimilitudo templi.

15 Prom-

15 *Cuncta repurgatæ ſuperent granaria meſſes,*
Copia alat plenos inexhauſta penates.
Intonſis ouium paſcantur in vallibus agni,
16 *Et prata armentum detondeat herbida riuis:*
Vnde colonus agat, fortes in aratra iuuencos.
17 *Arma procul ſileant ſtudijs inimica quietis,*
Oppida ne metuant belli quateſacta ruinas,
Sæuiat alta repens neue inter mœnia clamor.
18 *O populum reddunt quem talia gaudia lætum*
At ſuper euehitur gens numine diues amico.

PSALMVS CXLIV. Hebr. CXLV.

1 *TE Numen regemq; meum, voluit orbita lucem*
Dum rutilam flammata canam: venerabile nomen
Alme tuum, Genitor, ventura in tempora dicam.
Nec ceſſabo, licet des vltra ſecula vitam.
2 *Nunc veniet quoties Aurora recludere cælum*
Matutina, tuas in laudes ora reſoluam.
Et mea venturis tranſmittam carmina ſeclis.
3 *Omnibus quàm mente queo te fingere Numen:*
Nulla tuas æquant hominum præconia laudes:
4 *Te cecinere patres, etiam tua facta minores*
Accipient, alij atq; alij tua robora dicent.
5 *Nunc decor, & volitans circum te gloria vocem*
Alliciunt, flammantq; mihi miracula pectus.
6 *Poſteritas ſtupefacta canet, quam fortis in hoſtem,*
Prodigijs olim domitum tremefeceris orbem.
7 *At tua venturo bonitas celebrabitur æuo*
Aſpera iuſtitiæ quæ molliet ora ſeueræ.
8 *Diceris veniæ facilis, miſereſcere pronus,*
Malleq; cæleſtem nobis ſpirare fauorem
Humanam rapido quam vellere turbine gentem:
9 *Nam tua ſe pietas vltra facta omnia tollit:*
10 *Te rerum memorat ſeries, te neſcia dicant*
11 *Pectora*

15 Promptuaria eorũ plena: eructantia ex hoc in illud.
16 Oues eorum fœtoſæ, abundantes in egreſſibus ſuis: boues eorum craſſæ.
17 Non eſt ruina maceriæ, neque tranſitus: neq; clamor in plateis eorum.
18 Beatum dixerunt populum, cui hæc ſunt: beatus populus, cuius Dominus Deus eius.

PSALMVS CXLIV. Hebr. CXLV.

1 EXaltabo te, Deus meus rex: & benedicam nomini tuo in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
2 Per ſingulos dies benedicam tibi: & laudabo nomen tuum in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.
3 Magnus Dominus, & laudabilis nimis: & magnitudinis eius non eſt finis.
4 Generatio, & generatio laudabit opera tua: & potentiam tuam pronunciabunt.
5 Magnificentiam gloriæ ſanctitatis tuę loquentur: & mirabilia tua narrabũt.
6 Et virtutem terribilium tuorum dicent: & magnitudinem tuam narrabũt.

7 Memoriam abundantiæ ſuauitatis tuæ eructabunt: & iuſtitia tua exultabunt. 8 Miſerator, & miſericors Dominus: patiens & multum miſericors.
9 Suauis Dominus vniuerſis: & miſerationes eius ſuper omnia opera eius.
10 Confitentur tibi, Domine, omnia opera tua: & ſancti tui benedicant tibi.

11 Gloriam

11 *Pectora nequitiæ, celebret quæ gloria regni*
Alme tui, & validæ ſit quanta potentia dextræ.
12 *Scilicet vt populos doceant nec ſceptra locorum*
Finibus, aut metis te qui potes omnia, claudi.
13 *Tu regnum ſine fine tenes, quod temporis alæ*
Nec minuent agiles, nec rerum turbida perflat
Tempeſtas, motæq; mouent ab origine gentes.
14 *Polliciti fideiq; tenax nutantibus vltrò*
15 16 *Accurris, fractoſq; leuas. Viuentia fixis*
Luminibus te ſancte vocant, vt ſcilicet eſcas
17 *Accipiant: manibus plenis alimenta refundis,*
Et nimium largo ſaturas animantia victu.
18 *Iuſtitiæ veriq; Parens atq; omnibus æquus,*
Suppliciter nemo votis animóq; vocabit,
Cui non præſidio ſoleas occurrere tuto.
20 *O Genitor nimium clemens, & amicus amicis,*
Nam quos alma tui reuerentia numinis ambit,
Hos audis, & dona ferunt quæcunq; rogarunt.
21 *Hæc gentes audite, ſui cuſtodit amantes*
Omnipotens, auſos at facta nefaria perdit.
22 *Hunc ideo dum ſpiro canent mea carmina regem:*
Et quicunq; vagi refugas bibit ætheris auras,
Luna ſuis donec per cælum cornibus ibit.

PSAL. CXLV. Hebr. CXLVI.

1 *MEns Deo iuſtas cane grata laudes,*
Quem lyra, & cantu ſtatui ſonare:
Cerno vitales ego dum meantis
Aetheris auras.
2 *Nemo promiſſis hominum acquieſcat,*
Regium quamuis diadema geſtent:
Eſt datum nulli ſemel euolantem
Siſtere vitam. 3 *Spiri-*

11 Gloriam regni tui dicent: & potentiam tuam loquentur.
12 Vt notam faciant filijs hominũ potẽtiam tuam: & gloriam magnificentiæ regni tui.
13 Regnum tuum, regnum omnium ſæculorum: & dominatio tua in omni generatione, & generationem.
14 Fidelis Dominus in omnibus verbis ſuis: & ſanctus in omnibus operibus ſuis.
15 Alleuat Dominus omnes, qui corruunt: & erigit omnes eliſos.
16 Oculi omnium in te ſperant, Domine: & tu das eſcam illorum in tempore opportuno.
17 Aperis tu manum tuam: & imples omne animal benedictione.
18 Iuſtus Dominus in omnibus vijs ſuis: & ſanctus in omnib' operibus ſuis.
19 Prope eſt Dominus omnibus inuocantibus eum: omnibus inuocãtibus eũ in veritate.
20 Voluntatem timentium ſe faciet, & deprecationem eorum exaudiet: & ſaluos faciet eos. 21 Cuſtodit Dominus omnes diligentes ſe: & omnes peccatores diſperdet. 22 Laudationem Domini loquetur os meum: & benedicat omnis caro nomini ſancto eius in ſæculum, & in ſæculum ſæculi.

PSALMVS CXLV. Hebr. CXLVI.

1 LAuda anima mea Dominum, laudabo Dominum in vita mea: pſallam Deo meo, quamdiu fuero. 2 Nolite confidere in principibus: in filijs hominum, in quibus non eſt ſalus.

3 Exibit

3 *Spiritus linquet fugitiuus artus,*
Corpus in terræ cineres recurret:
Et ferent magno meditata regum
Turbine venti.
4 *Quem Pater Diuûm iuuat, eſt beatus*
Optimi fretum Domini fauore:
Res polo cunctas animantis ortas,
Aequore, terris.
5 *Pacta qui ſeruat ſtabilita ſemper;*
Vltor infirmum rapit à ſuperbo:
Languidos eſca reficit, famemq;
Arcet egenis.
6 *Carcerum nigras aperit latebras,*
Reddit amiſſos oculis colores,
7 *Erigit fractos, amat æquitatis*
Aequus amicos.
8 *Seruat errantes bonus inquilinos,*
Eſt parens orbis, viduis maritus:
Callidas tantùm ſolet hoſtis acer
Perdere fraudes.
9 *O Sion (gratum loquor) ille frena*
Orbis æternùm Dominus capeſſet,
Terra dum fruges dabit, & vagantes
Aequore piſces.

PSAL. CXLVI. Hebr. CXXVII.

1 *Illum canoris dicite laudibus*
Arces Olympi qui tenet igneas:
Nobis honorem, ſed parenti
Lætitiam ſacer hymnus affert.
2 *Belli fugatos cladibus exules*
In chara ducet mœnia patriæ:
Molitus vrbem tecta rurſus
Aedificans Solymea ponet.
3 *Atro malorum turbine naufragos,*
In ſpem ſalutis mitior erigit:
Fomenta plagis addit acrem
Quæ minuunt animi dolorem.
4 *Eſt ille flammas innumerabiles*
Solus micantis qui numerat poli
Nomenq; vireſq; ignemq;
Syderibus tribuit vigorem.

O quan-

3 Exibit ſpiritus eius, & re-
uertetur in terram ſuam:
In illa die peribunt om-
nes cogitationes eorum.
4 Beatus, cuius Deus Iacob
adiutor eius, ſpes eius in
Domino Deo ipſius: qui
fecit cælum, & terrã, ma-
re, & oĩa, quæ in eis ſunt.
5 Qui cuſtodit veritatem
in ſæculũ, facit iudicium
iniuriam patientibus: dat
eſcam eſurientibus.
6 Dñs ſoluit compeditos:
Dñs illuminat cæcos.
7 Dominus erigit eliſos:
Dominus diligit iuſtos.
8 Dominus cuſtodit aduc-
nas, pupillum, & viduam
ſuſcipiet: & vias peccato-
rum diſperdet.
9 Regnabit Dominus in
ſecula, Deus tuus Sion:
in generationem, & ge-
nerationem.

PSALMVS. CXLVI.
Hebr. CXLVII.

Laudate Dominũ, quo-
niã bonus eſt pſalmus:
Deo noſtro ſit iucunda,
decoraq; laudatio.
2 Ædificans Ieruſalem Do-
minus: diſperſiones Iſra-
ëlis congregabit.
3 Qui ſanat contritos cor-
de: & alligat contritiones
eorum.
4 Qui numerat multitudi-
nem ſtellarũ: & omnibus
eis nomina vocat.

5 Magnus

9 *O quantus alma eſt ille potentia,*
Virtute quantus? iam ſapientiæ
Qui facta perſeit nemo terras
Aut ſuperas habitauit oras.
6 *A ſede mites eleuat infima,*
Loco ſuperbos temnit ab arduo:
Humiq; ponit fraudulentæ
Remigio leuitatis actos.
7 *Vocum ſonoris dicite canticis,*
Durum ſceleſtis, & facilem bonis:
Illi canorem nabliorum,
Et citharas adhibete dulces.
8 *Campos liquentes nubibus occulit,*
Cùm terra cælum flagitat humidum:
Senſimq; lentos ſtillat imbres
Vt melius riget arua lymphis.
10 *Dat læta mutis pabula belluis,*
Et ſe vocantem progeniem feri
Corui relictam paſcit, ille
Alituum pecudumq; cuſtos.
11 *Non vis equorum bella frementium,*
Delectat illum, non capit alite
Pedum volatu, non lacertis
Indomitis gladiator illum.
12 *Sed qui tremiſcunt fœdera legibus*
Sancita: prauis fallere moribus:
Et ſpes in illius fauore,
Et patria bonitate figunt.

5 Magnus Domin' noſter, & magna virtus eius: & ſapientię eius non eſt numerus.
6 Suſcipiẽs manſuetos Dominus: humilians autem peccatores vſque ad terram.
7 Præcinite Domino in cõfeſſione: pſallite Deo noſtro in cithara.
8 Qui operit cælum nubibus: & parat terræ pluuiam.
9 Qui producit in montibus fœnum: & herbam ſeruituti hominum.
10 Qui dat iumentis eſcam ipſorum: & pullis coruorum inuocantibus eum.
11 Non in fortitudine equi voluntatem habebit: nec in tibijs viri beneplacitum erit ei.
12 Beneplacitum eſt Domino ſuper timẽtes eum: & in eis, qui ſperant ſuper miſericordia eius.

PSAL. CXLVII. Hebr. CXLVIII.

12 *Ergo canoris vos Solymæ Deum*
Efferte lætæ vocibus inclytum:
Laudate numen vos Sionis
Aërij dominæ penates.
13 *Firmata ahenis vectibus oſtia*
Nam veſtra clauſit, ciuibus addidit
Per quæ beata pace longum
Incolumes dominantur vrbes.
14 *Acer laceſſit non metus hoſtium,*
Sed pax amicas fertilis oppida;
Iuſſu Tonantis vos medulla
Triticei ſatiantis arui.

16 Illius

PSALMVS CXLVII. Hebr. CXLVII.

13 Lauda, Ieruſalẽ, Dominum: lauda Deum tuum, Sion.
14 Quoniam cõfortauit ſeras portarum tuarum: benedixit filijs tuis in te:
15 Qui poſuit fines tuos pacem: & adipe frumenti ſatiat te.

16 Qui

16 *Illius almæ vocis ad impetum*
Mox iuſſa tellus paret, & imbrium
Humecta lymphis flore campos
Germine agros, ſata fruge veſtit.
17 *Eſt ille amictu qui iuga laneo*
Vt induiſſet, ſic niue contegit:
Spargit pruinam qui rigentem,
Ceu ſteriles cinerem per agros.
18 *Vt liba farris, ſic glacialibus*
Durata mittit cruſta liquoribus:
Hoc membra quæ nam ſuſtinebunt
Duricie lapidoſa frigus?
19 *At rurſus oris frigora nuncio*
Concreta ſoluit: nam melioribus
Spirauit auris, & tenaces
Vt refluant tepefecit amnes.
20 *Suam ille mentem pandit Abramidis,*
Quos ante ſacris ritibus imbuit:
Ac Iſraëlis non mouendam
Iuſtitiam docuit nepotes.
21 *Hac nationes non ope cæteras*
Orbis leuauit: Numinis inſciæ
Sunt, nec parentis ſempiterni
Aethereos didicere ritus.

PSALMVS CXLVIII.

1 *Auratæ qui templa domus radioſa tenetis,*
2 *Eia Patrem laudate Deum. Vos præpete penna*
Inſignes, dominæ qui iuſſa capeſſitis aulæ:
Et chorus, & rutilis exercitus igneus alis.
3 *Eia patrem laudate Deum, tu lucifer arua*
Primus anhelanti qui viſis eburnea curſu,
Lunaq; fraternæ ſplendoribus æmula flammæ,
Et vos auricomis argentea crinibus aſtra.
4 *Eia patrem laudate Deum vos orbibus orbes*
Incluſi, nomenq; poli commune tenentes:
Quæq; ſuper nitidos eſtis cæli æquora campos.
5 *Ipſe Parens iuſſit, mox quæ nihil antè fuerunt*
6 *Aſpexere diem, ſeruantq; hunc iuſſa tenorem,*
Quomodo perpetuis ſub legibus omnia viuunt.
7 Eia

16 Qui emittit eloquium
ſuum terrę: velociter cur-
rit ſermo eius.
17 Qui dat niuem, ſicut la-
nam: nebulam, ſicut cine-
rem ſpargit.
18 Mittit cryſtallum ſuam
ſicut buccellas: ante fa-
ciem frigoris eius quis
ſuſtinebit?
19 Emittet verbũ ſuum, &
liquefaciet ea: flabit ſpi-
ritus eius, & fluent aquæ.
20 Qui annunciat verbum
ſuum Iacob: iuſtitias, &
iudicia ſua Iſraël.
21 Non fecit taliter omni
nationi: & iudicia ſua nõ
manifeſtauit eis. Alleluia.

PSALM. CXLVIII.

1 Laudate Dominum de
cælis: laudate eum in
excelſis.
2 Laudate eum omnes an-
geli eius: laudate eum
omnes virtutes eius.
3 Laudate eum ſol, & luna:
laudate eum omnes ſtel-
læ, & lumen.
4 Laudate eum cæli cælo-
rum: & aquæ omnes, quæ
ſuper cælos ſunt, laudent
nomen Domini.
5 Quia ipſe dixit, & facta
ſunt: ipſe mandauit, &
creata ſunt.
6 Statuit ea in æternum, &
in ſæculum ſæculi: præce-
ptum poſuit, & non præ-
teribit.

7 Lau-

7 *Eia patrem laudate Deum per opaca dracones*
Antra ſoli, veſtri qui tempora ducitis æui:
Et vos ſub tremuli ſpecubus gens ſquammea ponti,
8 *Ignis, grando, niues, & motæ ſpiritus auræ,*
Numinis vnanimes diuina ad iuſſa miniſtri.
9 *Vos montes colleſq; ſimul, nemorumq; receſſus*
Seu ſterilem baccam, ſeu mitia poma ferentes:
Et vos aëreo ſurgentes culmine cedri.
10 *Eia Patrem laudate Deum quæ dura tenetis,*
Saxa, feræ, campoſq; greges tondetis amœnos.
Squammigeris etiam ſpiris qui repitis angues,
Et tremula volucre, quæ nubila ſinditis ala.
11 *Vos reges populiq; omnes, omneſq; tyranni,*
Et qui iura datis de ſede petentibus alta:
12 *Huc pueri veniant, huc virginis ora puellæ,*
Flos hominum, canis & menta niualia plumis.
Vna omnes Domini nomen venerabile tollant,
Cui terræ & cæli laudem ſoli accola debet:
13 *Cuius honos terras & ſidera flammea tranat*
Hunc domus Iſacidum tot cuſtodita per annos
14 *Efferat. Hic ſignum vitæ Deus extulit olim*
Et bona tot populo monſtrauit amicus amico.

7 Laudate Dñm de terra: dracones, & oẽs abyſſi.
8 Ignis, grãdo, nix, glacies, ſpiritus procellarum: quæ faciunt verbum eius.
9 Montes. & omnes colles: ligna fructifera, & omnes cedri.
10 Beſtiæ, & vniuerſa pecora: ſerpentes, & volucres pennatæ.
11 Reges terræ, & omnes populi: principes, & omnes iudices terræ.
12 Iuuenes, & virgines, ſenes cum iunioribus laudent nomen Domini.
13 Quia exaltatum eſt nomen eius ſolius.
14 Confeſſio eius ſuper cælum, & terram: & exaltauit cornu populi ſui.
15 Hymnus omnibus Sanctis eius: *filijs Iſrael*, populo appropinquanti ſibi. Alleluia.

PSALMVS CXLIX.

1 *ANte non dictum recitate carmen,*
Inclyto rerum Domino Deoq;:
Audiat præſens pia conuocatæ
Turba coronæ.
2 *Priſca felicis domus Abrahami*
Se Deo oblectet Genitore: laudes
Filia regi modulentur illi
OreS ionis.
3 *Nomen inductis celebrent choreis*
Vocis ad cantum ſaliente planta:
Et lyræ gratis fidibus canora
Tympana iungant.
4 *Nam ſuæ ſtirpem fouet ille gentis,*
Qui ſolet blandus recreare mites:
Et noua partæ cumulare donum
Laude ſalutis.

5 *Gens*

PSALMVS CXLIX.

1 CAntate Domino canticum nouũ: laus eius in Eccleſia Sanctorum.
2 Lætetur Iſrael in eo, qui fecit eum: & filij Sion exultent in rege ſuo.
3 Laudent nomen eius in choro: in tympano, & pſalterio pſallant ei.
4 Quia beneplacitum eſt Domino in populo ſuo: & exaltabit manſuetos in ſalutem.

5 Exalta-

5 *Gens triumphali foris alma cultu*
Eriget lætum caput: illa ſecum
At domi ſtratis eadem nouabit
Gaudia lectis.
6 *In Dei laudes erit ore prona,*
Sed coruſcabit manus enſe nudo:
Enſe qui tactos acie nocentes
Duplice ſindet.
7 *Vt pari ingentes vice metiantur*
Quas graues olim doluere pœnas:
Et feris reddant populis ſuorum
Aequa laborum.
8 *Vincient reges pedicis minaces;*
Nobiles regum manicis amicos:
9 *Interim clauſi metuent futuram*
Carcere pœnam.
Quam Dei leges ſtatuere, ſument,
Cùm die dicta venient citati;
Hæc manet quondam neq; ſera cunctos
Gloria Diuos.

PSALMVS CL.

1 *INcolentem templa cæli*
Perſonate laudibus.
Aetheris potente campos
Fulcientem dextera.
2 *Eius inuictam ſonate*
Ore fortitudinem.
Eia maieſtatis almæ
Facta verbis tollite.
3 *AEneæ laudate cantu*
Obſtrepente buccina.
Nablijs illum ſonate
Et lyrarum cantibus.
4 *Tympani laudate pulſu*
Et chori concentibus.
Cymbalis laudate numen
Læta tinnientibus.
5 *Geſtientium & canoris*
Cymbalorum pulſibus.
Laudet illum quicquid auræ
Potat huius ſpiritum.

5 Exultabunt Sancti in gloria; lætabuntur in cubilibus ſuis.
6 Exaltationes Dei in gutture eorum: & gladij ancipites in manibus eorum.
7 Ad faciendam vindictam in nationibus; increpationes in populis.
8 Ad alligandos reges eorum in compedibus; & nobiles eorum in manicis ferreis.
9 Vt faciãt in eis iudicium conſcriptum; gloria hæc eſt omnibus Sanctis eius. Alleluia.

PSALMVS CL.

1 LAudate Dominum in Sanctis eius: laudate eum in firmamento virtutis eius.
2 Laudate eum in virtutibus eius; laudate eum ſecundũ multitudinem magnitudinis eius.
3 Laudate eum in ſono tubæ: laudate eum in pſalterio,& cythara.
4 Laudate eum in tympano,& choro; laudate eum in chordis, & organo.
5 Laudate eum in cymbalis beneſonantibus; laudate eum in cymbalis iubilationis; omnis ſpiritus laudet Dominum. Alleluia.

LIBRI QVINTI FINIS.

INDEX PSALMORVM.

Num.Pſal.	A	Num.pag.
24	AD te Domine leuaui.	29
27	Ad te Domine clamabo.	33
28	Afferte Domino filij.	34
48	Audite hæc omnes gentes.	67
77	Attendite popule meus.	108
119	Ad Dominum cum tribularer.	183
122	Ad te leuaui.	185
	B	
1	Beatus vir qui non abijt.	1
31	Beati quorum remiſſæ.	38
33	Benedicam Dominum	41
40	Beatus vir qui intelligit	56
84	Benedix ſti domine terram tuam	121
91	Bonum eſt confiteri Domino	133
101	Benedic anima mea Domino	145
103	Benedic anima mea Domino	147
111	Beatus vir qui timet Dominum	167
118	Beati immaculati	172
127	Beati omnes qui timent	188
143	Benedictus Dominus	204
	C	
4	Cum inuocarem	3
9	Confitebor tibi Domine	9
15	Conſerua me Domine	15
18	Cæli enarrant gloriam Dei	21
74	Confitebimur tibi Deus	104
95	Cantate domino canticum	138
97	Cantate Domine canticum	140
104	Confitemini Domino	149
105	Confitemini Dño quoniam bonus	152
106	Confitemini Domino	156
110	Confitebor tibi Domine	163
117	Confitemini Domino	170
135	Confitemini Domine	195
137	Confitebor tibi Domine	197
149	Cantate Domino Canticum	210
	D	
3	Domine quid multiplicati	3
6	Domine ne in furore	5
7	Domine Deus meus in te ſperaui	6
8	Domine Dominus noſter	8
13	Dixit inſipiens in corde	14
14	Domine quis habitabit	15
17	Diligam te Domine fortitudo	18
20	Domine in virtute tua	24
21	Deus Deus meus	25
22	Dominus regit me	27
23	Domini eſt terra	28
26	Dominus illuminatio	31

85 Dixit

INDEX CARMINVM.

Num.Car.	A	Num.pag.
17	ARdebo te ſancte parens.	18
19	Audiat omnipotens.	23
24	Ad tua ſollicitas.	29
27	Ad te recurro.	33
42	Arbiter iuriſq; cuſtos.	59
45	Ara mihi.	64
48	Audite hæc gentes.	67
60	Aeterne parens.	82
79	Abramidarum Rector.	114
85	Aduerte blandus aurem.	122
114	Aeternum cantate.	149
113	Abramidarum cum domus.	166
119	Afferret ægræ cum	183
122	Ad te parentem	185
141	Auxilium Domini	201
142	Audi precantis	202
148	Auratæ qui templa	209
149	Ante non diuum	210
	C	
9	Cur procul alme	10
83	Conſpicienda tui	120
97	Carminis noui	140
107	Cor eſt paratum	159
120	Circumferebam	183
125	Cum Deus	187
126	Capta molitur	188
129	Clamaui ex animi	189
	D	
5	Da facilem	4
10	Dum Domino fidam	13
88	Dum curru	125
129	Dixerat Iſacidum	189
131	Dauidem genitor	190
	E	
23	Eſt domini tellus	28
44	Eructat cor læta	62
46	Eia omnes	65
59	Expulſos fractoſq;	81
68	Eripe ſancte parens	92
105	Eia Deum laudate	152
106	Eia bonum laudate	156
135	Eia Deum laudate bonum	194
147	Ergo canoris	208
	F	
31	Felix remiſit	38
95	Ferte numen	138
	G	
32	Gens caſta	39
109	Grata meo Dominus	163

18 Hæc

INDEX PSALMORVM.

Num.pſal.		Num.pag.
35	Dixit iniuſtus	46
37	Domine ne in furore	50
38	Dixi cuſtodiam vias	52
43	Deus auribus noſtris	60
45	Deus noſter refugium	54
49	Deus Deorum	68
52	Dixit inſipiens	72
53	Deus in nomine tuo	73
59	Deus repuliſti nos	81
62	Deus Deus meus adte	84
66	Deus miſereatur noſtri	88
69	Deus in adiutorium meum	95
71	Deus iudicium tuum	97
78	Deus venerunt gentes	113
81	Deus ſtetit in ſinagoga	118
82	Deus quis ſimilis erit tibi	119
87	Domine Deus ſal utis meę	124
89	Domine refugium factus es	130
92	Dominus regnauit	134
93	Deus vltionum dominus	135
96	Dominus regnauit exultet	130
98	Dominus regnauit	141
101	Domine exaudi orationem	143
108	Deus laudem meam ne tacueris	160
109	Dixit Dominus Domino meo	163
115	Dilexi quoniam exaudiet	168
129	De profundis clamaui	189
130	Domine non eſt	190
138	Domine probaſti me	197
140	Domine clamaui adte	200
142	Domine exaudi orationem	202
	F	
86	FVndamenta eius	124
	I	
10	IN Domino confido	12
25	Iudica me Domine	30
30	In te Domine ſperaui	36
34	Iudica Domine nocentes	43
42	Iudica me Deus	59
65	Iubilate Deo omni terra	87
70	In te Domine ſperaui	95
85	Inclina Domine aurem tuam	122
99	Iubilate Deo omni terra	112
113	In exitu Iſrael de ęgipto	266
125	In conuertendo Dominus	187
	L	
112	LAudate pueri Dominum	165
116	Laudate Dominum õ̃es gẽtes	170

120 Leuaui

INDEX CARMINVM.

Num. Car.		Num. pag
	H	
18	HAEc cæli ſpecies	2
40	Humilem beatus	56
69	Huc ades rerum	95
73	Hoſti Paſtor oues	102
94	Huc chorum ciues	137
	I	
6	IRa dum reddit	5
13	Impietas addens	14
15	Incolumem ſeruet	15
34	Iudica tremende	43
52	Impius vt mentem	72
76	Inuocaui conditorem	106
77	Iſacidę monitis	108
78	In tua venerunt	113
80	In Dei laudem	116
81	In te potentes	118
84	Iam tua vindictę	121
96	Iam frena regni	139
98	Iam Dominus	141
99	Iubilate qui	142
115	Immortale parens	168
136	Ingrata propter	195
146	Illum canoris	211
150	Incolentem templa	212
	L	
26	LVx alma certa	32
91	Laudibus æthereum	133
116	Lucifer emenſo	170
	M	
3	MVlti cur pater optime	3
22	Me regit æternis	27
35	Mecum profanę	46
47	Magnus, & ob noſtram	65
55	Miſerere Genitor	76
58	Me rex Alme	79
102	Mens cane grata	145
103	Mens age grata	147
040	Me ſiue patrum	163
145	Mens Deo iuſtas	206
	N	
8	NOſter humanę imperator	8
36	Ne licet alta	47
37	Ne me furoris arbiter	56
61	Non ne Dei valida	83
82	Ne genitor ſileas	119
114	Non nos meremur	167
123	Niſi adfuiſſet	168
132	Nil ſe legitimo	192
	O	

Oter

Num. pſal. — Num. pag.
120 Leuaui oculos meos 138
121 Lætatus ſum 184
134 Laudate nomen Domini 129
145 Lauda anima mea Dominum 206
146 Laudate domino quoniam 207
147 Lauda Hieruſalem Dominum 208
148 Laudate Dominum de cælis 209
150 Laudate Dominum 211
M
47 Magnus Dominus, & laudabilis 65
50 Miſerere mei Deus 70
55 Miſerere mei Deus quoniam 76
56 Miſerere mei Deus 77
88 Miſericordias Domini 125
100 Miſericordia, & iudicium 142
131 Memento Domine Dauid 190
N
36 Noli æmulari 47
75 Notus in Iudea Deus 105
114 Non nobis Domine non nobis 167
123 Niſi quia Dominus 156
126 Niſi Dominus ędificauerit 188
O
46 Omnes gentes plaudite 65
P
107 Paratum cor meum Deus 159
Q
2 Quare fremuerunt 2
41 Quemad modum deſiderat 58
51 Quid gloriaris in malitia 71
72 Quam bonus Iſrael Deus 100
79 Qui regis Iſrael intende 114
83 Quam dilecta tabernacula 120
90 Qui habitat in adiutorio 132
124 Qui confidunt in Domino 186
S
11 Saluum me fac Domine 12
57 Si uere vtique iuſtitiam 78
68 Saluum me fac Deus 92
128 Sæpe expugnauerunt me 189
136 Super flumina Babilonis 195
T
64 Te decet hymnus Deus 86
V
5 Verba mea auribus 4
12 Vſquequo Domine 13
61 Non ne Deo ſubiecta erit 38
73 Vt quid Domine repuliſti 102
76 Voce mea ad Dominum 106

Num. Car. — Num pag.
O Ter beatum 1
11 O Rector eſto 12
14 O ſator rerum 15
21 O Deus o Sanctum 25
50 O miſerere parens 70
53 O Rex nomine 73
66 Orbis Alme 88
111 O felix animi 164
121 O plena magni 184
127 O te beatum 188
138 O mihi ſecretę 197
P
62 Prima rubent 84
72 Pura tuę ſeruas 110
108 Pater Colende 160
Q
2 Quid trepidant gentes 2
12 Quo pater vſque 23
25 Qui regit humanis 30
28 Quiſquis es armipotens 34
51 Quid te potentem 71
65 Qui terrę incolitis 87
90 Quiſquis æterni 132
92 Qui pollente manu 134
93 Qui facies ſcelerum 135
124 Qui Deo fidunt 186
R
30 Rex tibi ne fuerit 36
38 Rumpere me 52
49 Rex hominum diuumque 58
71 Rex æquitatem 97
89 Rex qui gubernas 130
139 Rex æterne bonus 199
S
6 Si iuſta poſco 16
33 Siue quies orbem 41
39 Sperabam Domini 53
41 Sicut agens animam 58
54 Sancte me rerum 74
56 Sancte Deus 77
57 Si ius ab alta 78
63 Supplices audi 84
67 Sancte parens exurge 89
75 Spectra vos gentes 105
87 Siue oriens 124
101 Sancte parens audi 143
130 Si ventoſa 190
T

Num Car.	T	Num. pag.
4	TE Deus alme	3
7	Te rector orbis	6
9	Te cithara	9
29	Te genitor quantum	35
64	Te parens rerum	86
70	Tibi crediſſe	95
74	Te Rex canemus	104
100	Te facilem genitor	142
117	Tollite conſpicuum	170
118	Ter beati	172
137	Te genitor referam	197

INDEX CARMINVM

Nm. Car.		Num.pag.
140	Te voco Sancte parens	200
143	Te pater alme	204
144	Te numen Regemque	205
	V	
10	VIrtute fultus Rex	24
43	Viut adhuc operum	60
86	Vrbis amat ſupera	124
112	Vocibus læti pueri	165
133	Vos quibus	192
134	Vos nomen	193
94	Venite exultemus Domino	137
141	Voce mea ad Dominum	201

Ego CLAVDIVS AQVAVIVA Societatis IESV, Præpoſitus Generalis, interpretationem poeticam latinè in centum quinquaginta pſalmos, autore LVDOVICO CRVCIO Olyſipponenſi, eiuſdem Societatis IESV, in quinque libros diſtinctam, a nonnullis noſtræ Societatis Theologis, eiuſdemque profeſſionis peritis, recognoſci mandaui. Quam cùm illi adprobauerint, probo etiam vt poſſit imprimi, ſi ita placuerit Dominis quibus incumbit. Datum Romæ, die XXX. Aprilis, Anno Domini M. D. X C V I.

CLAVDIVS AQVAVIVA.

Errata interpretationis

Pſalmo 1 nu. 2. numinis 2. 9. vinaes 1. imploráribus 6. 7. vigor 7. 5. fu neretur, . 12. morais 7. populumq; cui 9. ferat 17. 1. congreſsibus 4. formidine, 9 naribus concipiũt 16. defecta 33. honorem 18. 8. illa 13. ignotas 24. 21. coloret 41. 2. ſunt 49. 9. ſacras 30. ſtupe 72. 3. agitare 77. 1. monuméta 50. 78. 2. auidis 1063. humidâ 109. 1. ore 117. 25. auti-ſtites 121. 2. pede 129. 5. me 133. 4. Sion 137. 3. promiſſam 143. 17. clamor.

Errata pſal.

Pſalmo 2. nu. 9. figuli 38. tuum 65. confitebitur 7. 10. renes 9. 1. mirabilia 13. 11. plebis 16. 8. facis 17. conſpectui 17. 13. ignis 20. afflictionis 48. ſunt 19. 1. dominus 20. 6. ſæculi 24. 18. neceſsitatibus 29. 14. côſcidiſti 30. 16. ſum 24. abuſione 80. 3. ſolennitatis, neomenia 88. 15. veritas 105. 28. ſacrificia 106. 35. exitus 1. 9. ſuam 87 dereliqui 154. iudica 123. 1. viuos 12 8. 4. concidet 7. ſpraeteribâc 16. eorum 17. maceriæ 18 dominus.

Imprimatur Hercules Vaccarius Vic. Gen. Neap.

Rutilus Gallacinus Canonicus deputatus vid. it.
Iohannes Fraciſcus Lombardus Canonicus deputatus vidit.

251.882 ANT 1410973

11
C
29